Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. november 23.
(OR. en)

14775/16

Intézményközi referenciaszám:
2016/0360 (COD)

EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. november 23.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 850 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 850 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 850 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.11.23.
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 377 final}
{SWD(2016) 378 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az 575/2013/EU rendelet (tőkekövetelmény-rendelet, CRR) itt javasolt módosítása annak a jogalkotási csomagnak képezi részét, amely emellett a 2013/36/EU irányelv (tőkekövetelmény-irányelv, CRD), a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, BRRD) és a 806/2014/EU rendelet (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet, SRMR) módosítását tartalmazza.

helyreállítása és szanálása vonatkozásában a 2014/59/EU irányelv[3] (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv), az Egységes Szanálási Mechanizmus vonatkozásában pedig a 806/2014/EU rendelet[4] (Egységes Szanálási Mechanizmus).

Ezeket az intézkedéseket, amelyek megfelelnek a nemzetközileg elfogadott standardoknak, a 2007–2008-ban kezdődött pénzügyi válság motiválta. Jóllehet a reformok stabilabbá és ellenállóbbá tették a pénzügyi rendszert a lehetséges jövőbeli sokkhatások és válságok több típusával szemben, ugyanakkor továbbra sem kezelik átfogóan az összes azonosított problémát. A jelenlegi javaslatok célja ezért a reformprogram kiteljesítése a fennmaradt hiányosságok kezelése és a reform olyan, az intézmények ellenálló képességének biztosításához létfontosságú, lezáratlan elemeinek végrehajtása révén, amelyeket csak a közelmúltban véglegesítettek a globális standardok meghatározói (vagyis a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Stabilitási Tanács):

- kötelező tőkeáttételi mutató, amely megakadályozza, hogy az intézmények túlzottan növeljék a tőkeáttétel mértékét, például az alacsony nyereségesség ellensúlyozása céljából;

- kötelező nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR), amely az intézmények jobb finanszírozási profiljára épít és harmonizált standardot határoz meg arra, hogy egy intézménynek milyen mértékű stabil, hosszú távú finanszírozási forrással kell rendelkeznie a piaci és finanszírozási stresszhelyzetek kezeléséhez;

---

1 Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 321., 2013.6.26., 6. o.).

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.)

4 Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról.

- a szavatolótőkére (azaz a tőkére) vonatkozó kockázatérzékenyebb követelmények azon intézmények számára, amelyek jelentős mértékben kereskednek értékpapírokkal és származtatott termékekkel; az említett követelmények megakadályozzák a nem az intézmények kockázati profilján alapuló túlzott mértékű eltérést a követelmények között;

- végül, de nem utolsósorban, a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények teljes veszteségviselő képességére (TLAC) vonatkozó új standardok, amelyek előírják ezen intézmények számára a nagyobb veszteségviselő és feltőkésítési kapacitást, kezelik a globális pénzügyi piacokon belüli összekapcsolódásokat, és tovább erősítik az Unió azon képességét, hogy – az adófizetőket érintő kockázatok minimalizálása mellett – szanálni tudja a fizetésképtelenné váló globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket.

A Bizottság 2015. november 24-i közleményében[5] elismerte a kockázatok további csökkentésének szükségességét, és kötelezettséget vállalt arra, hogy a fent felsorolt nemzetközi megállapodásokra épülő jogalkotási javaslatot terjeszt elő. Az említett kockázatcsökkentési intézkedések amellett, hogy tovább erősítik az európai bankrendszer ellenálló képességét és a piacok bizalmát, a bankunió kiteljesítése terén elért további előrelépés alapjául is szolgálnak majd. A pénzügyi szektor kockázatainak csökkentésére irányuló további konkrét jogalkotási lépések megtételének szükségességét a 2016. június 17-i Ecofin Tanács következtetéseiben[6] is elismerték. Az Európai Parlament „Bankunió – 2015. évi éves jelentés" című 2016. március 10-i állásfoglalása szintén rámutat, hogy a jelenlegi szabályozási keret egyes területeire további figyelmet kell fordítani.

Ugyanakkor a Bizottságnak figyelembe kellett vennie a meglévő szabályozási keretet és az új nemzetközi szintű szabályozási fejleményeket, valamint reagálnia kellett az uniós gazdaságot érintő kihívásokra, különösen a növekedés és a foglalkoztatás előmozdításának szükségességére a bizonytalan gazdasági kilátások közepette. Számos jelentős szakpolitikai kezdeményezést, például az európai beruházási tervet és a tőkepiaci uniót, az uniós gazdaság megerősítésének céljával indítottak el. Meg kell erősíteni az intézmények azon képességét, hogy finanszírozni tudják a gazdaság szükségleteit, méghozzá a szabályozási keret stabilitásának befolyásolása nélkül. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi szektorban végrehajtott közelmúltbeli reformok egymással és az új politikai kezdeményezésekkel, valamint a pénzügyi szektort érintő nemrégiben végrehajtott átfogóbb reformokkal való párhuzamos működése zökkenőmentes legyen, a Bizottság egy véleményezési felhívás alapján átfogóan értékelte a meglévő pénzügyi szolgáltatási keretet (többek között a tőkekövetelmény-rendeletet, a tőkekövetelmény-irányelvet, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvet és az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendeletet). A globális standardok soron következő felülvizsgálatát a szélesebb gazdasági hatás szempontjából is értékelték.

---

[5] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A bankunió megvalósítása felé, 2015.11.24., COM(2015) 587 final.

[6] A Tanács következtetései a bankunió kiteljesítésének ütemtervéről (2016.6.17.).

A nemzetközi fejlemények alapján végrehajtott módosítások a nemzetközi standardok uniós jogba való szigorú átültetését jelentik célzott kiigazításokkal annak érdekében, hogy tükrözzék az uniós sajátosságokat és a szélesebb körű szakpolitikai megfontolásokat. Például az uniós kis- és középvállalkozások (kkv-k) vagy az infrastrukturális projektek banki finanszírozástól való függősége konkrét szabályozói kiigazításokat tesz szükségessé, amelyek biztosítják, hogy az intézmények továbbra is képesek legyenek az említettek finanszírozására, mivel azok alkotják az egységes piac gerincét. Elengedhetetlen a zökkenőmentes kölcsönhatás a jelenlegi követelményekkel, például a származtatott termékek kitettségének központi elszámolására és biztosítékkal történő fedezésére vonatkozó követelményekkel, illetve a fokozatos áttérés az új követelmények némelyikére. Az ilyen, az alkalmazási kört vagy az időt tekintve korlátozott módosítások ezért nem befolyásolják a javaslatok általános megbízhatóságát, amelyek összhangban vannak a nemzetközi standardok alapvető ambíciószintjével.

Ezenfelül a javaslatok célja a meglévő szabályok javítása volt a véleményezési felhívás alapján. A Bizottság elemzése azt mutatta, hogy a jelenlegi keretet arányosabb módon lehet alkalmazni, figyelembe véve különösen a kisebb és kevésbé összetett intézmények helyzetét, amelyek esetében néhány jelenlegi közzétételi, adatszolgáltatási és kereskedési könyvvel kapcsolatos összetett követelmény alkalmazását láthatólag nem indokolják prudenciális megfontolások. A Bizottság továbbá megvizsgálta a kkv-k és az infrastrukturális projektek számára nyújtott hitelekhez kapcsolódó kockázatokat és megállapította, hogy e hitelek némelyike esetében indokolt lenne a jelenleginél alacsonyabb szavatolótőke-követelmények alkalmazása. A jelenlegi javaslatok ennek megfelelően korrigálni fogják a fenti követelményeket és fokozzák az intézményekre vonatkozó prudenciális keret arányosságát. Ennélfogva megerősítik az intézményeknek a gazdaság finanszírozására irányuló képességét, méghozzá a szabályozási keret stabilitásának befolyásolása nélkül.

Végezetül, a Bizottság – szoros együttműködésben banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjával – értékelte a tőkekövetelmény-irányelvben és a tőkekövetelmény-rendeletben meghatározott választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök alkalmazását. Ezen elemzés alapján a jelenlegi javaslat célja, hogy megszüntessen egyes választási lehetőségeket és mérlegelési jogköröket a tőkeáttételi mutatóra, a nagykockázat-vállalásokra és a szavatolótőkére vonatkozó rendelkezések tekintetében. A javaslat megszüntetné az olyan állam által garantált, a jövőbeli nyereségességhez nem kapcsolódó halasztott adókövetelések létrehozásának lehetőségét, amelyek mentesülnének a szabályozói tőkéből való levonás alól.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A tőkekövetelmény-irányelvre és a tőkekövetelmény-rendeletre vonatkozó javaslatok számos eleme az azokban előírt felülvizsgálatokon alapul, míg a pénzügyi szabályozási keret egyéb kiigazításai olyan későbbi fejlemények fényében váltak szükségessé, mint például a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv elfogadása, az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása és az Európai Bankhatóság (EBH) által elvégzett munka, valamint a nemzetközi szinten bekövetkezett változások.

A javaslat hatályos jogszabályokat módosít, és azokat teljes mértékben összehangolja a meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel az intézményekre vonatkozó prudenciális

követelmények, az intézmények felügyelete, valamint a helyreállítási és szanálási keretrendszer terén.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Négy évvel azt követően, hogy az európai állam- és kormányfők megállapodtak a bankunió létrehozásáról, létrejött a bankunió két pillére – az egységes felügyelet és a szanálás –, amelyek az EU-szintű intézményekre vonatkozó egységes szabálykönyv nyújtotta szilárd alapon nyugszanak. Jóllehet jelentős előrehaladást sikerült elérni, a bankunió kiteljesítéséhez további lépések szükségesek, köztük az egységes betétbiztosítási rendszer létrehozása.

A tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv felülvizsgálata a kockázatcsökkentési intézkedések részét képezi, amelyek a bankszektor ellenálló képességének további erősítéséhez szükségesek, és amelyek végrehajtása párhuzamos az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos bevezetésével. A felülvizsgálat ugyanakkor arra is irányul, hogy folyamatosan rendelkezésre álljon egy valamennyi EU-szintű intézményre vonatkozó egységes szabálykönyv, függetlenül attól, hogy az adott intézmény a bankunió tagja-e vagy sem. E kezdeményezés fent ismertetett átfogó célkitűzései teljes mértékben következetesek és összhangban állnak a pénzügyi stabilitás előmozdítását célzó alapvető uniós célkitűzésekkel, ezzel csökkentve az adófizetői támogatás valószínűségét és mértékét valamely intézmény szanálása esetén, továbbá hozzájárulva a gazdaság harmonikus és fenntartható finanszírozásához, ami elősegíti a magas szintű versenyképességet és fogyasztóvédelmet.

Ezek az általános célkitűzések emellett – a fent leírtak szerint – összhangban vannak az egyéb nagyszabású uniós kezdeményezések által meghatározott célkitűzésekkel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javasolt módosítások jogalapja, amely megegyezik a módosításra kerülő jogalkotási aktusok jogalapjával, a tőkekövetelményekről szóló rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat esetében az EUMSZ 114. cikke, a tőkekövetelményi jogszabálycsomag módosításáról szóló irányelvjavaslat esetében pedig az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javasolt intézkedésekkel elérni kívánt célkitűzések célja a már meglévő uniós jogszabályok kiegészítése, ezért ezek jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. A például az intézmények tőkeáttételének csökkentését, stabil forrásellátottságuk és a kereskedési könyvre vonatkozó tőkekövetelmények megerősítését célzó nemzeti intézkedések nem biztosítanák olyan hatékonyan a pénzügyi stabilitást, mint az uniós szabályok, tekintettel az intézmények azon szabadságára, hogy szolgáltatásokat hozhatnak létre és nyújthatnak más tagállamokban, valamint ebből eredően a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a tőkeáramlás és a piaci integráció fokára. Ezzel szemben a tagállami intézkedések torzíthatják a versenyt és befolyásolhatják a tőkeáramlást. Továbbá, a nemzeti intézkedések elfogadása jogilag bonyolult lenne, mivel a tőkekövetelmény-rendelet

már szabályoz banki területeket, ideértve a tőkeáttételi követelményeket (adatszolgáltatás), a likviditást (különösen a likviditásfedezeti rátát, más néven LCR-t) és a kereskedési könyvre vonatkozó követelményeket.

Ezért a legjobb megoldásnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv módosítása tűnik. Ez szükség esetén megfelelő egyensúlyt teremt a szabályok harmonizálása és a nemzeti rugalmasság fenntartása között, méghozzá az egységes szabálykönyv akadályozása nélkül. A módosítások még inkább előmozdítanák a prudenciális követelmények egységes alkalmazását és a felügyeleti gyakorlatok közelítését, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanának a banki szolgáltatások egységes piacán. Ezeket a célkitűzéseket a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani. Ez különösen fontos a bankszektorban, ahol számos hitelintézet működik az uniós egységes piacon. A teljes együttműködés és bizalom az egységes felügyeleti mechanizmuson belül, valamint a felügyeleti kollégiumok és az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő illetékes hatóságok között elengedhetetlen a hitelintézetek összevont alapú hatékony felügyeletéhez. Nemzeti rendelkezésekkel nem érhetők el a fenti célkitűzések.

- **Arányosság**

Az arányosság kérdése a javaslatot kísérő hatásvizsgálat szerves részét képezte. Amellett, hogy a különböző szabályozási területeken javasolt valamennyi opciót egyenként kellett értékelni az arányossági célkitűzés fényében, külön problémaként merült fel az arányosság hiánya a meglévő szabályok esetében, és egyedi lehetőségeket vizsgáltak meg a kisebb intézményeket érintő adminisztratív és megfelelési költségek csökkentésére (lásd a hatásvizsgálat 2.9. és 4.9. szakaszát).

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az intézkedések végrehajtására a javaslat értelmében a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv rendelet, illetve irányelv révén való módosításával kerül sor. A javasolt intézkedések valójában a már meglévő, az említett jogi eszközökbe épített rendelkezésekre utalnak vagy ezeket fejlesztik tovább (likviditásfedezet, tőkeáttétel, javadalmazás, arányosság).

A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által elfogadott új TLAC-standard tekintetében javasoljuk, hogy a standard nagy része – hasonlóan a hatályos kockázatalapú szavatolótőke-követelményekhez – a tőkekövetelmény-rendeletbe kerüljön beépítésre, mivel csak rendelet révén érhető el a szükséges egységes alkalmazás. A prudenciális követelmények átalakítása a tőkekövetelmény-rendelet módosítása útján biztosítaná, hogy ezek a követelmények ténylegesen közvetlenül alkalmazandóvá váljanak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre. Ez megakadályozná a tagállamokat abban, hogy egymástól eltérő nemzeti követelményeket alkalmazzanak egy olyan területen, ahol teljes harmonizáció lenne szükséges az egyenlőtlen versenyfeltételek elkerülése érdekében. A jelenlegi jogi rendelkezések pontosítása a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv keretében azonban szükséges lesz annak biztosításához, hogy a TLAC-követelmény, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljes mértékben egységet alkosson és összhangban álljon egymással.

Az arányosságot érintő, a tőkekövetelmény-irányelvre vonatkozó néhány javasolt módosítás bizonyos fokú rugalmasságot biztosítana a tagállamoknak az eltérő szabályok fenntartására a nemzeti jogba való átültetés során. Ez mozgásteret biztosítana a tagállamoknak ahhoz, hogy egyes kérdésekben szigorúbb szabályokat alkalmazzanak.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság számos kezdeményezést indított annak érdekében, hogy megállapítsa, a hatályos prudenciális keret és a globális standardok soron következő felülvizsgálatai jelentik-e a legmegfelelőbb eszközt az EU-szintű intézmények prudenciális céljainak biztosítására, valamint hogy ezek továbbra is biztosítják-e a szükséges forrásokat az uniós gazdaság számára.

A Bizottság 2015 júliusában nyilvános konzultációt indított a tőkekövetelmény-rendeletnek és a tőkekövetelmény-irányelvnek az uniós gazdaság banki finanszírozását érintő lehetséges hatásairól, különös hangsúlyt fektetve a kkv-k és az infrastruktúra finanszírozására, valamint 2015 szeptemberében az uniós pénzügyi szabályozás egészét érintő véleményezési felhívást[7] adott ki. A két kezdeményezés célja az volt, hogy empirikus bizonyítékokat és konkrét visszajelzéseket gyűjtsön i. a gazdaság önfinanszírozási és növekedési képességét érintő szabályok, ii. a szükségtelen szabályozási terhek, iii. a szabályokkal kapcsolatos kölcsönhatások, következetlenségek és hiányosságok, valamint iv. a nem szándékos következményekkel járó szabályok vonatkozásában. Ezenkívül a Bizottság a javadalmazás szabályozására vonatkozó rendelkezések, valamint a tőkekövetelmény-rendeletben és a tőkekövetelmény-irányelvben foglalt szabályok arányossága kapcsán végzett konkrét elemzések[8] keretében összegyűjtötte az érdekelt felek álláspontjait. Végül nyilvános konzultációra is sor került a Bizottság által megrendelt tanulmányhoz kapcsolódóan, amelynek célja a tőkekövetelmény-rendelet által a gazdaság banki finanszírozására gyakorolt hatás értékelése volt[9].

A fentiekben ismertetett kezdeményezések egyértelműen bizonyították, hogy naprakésszé kell tenni és ki kell egészíteni a jelenlegi szabályokat annak érdekében, hogy i. tovább csökkenjenek a bankszektorban felmerülő kockázatok, és ezáltal mérséklődjön az állami

---

7 Lásd: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf és http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. A véleményezési felhívás célja az volt, hogy lefedje a pénzügyi szolgáltatások szabályozásának teljes spektrumát. A hatásvizsgálat kizárólag a bankrendszer területeivel foglalkozik. Az Unió pénzügyi jogszabályainak egyéb szegmenseit érintő további kérdéseket külön kezelik.

8 A Bizottság COM(2016) 510 jelentése (2016. július 28.) az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet javadalmazásra vonatkozó szabályainak értékeléséről.

9 A nyilvános konzultáció ezen a címen érhető el: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

támogatástól és az adófizetők pénzétől való függés válság esetén, valamint ii. növekedjen az intézmények arra irányuló képessége, hogy elegendő forrást juttassanak a gazdaságba.

A hatásvizsgálat 1. és 2. melléklete összegzi a konzultációkat, felülvizsgálatokat és jelentéseket.

- **Hatásvizsgálat**

A Szabályozói Ellenőrzési Testület megvitatta a hatásvizsgálatot, amelyet 2016. szeptember 7-én elutasított.[10]. Az elutasítást követően a hatásvizsgálatot megerősítették azáltal, hogy i. megfelelőbb ismertetéssel egészítették ki a javaslat politikai háttere vonatkozásában (azaz a vonatkozó nemzetközi és uniós szakpolitikai fejlemények tekintetében), ii. részletezték az érdekeltek véleményét és iii. további bizonyítékokat soroltak fel a hatásvizsgálatban tárgyalt különböző szakpolitikai lehetőségek hatásairól (előnyök és költségek). Az újra előterjesztett hatásvizsgálatról a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2016. szeptember 27-én kedvező véleményt[11] adott. A javaslatot hatásvizsgálat kíséri. A javaslat összhangban van a hatásvizsgálattal.

Ahogyan az a hatásvizsgálatban kidolgozott szimulációs elemzésből és makrogazdasági modellezésből kiderül, az új követelmények, különösen az új bázeli előírások – például a tőkeáttételi mutató és a kereskedési könyv – bevezetése várhatóan korlátozott költségekkel jár majd. A bruttó hazai termékre (GDP) gyakorolt becsült hosszú távú hatás –0,03 % és –0,06 % között mozog, miközben a bankszektorban felmerülő finanszírozási költségek növekedése a becslés szerint a legszélsőségesebb esetben is 3 százalékpont alatt maradna. Az előnyök tekintetében a szimulációs gyakorlat rávilágított arra, hogy a bankrendszer 2007–2008-ashoz hasonló méretű pénzügyi válság esetén történő támogatásához szükséges állami források összege 32 %-kal, 51 milliárd EUR-ról 34 milliárd EUR-ra csökkenne.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az egyszerűsített módszerek megtartása a szavatolótőke-követelmények kiszámításához várhatóan továbbra is biztosítani fogja a kisebb intézményekre vonatkozó szabályok arányosságát. Emellett az egyes (adatszolgáltatásra, közzétételre és javadalmazásra vonatkozó) követelmények arányosságának fokozására irányuló kiegészítő intézkedéseknek csökkenteniük kell az említett intézmények adminisztratív és megfelelési terheit.

A kkv-k tekintetében a bankok kkv-kkal szembeni kitettségére vonatkozó szavatolótőke-követelmények javasolt újrakalibrálása várhatóan pozitív hatással lesz a kkv-k banki finanszírozására. Ez elsősorban azokat a kkv-kat érintené, amelyek kitettségei jelenleg meghaladják az 1,5 millió EUR-t, mivel ezekre a kitettségekre nem vonatkoznak hatályos szabályok szerinti kkv-szorzó jelentette előnyök.

[10] A hatásvizsgálatra mutató hivatkozás beillesztése.

[11] A véleményre mutató hivatkozás beillesztése.

A javaslat egyéb elemei, különösen azok, amelyek arra irányulnak, hogy javítsák az intézmények ellenálló képességét a jövőbeni válságokkal szemben, várhatóan növelni fogják a kkv-knak történő hitelnyújtás fenntarthatóságát.

Végezetül azok az intézkedések, amelyek célja az intézményeket, elsősorban a kisebb és kevésbé összetett intézményeket érintő megfelelési költségek csökkentése, várhatóan csökkenteni fogják a kkv-k hitelfelvételi költségeit.

A harmadik országokkal összefüggésben a javaslat megerősíti az uniós pénzügyi piacok stabilitását, és csökkenti a globális pénzügyi piacokat veszélyeztető lehetséges kedvezőtlen átgyűrűző hatást. Emellett a javasolt módosítások tovább harmonizálják az uniós szabályozási keretet, és jelentősen csökkentik az Unióban működő harmadik országbeli intézmények adminisztratív költségeit.

Tekintettel a befektetési vállalkozások tőkekövetelmény-rendelet szerinti, folyamatban lévő felülvizsgálatára és az EBH által közzétett első jelentés[12] fényében indokoltnak tekinthető, hogy az újonnan bevezetett követelmények csak a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra vonatkozzanak, míg a többi befektetési vállalkozásra a felülvizsgálat lezárásáig a meglévő szabályok maradnak érvényben.

A javaslat összhangban van a Bizottság digitális egységes piacra irányuló kiemelt célkitűzésével.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapjogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást az említett jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta és az emberi jogok európai egyezménye (EJEB) tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javasolt módosítások hatálybalépése legkorábban 2019-ben várható. A módosítások szorosan kapcsolódnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv egyéb, már hatályos és 2014 óta nyomon követett rendelkezéseihez.

[12] A részleteket lásd: https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az EBH a továbbiakban is összegyűjti a szükséges adatokat a tőkeáttételi mutató és az új likviditási intézkedések nyomon követéséhez annak érdekében, hogy lehetővé tegye az új szakpolitikai eszközök jövőbeni hatásvizsgálatát. A rendszeres felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás és a stressztesztelés is hozzájárul a javasolt új intézkedések érintett intézményekre gyakorolt hatásának nyomon követéséhez és a kisebb intézmények sajátosságainak figyelembevételével előírt rugalmasság és arányosság megfelelőségének értékeléséhez. Ezenkívül a Bizottság szolgálatai továbbra is részt vesznek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság munkacsoportjaiban és az Európai Központi Bank (EKB) és az EBH által alapított közös munkacsoportban, amelyek nyomon követik az intézmények szavatolótőkéjének és likviditási pozícióinak dinamikáját globálisan, illetve uniós szinten.

Az előnyben részesített lehetőségek végrehajtásából származó eredmények előrehaladását nyomon követő mutatókészlet az alábbiakat tartalmazza:

A nettó stabil forrásellátottsági ráta esetében (NSFR):

Mutató	NSFR az EU-szintű intézmények vonatkozásában
Cél	Az alkalmazás kezdetének időpontjában az EBH által a Bázel III-ra vonatkozóan végzett ellenőrzésben részt vevő intézmények 99 %-a 100 %-ban teljesíti az NSFR-t (2015. december végén az 1. csoporthoz tartozó hitelintézetek 65 %-a és a 2. csoportba tartozó hitelintézetek 89 %-a).
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései

A tőkeáttételi mutató esetében:

Mutató	Az EU-szintű intézmények tőkeáttételi mutatója
Cél	Az alkalmazás kezdetének időpontjában az 1. és a 2. csoporthoz tartozó hitelintézetek 99 %-ának a tőkeáttételi mutatója legalább 3 % (2015 júniusában az 1. csoporthoz tartozó hitelintézetek 93,4 %-a teljesítette a célt).
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései

A kkv-k esetében

Mutató	A kkv-kat érintő finanszírozási rés az Unióban, azaz a külső források iránti igény és a rendelkezésre álló források közötti különbség
Cél	Két évvel az alkalmazás kezdetét követően < 13 % (utolsó ismert adat – 13 % 2014 végén)
Az adatok forrása	Európai Bizottság / Európai Központi Bank SAFE felmérés (az adatok csak az euróövezetre vonatkoznak)

A teljes veszteségviső képesség (TLAC) esetében:

Mutató	TLAC a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekben
Cél	Valamennyi globálisan rendszerszinten jelentős uniós bank teljesíti a célt (2019-től a kockázattal súlyozott eszközök esetében >16% / a tőkeáttételi mutató kitettségértéke 6 %, 2022-től a kockázattal súlyozott eszközök esetében >18% / a tőkeáttételi mutató kitettségértéke 6,75 %)
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései

A kereskedési könyv esetében:

Mutató	Kockázattal súlyozott eszközérték az EU-szintű intézményeket érintő piaci kockázatok vonatkozásában Összesített portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek megfigyelt változékonysága a belső modell módszer alkalmazásával.
Cél	– 2023-tól valamennyi EU-szintű intézmény teljesíti a piaci kockázatra vonatkozó, az Unióban elfogadott végső kalibrálás szerinti szavatolótőke-követelményt. – 2021-től a belső modellek eredményeinek az EU-szintű intézmények közötti indokolatlan változékonysága (vagyis azok az eltérések, amelyek nem a mögöttes kockázatok különbségeiből erednek) kisebb, mint a belső modellek EU-szintű intézmények közötti jelenlegi változékonysága*. _____ *A kockáztatott érték (VaR) és a járulékos kockázati tőkekövetelmény (IRC) tekintetében előírt követelmények aktuális változékonyságára vonatkozó referenciaértékeknek meg kell egyezniük az EBH-nak a piaci kockázati portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek variabilitásáról szóló legutóbbi jelentésében becsült értékkel, amelyet az összesített portfóliókra számítottak ki és a piaci kockázatra vonatkozó új keret hatálybalépését megelőzően tettek közzé.
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései Az EBH jelentése a piaci kockázati portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek variabilitásáról. Az új értékeket ugyanezen módszertannak megfelelően kell kiszámítani.

A javadalmazás esetében:

Mutató	Fizetési halasztás és eszközökben való kifizetés intézmények általi alkalmazása
Cél	A tőkekövetelmény-rendelet előírásainak megfelelően nem kis méretű és összetett intézmények 99 %-a a változó javadalmazás legalább 40 %-át 3–5 évvel elhalasztja és a változó javadalmazás legalább 50 %-át eszközökben fizeti ki azon munkavállalói tekintetében, akik lényeges szintű változó javadalmazásban részesülnek.
Az adatok forrása	Az EBH javadalmazásra vonatkozó teljesítményértékelő jelentése

Az arányosság esetében:

Mutató	A felügyeleti jelentéshez és közzétételhez kapcsolódó terhek csökkentése
Cél	A kisebb és kevésbé összetett intézmények 80 %-a számol be a terhek csökkenéséről
Az adatok forrása	Az EBH által 2022–2023-ig kidolgozandó és elvégzendő felmérés

E javaslat hatásainak értékelésére a javasolt intézkedések alkalmazása kezdetének időpontja után öt évvel fog sor kerülni az elfogadást követően az EBH-val mihamarabb egyeztetett módszertan alapján. Az EBH megbízást kap a fent említett mutatók, továbbá a módosított tőkekövetelmény-rendelet és tőkekövetelmény-irányelv értékeléséhez szükséges egyéb mutatók nyomon követéséhez szükséges adatok meghatározására és összegyűjtésére. A módszertant az egyes opciókra vagy az egymással összefüggő opciók csoportjára lehetne kidolgozni az értékelés megkezdése előtt fennálló körülmények és a nyomonkövetési mutatók teljesítménye függvényében.

A megfelelést és a végrehajtást folyamatosan biztosítani fogják, szükség esetén a Bizottság által a jogalkotási intézkedések átültetésének hiánya, illetve helytelen átültetése vagy alkalmazása miatt indított kötelezettségszegési eljárás révén. Az uniós jog megsértéséről szóló bejelentést az EKB-hoz, valamint a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszeréhez (PFER) lehet eljuttatni, ideértve a nemzeti illetékes hatóságokat és az EBH-t. Az EBH továbbra is közzéteszi az uniós bankrendszerre vonatkozó Bázel III ellenőrzéséhez kapcsolódó rendszeres jelentéseit. Az ellenőrzés a Bázel III EU-szintű intézményekre, mindenekelőtt az intézmények (kockázatalapú és nem kockázatalapú) tőkemegfelelési mutatóira és likviditásfedezeti rátáira (LCR, NSFR) vonatkozó (a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv révén végrehajtott) előírásainak hatására terjed ki. Az ellenőrzést a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ellenőrzésével párhuzamosan végzik el.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

MENTESSÉGEK A TŐKEKÖVETELMÉNYEK ÉS A LIKVIDITÁSI KÖVETELMÉNYEK ALÓL (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

Annak előírása, hogy a leányvállalatok egyedi alapon teljesítsék a szavatolótőke- és likviditási követelményeket, megakadályozhatja az intézményeket abban, hogy a csoport szintjén hatékonyan kezeljék ezeket az eszközöket. Ez különösen fontos a jelenlegi környezetben, mivel a technológiai fejlődés egyre inkább megkönnyíti a csoporton belüli tőkecentralizációt és likviditáskezelést.

A meglévő jogszabályok értelmében az illetékes hatóságok lehetőséget kaptak arra, hogy az egy adott tagállamon belüli leányvállalatok vagy anyavállalatok és a több tagállamra kiterjedő likviditási alcsoport részét képező leányvállalatok vagy anyavállalatok esetében eltekintsenek a követelmények egyedi szintű alkalmazásától, figyelemmel a tőke és a likviditás anyavállalat és leányvállalatai közötti megfelelő elosztását szavatoló biztosítékokra. Az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásával a csoportfelügyelet jelentősen megerősödött, különösen az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban található, csoporthoz tartozó szervezetek esetében, mivel az egységes felügyeleti mechanizmus jobb ismeretekkel és közvetlen hatáskörökkel rendelkezik a csoport részét képező, különböző tagállamokban található szervezetek felett. A bankunió kiteljesítéséig azonban azon tagállamok számára, amelyekben a leányvállalatok működnek, továbbra is aggodalomra adhat okot, hogy a bajba jutott leányvállalatok esetleges elégtelen likviditási vagy tőkehelyzete költségvetési következményekkel járhat e („fogadó”) tagállamok számára. Ezeket az aggályokat a jelenlegi javaslat a következő biztosíték révén kívánja kezelni: a tőkekövetelmény-rendeletben már létező feltételeket az anyavállalatnak a leányvállalatok támogatására vonatkozó egyértelműen meghatározott kötelezettsége egészíti ki. Az anyavállalat ilyen kötelezettségvállalásának az elengedett követelmény teljes összegére garantáltnak kell lennie, és a garanciát a garantált összeg legalább felének erejéig biztosítékkal kell fedezni. A Bizottság gondosan figyelemmel fogja kísérni a vonatkozó rendelkezések végrehajtását.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bankunió e szakaszában a bankunión belüli különböző tagállamokban letelepedett anyavállalatot és leányvállalatokat felügyelő illetékes hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy eltekintsen a szavatolótőke- és a likviditási követelmények alkalmazásától az anyavállalattól eltérő tagállamban található leányvállalatok tekintetében, de csak akkor, ha az anyavállalatnak a leányvállalat támogatására irányuló kötelezettségvállalása az elengedett követelmény teljes összegére garantált, és a garanciát a garantált összeg legalább felének erejéig biztosítékkal fedezik. A tőkekövetelmény-rendelet 7. és 8. cikke ennek megfelelően módosul. Azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyek nem vesznek részt a bankunióban – kifejezett egyetértésük függvényében – opcióként ugyancsak lehetőségük nyílik ugyanezen mentességek biztosítására.

A PÉNZÜGYI STABILITÁSI TANÁCS (FSB) TELJES VESZTESÉGVISELŐ KÉPESSÉGRE VONATKOZÓ STANDARDJÁNAK VÉGREHAJTÁSA (CRR, BRRD, SRM)

Az FSB 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó keretelveket és feltételeket tartalmazó dokumentumot[13] (a továbbiakban: TLAC-standard), amelyet egy héttel később a G-20-ak törökországi csúcstalálkozójukon elfogadtak. A TLAC-standard a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (az uniós jogi aktusok terminológiája szerint: globálisan rendszerszinten jelentős intézmények) tekintetében meghatározza a kiemelten veszteségviselő (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettségek kellő minimumszintjét, amelynek révén szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A TLAC-standardnak az ugyanazon szabályozási célokat követő meglévő uniós jogszabályokkal való kölcsönhatását a BRRD és az SRMR módosítására irányuló javaslatokat kísérő indokolás ismerteti részletesebben.

A bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvvel való összhang

A TLAC-standard az Unióban a tőkekövetelmény-rendeletnek a BRRD által kialakított meglévő keretre épülő módosításai révén kerül végrehajtásra. Az ugyanazon szakpolitikai célt szolgáló két keret integrálása érdekében új fogalommeghatározásokat kell bevezetni, például a szanálandó szervezet/csoport fogalmát stb. (a tőkekövetelmény-rendelet 4. cikke), és rendelkezni kell az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok közötti együttműködésről (a tőkekövetelmény-rendelet 2. cikke).

A tőkekövetelmény-rendelet 518. cikkében előírt felülvizsgálat alapján és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 59. cikkében foglalt követelményekkel összhangban a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra (a tőkekövetelmény-rendelet 52. cikke) és a járulékos alapvető tőkeinstrumentumokra (a tőkekövetelmény-rendelet 63. cikke) vonatkozó kritériumok módosításra kerülnek annak előírása érdekében, hogy ezeket az instrumentumokat írják le vagy alakítsák át elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká azon a ponton, amikor az intézmény életképtelenné válik. Ez nem változtat az EU-szintű intézmények által kibocsátott tőkeinstrumentumok státuszán, ugyanakkor biztosítja, hogy az EU-szintű anyaintézmények összevont szavatolótőke-követelményük számításakor a harmadik országbeli leányvállalataik által kibocsátott instrumentumokat csak akkor tekinthessék kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak, ha azok e kiegészítő követelménynek eleget tesznek.

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény

A TLAC-standard a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, egy kockázatalapú és egy nem kockázatalapú mutatóból álló követelmény bevezetésével kerül végrehajtásra az Unióban (a tőkekövetelmény-rendelet új 92a. cikke). Ez a követelmény csak globálisan rendszerszinten jelentős intézmény esetében alkalmazandó, amely lehet intézmények csoportja vagy egymagában álló intézmény (a tőkekövetelmény-

[13] FSB: Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet, 2015.11.9.

irányelv 131. cikkének (1) bekezdése). A tőkekövetelmény-rendelet 6. cikkének módosítása értelmében az egymagában álló (leány- és anyavállalat nélküli), szanálandó szervezetnek minősülő globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek egyedi alapon kell megfelelniük a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek, míg a 11. cikk módosítása értelmében a rendszerszinten jelentős intézményként azonosított csoportok részét képező, szanálandó szervezeteknek összevont alapon kell teljesíteniük a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket.

A TLAC-standard egy belső TLAC-ra vonatkozó követelményt is tartalmaz (azaz a veszteségviselő és feltőkésítési képességnek a szanálandó csoporton belüli leányvállalatok szintjén történő biztosítására vonatkozó követelményt), amelyet az Unió a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény (a tőkekövetelmény-rendelet új 92b. cikke) bevezetésével ültet át (a BRRD már tartalmaz egy hasonló rendelkezést a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vonatkozásában). Ez a követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre az új 92a. cikknek megfelelően alkalmazandó követelmény 90 %-ának felel meg. A nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket egyedi alapon kell alkalmazni a nem uniós globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalataira akkor, ha azok nem minősülnek sem szanálandó szervezetnek, sem EU-szintű anyaintézménynek, és összevont alapon akkor, ha azok EU-szintű anyavállalatok, de nem szanálandó szervezetek.

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

A szavatolótőkére vonatkozó fejezetek után kerül beillesztésre a tőkekövetelmény-rendeletbe a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó új 5a. fejezet (új 72a–72l. cikk). Az új 72a. cikk felsorolja azokat a kötelezettségeket, amelyek nem számíthatók be a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények teljesítésébe. A 72b. cikk tartalmazza a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó elismerhetőségi kritériumokat, a (2) bekezdés az alárendelt kötelezettségekre vonatkozóan, míg a (3) és (4) bekezdés olyan kötelezettségekre vonatkozóan, amelyek a kizárt kötelezettségekkel egyenrangúnak (*pari passu*) minősülnek. A 72c. cikk meghatározza, hogy az instrumentumok csak akkor számíthatók be a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekbe, ha hátralévő futamidejük legalább egy év. Az elismerhetőségi kritériumok a TLAC-feltételekkel összhangban kizárják a különleges célú gazdasági egységeken keresztül kibocsátott kötelezettségeket.

Az új 5a. fejezet 2. szakasza (72e–72j. cikk) rendelkezik a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény szempontjából figyelembe vehető kötelezettségek nettó összegének meghatározására alkalmazandó levonási szabályokról. Az intézmények kötelesek levonni a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományát (72f. cikk), valamint az egyéb globálisan rendszerszinten jelentős intézmények leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek saját állományát (72h. és 72i. cikk). A 72e. cikk (3) bekezdése arányos levonást határoz meg a kizárt kötelezettségekkel egyenrangúnak minősített kötelezettségek azon állományai

tekintetében, amelyek csak korlátozott mértékig számíthatók be a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek közé. A levonásokat a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekből és a szavatolótőkéből kell végrehajtani a megfelelő levonási megközelítés alapján (a tőkekövetelmény-rendelet 66. cikkének e) pontja). A 72j. cikk a kereskedési könyvben szereplő tételekre vonatkozó, levonások alóli kivételt tartalmaz. Az új 5a. fejezet 3. szakasza meghatározza a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek (72k. cikk), valamint a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek fogalmát (72l. cikk).

A Bizottság szakvéleményt kér az EBH-tól a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények által kibocsátott TLAC-instrumentumok kezelésének alternatív lehetőségeiről és e lehetőségek hatásairól. Azon lehetőségek egyike, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság szakvéleményt kér, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által a TLAC-állományok kezelése tekintetében nemrég közzétett megközelítés végrehajtása lesz. A szakvélemény alapján a Bizottság mérlegeli, hogy szükség van-e az e javaslatban előterjesztett megoldás módosítására.

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó általános követelmények kiigazítása

A tőkekövetelmény-rendelet II. része I. címének 6 fejezetét (73–80. cikk) úgy kell kiigazítani, hogy az tükrözze a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kategóriájának bevezetését. A 77. és 78. cikket ki kell terjeszteni a tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek korai visszaváltására vonatkozó előzetes felügyeleti engedélyre. A 78. cikk bevezeti annak lehetőségét, hogy általános előzetes engedélyt adjanak az intézményeknek a korai visszaváltásra, azon kritériumokra figyelemmel, amelyek biztosítják az ilyen felügyeleti engedély megadásának feltételeit. A 80. cikk értelmében az EBH feladata a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kibocsátásának nyomon követése. A szavatolótőke elismerhetőségi kritériumainak a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó elismerhetőségi kritériumokkal való összehangolása érdekében a különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok csak 2021. december 31-ig számíthatók be a szavatolótőke megállapításába.

ALAPOKBAN VALÓ RÉSZESEDÉSSZERZÉS (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

2013 decemberében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság új standardot bocsátott ki az alapokra irányuló tőkerészesedés-befektetések kezeléséről. Az új standard célja a jelenlegi eljárás egyértelműsítése és az ilyen kitettségek nemzetközileg egységesebb és kockázatérzékenyebb kezelése (vagyis az alap mögöttes befektetéseihez és tőkeáttételéhez kapcsolódó kockázatok tükrözése). Az új standard uniós jogban történő végrehajtása céljából a tőkekövetelmény-rendeletet számos ponton módosították.

A 128. cikk módosul annak érdekében, hogy a kiemelkedően magas kockázatú elemek fogalommeghatározása ne terjedjen ki a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre.

A 132. cikk módosul, hogy tükrözze a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

kiszámításának alapját jelentő új általános elveket és követelményeket azon intézmények esetében, amelyek a hitelkockázat tekintetében a sztenderd módszert alkalmazzák.

Az új 132a. cikk részletezi a 132. cikkben előírt két módszer, nevezetesen az áttekintésen (look-through) alapuló módszer és a megbízatáson alapuló módszer szerinti számításokat.

A 152. cikk módosul, hogy érvényre juttassa a hitelkockázatra vonatkozóan a belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézmények esetében a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek szavatolótőke-követelményeinek kiszámítására vonatkozó módosított követelményeket és módszereket.

A PARTNERKOCKÁZATRA ALKALMAZANDÓ SZTENDERD MÓDSZER (SA-CCR) (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

2014 márciusában a BCBS a származtatott kitettségek kitettségértékének kiszámítására szolgáló új szabványosított módszerre, a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszerre (SA-CCR) vonatkozó standardot tett közzé a meglévő szabványosított módszerek hiányosságainak kezelése céljából. Az új módszer uniós jogba történő bevezetése, és ezzel párhuzamosan az új szabályok arányosságának megőrzése érdekében a tőkekövetelmény-rendelet számos ponton módosul.

A 273. cikk módosít egyes fogalommeghatározásokat és új fogalommeghatározásokkal egészül ki a bevezetett új módszerek tükrözése érdekében. A piaci árazás szerinti módszert felváltja a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer (274–280f. cikk). A sztenderd módszerhez kapcsolódó szabályok törlésre kerültek. Új szabályok kerülnek bevezetésre az egyszerűsített SA-CCR-rel kapcsolatban (281. cikk). Módosulnak az eredeti kitettség szerinti módszerre vonatkozó hatályos szabályok (282. cikk). Az eredeti kitettség szerinti módszer használatát lehetővé tevő elismerhetőségi kritériumok módosulnak és bevezetésre kerülnek a partnerkockázatra alkalmazandó egyszerűsített sztenderd módszer használatára vonatkozó elismerhetőségi kritériumok (273a. cikk és 273b. cikk). A partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer bevezetése céljából módosul a 298. és a 299. cikk.

KÖZPONTI SZERZŐDŐ FÉLLEL SZEMBENI KITETTSÉGEK (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET ÉS AZ EURÓPAI PIACI INFRASTRUKTÚRA-RENDELET)

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2014 áprilisában közzétette a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek kezelésére vonatkozó végleges standardot. A végleges standard megszüntette a két évvel korábban kibocsátott ideiglenes standard hiányosságait. A végleges standard uniós jogszabályokban történő végrehajtása érdekében a tőkekövetelmény-rendelet és a 648/2012/EU rendelet (európai piaci infrastruktúra-rendelet vagy EMIR) számos ponton módosult.

A tőkekövetelmény-rendelet 300–310. és 497. cikkének módosítása

A 300. cikk számos új fogalommeghatározással egészül ki, amelyek a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek szavatolótőke-követelményeire vonatkozó módosított szabályokban használt fogalmakra terjednek ki. A 301. cikk módosul az intézmények készpénzügyletekből eredő, központi szerződő felekkel szembeni kitettségei egyedi

kezelésének bevezetése, az alapletét kezelésének pontosítása, továbbá azon tény tükrözése érdekében, hogy egységes módszert kell alkalmazni az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására. A 304. cikk módosul, hogy tükrözze a származtatott termékek kitettségértékeinek kiszámítására alkalmazandó módszerek változását, és pontosítsa az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az ügyfelek által a klíringtagjaiknak nyújtott biztosítékok kezelését. A 305. cikk módosul, hogy egyértelművé tegye az értékpapír-finanszírozási ügyletek kezelését és kiigazítsa az ügyfélkitettségek preferenciális kezelését érintő elismerhetőségi kritériumokat. A 306. cikk kiegészül a klíringtagok által ügyfeleiknek nyújtott garanciák és az értékpapír-finanszírozási ügyletek kezelésének pontosításával. A 308. cikk új módszert vezet be az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulásra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására. Módosul a nem elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 309. cikkben meghatározott képlet. A 310. cikkben törlésre kerül a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek szavatolótőke-követelményének kiszámítására vonatkozó alternatív módszer, amelyet a garanciaalaphoz tett előre be nem befizetett hozzájárulásokra vonatkozó új eljárás vált fel. Végül, módosulnak a 497. cikk átmeneti rendelkezései.

Az EMIR 50a.–50d. és 89. cikkének módosítása

Az 50a–50d. cikk módosul a központi szerződő fél feltételezett tőkéjének kiszámítására szolgáló azon új módszer beillesztése érdekében, amelyre az intézményeknek szükségük van ahhoz, hogy kiszámítsák az adott központi szerződő fél garanciaalapjához való hozzájárulásokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket. A 89. cikk (5a) bekezdése módosul a szóban forgó számításhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezések aktualizálása céljából.

KERESKEDÉSI KÖNYV / PIACI KOCKÁZAT (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

2016 januárjában a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság befejezte a kereskedési könyvre vonatkozó alapvető felülvizsgálatot és közzétette a piaci kockázat kezelésére vonatkozó új standardot. A standard megszüntette a meglévő piaci kockázati keret kialakításából eredő hiányosságokat, többek között azt, hogy nem terjedt ki az intézményeket érintő kockázatok teljes körére, továbbá a kereskedési és nem kereskedési könyv (vagyis a banki könyv) közötti határvonal bizonytalanságait, amelyek szabályozási arbitrázsra adtak lehetőséget. Az új standard magában foglalja a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeinek kiszámításához használandó belső modellek alkalmazására vonatkozó felülvizsgált szabályokat, valamint a jelenleg hatályost felváltó új sztenderd módszert. Az új standard uniós jogban történő végrehajtása és ezzel párhuzamosan a szabályok arányosságának megőrzése céljából a tőkekövetelmény-rendeletet számos ponton módosították.

I. cím – Általános követelmények, értékelés és jelentéstétel

A 94. cikk meghatározza az arra vonatkozó módosított feltételeket, hogy egy intézmény mikor veheti igénybe a korlátozott kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézményekre vonatkozó eltérést, amelynek megfelelően a banki könyvi pozíciók hitelkockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények felválthatják a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket. A 102. és 103. cikk egyértelműsíti a kereskedési könyvi

pozíciókra vonatkozó általános követelményeket. A 104. és a 104a. cikk pontosítja a pozíciók kereskedési könyvhöz való hozzárendelésének kritériumait, továbbá a kereskedési könyvi pozíciók banki könyvi pozícióvá, illetőleg a banki könyvi pozíciók kereskedési könyvi pozícióvá való átsorolására vonatkozó feltételeket. A 104b. cikk meghatározza a kereskedési részleg új koncepcióját. A 105. cikk meghatározza azokat a szabályokat, amelyeket a kereskedési könyvi pozíciók prudens értékelése érdekében be kell tartani. A 106. cikk ismerteti a banki könyvi pozíciók belső fedezeti ügyletének tekintett kereskedési könyvi pozíciók megjelenítését és kezelését.

IV. cím 1. fejezet – Általános rendelkezések

A 325. cikk ismerteti az intézmények által a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használható különböző módszereket, továbbá e módszerek használatának feltételeit, és azt, hogy használatuk hogyan kombinálható. A 325a. cikk tovább részletezi az egyszerűsített sztenderd módszer használatával kapcsolatos elismerhetőségi kritériumokat a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységet végző intézmények tekintetében. A 325b. cikk meghatározza azokat a feltételeket, amelyek esetén a csoporthoz tartozó különböző jogi személyek piaci kockázati kitettségei nettósíthatók a piaci kockázatra vonatkozó összevont szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából. A 325c. cikk részletezi azokat a feltételeket, amelyek esetén az intézmény által az árfolyamok tőkemegfelelési mutatóra gyakorolt kedvezőtlen hatásának fedezése céljából vállalt pozíciók mentesíthetők a piaci kockázatra vonatkozó követelmények alól.

1a. fejezet – A sztenderd módszer

Az 1. szakasz (325d. cikk) ismerteti a sztenderd módszer különböző összetevőit. A 2. szakasz (325e–325l. cikk) leírja az első összetevő, az érzékenységen alapuló módszer működését. Meghatározza a delta kockázat, a vega kockázat és a görbületkockázat kiszámításának és összesítésének alapelveit. A 3. szakasz 1. alszakasza (325m–325r. cikk) pontosan meghatározza azokat a kockázati tényezőket, amelyeket figyelembe kell venni a kereskedési könyvi pozíciók különböző kockázati kategóriákkal szembeni érzékenységének kiszámításához. A 3. szakasz 2. alszakasza (325s–325u. cikk) ismerteti az említett érzékenységek kiszámításának módját. A 4. szakasz (325v. cikk) ismerteti a sztenderd módszer második összetevőjének, a fennmaradó kockázatokra vonatkozó többletnek a működését. Az 5. szakasz leírja a harmadik összetevő, a nemteljesítési kockázat tőkekövetelményének működését. A 325w. cikk meghatározza a fő fogalmakat. Az 1. alszakasz (325x–325z. cikk) ismerteti, hogyan kell kiszámítani a nemteljesítési kockázat tőkekövetelményét a nem értékpapírosított pozíciók esetében, a 2. alszakasz (325aa. és 325ab. cikk), valamint a 3. alszakasz (325ac. és 325ae. cikk) pedig leírja az értékpapírosítás esetében alkalmazandó módszert. A 6. szakasz (325af–325az. cikk) meghatározza azokat a kockázati súlyokat és együtthatókat, amelyeket – az érzékenységekkel kombinálva – az egyes kockázati kategóriákra használni kell a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények sztenderd módszer szerinti meghatározása során. Az uniós kormányzatokkal szembeni kitettségek az első kockázati kategóriába tartoznak, amelyre a legalacsonyabb kockázati súly vonatkozik (325ai. és 325al. cikk). Ez a kezelési mód megfelel a nem kereskedési könyvhöz tartozó kitettségek említett típusaira jelenleg előírt, minősítéstől nem függő kezelésnek. Az EU-szintű intézmények által kibocsátott fedezett kötvényre alkalmazandó kockázati súlyok

csökkennek (325ai. és 325al. cikk). Ez az eljárás megakadályozza az EU-szintű intézmények által kibocsátott fedezett kötvényekkel szembeni kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmények esetleges jelentős növekedését, és ezáltal lehetővé teszi alacsonyabb finanszírozási költségek fenntartását a lakáscélú és nem lakóingatlanokhoz kapcsolódó jelzáloghitelek esetében.

1b. fejezet – A belső modell módszer

Az 1. szakasz (325ba. és 325bb. cikk) pontosan meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az intézmények használhatják a belső modellt, továbbá azt, hogy a szóban forgó engedélyben részesülő kereskedési részlegek esetében hogyan kell kiszámítani a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket. A 2. szakasz (325bc–325bl. cikk) ismerteti, hogyan kell figyelembe venni a várható veszteségeket és likviditási horizontokat a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámítása során, meghatározza azokat a követelményeket, amelyeket a belső modelleknek teljesíteniük kell az utóteszteléshez, az eredményvizsgálat és a belső validálás tekintetében, továbbá az általánosabb minőségi és kockázatmérési követelményeket, valamint a stresszforgatókönyvi kockázati mértéket, amelyet a nem modellezhető kockázati tényezők esetében ki kell számítani. A sztenderd módszerhez hasonlóan rövidebb likviditási horizont megállapításával a belső modell módszer keretében is kedvezményes elbánást vezettek be az uniós kormányzatokkal szembeni kitettségekre és az EU-szintű intézmények által kibocsátott fedezett kötvényekre vonatkozóan (325be.cikk). A 3. szakasz (325bm–325bq. cikk) ismerteti, hogyan kell a belső modell módszer szerint kiszámítani a nemteljesítési kockázatnak kitett kereskedési részlegek nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét.

2., 3. és 4. fejezet – Az egyszerűsített sztenderd módszer

A pozíciókockázathoz, a devizaárfolyam-kockázathoz és az árukockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó 2., 3. és 4. fejezet tükrözi a módosított piaci kockázati keretnek megfelelő egyszerűsített sztenderd módszert. Ezek a szabályok a jelenlegi piaci kockázati keretben már hatályban voltak és változatlanok maradnak. Az intézmények [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig alkalmazhatják ezt a módszert. E dátumot követően csak azok az intézmények használhatják az egyszerűsített sztenderd módszert, amelyek teljesítik a 325a. cikkben meghatározott elismerhetőségi kritériumokat.

5. fejezet – Az egyszerűsített belső módszer

Az 5. fejezet megállapítja a módosított piaci kockázati keret szerinti egyszerűsített belső modell módszert. Ezek a szabályok a jelenlegi piaci kockázati keretben már hatályban voltak és változatlanok maradnak. Az intézmények [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig alkalmazhatják ezt a módszert. E dátumot követően az intézmények már nem használhatják az egyszerűsített belső modell módszert a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására. Az 5. fejezet azonban hatályos marad a CVA-kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények fejlett módszer szerint történő kiszámítása céljából a 383. cikkben meghatározottaknak megfelelően.

Tizedik rész – Átmeneti rendelkezések, jelentések, felülvizsgálatok és módosítások

Az 501b. cikk ismerteti, hogyan kerülnek bevezetésre az 1a. és 1b. fejezet szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények. Az 519a. cikk részletesen meghatározza a módosított piaci kockázati keret számos olyan technikai elemét, amely a végrehajtást követően esetleg problémát okozhat. Az EBH megbízást kap, hogy legkésőbb 3 évvel e rendelet hatálybalépését követően vizsgálja felül az említett technikai elemeket, és a Bizottság az EBH következtetései fényében javaslatot tehet a kapcsolódó szabályok módosítására.

NAGYKOCKÁZAT-VÁLLALÁSOK (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A jelenlegi tőkealap (a figyelembe vehető tőke) az intézmények átfogó nagykockázat-vállalásainak csak kis részére terjed ki, és így nem elég prudens annak megakadályozásához, hogy egyetlen partner vagy szerződő felek egy csoportjának hirtelen csődje esetén egy intézmény maximális lehetséges vesztesége veszélyeztesse annak folyamatos működését. Emellett a jelenlegi határérték nem veszi figyelembe a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények egyedi szerződő felekkel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjaival szembeni kitettségeiből eredő magasabb kockázatokat, és különösen a más globálisan rendszerszinten jelentős intézményekkel szembeni kitettségeket. Konkrétan, a pénzügyi válság bizonyította, hogy az egyik globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős vesztesége más rendszerszinten jelentős intézmények fizetőképességével kapcsolatos aggályokat eredményezhet és potenciálisan súlyos következményekkel járhat a pénzügyi stabilitás tekintetében. Végül, a nagykockázat-vállalásokra vonatkozó jelenlegi keret kevésbé pontos módszereken alapul, mint az új módszertan (vagyis a partnerkockázatra vonatkozó sztenderd módszer, SA-CCR), amelyet a BCBS a bankok származtatott kitettségeinek (azaz a tőzsdén kívüli ügyletekhez kapcsolódó kitettségeknek) a kiszámítására dolgozott ki. A megállapított hiányosságok megszüntetése érdekében a nagykockázat-vállalásra vonatkozó keret módosul. Konkrétan, a nagykockázat-vállalásra vonatkozó határérték kiszámításához figyelembe vehető tőke az alapvető tőkére korlátozódik (a járulékos tőke már nem vehető figyelembe). A 395. cikk (1) bekezdése módosul, és alacsonyabb, 15 %-os határérték kerül megállapításra a globálisan rendszerszinten jelentős bankok más globálisan rendszerszinten jelentős bankokkal szembeni kitettségeire és a módosított 390. cikk bevezeti a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszert a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel szembeni kitettségek meghatározásához azon bankok esetében is, amelyek engedélyt kaptak belső modellek használatára. A jelenlegi keretben bevezetett módosítások összességében növelik a nagykockázat-vállalásra vonatkozó szabályok kockázatérzékenységét és jobban összehangolják az európai rendszert a BCBS által a nagykockázat-vállalásra vonatkozóan 2014-ben bevezetett előírásokkal.

A tőkekövetelmény-rendelet 507. cikke előírta a Bizottság számára, hogy vizsgálja meg a 400. cikk (1) bekezdése j) pontjának, valamint (2) bekezdésének alkalmazását, és tegyen jelentést. Mivel nem volt lehetséges elegendő mennyiségi adatot összegyűjteni az említett rendelkezésben felsorolt mentességek megszüntetéséből vagy kötelezővé tételéből eredő lehetséges hatások értékeléséhez, az 507. cikknek megfelelően az EBH új megbízást kap, amely szerint jelentést kell tennie a Bizottságnak a 400. cikk (1) és (2) bekezdésében, továbbá a 390. cikk (6) bekezdésében meghatározott mentességek alkalmazásáról.

TŐKEÁTTÉTELI MUTATÓ (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

Új rendelkezések kerülnek bevezetésre és a tőkekövetelmény-rendelet számos cikke kiigazításra kerül a tőkekövetelmény-irányelv hatálya alá tartozó valamennyi intézményre alkalmazandó kötelező erejű tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény meghatározása céljából. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény kiegészíti a tőkekövetelmény-irányelvben a túlzott tőkeáttételi kockázat felügyeleti ellenőrzése tekintetében meghatározott jelenlegi előírásokat, továbbá a tőkekövetelmény-rendelet tőkeáttételi mutató kiszámítására, a felügyeleti hatóságoknak való jelentésére és 2015 januárjától annak nyilvános közzétételére vonatkozó követelményeit.

A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény

A tőkekövetelmény-rendelet 92. cikkében meghatározott szavatolótőke-követelmény kiegészül az alapvető tőkére vonatkozó 3 %-os tőkeáttételi mutató – nemzetközi szinten elfogadott – követelményével, amelyet az intézményeknek a kockázatalapú követelményeken felül teljesíteniük kell. Ezáltal az egész Unióban harmonizált kötelező előírás kerül bevezetésre, amely védőhálót hoz létre az intézmények számára. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok továbbra is felelősek az egyes intézmények tőkeáttételi politikáinak és folyamatainak nyomon követéséért, és szükség esetén további intézkedéseket hozhatnak a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére.

A tőkeáttételi mutató kitettségmértékének kiigazításai

A módosítás átveszi a tőkeáttételi mutató kitettségmértékére vonatkozóan a hatályos tőkekövetelmény-rendeletben már bevezetett kiigazításokat. Mivel a 3 %-os tőkeáttételi mutató egyes üzleti modelleket és üzletágakat jobban korlátoz, mint másokat, további kiigazításokra van szükség. Az intézmények csökkenthetik az állami fejlesztési bankok által végzett állami hitelezésre (a 429a. cikk (1) bekezdésének d) pontja), a közvetett kölcsönökre (a 429. cikk (1) bekezdésének e) pontja) és a hivatalosan garantált exporthitelekre (a 429a. cikk (1) bekezdésének f) pontja) vonatkozó tőkeáttételi mutató kitettségének mértékét. Annak érdekében, hogy fennmaradjon az intézmények által végzett ügyfélklíring ösztönzése, az intézmények csökkenthetik a kitettségmértéket az ügyfelektől kapott, elfogadott központi szerződő félen keresztül elszámolt származtatott ügyletekre vonatkozó alapletét révén (429c. cikk (4) bekezdés).

A tőkeáttételi mutató puffere a globálisan rendszerszinten jelentős bankok esetében

A globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozóan bevezetendő, a tőkeáttételi mutatóhoz kapcsolódó lehetséges pufferről jelenleg nemzetközi szintű megbeszélések folynak. A tőkeáttételi mutató pufferére vonatkozó nemzetközi megállapodás véglegesítését követően mérlegelni kell annak beillesztését a tőkekövetelmény-rendeletbe.

SZABÁLYOZÓI JELENTÉSKÉSZÍTÉS (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv számos rendelkezése módosul, illetőleg a rendelet és az irányelv új rendelkezésekkel egészül ki az arányosság megerősítése

és az intézmények költségeinek az átfogó jelentéskészítési keret összefüggésében történő csökkentése érdekében.

A 99. cikk (5) bekezdése módosul az EBH arra vonatkozó megbízatásának bevezetése érdekében, hogy 2019. december 31-ig tegyen jelentést a Bizottságnak a szabályozói jelentéskészítés költségéről. A megbízatás igen pontos módszertant határoz meg az EBH számára, hogy számszerűsítse az intézmények jelentéskészítési költségeit, és előírja a kis intézmények jelentéstételének – az EBH meglévő adatszolgáltatási formanyomtatványainak módosítása révén történő – egyszerűsítésére irányuló ajánlások kidolgozását.

A 430a. cikkben meghatározott kis intézményeknek a szabályozói jelentések egyéb intézmények számára előírt féléves vagy ennél gyakoribb benyújtásával szemben csak éves alapon kell ilyen jelentéseket benyújtaniuk (a 99. cikk (4) bekezdése, a 100., 101., 394. és 430. cikk) .

A nagykockázat-vállalásokra vonatkozó jelentéstétel egyszerűbbé válik azáltal, hogy egy tétel törlésre, egy másik, jelenleg a 394. cikk alapján jelentendő tétel pedig pontosításra kerül.

NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A nyilvánosságra hozatali követelmények arányosságának megerősítése

A nyolcadik rész új rendelkezésekkel egészül ki az intézmények relatív méretét és összetettségét figyelembe vevő arányosabb nyilvánosságra hozatali szabályok előírása céljából. Az intézmények három kategóriába sorolhatók be: nagy intézmények (433a. cikk), kis intézmények (433b. cikk) és egyéb intézmények (433c. cikk), a jegyzett és nem jegyzett intézmények közötti további különbségtétellel. A nyilvánosságra hozatali követelmények az intézmények egyes kategóriáira egy mozgó skála alapján alkalmazandók, a nyilvánosságra hozatal tartalmának és gyakoriságának megkülönböztetésével.

A mozgó skála felső végén a tőzsdén jegyzett értékpapírokkal rendelkező nagy intézmények állnak, amelyek kötelesek éves bontásban nyilvánosságra hozni a nyolcadik részben előírt információkat, valamint féléves és negyedéves bontásban egyes kiválasztott információkat, az utóbbi esetben beleértve a legfontosabb prudenciális mérőszámokra vonatkozó táblázatot (447. cikk). A skála másik végén a tőzsdén nem jegyzett kis intézmények állnak, amelyeknek csak az irányítási, javadalmazási és kockázatkezelési információkat, valamint a fő mérőszámokat kell éves szinten nyilvánosságra hozniuk.

A nemzetközi standardokkal és az 1. pillérhez kapcsolódó új vagy módosított követelményekkel való összhangot célzó módosítások

A nyolcadik rész II. és III. címe számos ponton módosul (435–455. cikk) a továbbfejlesztett nyilvánosságra hozatali követelményeknek a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardokkal való összehangolása érdekében. Mindenekelőtt új követelmény kerül bevezetésre a biztosítókra irányuló azon jelentős befektetésekre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan, amelyek esetében az illetékes hatóság engedélyt adott arra, hogy azokat ne vonják le a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő szavatolótőke-követelményeiből (a 438. cikk e) és f) pontja).

Az említett címeket érintő egyéb módosítások célja az 1. pillérhez tartozó, e jogalkotási javaslat részeként bevezetendő új vagy módosított követelmények tükrözése. Ez magában foglalja a teljes veszteségviselő képességre (437a. cikk), a partnerkockázatra (439. cikk), a piaci kockázatra (445. cikk) és a likviditásra (451a. cikk) vonatkozó követelményekhez kapcsolódó nyilvánosságra hozatalt. Végül, pontosításra kerülnek a javadalmazást érintő nyilvánosságra hozatalra vonatkozó szabályok és bevezetésre kerül egy a 2013/36/EU irányelv javadalmazási szabályaitól való eltérések alkalmazására vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelmény (450. cikk).

Az EBH-ra és a Bizottságra vonatkozó felhatalmazások

A javaslat magában foglalja az EBH-nak az egységes nyilvánosságra hozatali formátumok kidolgozására vonatkozó felhatalmazását, amelyeket az összehasonlíthatóság megkönnyítése érdekében a lehető legnagyobb mértékben össze kell hangolni a nemzetközi nyilvánosságra hozatali formátumokkal (434a. cikk).

Ugyanebből a célból a javaslat felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok változásainak vagy módosításainak tükrözése érdekében módosítsa a nyolcadik részben szereplő nyilvánosságra hozatali követelményeket (a 456. cikk k) pontja).

NETTÓ STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI RÁTA (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A hatodik rész új címmel egészül ki, a meglévő rendelkezéseket pedig módosítják a hitelintézetekre és a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra vonatkozó kötelező nettó stabil forrásellátottsági ráta bevezetése érdekében.

Általános rendelkezések

Az első rész általános rendelkezései módosulnak. A 8. cikk módosul azon feltételek kiigazítása érdekében, amelyek alapján az intézmények egyedi szinten igénybe vehetik a likviditási követelmények alóli mentességet, valamint módosul a 11. és a 18. cikk a konszolidációs szabályok tekintetében.

A likviditásra vonatkozó hatályos rendelkezések

A hatodik rész I. és II. címe módosul a fogalommeghatározások és az adatszolgáltatási követelmények kiigazítása céljából. A 411. cikkben módosulnak a fogalommeghatározások, és a 412., 413., 415., 416., továbbá a 422–425. cikk tovább részletezi az adatszolgáltatási követelményeket. A 414. cikk módosul a nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó új előírás beillesztésével, továbbá az annak megsértése esetén alkalmazandó következmények meghatározásával.

A hatodik rész új IV. címe: A nettó stabil forrásellátottsági ráta

1. fejezet – A nettó stabil forrásellátottsági ráta (428a. és 428b. cikk)

A 428a. cikk részletezi a nettó stabil forrásellátottsági ráta összevont alapon történő kiszámítására vonatkozó szabályokat a harmadik országbeli leányvállalatok tekintetében.

A 428b. cikk meghatározza a nettó stabil forrásellátottsági ráta általános kialakítását: a ráta az intézmény rendelkezésére álló stabil források (ASF) összegének és a szükséges stabil források összegének az arányaként kerül kiszámításra.

2 fejezet – A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításának általános szabályai (428c–428h. cikk)

A 428c. cikk egyértelműsíti a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására alkalmazandó általános szabályokat.

A 428d. cikk részletesen meghatározza, hogy miként kell figyelembe venni a származtatott ügyleteket a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során, míg a 428e. cikk pontosítja a fedezett kölcsönügyletek és a tőkepiac-vezérelt ügyletek nettósítását.

A 428f. cikk meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján egyes eszközök és kötelezettségek egymástól függőnek tekinthetők, és felsorolja azokat a termékeket, amelyeknek az eszközeit és kötelezettségeit egymástól függőnek kell tekinteni: központosított szabályozott megtakarítások, kedvezményes kölcsönök, fedezett kötvények kibocsátása egyéves időhorizonton, finanszírozási kockázat nélkül, valamint származtatott ügyletekkel kapcsolatos ügyfélklíring-tevékenységek. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el e lista módosítása céljából (a 460. cikk új (3) bekezdése).

A 428g. cikk meghatározza a szövetkezeti hálózatok vagy intézményvédelmi rendszerek betéteinek kezelését, a 428h. cikk pedig mérlegelési jogkört vezet be az illetékes hatóságok számára, hogy bizonyos feltételek mellett kedvezményes kezelést biztosítsanak a csoporton belüli ügyletek számára.

3. fejezet – Rendelkezésre álló stabil források (428i–428o. cikk)

E fejezet 1. szakasza (428i. és 428j. cikk) meghatározza a nettó stabil forrásellátottsági ráta számlálóját jelentő rendelkezésre álló stabil források összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályokat.

A 2. szakasz (428k–428o. cikk) meghatározza a szabályozói tőkére és a különböző kötelezettségekre azok jellemzői – különösen a lejárat és a partner jellege szerint – alkalmazandó rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőket.

4. fejezet – A szükséges stabil források (428p–428ag. cikk)

E fejezet 1. szakasza (428p. és 428q. cikk) meghatározza a nettó stabil forrásellátottsági ráta nevezőjét jelentő szükséges stabil források összegének kiszámítására vonatkozó általános szabályokat.

A 2. szakasz (428r–428o. cikk) meghatározza a különböző eszközökre és mérlegen kívüli kitettségekre azok jellemzői – különösen a lejárat és a partner jellege szerint – alkalmazandó szükséges stabil forrásellátottsági tényezőket.

A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításához alkalmazott fogalommeghatározások és szükséges stabil forrásellátottsági tényezők megfelelnek az uniós likviditásfedezeti ráta kiszámításához alkalmazott fogalommeghatározásoknak és haircutoknak. Mindenekelőtt az 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető eszközök – a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével – 0 %-os szükséges stabil forrásellátottsági tényező hatálya alá tartoznak az állampapírpiacok likviditására gyakorolt negatív hatások elkerülése érdekében.

A pénzügyi ügyfelekkel folytatott ügyletekből eredő, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű és 1. szintű magas minőségű likvid eszközökkel – kivéve a rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket – fedezett eszközök 5 %-os szükséges stabil forrásellátottsági tényező hatálya alá tartoznak (428s. cikk). Ha az ügyletek fedezetlenek vagy azok fedezetét egyéb eszközökkel biztosítják, akkor ezek az ügyletek 10 % -os szükséges stabil forrásellátottsági tényező hatálya alá tartoznak (428u. cikk). A bázeli (10 %-os, illetőleg 15 %-os) RSF-tényezőkhöz viszonyított kiigazítások célja a bankközi finanszírozási piacok likviditására, az értékpapírok likviditására és az árjegyzői tevékenységekre gyakorolt azonnali hatás enyhítése. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az említett eljárás és a fedezett ügyletek kezelésének átfogóbb felülvizsgálatára, figyelembe véve az EBH által készített jelentés következtetéseit. Ha a nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának megkezdése után 3 évvel nem születik döntés, ezeket az RSF-tényezőket 10 %-ra, illetve 15 %-ra emelik (a tizedik rész 510. cikkének új (7) bekezdése).

A származtatott ügyletek esetében, ha a készpénz és 1. szintű magas minőségű likvid eszközök – kivéve a rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket – formájában kapott változó letét révén nettósított származtatott eszközök nagyobbak, mint a – valamennyi nyújtott változó letét révén nettósított – származtatott kötelezettségek, a különbség 100 %-os RSF-tényező hatálya alá tartozik (428ag. cikk). Emellett az alapletétként vagy a központi szerződő fél garanciaalapjához nyújtott hozzájárulásként szolgáló eszközök 85 %-os RSF-tényező hatálya alá tartoznak (428af. cikk). Továbbá a bázeli NSFR-hez képest kiigazított kockázatérzékeny módszer kerül bevezetésre a származtatott ügyletekhez kapcsolódó jövőbeli finanszírozási kockázat figyelembevétele érdekében. A letéttel nem fedezett származtatott ügyletek esetében azok bruttó származtatott kötelezettségeire 10 %-os RSF-tényező alkalmazandó (428u. cikk), és a letéttel fedezett származtatott ügyletek esetében lehetőség van vagy 20 %-os RSF-tényező használatára a bruttó származtatott kötelezettségek esetében vagy a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer („SA-CCR”) szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettség (PFE) használatára (428x. cikk). A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az említett eljárás felülvizsgálatára,

figyelembe véve az EBH által készített jelentés következtetéseit. Amennyiben a nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdőnapját követően 3 évvel nem születik döntés, a bruttó származtatott kötelezettségekre 20 %-os RSF-tényező lesz alkalmazandó valamennyi származtatott ügyletre és valamennyi intézményre (az 510. cikk új (5) bekezdése).

IFRS 9 (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

Az intézményekre gyakorolt pénzügyi hatás mérséklése érdekében a rendelet kiegészül a 473a. cikkel az IFRS szerinti, a hitelkockázatra vonatkozó új járulékos céltartalék-követelményeknek a 2019. január 1-jével kezdődő és 2023. december 31-ével végződő időszakban történő fokozatos bevezetése céljából.

KKV-SZORZÓ (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A javaslat magában foglalja a kkv-kkal szembeni kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmények módosítását (501. cikk). Az 1,5 millió EUR-t meg nem haladó, kkv-kkal szembeni kitettség esetén fennmarad a jelenlegi 23,81 %-os szavatolótőke-csökkentés. A kkv-kkal szembeni, 1,5 millió EUR-t meghaladó kitettséggel összefüggésben a javaslat szerint a kitettség értékének első 1,5 millió eurós részére 23,81 %-os, az 1,5 millió eurós küszöbérték feletti kitettség fennmaradó részére pedig 15 %-os szavatolótőke-csökkentés lenne alkalmazandó. Az intézményeknek lehetőségük lesz arra, hogy egy adott kkv esetében folytassák a csökkentés alkalmazását a kockázattal súlyozott kitettségérték kiigazításával.

INFRASTRUKTURÁLIS KITETTSÉGEK KEZELÉSE (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

Az Unió gazdasági növekedéséhez alapvető jelentőségű a közlekedés, az energiaügy, az innováció, az oktatás és a kutatás területén megvalósítandó életképes infrastrukturális projektek előmozdítása. A javaslat célja, hogy más bizottsági kezdeményezésekkel – mint például a tőkepiaci unió és az európai beruházási terv – összefüggésben magántőkét mobilizáljon magas színvonalú infrastrukturális projektekhez. A biztosítók szabályozási keretének legutóbbi változásaira, valamint a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által a sztenderd módszer soron következő reformja kapcsán végzett, folyamatban lévő munkára építve a Bizottság azt javasolja, hogy mind a sztenderd módszer, mind pedig a hitelkockázat belső minősítésen alapuló módszere keretében kedvezményes kezelést kell biztosítani a speciális hitelezési kitettségekre, amelyek célja biztonságos és megbízható infrastrukturális projektek finanszírozása. Ezeket olyan kritériumrendszer alapján határozzák meg, amely révén csökkenthető a kitettség kockázati profilja és megerősödik az intézmények kockázatkezelési kapacitása. A kritériumok összhangban vannak az olyan elismerhető infrastrukturális projektek azonosítására szolgáló kritériumokkal, amelyek a Szolvencia II keretében kedvezményes kezelésben részesülnek. A javasolt kezelés felülvizsgálati záradék hatálya alá tartozik annak érdekében, hogy az uniós infrastrukturális beruházásokra gyakorolt hatás fényében lehetőség legyen a rendelkezés finomhangolására és a globális szintű releváns fejlemények figyelembevételére. Adott esetben – tekintettel az infrastrukturális projektek finanszírozási struktúrájának rugalmasabbá tételére – lehetővé teszi a rendelkezés módosítását is, vagyis a kedvezményes kezelés infrastrukturális vállalatokra történő kiterjesztését. A Bizottság az EBH-val folytatott konzultációt követően jelentést készít az infrastrukturális beruházások piacának alakulásáról és e beruházások tényleges kockázati profiljáról, és a jelentést a megfelelő javaslattal együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK FELÜLVIZSGÁLATA (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET)

A befektetési vállalkozások 508. cikk (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata jelenleg a második szakaszban van. 2015 decemberében közzétett első jelentésében az EBH megállapította, hogy a tőkekövetelmény-rendeletben előírt banki szabályokhoz hasonló szabályok a befektetési vállalkozások többségénél nem megfelelőek, kivéve azokat, amelyek rendszerszintű jelentősége nagyobb és a hitelintézetek által viselt kockázatokhoz hasonló kockázatokat jelentenek. A Bizottság kérésére az EBH további elemzést és adatgyűjtést végez, hogy olyan megfelelőbb és arányosabb tőkekövetelményeket dolgozzon ki a befektetési vállalkozások számára, amelyek egy lehetséges új szabályozás valamennyi paraméterére kiterjednek. Az EBH várhatóan 2017 júniusában nyújtja be a Bizottságnak végleges álláspontját. A tervek szerint a Bizottság 2017 végéig előterjeszti a rendszerszinten nem jelentős befektetési vállalkozásokra vonatkozó specifikus prudenciális keret létrehozására irányuló jogalkotási javaslatot.

E javaslatok elfogadásáig indokolt lehetővé tenni a rendszerszinten nem jelentős befektetési vállalkozások számára, hogy a tőkekövetelmény-rendeletet a módosítások hatálybalépését megelőző formájában alkalmazzák. Ami a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokat illeti, esetükben a tőkekövetelmény-rendelet módosított változata lesz hatályos. Ez biztosítja a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások megfelelő kezelését, ugyanakkor azon rendszerszinten nem jelentős befektetési vállalkozások szabályozási terheinek enyhítését, amelyeknek a célzottan a befektetési vállalkozásokra vonatkozó, 2017-ben előterjesztésre kerülő prudenciális keretelvek végső elfogadását megelőző időszakban egyébként ideiglenesen alkalmazniuk kellene a hitelintézetekre és a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra kialakított új szabályrendszert.

A KAMATLÁBKOCKÁZATRA VONATKOZÓ MÓDOSÍTOTT KERETELVEK BEVEZETÉSE (TŐKEKÖVETELMÉNY-RENDELET ÉS TŐKEKÖVETELMÉNY-IRÁNYELV)

A kamatlábkockázatok mérésével összefüggésben a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság szintjén bekövetkezett fejleményeket követően a tőkekövetelmény-irányelv 84. és 98. cikke és a tőkekövetelmény-rendelet 448. cikke módosul a banki könyvi pozíciók kamatlábkockázatait figyelembe vevő módosított keretelvek bevezetése érdekében. A módosítások magukban foglalják egy közös egységesített módszer bevezetését, amelyet az intézmények az említett kockázatok figyelembevételére alkalmazhatnak, vagy amelynek alkalmazását az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, ha az intézmény e kockázatok rögzítésére kidolgozott rendszere nem megfelelő, emellett javított kiugróérték-tesztet és nyilvánosságra hozatali követelményeket tartalmaznak. Emellett a tőkekövetelmény-irányelv 84. cikkének megfelelően az EBH megbízást kap a sztenderd módszer részleteinek kidolgozására azon kritériumok és feltételek meghatározása céljából, amelyeket az intézményeknek követniük kell a kamatlábkockázatok azonosítása, értékelése, kezelése és mérséklése érdekében, a tőkekövetelmény-irányelv 98. cikkének megfelelően pedig az EBH megbízást kap a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyv, valamint azon egységes feltételezés meghatározására, amelyet az intézményeknek a kiugróérték-teszthez végre kell hajtaniuk.

2016/0360 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[14],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[15],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A 2007–2008-ban kibontakozott pénzügyi válságot követő évek során a pénzügyi intézmények ellenálló képességének növelése érdekében az EU jelentős mértékben korszerűsítette a pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretrendszerét. A reform jórészt a nemzetközileg elfogadott standardokon alapult. A reformcsomag számos intézkedés mellett tartalmazta az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[16] és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadását[17], mely jogi aktusok a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális

[14] HL C… , , . .o.

[15] HL C… , , . .o.

[16] Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

[17] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

követelmények megerősítéséről rendelkeztek.

(2) Jóllehet a reform stabilabbá és a lehetséges jövőbeli sokkok és válságok számos típusával szemben ellenállóképesebbé tette a pénzügyi rendszert, nem kezelt minden azonosított problémát. Ennek egyek fontos oka az volt, hogy a nemzetközi standardalkotó testületek, például a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) akkor még nem fejezték be az adott problémák kezelésére szolgáló, nemzetközileg elfogadott standardokra vonatkozó munkát. Mára azonban lezárult a fontos, kiegészítő reformokra irányuló tevékenység, így a még kezeletlen kérdések napirendre vehetők.

(3) 2015. november 24-i közleményében a Bizottság elismerte a további kockázatcsökkentési intézkedések bevezetésének szükségességét, és ígéretet tett arra, hogy előterjeszti az ezzel kapcsolatos, nemzetközileg elfogadott standardokra építő jogalkotási javaslatot. A pénzügyi ágazatban jelentkező kockázatok csökkentésére irányuló további konkrét jogalkotási lépések szükségességét 2016. június 17-i következtetéseiben a Tanács, 2016. március 10-i állásfoglalásában[18] pedig az Európai Parlament is elismerte.

(4) A kockázatcsökkentési intézkedések nem csupán az európai bankrendszer ellenálló képességének és a bankrendszerbe vetett piaci bizalomnak a további erősítését célozzák, hanem egyúttal alapját képezik a bankunió további kiteljesítésének. Azon erőfeszítések közé illeszkednek, amelyek az uniós gazdaság előtt álló tágabb kihívásokra kívánnak választ adni, mindenekelőtt a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása révén egy olyan időszakban, amelyet bizonytalan gazdasági kilátások jellemeznek. Ebben az összefüggésben a Bizottság több fontos szakpolitikai kezdeményezést indított útjára az uniós gazdaság élénkítése érdekében (pl. európai beruházási terv, tőkepiaci unió). Lényeges ezért, hogy valamennyi kockázatcsökkentési intézkedés harmonikusan illeszkedjen e szakpolitikai kezdeményezésekhez, továbbá a pénzügyi ágazatban a közelmúltban végrehajtott tágabb reformintézkedésekhez.

(5) E módosító rendelet rendelkezéseinek egyenértékűnek kell lenniük a nemzetközileg elfogadott standardokkal, és biztosítaniuk kell, hogy a 2013/36/EK irányelv és a jelen rendelet továbbra is megfeleljen a Bázel III keretrendszer követelményeinek. Az uniós sajátosságokat és a tágabb szakpolitikai megfontolásokat tükröző, célirányos módosítások alkalmazási körét vagy időbeli hatályát korlátozni kell, hogy azok ne csökkentsék a prudenciális keretrendszer egészének megbízhatóságát.

(6) A meglévő kockázatcsökkentési intézkedések továbbfejlesztésének további célja az alkalmazás arányosságának növelése és annak biztosítása, hogy az intézkedéseknek való megfelelés – különösen a kisebb és egyszerűbb szerkezetű vállalkozások esetében – ne keletkeztessen túlzott terheket.

[18] Lásd az Európai Parlament „A bankunió – 2015. évi éves jelentés” c. 2016. március 10-i állásfoglalását, http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//HU

(7) A tőkeáttételi mutatók hozzájárulnak a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez azáltal, hogy védőhálóként szolgálnak a kockázatalapú tőkekövetelmények számára, és a gazdasági fellendülés során korlátozzák a túlzott tőkeáttétel kialakulását. Ezért a tőkeáttételi mutató bejelentése és közzététele jelenlegi rendszerének kiegészítése érdekében a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt kell bevezetni.

(8) Annak érdekében, hogy az intézmények által a vállalatoknak és a magánháztartásoknak nyújtott hitelezést ne korlátozza szükségtelen mértékben, valamint a piaci likviditásra gyakorolt indokolatlan kedvezőtlen hatások megelőzése érdekében a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt olyan szinten kell megállapítani, amely a gazdasági növekedés akadályozása nélkül hiteles védőhálóként működik a túlzott tőkeáttétel kockázatával szemben.

(9) A Bizottságnak címzett jelentésében[19] az Európai Bankhatóság (EBH) arra a következtetésre jutott, hogy az alapvető tőke 3 %-ának megfelelő tőkeáttételi mutató bármely típusú hitelintézet esetében hiteles védőháló funkciót képez. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság nemzetközi szinten is elfogadta a 3 %-os tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt ezért 3 %-ra kell kalibrálni.

(10) A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó 3 %-os követelmény ugyanakkor bizonyos üzleti modelleket és üzletágakat jobban korlátoz, mint másokat. Különösen aránytalan hatással járna a követelmény az állami fejlesztési bankok által végzett hitelezés és a hivatalosan garantált exporthitelek esetében. A tőkeáttételi mutatót ezért az ilyen típusú kitettségek esetében ki kell igazítani.

(11) A tőkeáttételi mutató nem akadályozhatja az intézmények által az ügyfeleknek nyújtott központi elszámolási szolgáltatásokat sem. Ezért az intézmények által az ügyfelektől készpénzben kapott, központi szerződő fél által elszámolt származtatott ügyletek alapletéteit, amelyeket az intézmények a központi szerződő feleknek továbbítanak, ki kell zárni a tőkeáttételi mutató számításához használt kitettségek közül.

(12) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság felülvizsgálta a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó nemzetközi standardot annak érdekében, hogy pontosabban határozza meg a mutató kialakításának egyes szempontjait. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni a felülvizsgált szabvánnyal annak érdekében, hogy az Unión kívül működő uniós intézmények számára nemzetközi szinten egyenlő feltételek alakuljanak ki, és hogy a tőkeáttételi mutató továbbra is hatékony kiegészítője maradjon a kockázatalapú szavatolótőke-követelményeknek.

(13) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság jelenleg mérlegeli a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozó többlet tőkeáttételi mutató bevezetését. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság kalibrációs munkájának végeredménye fényében meg kell majd vitatni a rendszerszinten jelentős uniós intézmények tőkeáttételi mutatójának megfelelő kalibrálását.

[19] Jelentés a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményről, 2016. augusztus 3., https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf

(14) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselési képességre (TLAC) vonatkozó keretelveket és feltételeket tartalmazó dokumentumot („TLAC-standard”), amelyet a G-20-ak 2015. novemberi, törökországi csúcstalálkozójukon elfogadtak. A TLAC-standard a globálisan rendszerszinten jelentős bankok tekintetében meghatározza a kiemelten veszteségviselő (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettségek kellő minimumszintjét, amelynek révén szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. 2015. november 24-én közzétett közleményében a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a TLAC-standard nemzetközileg elfogadott, 2019. évi bevezethetősége érdekében még 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában.

(15) A TLAC-standard uniós végrehajtása során figyelembe kell venni a meglévő, szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeket (MREL), amelyekről a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezik[20]. Mivel a TLAC és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy a pénzügyi intézmények kellő mértékű veszteségviselő képességgel rendelkezzenek, a két követelmény egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemét képezi. Operatív szinten a TLAC standardban előírt harmonizált minimumkövetelményt egy új, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletbe történő beillesztése révén kell bevezetni, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőkekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[21] vonatkozó rendelkezéseinek módosítása révén kell kezelni. A TLAC-standardot a jelen rendeletbe átültető vonatkozó rendelkezéseket az említett jogi aktusok rendelkezéseivel és a 2013/36/EU irányelvvel együtt kell értelmezni.

(16) A kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozó TLAC-standardnak megfelelően a szavatolótőke és a kiemelten veszteségviselő kötelezettségek kellő minimumszintjét megállapító, e rendeletben meghatározott követelményt csak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre kell alkalmazni. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, e rendeletben meghatározott szabályokat ugyanakkor minden intézmény esetében alkalmazni kell, a 2014/59/EU irányelvben előírt kiegészítő kiigazításokkal és követelményekkel összhangban.

---

[20] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

[21] Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

(17) A TLAC-standardnak megfelelően a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt olyan szanálandó szervezetekre kell alkalmazni, amelyek maguk is globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy ilyenként azonosított csoport részei. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt egyedi alapon vagy összevont (konszolidált) alapon kell alkalmazni, attól függően, hogy a szanálandó szervezet egymagában álló, leányvállalat nélküli intézmény, vagy anyavállalat.

(18) A 2014/59/EU irányelv nemcsak intézmények, hanem pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok esetében is megengedi a szanálási eszközök alkalmazását. A pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak ezért ugyanúgy elegendő veszteségviselő képességgel kell rendelkezniük, mint az anyaintézményeknek.

(19) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény hatékonysága érdekében elengedhetetlen, hogy a követelménynek megfelelő eszközök kiemelkedő veszteségviselési képességgel rendelkezzenek. Azok a kötelezettségek, amelyekre nem alkalmazható a 2014/59/EU irányelvben említett hitelezői feltőkésítés, nem rendelkeznek ilyen képességgel, ahogy azok az egyéb kötelezettségek sem, amelyekre – jóllehet elvben bevonhatók a hitelezői feltőkésítésbe – a gyakorlatban nehezen alkalmazható a feltőkésítés. Ezek a kötelezettségek ezért nem tekinthetők alkalmasnak a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítésére. Másfelől a tőkeinstrumentumok és az alárendelt kötelezettségek kiemelten képesek a veszteségek viselésére. Ezek mellett a TLAC-standardnak megfelelően bizonyos mértékig el kell ismerni egyes kizárt kötelezettségekkel egyenrangú (*pari passu*) kötelezettségek veszteségviselési képességét is.

(20) A kötelezettségeknek a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény alkalmazásában történő kiszámítása során a kötelezettségek többszörös figyelembevételének elkerülése érdekében az 575/2013/EU rendeletben a tőkeinstrumentumok esetében alkalmazott, párhuzamos levonási módszert tükröző szabályokat kell bevezetni az intézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek állományának levonása céljából. Az említett módszer értelmében először a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekből kell levonni az intézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományát, majd – amennyiben a levonás mértéke meghaladja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket – a maradékot a járulékos tőkeinstrumentumokból kell levonni.

(21) A TLAC-standard kötelezettségekre vonatkozó egyes elismerhetőségi kritériumai szigorúbbak, mint a tőkeinstrumentumokra vonatkozó jelenlegi elismerhetőségi kritériumok. Az egységesség biztosítása érdekében ki kell igazítani a tőkeinstrumentumok elismerhetőségi kritériumait, azaz rendelkezni kell arról, hogy a különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott instrumentumok 2022. január 1-jétől nem elismerhetők.

(22) Az 575/2013/EU rendelet elfogadása óta az intézmények központi szerződő felekkel

szembeni kitettségeinek prudenciális kezelésére vonatkozó nemzetközi standard módosításra került annak érdekében, hogy javítsák az intézmények elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségeinek kezelését. E standard jelentős módosításai magában foglalták a garanciaalaphoz való hozzájárulásokból eredő kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmény meghatározására szolgáló egységes módszer alkalmazását, az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettségekre alkalmazott teljes szavatolótőke-követelmény kifejezett felső korlátját, valamint a származtatott ügyletek értékének meghatározására vonatkozó, kockázatérzékenyebb megközelítés alkalmazását az elfogadott központi szerződő fél feltételezett erőforrásainak kiszámítása során. Ugyanakkor a nem elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségek kezelése nem változott. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgált nemzetközi standardok olyan kezelést vezettek be, amely jobban megfelel a központi elszámolási környezetnek, az uniós jogot az említett standardok beépítése érdekében módosítani kell.

(23) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelően kezeljék a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeiket, az ilyen kitettségek kezelésére vonatkozó szabályoknak kockázatérzékenynek kell lenniük, és a kollektív befektetési formák mögöttes kitettségei tekintetében ösztönözniük kell az átláthatóságot. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ezért olyan felülvizsgált standardot fogadott el, amely egyértelmű módszertani hierarchiát határoz meg az ilyen kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására. Ez a hierarchia az alapul szolgáló kitettségek átláthatóságának mértékét tükrözi. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni a nemzetközileg elfogadott szabályokkal.

(24) A származtatott ügyletek kitettségértékének partnerkockázati keretrendszer szerinti kiszámításához az 575/2013/EU rendelet jelenleg három különböző szabványosított megközelítés közül biztosít választási lehetőséget az intézményeknek: a sztenderd módszer, a piaci árazás szerinti módszer és az eredeti kitettség szerinti módszer.

(25) E szabványosított megközelítések azonban nem ismerik el megfelelően a kitettségek biztosítékainak kockázatcsökkentő jellegét. Kalibrálásuk elavult, és a módszerek nem veszik figyelembe a pénzügyi válság során megfigyelt magas szintű volatilitást. Nem ismerik el megfelelően a nettósítási nyereségeket sem. E hiányosságok kezelése érdekében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság úgy határozott, hogy a származtatott kitettségek kitettségértékének kiszámítása tekintetében a sztenderd módszert és a piaci árazás szerinti módszert új szabványosított megközelítéssel váltja fel, a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszerrel („SA-CCR”). Tekintettel arra, hogy a felülvizsgált nemzetközi standardok a központi elszámolási környezetnek jobban megfelelő, új szabványosított megközelítést vezettek be, az uniós jogot az említett standardok beépítése érdekében módosítani kell.

(26) Az SA-CCR kockázatérzékenyebb, mint a sztenderd módszer vagy a piaci árazás szerinti módszer, és ezért olyan szavatolótőke-követelményeket eredményez, amelyek jobban tükrözik az intézmények származtatott ügyleteivel kapcsolatos kockázatokat. Az SA-CCR bevezetése ugyanakkor összetettebb feladatot jelent az intézmények számára. Egyes olyan intézmények esetében, amelyek jelenleg a piaci árazás szerinti

módszer alkalmazzák, az SA-CCR bevezetése túlságosan bonyolultnak és megterhelőnek bizonyulhat. Ezen intézmények esetében az SA-CCR egyszerűsített változatát kell bevezetni. Mivel egy ilyen egyszerűsített változat az SA-CCR-nél kevésbé érzékeny a kockázatra, azt megfelelő módon kell kalibrálni annak biztosítása érdekében, hogy ne becsülje alá a származtatott ügyletek kitettségértékét.

(27) A nagyon korlátozott származtatott kitettséggel rendelkező és jelenleg az eredeti kitettség szerinti módszert használó intézmények esetében mind az SA-CCR, mind pedig az egyszerűsített SA-CCR bevezetése túl bonyolultnak bizonyulhat. Az eredeti kitettség szerinti módszert ezért fenn kell tartani ezen intézmények számára, de felül kell vizsgálni annak főbb hiányosságait.

(28) A választható megközelítések közötti választás elősegítéséhez egyértelmű kritériumokat kell bevezetni. E kritériumoknak az intézmény származtatott tevékenységeinek nagyságrendjén kell alapulniuk, amely a kitettségérték kiszámításához szükséges intézményi összetettségi fok jelzője.

(29) A pénzügyi válság ideje alatt az Unióban letelepedett egyes intézmények esetében a kereskedési könyvi veszteségek jelentősek voltak. Egyes intézmények esetében az említett veszteségeket fedező tőke szintje nem bizonyult elegendőnek, aminek következtében rendkívüli állami pénzügyi támogatásra volt szükségük. Ezek az észrevételek arra késztették a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságot, hogy több hiányosságot megszüntessen a kereskedési könyvi pozíciók prudenciális kezelése – azaz a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények – terén.

(30) Nemzetközi szinten az első reformokat 2009-ben fogadták el – ezeket a 2010/76/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[22] ültette át az uniós jogba.

(31) A 2009. évi reform azonban nem foglalkozott a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket érintő standardok strukturális hiányosságaival. A kereskedési és a banki könyv egyértelmű elkülönítésének hiánya szabályozási arbitrázst tett lehetővé, míg a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kockázatérzékenységének hiánya nem tette lehetővé az összes olyan kockázat figyelembevételét, amelynek az intézmények ki voltak téve.

(32) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ezért e hiányosságok kezelése érdekében kezdeményezte a kereskedési könyv alapvető felülvizsgálatát (FRTB). Ez a munka 2016. januárjában zárult le. Az FRTB standardok fokozzák a piaci kockázati keretrendszer kockázatérzékenységét azáltal, hogy a kereskedési könyvi pozíciók kockázataival arányosabb szavatolótőke-követelményeket határoznak meg, és pontosabban meghúzzák a banki és a kereskedési könyv közötti határvonalat.

(33) Az FRTB standardok uniós végrehajtása során meg kell őrizni az unió pénzügyi

[22] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/76/EU irányelve (2010. november 24.) a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újra-értékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról (HL L 329., 2010.12.14., 3. o.)

piacainak jó működését. Az FRTB standardokra vonatkozó legújabb hatásvizsgálatok azt mutatják, hogy az FRTB standardok bevezetése várhatóan a piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelmény meredek emelkedéséhez vezet. Az uniós kereskedési üzletág hirtelen visszaesésének elkerülése érdekében indokolt fokozatos bevezetési időszakot bevezetni annak érdekében, hogy az intézmények megfelelhessenek az FRTB standardok uniós átültetése által előidézett, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények teljes szintjének. Különös figyelmet kell továbbá fordítani az európai kereskedési üzletág sajátosságaira, az állampapírokra és fedezett kötvényekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiigazítására, valamint az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításokra.

(34) A piaci kockázatok arányos kezelését a korlátozott kereskedési könyvi tevékenységgel rendelkező intézmények esetében is alkalmazni kell, lehetővé téve, hogy a korlátozottabb kereskedési tevékenységet folytató intézmények közül több alkalmazza hitelkockázati keretrendszert a banki könyv szerinti pozíciókra, a kisméretű kereskedési könyv szerinti tevékenységre vonatkozó kivétel felülvizsgált változatában meghatározottak szerint. Ezenkívül a közepes méretű kereskedési könyvvel rendelkező intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy a jelenleg az 575/2013/EU rendelet alapján alkalmazott megközelítéssel összhangban egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzanak a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.

(35) Meg kell erősíteni a nagykockázat-vállalások keretrendszerét annak érdekében, hogy javuljon az intézmények veszteségviselési képessége és a nemzetközi normáknak való megfelelés. E célból a nagykockázat-vállalási korlátokat magasabb minőségű tőke alapján kell kiszámítani, és a hiteldirektívákkal szembeni kitettségek kiszámításához az SA-CCR-t kell használni. Ezenkívül a globálisan rendszerszinten jelentős bankok más globálisan rendszerszinten jelentős bankokkal szemben fennálló kitettségeire vonatkozó határértéket csökkenteni kell a nagy intézmények közötti kapcsolatokkal összefüggő rendszerszintű kockázatok mérséklése érdekében, valamint a célból, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős banki partner nemteljesítése kisebb valószínűséggel legyen hatással a pénzügyi stabilitásra.

(36) Noha a likviditásfedezeti ráta (LCR) biztosítja, hogy a hitelintézetek és a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások képesek legyenek rövid távon ellenállni a súlyos stressznek, azt nem garantálja, hogy hosszabb távon stabil forrásellátottsági struktúrával rendelkezzenek. Ezért nyilvánvalóvá vált, hogy uniós szinten részletes, kötelező erejű, stabil forrásellátottsági követelményt kell kidolgozni, amelyet mindenkor teljesíteni kell az eszközök és kötelezettségek túlzott lejárati eltéréseinek megakadályozása, valamint a rövid lejáratú eszközökkel történő nagykereskedelmi finanszírozásra való túlzott ráhagyatkozás megelőzése érdekében.

(37) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság stabil forrásellátottságra vonatkozó standardjaival összhangban ezért szabályokat kell elfogadni a stabil forrásellátottsági követelmény meghatározása érdekében, amely az intézmény rendelkezésre álló stabil forrásellátottság összegének (ASF) és az egyéves időhorizontra vonatkozó előírt stabil forrásellátottság összegének (RSF) az aránya. Ez a kötelező nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR). A rendelkezésre álló stabil forrásellátottság összegét

úgy kell kiszámítani, hogy az intézmény kötelezettségeit és szavatolótőkéjét meg kell szorozni olyan megfelelő tényezőkkel, amelyek tükrözik megbízhatóságuk mértékét az NSFR egyéves időhorizontján. Az előírt stabil forrásellátottság összegét úgy kell kiszámítani, hogy az intézmény eszközeit és mérlegen kívüli kitettségeit meg kell szorozni olyan megfelelő tényezőkkel, amelyek tükrözik likviditási tulajdonságaikat és az NSFR egyéves horizontján belüli hátralévő futamidejüket.

(38) A nettó stabil forrásellátottsági rátát százalékban kell kifejezni és legalább 100 %-os szinten kell meghatározni, amely azt jelzi, hogy az intézmény elegendő stabil forrásellátottsággal rendelkezik ahhoz, hogy egy éven belül rendes és stresszhelyzeti körülmények között is eleget tudjon tenni finanszírozási szükségleteinek. Amennyiben az NSFR a 100 %-os szint alá esik, az intézménynek meg kell felelnie az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében meghatározott különös követelményeknek ahhoz, hogy a rátát időben a minimális szintre emelje. A megfelelés hiánya esetén a felügyeleti intézkedések nem lehetnek automatikus jellegűek, az illetékes hatóságoknak ehelyett a potenciális felügyeleti intézkedések meghatározása előtt értékelniük kell a nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó követelmény be nem tartásának okait.

(39) Az 575/2013/EU rendelet 510. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján készített 2015. december 15-i EBH-jelentésben az EBH által tett ajánlásokkal összhangban az NSFR kiszámításának szabályait szorosan össze kell hangolni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaival, beleértve az e standardokban a származtatott ügyletek kezelése vonatkozásában bevezetett változásokat. Annak biztosítása érdekében, hogy az NSFR ne akadályozza az európai reálgazdaság finanszírozását, figyelembe kell venni mindazonáltal néhány európai sajátosságot, és ez az európai NSFR meghatározásakor indokolja a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kialakított ráta kiigazítását. Az európai kontextus miatti kiigazítások az EBH által készített NSFR-jelentés ajánlásai között szerepelnek, és főként a következők egyedi kezeléséhez kapcsolódnak: i. közvetítő finanszírozás általában és különösen a fedezettkötvény-kibocsátás; ii. kereskedelemfinanszírozás; iii. központosított szabályozott megtakarítások; iv. lakóingatlannal fedezett hitelek; és v. hitelszövetkezetek. A javasolt egyedi kezelések nagyjából az európai likviditásfedezeti ráta vonatkozásában az említett tevékenységeknek a bázeli likviditásfedezeti követelményhez képest nyújtott preferenciális elbánást tükrözik. Mivel az NSFR kiegészíti a likviditásfedezeti rátát, e két ráta meghatározásának és kalibrálásának összhangban kell állnia. Ez különösen a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során a magas minőségű likvid LCR-eszközökre alkalmazott előírt stabil forrásellátottsági tényezők esetében igaz, amelyeknek az európai likviditásfedezeti ráta megállapításakor alkalmazott definíciókat és levonásokat kell tükrözniük, tekintet nélkül arra, hogy teljesülnek-e a likviditásfedezeti ráta számításához meghatározott azon általános és működési követelmények, amelyek nem megfelelőek a nettó stabil forrásellátottsági ráta számításának egyéves időhorizontján.

(40) Az európai sajátosságokon túl a származtatott ügyleteknek a bázeli NSFR-keretben történő szigorú kezelése jelentős hatással lehet az intézmények származtatott piaci tevékenységeire, következésképpen az európai pénzügyi piacokra és a végfelhasználók bizonyos műveletekhez való hozzáférésére. A származtatott ügyleteket és egyes kapcsolódó ügyleteket – beleértve az elszámolási tevékenységeket is – indokolatlanul

és aránytalanul nagy mértékben érintheti a bázeli NSFR bevezetése, amennyiben arra kiterjedt mennyiségi hatásvizsgálatok és nyilvános konzultáció nélkül kerül sor. A származtatott ügyletekből eredő bruttó kötelezettségek esetében érvényesített 20 %-os kiegészítő stabil forrásellátottsági rátát nagyon széles körben úgy tekintik, mint olyan hozzávetőleges intézkedést, amely túlbecsüli a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek egy év alatt történő esetleges növekedésével kapcsolatos kiegészítő finanszírozási kockázatokat. Ezért ésszerűnek tűnik egy olyan alternatív, kockázatérzékenyebb követelmény elfogadása, amely nem akadályozza az európai pénzügyi piacok megfelelő működését és a kockázati fedezeti eszközök biztosítását az intézmények és végfelhasználók, köztük a vállalatok számára annak érdekében, hogy a tőkepiaci unió célkitűzéseként biztosítsák finanszírozásukat.

A letéttel nem fedezett származtatott ügyletek esetében, amelyek jövőbeni finanszírozási kockázatai előre nem látható eseménytől – például biztosítékelhelyezés kötelezettségével járó minősítési eseménytől – függnek, és amelyek legjobban az ilyen esemény bekövetkezésekor előírt finanszírozás összegével megegyező piaci értékükkel közelíthetők, a származtatott ügyletekből eredő bruttó kötelezettségek 10 %-át kitevő szükséges stabil forrásellátottsági (RSF) tényezőt kell alkalmazni. A 20 %-os RSF-tényező ténylegesen felettébb konzervatívnak tűnik. A letéttel fedezett származtatott ügyletek esetében az SA-CCR-t alkalmazó intézményeknek lehetőségük nyílik arra, hogy vagy a bázeli standardban meghatározott 20 %-os RSF-tényezőt alkalmazzák, vagy az SA-CCR alapján számított potenciális jövőbeni kitettségüket (PFE) használják. Az SA-CCR-t nem alkalmazó, igen kis származtatott portfólióval rendelkező intézményeket mentesíteni kell e követelmény alól. Ez a megközelítés kockázatérzékenyebb, és mivel a partnerkockázat és a tőkeáttételi mutató számítására szolgál, nem jelenthet további számítási terhet az intézmények számára.

(41) A bázeli keret eltérően kezeli egyfelől a pénzügyi ügyfelek közötti repoügyleteket és más rövid lejáratú finanszírozást (nincs elismert stabil forrásellátottság), másfelől a fordított repoügyleteket és más rövid lejáratú hitelezést (stabil forrásellátottság szükséges: 10 %, amennyiben az ügyletek a likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározottak szerinti 1. szintű magas minőségű likvid eszközökkel fedezettek és 15 % egyéb ügyletek esetében); ennek célja a pénzügyi ügyfelek közötti túlzott mértékű rövid távú finanszírozási kapcsolatok kialakulásának megakadályozása, mivel ezek olyan összekapcsolódásokat hoznak létre, amelyek megnehezítik egy adott intézmény szanálását anélkül, hogy csőd esetén veszélyeztetnék a pénzügyi rendszer többi részét. Az aszimmetria kalibrálása azonban túlságosan konzervatív, és hatással lehet a rövid lejáratú tranzakciókban általában biztosítékként használt értékpapírok, különösen az államkötvények likviditására, mivel az intézmények valószínűleg csökkenteni fogják repopiaci ügyleteik volumenét. A bázeli aszimmetria ellentmond a tőkepiaci unió célkitűzéseinek is, mivel alááshatja az árjegyzési tevékenységeket, tekintve, hogy a repopiac elősegíti a szükséges készletekkel folytatott gazdálkodást. A bázeli keret átvétele továbbá megnehezítené ezen értékpapírok gyors, megfelelő áron történő pénzeszközzé konvertálhatóságát, ami veszélyeztetheti a likviditásfedezeti ráta hatékonyságát, hiszen ennek logikája éppen az, hogy olyan puffert képezzen likvid eszközökből, amely likviditási stressz esetén könnyen pénzeszközzé alakítható. Végül, az aszimmetria kalibrálása befolyásolhatja a bankközi finanszírozási piacok likviditását, különösen a likviditáskezelés tekintetében, mivel a bankok számára

költségesebb lesz rövid távon hitelt nyújtani egymásnak. Az aszimmetrikus kezelést fenn kell tartani, de az RSF-tényezőket 5 %-ra, illetve 10 %-ra kell csökkenteni (szemben a 10 %-os és a 15 %-os aránnyal).

(42) Az állampapírokkal fedezett, pénzügyi ügyfelekkel kötött rövid lejáratú fordított repügyletekre alkalmazandó bázeli RSF-tényező újrakalibrálása mellett (10 % helyett 5 %) más kiigazítások is szükségesnek bizonyultak annak biztosítása érdekében, hogy a nettó stabil forrásellátottsági ráta bevezetése ne akadályozza az államkötvények piacának likviditását. Az 1. szintű magas minőségű likvid eszközök, így egyebek mellett az államkötvények esetében alkalmazandó bázeli 5 %-os RSF-tényező eredményeként az intézményeknek ilyen százalékos arányban hosszú lejáratú, fedezetlen forrásokkal kellene rendelkezniük, függetlenül attól, hogy az államkötvényeket milyen időtávon kívánják tartani. Ez potenciálisan további ösztönzést jelenthet az intézményeknek arra, hogy a központi bankoknál pénzeszközöket helyezzenek letétbe, ahelyett hogy elsődleges forgalmazóként likviditást biztosítsanak az államkötvények piacán. Ráadásul nincs összhangban a likviditásfedezeti rátával, amelybe ezek az eszközök még súlyos likviditási stressz idején is teljes körű likviditással számolhatók be (0 %-os levonás). A rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével az uniós likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározott 1. szintű magas minőségű likvid eszközök esetében ezért az RSF-tényezőt 5 %-ról 0 %-ra kell csökkenteni.

(43) Ezenkívül a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével az uniós likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározott minden olyan 1. szintű magas minőségű likvid eszközzel ellentételezhetők a származtatott eszközök, amelyet az intézmény származtatott ügyletek változó letéteként kapott meg, míg a bázeli standard csak a tőkeáttételi keretrendszer feltételeinek megfelelő pénzeszközöket fogad el a származtatott eszközök ellentételezésére. A változó letétként kapott eszközök e szélesebb körű elismerése hozzájárul az államkötvények piacának likviditásához, elejét veszi annak, hogy hátrányba kerüljenek a jelentős államkötvény-állománnyal, de csekély pénzeszközállománnyal rendelkező végfelhasználók (pl. a nyugdíjalapok), és nem vezetnek a repopiaci készpénzigények további növeléséhez.

(44) Az NSFR-t az intézményekre mind egyedi, mind összevont alapon kell alkalmazni, kivéve, ha az illetékes hatóság eltekint a ráta egyedi alapon történő alkalmazásától. Ez megegyezik a likviditásfedezeti ráta alkalmazásának körével, amely rátának az NSFR mintegy a kiegészítője. Amennyiben az NSFR egyedi szinten történő alkalmazásától nem tekintettek el, az ugyanazon csoporthoz tartozó vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozó két intézmény közötti ügyleteknek elvben szimmetrikus ASF- és RSF-tényezőket kell kapniuk annak érdekében, hogy a belső piacon elkerülhető legyen a „finanszírozási veszteség”, és hogy e követelmények ne akadályozzák a hatékony likviditáskezelést a likviditást központilag kezelő európai vállalkozáscsoportok esetében. Az ilyen preferenciális szimmetrikus eljárások csak a csoporton belüli olyan ügyletek esetében engedélyezhetők, amelyek tekintetében a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó további kritériumoknak megfelelő minden szükséges védintézkedés érvényben van, és csak a részt vevő illetékes hatóságok előzetes jóváhagyásával, mivel nem feltételezhető, hogy a fizetési kötelezettségeik teljesítése során nehézségekkel küzdő intézmények mindig finanszírozást kapnak az

ugyanazon csoporthoz tartozó vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozó más vállalkozásoktól.

(45) A harmadik országokban lévő leányvállalatok konszolidálása során kellően figyelembe kell venni az érintett országokban alkalmazandó stabil forrásellátottsági követelményeket. Ennek megfelelően az uniós konszolidációs szabályok nem határozhatnak meg kedvezőbb feltételeket a harmadik országokban működő leányvállalatok rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága és előírt stabil forrásellátottsága vonatkozásában, mint amit e harmadik ország nemzeti törvényei lehetővé tesznek.

(46) Az 575/2013/EU rendelet 508. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottságnak jelentést kell készítenie a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletének megfelelő rendszeréről, és adott esetben jogalkotási javaslatot kell benyújtania. E rendelkezés alkalmazásának megkezdéséig a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásokra a nettó stabil forrásellátottsági követelmény tekintetében továbbra is a tagállamok nemzeti joga vonatkozik. Ugyanakkor a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásokra, amennyiben azok bankcsoport részét képezik, konszolidált szinten az 575/2013/EU rendeletben meghatározott NSFR-t kell alkalmazni, lehetővé téve az NSFR konszolidált szinten történő megfelelő kiszámítását.

(47) Az intézmények számára elő kell írni, hogy minden tétel esetében a beszámoló pénznemében szolgáltassanak kötelező részletes NSFR-adatokat illetékes hatóságaiknak, illetve az egyes jelentős pénznemekben denominált tételek esetében külön is, az esetleges pénznembeli eltérések megfelelő nyomon követésének biztosítása érdekében. Az NSFR nem vezethet sem az adatszolgáltatási követelmények megkettőzéséhez, sem a hatályos szabályoknak nem megfelelő adatszolgáltatási követelményekhez, és az intézményeknek elegendő időt kell biztosítani az új adatszolgáltatási követelmények hatálybalépésének előkészítésére.

(48) Mivel az intézmények legfontosabb közös kockázati mérőszámaira vonatkozó érdemi és összehasonlítható információk biztosítása a piac számára a stabil bankrendszer alapvető eleme, rendkívül fontos az információs aszimmetria lehető legnagyobb mértékű csökkentése és a hitelintézeti kockázati profilok joghatóságokon belüli és azok közötti összehasonlíthatóságának megkönnyítése. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2015 januárjában közzétette a felülvizsgált 3. pillérhez tartozó közzétételi standardokat az intézmények piaci szabályozási közzétételei összehasonlíthatóságának, minőségének és következetességének fokozása érdekében. Az új nemzetközi standardok végrehajtása érdekében ezért helyénvaló a meglévő közzétételi követelmények módosítása.

(49) A Bizottságnak a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretéről szóló véleményezési felhívására adott válaszok szerint a jelenlegi közzétételi követelmények aránytalanul nagy terhet jelentenek a kisebb intézmények számára. A közzétételek nemzetközi standardokkal való szorosabb összehangolásának sérelme nélkül, a kisebb és kevésbé összetett intézmények számára elő kell írni, hogy kevésbé gyakori és részletes tájékoztatást nyújtsanak, mint a nagyobb társaik, ezáltal csökkentve a rájuk

nehezedő adminisztratív terheket.

(50) Pontosításokat kell eszközölni a javadalmazásra vonatkozó közzétételekkel kapcsolatban. Ezenkívül a bizonyos javadalmazási szabályok tekintetében eltérésben részesülő intézmények számára elő kell írni az ilyen eltérésre vonatkozó információk közzétételét.

(51) A pénzügyi instrumentumokra vonatkozó IFRS 9 felülvizsgált nemzetközi számviteli standard által bevezetett várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékolási rendszer alkalmazása az intézmények tőkemegfelelési mutatóinak hirtelen jelentős növekedéséhez vezethet. Bár jelenleg is folynak a megbeszélések a megnövekedett hitelezési veszteségek hatásának megfelelő prudenciális kezeléséről és a hitelintézetek hitelezési tevékenységére gyakorolt indokolatlan kedvezőtlen hatások megelőzéséről, az IFRS 9 standardban előírt, hitelkockázatra képzett járulékos céltartalékolást be kell vezetni.

(52) A kis és középvállalkozások (kkv-k) az uniós gazdaság egyik pillérét képezik, hiszen alapvető szerepük van a gazdasági növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtésben. Tekintettel arra, hogy a kkv-k a nagyobb vállalatoknál alacsonyabb rendszerszintű kockázatot jelentenek, a kkv-kitettségekre vonatkozó tőkekövetelményeknek alacsonyabbnak kell lenniük, mint a nagyvállalatok esetében a kkv-k optimális banki finanszírozásának biztosítása érdekében. Jelenleg a legfeljebb 1,5 millió EUR összegű kkv-kitettségekre a kockázattal súlyozott kitettségérték 23,81 %-os csökkentése vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a kkv-k kitettsége tekintetében az 1,5 millió EUR-s küszöb nem jelzi a kkv-k kockázatosságának változását, a tőkekövetelmények csökkentését ki kell terjeszteni az 1,5 millió EUR-s küszöbön túli kkv-kitettségekre, és az e küszöbön felüli rész esetében a kockázattal súlyozott kitettségértéket 15 %-kal kell csökkenteni.

(53) Az infrastrukturális beruházások elengedhetetlenek Európa versenyképességének megerősítéséhez és a munkahelyteremtés ösztönzéséhez. Az uniós gazdaság fellendülése és jövőbeli növekedése nagyban függ az európai stratégiai beruházások – különösen a széles sávú és energiahálózatok, valamint a közlekedési infrastruktúra – tekintetében a tőke rendelkezésre állásától, különösen az ipari központok, az oktatás, kutatás és innováció, valamint a megújuló energia és energiahatékonyság esetében. Az európai beruházási terv célja az életképes infrastrukturális projektek további finanszírozásának előmozdítása többek között további magánforrások mozgósítása révén. Számos potenciális befektető számára a fő aggály az életképes projektek vélt hiánya és – tekintettel a projektek összetett jellegére – a kockázat megfelelő értékelésére szolgáló kapacitás korlátozott mivolta.

(54) Az infrastrukturális projektekbe történő magánberuházások ösztönzése érdekében ezért alapvető fontosságú olyan szabályozási környezet kialakítása, amely képes a magas színvonalú infrastrukturális projektek előmozdítására és a befektetők kockázatainak csökkentésére. Az infrastrukturális projektekkel szembeni kitettségekre vonatkozó tőkekövetelményeket csökkenteni kell, amennyiben a projektek eleget tesznek a kockázati profil csökkentését és a cash flow-k kiszámíthatóságának fokozását biztosító kritériumoknak. A Bizottságnak [három évvel a hatálybalépést

követően] felül kell vizsgálnia a rendelkezést annak érdekében, hogy felmérje a) az intézmények infrastrukturális beruházásainak volumenére és a beruházások minőségére gyakorolt hatását, tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes és körforgásos gazdaságra irányuló uniós célkitűzésekre; és b) prudenciális szempontból való megfelelőségét. A Bizottságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a rendelkezés hatályát ki kell-e terjeszteni a vállalatok infrastrukturális beruházásaira.

(55) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] 508. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a befektetési vállalkozások és az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdése 2. pontjának b) és c) alpontjában említett vállalkozások prudenciális felügyeletének megfelelő rendszeréről, amely jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell követnie. Ez a jogalkotási javaslat új követelményeket írhat elő e vállalkozások számára. Az arányosság biztosítása és a szükségtelen és ismétlődő szabályozási változások elkerülése érdekében ezért az 575/2013/EU rendeletet módosító új rendelkezések alkalmazási köréből ki kell zárni a nem rendszerszintű befektetési vállalkozásokat. A hitelintézetekkel azonos rendszerszintű kockázatot jelentő befektetési vállalkozásokra mindazonáltal ugyanazoknak a követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a hitelintézetekre.

(56) A prudenciális szabályozási keret megerősítéséből és a bankunió létrehozásából eredő megerősített csoportfelügyeletre figyelemmel kívánatos, hogy az intézmények az egységes piac előnyeit minden eddiginél jobban kihasználják, többek között a tőke és a likviditási források hatékony csoportszintű kezelésének biztosítása érdekében. Ezért lehetővé kell tenni, hogy a határokon átnyúló csoportok rendelkezésére álljon annak lehetősége, hogy a leányvállalatok vagy az anyaintézmények esetében eltekintsenek a követelmények egyedi szinten történő alkalmazásától, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok állnak rendelkezésre annak biztosítására, hogy elegendő tőke és likviditás álljon a mentesség hatálya alá tartozó szervezetek rendelkezésére. Amennyiben az összes feltétel teljesül, az illetékes hatóság mérlegelheti, hogy engedélyezi-e az ilyen mentességeket. Az illetékes hatóságnak megfelelő indoklást kell fűznie határozatához.

(57) Annak érdekében, hogy az intézmények könnyebben megfeleljenek az e rendeletben és a 36/2013/EU irányelvben foglalt szabályoknak, valamint az e szabályok végrehajtása érdekében elfogadott szabályozástechnikai standardoknak, végrehajtás-technikai standardoknak, iránymutatásoknak és mintadokumentumoknak, az EBH-nak informatikai eszközt kell kidolgoznia az intézmények számára, amely – méretükre és üzleti modelljükre tekintettel – elősegíti számukra a vonatkozó rendelkezéseknek, standardoknak és mintadokumentumoknak való megfelelést.

(58) A közzétételek összehasonlíthatóságának megkönnyítése érdekében az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt valamennyi lényeges nyilvánosságra hozatali követelményre vonatkozóan egységesített mintadokumentumokat dolgozzon ki. E standardok kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie az intézmények méretét és összetettségét, valamint tevékenységeik jellegét és kockázati szintjét.

(59) Az 573/2013/EU rendelet egyes különös technikai rendelkezéseinek megfelelő meghatározása és a nemzetközi szinten bekövetkező esetleges fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azon termékek vagy szolgáltatások jegyzéke tekintetében, amelyek eszközei és kötelezettségei egymástól kölcsönösen függőnek tekinthetők, valamint az NSFR számításának összefüggésében a származtatott ügyletek, a fedezett kölcsönügyletek és a tőkepiac-vezérelt ügyletek, továbbá a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb távú, fedezetlen ügyletek kezelésének meghatározása tekintetében.

(60) A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat kell elfogadnia a nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatának fedezésére szolgáló szavatolótőke-követelmények, a fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentumok, a váratlan csődre vonatkozó számítások, a piaci kockázatra vonatkozó belső modellek engedélyezése, a belső modellek utótesztelése, az eredmény vizsgálata, a nem modellezhető kockázati tényezők és a piaci kockázati belső modellen alapuló módszerben számított nemteljesítési kockázat tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítania kell, hogy az említett standardokat és követelményeket valamennyi érintett intézmény olyan módon tudja alkalmazni, amely arányban áll az adott intézmények és tevékenységeik jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

(61) A nagykockázat-vállalási szabályok alkalmazása céljából a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelő jogi aktusok elfogadásával meg kell határoznia, hogy mely körülmények között teljesülnek az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának meglétére vonatkozó feltételek, hogyan kell kiszámítani az II. mellékletben említett ügyletekből és a nem közvetlenül ügyféllel kötött, de az ügyfél által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum alapjául szolgáló hitelderivatívákból eredő kitettségek értékét, valamint azokat az eseteket és azt a határidőt, amelyekben és amelyen belül az illetékes hatóságok engedélyezhetik a kitettségi határérték túllépését. A Bizottságnak szabályozástechnikai standardokat is ki kell adnia a nagykockázat-vállalásokkal kapcsolatos adatszolgáltatás formátumának és gyakoriságának, valamint azon árnyékbankok azonosítására vonatkozó kritériumoknak a meghatározásáról, amelyekre kiterjednek a nagykockázat-vállalásra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettségek.

(62) A partnerkockázattal kapcsolatban a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ügyletek jelentős kockázati tényezőinek, a felügyeleti deltának és az árupiaci kockázati kategória többletének meghatározása tekintetében.

(63) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadása előtt különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e

konzultációkat a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban meghatározott elvekkel összhangban folytassák le. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(64) A közzétételi standardok nemzetközi és uniós szintű alakulására való hatékonyabb reagálás érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén módosítsa az 575/2013/EU rendeletben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményeket.

(65) Az EBH-nak jelentést kell készítenie arról, hogy alkalmazási kör, részletesség vagy gyakoriság tekintetében hol lehetne javítani az uniós felügyeleti adatszolgáltatási csomag arányosságát.

(66) A kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények alkalmazása céljából a Bizottságnak szabályozástechnikai standard elfogadásával meg kell határoznia, hogy az intézmények hogyan számítják ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket a megbízáson alapuló módszer szerint, amennyiben nem áll rendelkezésre a számításhoz szükséges összes bemeneti adat.

(67) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az Unión belül a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó egységes prudenciális követelményeket biztosító, már meglévő uniós jogszabályok megerősítését és pontosítását az egyes tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok az intézkedés léptéke és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(68) Az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségek kezelésének és különösen az elfogadott központi szerződő felek garanciaalapjához való intézményi hozzájárulások kezelésének módosításaira tekintettel a 648/2012/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseit, amelyeket az 575/2013/EU rendelet vezetett be az említett rendeletbe, és amelyek meghatározzák a központi szerződő felek feltételezett tőkéjének számítását, amelyet azután az intézmények a szavatolótőke-követelményeik kiszámítására használnak, ugyancsak módosítani kell.

(69) A TLAC-standardot végrehajtó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó új követelmények egyes rendelkezéseit a nemzetközi szinten elfogadottak szerint 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

(70) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk
Hatály

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a 2013/36/EU irányelv alapján felügyelt intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok által teljesítendő általános prudenciális követelményekre vonatkozóan, a következő elemekkel kapcsolatosan:

a) a hitelkockázat, piaci kockázat, működési kockázat és kiegyenlítési kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

b) nagykockázat-vállalást korlátozó követelmények;

c) a likviditási kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és a standard elemeihez kapcsolódó likviditási követelmények;

d) az a), b) és c) ponthoz és a tőkeáttételhez kapcsolódó adatszolgáltatási követelmények;

e) nyilvánosságra hozatali követelmények.

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szervezetnek és nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatának minősülő szanálandó szervezetek által teljesítendő, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények tekintetében.

Ez a rendelet nem szabályozza a 2013/36/EU irányelvben meghatározottak szerint a prudenciális szabályozás és felügyelet terén az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelményeket.”.

2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk
Felügyeleti hatáskörök

(1) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságok a 2013/36/EU irányelvben és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkeznek, és az azokban meghatározott eljárásokat követik.

(2) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelvben és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel rendelkeznek, és az azokban meghatározott eljárásokat követik.

(3) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok együttműködnek egymással.”.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(7) »kollektív befektetési forma (KBF)«: 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[23] 1. cikke (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[24] 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap (ABA);”;

b) az (1) bekezdés 20. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„20. »pénzügyi holding társaság«: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag vagy nagy részben intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, és amely nem minősül vegyes pénzügyi holding társaságnak.

A pénzügyi vállalkozás leányvállalatai akkor nagy részben intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, ha legalább egyikük intézmény, és ha a pénzügyi vállalkozás saját tőkéjének, összevont eszközállományának, árbevételének, alkalmazotti létszámának vagy az illetékes hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutató értékének több mint 50 %-a olyan leányvállalatokhoz köthető, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások;”;

c) az (1) bekezdés 26. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„26. »pénzügyi vállalkozás«: olyan, intézménytől és tisztán ipari holding társaságtól eltérő vállalkozás, amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egy vagy több folytatása, ideértve a pénzügyi holding társaságokat, a vegyes pénzügyi holding társaságokat, a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[25] szerinti pénzforgalmi intézményeket és a vagyonkezelő társaságokat; nem tartoznak azonban ide a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holding társaságok és a g) pontjában meghatározott, vegyes tevékenységű biztosítói holding társaságok;”;

---

[23] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

[25] Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

d) az (1) bekezdés 39. pontja a következő albekezdéssel egészül ki:

„Nem tekintendő kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának két vagy több olyan természetes vagy jogi személy, aki/amely annak okán felel meg az a) vagy b) pontban említett feltételeknek, hogy elszámolási tevékenység céljából egyazon központi szerződő féllel szemben rendelkeznek közvetlen kitettséggel.”;

e) az (1) bekezdés 71. pontja b) alpontjának bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 97. cikk alkalmazásában a következők összege:”;

f) az (1) bekezdés 72. pontjának a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) szabályozott piac vagy olyan harmadik országbeli piac, amely a 2014/65/EU irányelv 25. cikke (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott eljárásnak megfelelően szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintendő;”;

g) az (1) bekezdés 86. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„86. »kereskedési könyv«: egy intézmény által kereskedési szándékkal tartott – vagy kereskedési szándékkal tartott pozíciók vagy a 104. cikk (2) bekezdésében említett pozíciók fedezésére tartott – pénzügyi instrumentumokból és árukból álló összes pozíció, a 104. cikk (3) bekezdésében említett pozíciók kivételével;”;

h) az (1) bekezdés 91. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„91. »kereskedési kitettség«: klíringtag vagy ügyfél olyan, a klíringtagnak járó, de az általa még át nem vett változó letétet is magába foglaló aktuális kitettsége és potenciális jövőbeli kitettsége egy központi szerződő féllel szemben, amely a 301. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből, valamint az alapletétből származik;”;

i) az (1) bekezdés 96. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„96. »belső fedezeti ügylet«: olyan pozíció, amely jelentős mértékben kiegyensúlyozza a kockázati komponenseket egy kereskedési könyvi pozíció és egy vagy több nem kereskedési könyvi pozíció között, vagy két kereskedési részleg között;”;

j) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„129. »szanálási hatóság«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

130. »szanálandó szervezet«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83a. pontjában meghatározott szanálandó szervezet;

131. »szanálandó csoport«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83b. pontjában meghatározott szanálás alá vonható csoport;

132. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: a 2013/36/EU irányelv 131. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

133. »nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek nem minősülő, a globálisan rendszerszinten jelentős bankok Pénzügyi Stabilitási Tanács által közzétett, rendszeresen frissített jegyzékében szereplő, globálisan rendszerszinten jelentős bankcsoport vagy bank;

134. »jelentős leányvállalat«: olyan leányvállalat, amely egyedi vagy összevont alapon megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) a leányvállalat több mint 5 %-át birtokolja eredeti anyavállalata kockázattal súlyozott konszolidált eszközállományának;

b) a leányvállalat több mint 5 %-át állítja elő eredeti anyavállalata teljes működési bevételének;

c) a leányvállalat teljes tőkeáttételi kitettségi mérőszáma több mint 5 %-a az eredeti anyavállalat összevont tőkeáttételi kitettségi mérőszámának;

135. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: jogi személy szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény, vagy része valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek;

136. »hitelezői feltőkésítés«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 57. pontjában meghatározott hitelezői feltőkésítés;

137. »csoport«: olyan vállalkozások csoportja, amelyek közül legalább egy intézménynek minősül, és amely vagy egy anyavállalatból és leányvállalataiból, vagy a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikkében meghatározott kapcsolatban álló vállalkozásokból áll[26];

138. »értékpapír-finanszírozási ügylet«: repoügylet, értékpapír vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele vagy értékpapírügylethez kapcsolódó hitel;

139. »rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozás«: a 2013/36/EU irányelv 131. cikke (1), (2) vagy (3) bekezdésének megfelelően globálisan rendszerszinten jelentős vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézményként azonosított befektetési vállalkozás;

140. »alapletét«: valamely szervezettől beszedett vagy számára nyújtott biztosíték – a

[26] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

változó letét kivételével –, amelynek célja valamely ügyletből vagy ügyletportfólióból származó aktuális kitettségek és potenciális jövőbeli kitettségek fedezése az ügyleteknek az ügylet vagy ügyletportfólió szerződő fele nemteljesítését követő zárásához vagy az ügyletek piaci kockázatának újrafedezéséhez szükséges időszakban;

141. »piaci kockázat«: a piaci árak mozgásából eredő veszteség kockázata;

142. »devizaárfolyam-kockázat«: a devizaárfolyamok mozgásából eredő veszteség kockázata;

143. »árukockázat«: a tőzsdei áruk árának mozgásából eredő veszteség kockázata;

144. »kereskedési részleg«: kereskedők egy jól meghatározott, az intézmény által létrehozott csoportja, amelynek feladata kereskedési könyvi pozíciók egy portfóliójának együttes kezelése egy jól meghatározott, következetes üzleti stratégiának megfelelően és azonos kockázatkezelési struktúrában.”;

k) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon körülmények meghatározása céljából, amelyek között a 39. pont első albekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott feltételek teljesültnek tekintendők.

Az EBA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek egyedi alapon teljesíteniük kell a második–ötödik részben, a hetedik részben és a nyolcadik részben meghatározott kötelezettségeket.”;

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 92a. cikkben meghatározott követelményeket csak azon intézményeknek kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyeket szanálandó szervezetként azonosítottak, és amelyek egyúttal globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy ezek részei, továbbá nincs leányvállalatuk.

A 92b. cikket csak a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azon jelentős leányvállalatainak kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyek nem EU-szintű anyaintézmény leányvállalatai, nem szanálandó szervezetek és nincs leányvállalatuk.”.

5. A 7. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 6. cikk (1) bekezdésének leányvállalatra való alkalmazásától, ha mind a leányvállalat, mind az anyavállalat központi irodája azonos tagállamban található, a leányvállalatra az anyavállalat, mint intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság összevont alapú felügyelete kiterjed, és a szavatolótőke anyavállalat és leányvállalat közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a szavatolótőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek anyavállalat által a leányvállalat részére történő visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;

b) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens kezelését és az illetékes hatóság engedélyével nyilatkozatott tett, hogy garantálja a leányvállalat által vállalt kötelezettségeket, vagy a leányvállalathoz kapcsolódó kockázatok elhanyagolhatók;

c) az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -kontroll folyamatai kiterjednek a leányvállalatra;

d) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjének részvényeihez kapcsolódó szavazati jog több mint 50 %-ával rendelkezik, vagy joga van arra, hogy kinevezze vagy eltávolítsa a leányvállalat vezető testülete tagjainak többségét.

(2) Az összevont felügyeletet ellátó hatósággal folytatott konzultációt követően az illetékes hatóság eltekinthet a 6. cikk (1) bekezdésének leányvállalatra való alkalmazásától, ha a leányvállalat és az anyavállalat központi irodája eltérő tagállamban található, a leányvállalatra az anyavállalat, mint intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság összevont alapú felügyelete kiterjed, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az (1) bekezdés a)–d) pontjában szereplő feltételek;

b) az intézmény garanciát nyújt a leányvállalat számára, amely mindenkor megfelel a következő feltételeknek:

(i) a garanciát legalább a mentesülő leányvállalat szavatolótőke-követelményének összegével megegyező összegre nyújtják;

(ii) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy más kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez korábbi – amikor a leányvállalatra vonatkozóan a 2014/59/EU irányelv 59. cikke (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;

(iii) a garancia a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[27] 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén a garancia összegének 50 %-áig teljes mértékben fedezett;

(iv) a garanciát és a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodást annak a tagállamnak a jogszabályai szabályozzák, amelyben a leányvállalat központi irodája található, kivéve, ha a leányvállalat illetékes hatósága másként rendelkezik;

(v) a garanciát fedező biztosíték a 197. cikkben említett elismert biztosíték, amely megfelelő konzervatív levonásokat követően elegendő az iii. alpontban említett összeg teljes fedezésére;

(vi) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és nem szolgál biztosítékként semmilyen más garancia fedezésére;

(vii) a biztosítéknak az anyavállalattól az érintett leányvállalatra történő átruházását jogi, szabályozói vagy működési akadályok nem akadályozzák.”.

6. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk
A likviditási követelmények egyedi alapon történő alkalmazásától való eltekintés

(1) Az illetékes hatóságok teljes egészében vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és annak minden vagy néhány olyan leányvállalatára való alkalmazásától, amelynek központi irodája ugyanabban a tagállamban található, mint az intézmény központi irodája, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az anyaintézmény összevont alapon, vagy leányvállalata szubkonszolidált alapon megfelel a hatodik résznek;

b) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon mindenkor figyelemmel kíséri a likviditási alcsoporton belüli azon intézmények likviditási pozícióit, amelyek az e bekezdésnek megfelelő mentesség hatálya alá tartoznak, és az összes ilyen intézmény számára megfelelő szintű likviditást biztosít;

c) a likviditási alcsoporton belüli intézmények olyan, az illetékes hatóságok követelményeinek megfelelő szerződéseket kötöttek, amelyek biztosítják közöttük a pénzeszközök szabad mozgását, hogy lehetővé váljon számukra egyedi és közös kötelezettségeik teljesítése, amikor azok esedékessé válnak;

[27] Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.)

d) a c) pontban említett szerződések teljesítésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható.

(2) Az illetékes hatóságok teljes egészében vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és annak minden vagy néhány olyan leányvállalatára való alkalmazásától, amelynek központi irodája más tagállamban található, mint az intézmény központi irodája, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik, de csak azt követően, hogy lefolytatták a 21. cikkben meghatározott eljárást, és csak azon intézményekre, amelyek illetékes hatóságai megegyeznek a következő elemekről:

a) az (1) bekezdésben említett feltételeknek való megfelelés értékelése;

b) a 2013/36/EU irányelv 86. cikkében előírt, a likviditási kockázat kezelésére és szervezésére vonatkozó feltételeknek való megfelelés értékelése az egyetlen likviditási alcsoport egészére vonatkozóan;

c) az egyetlen likviditási alcsoporton belül tartandó likvid eszközök mennyisége, elhelyezkedés és tulajdon szerinti eloszlása;

d) az olyan intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegének meghatározása, amelyek esetében eltekintenek a hatodik rész alkalmazásától;

e) a hatodik részben meghatározottaknál szigorúbb paraméterek szükségessége;

f) a teljes információ korlátozás nélküli megosztása az illetékes hatóságok között;

g) az alkalmazástól való eltekintés következményeinek teljes körű felmérése.

(3) Az a hatóság, amely valamely intézmény és minden vagy néhány olyan leányvállalata egyedi alapon történő felügyeletért felelős, amelynek központi irodája más tagállamban található, mint az intézmény központi irodája, teljes egészében vagy részben eltekinthet a hatodik résznek az adott intézményre és annak minden vagy néhány leányvállalatára való alkalmazásáról, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelheti, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés b) pontjában említett feltételek;

b) az anyavállalat összevont alapon vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon olyan garanciát nyújt a másik tagállamban központi irodával rendelkező intézménynek vagy intézménycsoportnak, amely az alábbi feltételek mindegyikének megfelel:

(i) a garanciát olyan összegben nyújtják, amely legalább egyenértékű a garancia által helyettesített nettó likviditáskiáramlás összegével, és amelyet az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági

rendelettel[28] összhangban a mentesség hatálya alá tartozó és a garanciában részesülő intézményre egyedi alapon vagy intézménycsoportra szubkonszolidált alapon számítanak ki, a preferenciális elbánás figyelembevétele nélkül;

(ii) a garancia akkor hívható le, amikor a mentesség hatálya alá tartozó és a garanciában részesülő intézmény vagy intézménycsoport nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez korábbi – amikor a mentesség hatálya alá tartozó intézményre vagy intézménycsoportra vonatkozóan a 2014/59/EU irányelv 59. cikke (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;

(iii) a garancia a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén teljes mértékben fedezett;

(iv) a garanciát és a pénzügyi biztosítékról szóló megállapodást annak a tagállamnak a jogszabályai szabályozzák, amelyben a mentesség hatálya alá tartozó és a garanciában részesülő intézmény vagy intézménycsoport központi irodája található, kivéve, ha ezen intézmények illetékes hatósága másként rendelkezik;

(v) a garanciát fedező biztosíték az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 10–13. cikkében és 15. cikkében meghatározottak szerinti magas minőségű likvid eszközként elismerhető, és az említett rendelet II. címének 2 fejezetében említett levonások alkalmazását követően a mentesség hatálya alá tartozó és a garanciában részesülő intézményre egyedi alapon vagy intézménycsoportra szubkonszolidált alapon, az említett rendeletnek megfelelően számított nettó likviditáskiáramlás legalább 50 %-át fedezi, a preferenciális elbánás figyelembevétele nélkül;

(vi) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és nem szolgál biztosítékként semmilyen más ügylet fedezésére;

(vii) nincs és nem várható jogi, szabályozási vagy gyakorlati akadálya a biztosíték a garanciát nyújtó intézménytől a mentesség hatálya alá tartozó és a garanciából részesülő intézmény vagy intézménycsoport részére történő átadásának.

(4) Az illetékes hatóságok az (1), (2) és (3) bekezdést pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság egy vagy több leányvállalatára is alkalmazatják, és egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik a pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot és a mentesülő leányvállalatokat, vagy

[28] A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

csak a mentesülő leányvállalatokat. Az (1), (2) és (3) bekezdésben található, anyaintézményre való hivatkozások a pénzügyi holding társaságra vagy a vegyes pénzügyi holding társaságra is értendők.

(5) Az illetékes hatóságok az (1), (2) és (3) bekezdést olyan intézményekre is alkalmazhatják, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagjai, feltéve, hogy ezen intézmények teljesítik az említett bekezdésben meghatározott összes feltételt, illetve olyan egyéb intézményekre is, amelyek a 113. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti kapcsolatban állnak, feltéve, hogy ezen intézmények teljesítik az ott meghatározott összes feltételt. Az illetékes hatóságoknak ebben az esetben ki kell jelölniük a mentesítés alá tartozó intézmények egyikét, amelynek az egyetlen likviditási alcsoport összes intézményének összevont helyzete alapján kell teljesítenie a hatodik rész követelményeit.

(6) Ha az illetékes hatóságok az (1)–(5) bekezdés alapján mentességet biztosítottak, akkor a 2013/36/EU irányelv 86. cikkét vagy annak bizonyos részeit is alkalmazhatják az egyetlen likviditási alcsoport szintjén, és eltekinthetnek a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének vagy bizonyos részeinek egyedi alapú alkalmazásától.

Amennyiben az (1)–(5) bekezdés alapján mentességet adtak, az illetékes hatóságoknak a hatodik rész mentesülő részei tekintetében az egységes likviditási alcsoport szintjén kell alkalmazniuk az e rendelet 415. cikkében meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeket, és eltekinthetnek a 415. cikk egyedi alapon való alkalmazásától.

(7) Amennyiben az (1)–(5) bekezdés alapján nem adnak mentességet olyan intézményeknek, amelyeknek korábban egyedi alapon adtak mentességet, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ezen intézmények számára a hatodik rész vagy annak egy része alkalmazásának előkészítéséhez szükséges időt, és az említett rendelkezéseknek az említett intézményekre történő alkalmazását megelőzően megfelelő átmeneti időszakot kell biztosítaniuk.”.

7. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk
Általános eljárás

(1) Az e rendeletben előírt követelmények összevont alapon történő alkalmazása céljából az „intézmény”, „tagállami anyaintézmény”, „EU-szintű anyaintézmény” és „anyavállalat” kifejezések magukban foglalják a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének megfelelően engedélyezett pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat is.

(2) A tagállami anyaintézményeknek a 18. cikkben előírt mértékben és módon, összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a második résztől a negyedik részig és a hetedik részben meghatározott kötelezettségeket. Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak megfelelő szervezeti felépítést és

belső ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk annak biztosítására, hogy a konszolidációhoz szükséges adatokat megfelelően feldolgozzák és továbbítsák. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az ezen rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok a megfelelő konszolidáció biztosítását célzó intézkedéseket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a 92a. cikknek kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének vagy nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének minősülő, szanálandó szervezetként azonosított anyaintézmények kötelesek összevont alapon, a 18. cikkben előírt mértékben és módon megfelelni.

A 92b. cikknek kizárólag azon EU-szintű anyavállalatok kötelesek összevont alapon, a 18. cikkben előírt mértékben és módon megfelelni, amelyek nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatai és nem szanálandó szervezetek.

(4) Az EU-szintű anyaintézmények akkor kötelesek összevont helyzetük alapján megfelelni a hatodik rész rendelkezéseinek, ha a csoportnak részét képezi egy vagy több olyan hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, amelynek számára engedélyezték a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek végzését. Az e rendelet 508. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottsági jelentés elkészültéig, amennyiben a csoport csak befektetési vállalkozásokból áll, az illetékes hatóságok felmenthetik az EU-szintű anyaintézményeket a hatodik résznek való összevont alapú megfelelés alól, figyelembe véve a befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A 8. cikk (1)–(5) bekezdése szerinti mentesítés esetén a likviditási alcsoport részét képező intézmények és adott esetben pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok összevont alapon vagy a likviditási alcsoportnak megfelelő szubkonszolidált alapon kötelesek megfelelni a hatodik résznek.

(5) A 10. cikk alkalmazása esetén az abban a cikkben említett központi szerv a központi szerv és a kapcsolt intézmények alkotta egész összevont helyzete alapján köteles teljesíteni a második–nyolcadik rész követelményeit.

(6) Az (1)–(4) bekezdés követelményein túl, e rendelet és a 2013/36/EU irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, amikor a kockázat sajátosságai vagy egy intézmény tőkestruktúrája alapján felügyeleti célokból indokolt, vagy amikor egyes tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el, amelyek a tevékenységek egy bankcsoporton belüli strukturális elválasztását írják elő, az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy szubkonszolidált alapon feleljen meg az e rendelet második–negyedik és hatodik–nyolcadik részében és a 2013/36/EU irányelv VII. címében szereplő kötelezettségeknek.

Az első albekezdésben meghatározott megközelítés alkalmazása nem sértheti a tényleges összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű

kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezheti, illetve teremtheti meg a belső piac működésének akadályát. ”.

8. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk
Összevont számítás a több szanálandó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez több globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálandó szervezet tartozik, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek a 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti összegét az említett globálisan rendszerszinten jelentős intézmény EU-szintű anyaintézménye számítja ki. A számítást az EU-szintű anyaintézmény összevont helyzete alapján úgy kell elvégezni, mintha az anyaintézmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanálandó szervezete lenne.

Amennyiben az első albekezdés szerint számított összeg alacsonyabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálandó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek a 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok kötelesek a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint eljárni.

Amennyiben az első albekezdés szerint számított összeg magasabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálandó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek a 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint járhatnak el.”.

9. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk
A nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazása összevont alapon

(1) Az EU-szintű anyaintézményeknek összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a nyolcadik rész előírásait.

Az EU-szintű anyaintézmények nagy leányvállalatainak egyedi vagy – amennyiben e rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerint alkalmazható – szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451a., 451d. és 453. cikkben meghatározott információkat.

(2) A szanálandó szervezetként azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy a globálisan rendszerszinten azonosított intézmények szanálandó szervezetként azonosított részei összevont helyzetük alapján kötelesek megfelelni a nyolcadik résznek.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó az EU-szintű anyaintézményekre, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatokra, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatokra és szanálandó

szervezetekre, amennyiben ezeket egy harmadik országban letelepedett anyavállalat által nyilvánosságra hozott összevont alapú, egyenértékű tájékoztatás magában foglalja.

Az (1) bekezdés második albekezdése harmadik országban letelepedett anyavállalatok leányvállalataira abban az esetben alkalmazandó, ha azok nagy leányvállalatnak minősülnek.

(4) A 10. cikk alkalmazása esetén az abban a cikkben említett központi szervnek a központi szerv összevont helyzete alapján kell teljesítenie a nyolcadik rész követelményeit. A 18. cikk (1) bekezdése a központi szervre alkalmazandó, és a kapcsolt intézményeket a központi szerv leányvállalataiként kell kezelni.”.

10. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk
A prudenciális konszolidáció módszerei

(1) Az e fejezet 1. szakaszában említett követelmények összevont alapon történő teljesítésére kötelezett intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok elvégzik minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk. E cikk (3)–(7) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a hatodik rész az intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság összevont helyzete vagy a likviditási alcsoport szubkonszolidált helyzete alapján alkalmazandó, a 8. és 10. cikknek megfelelően.

A 92a. és 92b. cikkben említett követelmények összevont alapon történő teljesítésére kötelezett intézmények elvégzik minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk a vonatkozó szanálás alá vonható csoportban.

(2) Amennyiben a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében összevont felügyeletet kell végezni, az összevonás a kiegészítő banki szolgáltatásokat végző vállalkozásokra az e cikkben megállapított esetekben és az e cikkben meghatározott módszereknek megfelelően terjed ki.

(3) Amennyiben a vállalkozásokat a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti viszony fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságok határozzák meg a konszolidálás módját.

(4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság tőkerészesedésnek megfelelő arányos konszolidálást ír elő az azon intézményekben és pénzügyi vállalkozásokban birtokolt részesedések vonatkozásában, amely intézmények és vállalkozások egy, a konszolidálásba bevont vállalkozás és a konszolidálásba nem bevont egy vagy több vállalkozás együttes irányítása alatt állnak, amennyiben ezeknek a vállalkozásoknak a felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

(5) Az (1) és (4) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok

esetében az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy szükséges-e a konszolidálás, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen a tőkemódszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(6) Az illetékes hatóságok határozzák meg, hogy a következő esetekben a konszolidálás szükséges-e, és ha igen, milyen formában:

a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy intézmény anélkül gyakorol jelentős befolyást egy vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezne ezekben az intézményekben; valamint

b) amennyiben két vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

Az illetékes hatóságok különösen a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7)–(9) bekezdésében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ez a módszer mindazonáltal nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint az e cikk (2)–(6) bekezdésében említett esetekben végre kell hajtani a konszolidálást.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

11. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk
Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek a 89–91. cikkben, valamint a harmadik és a negyedik részben megállapított követelményeket szubkonszolidált alapon kell alkalmazniuk, amennyiben ezeknek az intézményeknek egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a leányvállalat intézmények nem alkalmazhatják szubkonszolidált helyzetük alapján a 89–91. cikkben, valamint a harmadik és a negyedik részben megállapított követelményeket, amennyiben harmadik országbeli leányvállalatuk mérlegfőösszege nem éri el a leányvállalat intézmény

mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.”.

12. A második rész címe helyébe a következő szöveg lép:

„SZAVATOLÓTŐKE ÉS LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK”

13. A 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézmény származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből adódó minden valósérték-növekedés és -csökkenés, amely az intézmény saját hitelkockázatában beállt változásokra vezethető vissza.”.

14. A 36. cikk (1) bekezdése j) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„j) az 56. cikk alapján a kiegészítő alapvető tőkeelemekből levonandó elemeknek az intézmény kiegészítő alapvető tőkeelemeit meghaladó összege;”.

15. A 37. cikk a következő c) ponttal egészül ki:

„c) a levonandó összeget csökkenteni kell a leányvállalatok immateriális javaira vonatkozó, a leányvállalatok konszolidálásából származó, a konszolidációba az első rész II. címének 2. fejezete szerint bevont vállalkozásoktól eltérő személyeknek tulajdonítható számviteli átértékelés összegével.”.

16. A 39. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében a bevezető szövegrész helyébe a következő lép:

„A nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések az átmeneti különbözetből adódó, [a módosító rendelet biztosi testület általi elfogadásának dátuma] előtt keletkezett halasztott adókövetelésekre korlátozódnak, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:”.

17. A 45. cikkben az a) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával, vagy későbbi annál, vagy a hosszú pozíció legalább 365 napos hátralévő futamidővel rendelkezik;”.

18. A 49. cikkben a (2) bekezdés vége a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ez a bekezdés a szavatolótőke 92a. és 92b. cikk alkalmazásában történő számítása során nem alkalmazandó.”.

19. Az 52. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő lép:

„a) valamely intézmény az instrumentumokat közvetlenül kibocsátotta, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették;”;

b) a p) pont helyébe a következő szöveg lép:

„p) az instrumentumokra irányadó jog vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak a 2014/59/EU irányelv 59. cikkében említett hatáskör gyakorlására vonatkozó döntése esetén az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni, vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká kell átalakítani;”;

c) az (1) bekezdés a következő q) és r) ponttal egészül ki:

„q) az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország joga alá, ha a szóban forgó harmadik ország joga alapján a 2014/59/EU irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok vagy a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

r) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselési képességét korlátozó, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás vagy nettósítási jogok hatálya alá.”.

20. A 56. cikk e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a 66. cikk alapján a járulékos tőkeelemekből levonandó elemeknek az intézmény járulékos tőkeelemeit meghaladó összege;”.

21. Az 59. cikkben az a) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával, vagy későbbi annál, vagy a hosszú pozíció legalább 365 napos hátralévő futamidővel rendelkezik;”.

22. A 62. cikk a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) tőkeinstrumentumok és alárendelt kölcsönök a 64. cikkben meghatározott mértékben, amennyiben a 63. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;”.

23. A 63. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő lép:

„a) valamely intézmény az instrumentumokat közvetlenül kibocsátotta, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették, vagy adott esetben valamely intézmény az alárendelt kölcsönöket közvetlenül felvette;”;

b) a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés vagy adott esetben az alárendelt kölcsönökre irányadó rendelkezések szerint az alárendelt kölcsönök

tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó követelésekhez képest;”;

c) az n) pont helyébe a következő szöveg lép:

„n) az instrumentumokra irányadó jog vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak a 2014/59/EU irányelv 59. cikkében említett hatáskör gyakorlására vonatkozó döntése esetén az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni, vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká kell átalakítani;”;

d) a szöveg a következő o) és p) ponttal egészül ki:

„o) az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország joga alá, ha a szóban forgó harmadik ország joga alapján a 2014/59/EU irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok vagy a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

p) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselési képességét korlátozó, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás vagy nettósítási jogok hatálya alá.”.

24. A 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„64. cikk
Járulékos tőkeinstrumentumok amortizációja

(1) Az öt évnél hosszabb hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok teljes összege járulékos tőkeelemnek minősül.

(2) Annak mértékét, hogy a járulékos tőkeinstrumentumok az instrumentumok futamidejének utolsó öt évében milyen mértékig minősülnek járulékos tőkeelemeknek, úgy kell kiszámítani, hogy az a) pontban lévő számítás eredményét megszorozzák a b) pontban említett összeggel, a következők szerint:

a) az instrumentumok vagy az alárendelt kölcsönök könyv szerinti értéke szerződéses futamidejük utolsó ötéves időtartamának első napján, elosztva az utolsó ötéves időtartamban lévő naptári napok számával;

b) az instrumentumok vagy alárendelt kölcsönök szerződéses futamidejéből fennmaradó naptári napok száma.”.

25. A 66. cikk a következő e) ponttal egészül ki:

„e) a 72e. cikk alapján a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből levonandó elemeknek az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit

meghaladó összege.”.

26. A 69. cikkben az a) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával, vagy későbbi annál, vagy a hosszú pozíció legalább 365 napos hátralévő futamidővel rendelkezik;”.

27. A 72. cikk után a szöveg a következő 5a. fejezettel egészül ki:

„5a. FEJEZET
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

1. SZAKASZ
LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGELEMEK ÉS -INSTRUMENTUMOK

72a. cikk
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek

(1) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé a (2) bekezdésben meghatározott kizárt kötelezettségkategóriák kivételével a következők tartoznak:

a) a 72b. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon része, amely nem minősül elsődleges alapvető tőkeelemnek, kiegészítő alapvető tőkeelemnek vagy járulékos tőkeelemnek;

b) a legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok azon része, amely nem minősül járulékos tőkeelemnek a 64. cikk szerint.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a következő kötelezettségeket ki kell zárni a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közül:

a) biztosított betétek;

b) látra szóló betétek és egy évnél rövidebb eredeti futamidővel rendelkező lekötött betétek;

c) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében említett kártalanítási összeghatárt;

d) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások azon betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepein keresztül helyezték volna el őket;

e) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a fedezett kötvényeket és azokat

a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt pénzügyi instrumentumok formáját öltik, amelyek a fedezeti alap elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek, amennyiben a fedezeti alapban lévő, fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden biztosítékkal fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül marad, és megfelelő finanszírozásban részesül, a biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan része kivételével, amely meghaladja a biztosítékul szolgáló vagyon, kézizálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét;

f) az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog alapján védelemben részesülő ügyfelek eszközeinek vagy pénzének kezeléséből származó kötelezettség, ideértve a kollektív befektetési formák nevében kezelt ilyen ügyféleszközök vagy -pénzek kezeléséből származó kötelezettségeket is;

g) bármilyen kötelezettség, amely a szanálandó szervezet vagy annak leányvállalata (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyonkezelői ügyletből keletkezik, feltéve, hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;

h) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napon belüli;

i) olyan kötelezettségek, amelyek hét napon belül esedékesek a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeznek;

j) a következők bármelyikével szembeni kötelezettség:

(i) foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit és a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében említett, jelentős kockázatvállalásért felelős munkavállalók javadalmazásának változó összetevőit;

(ii) kereskedelmi hitelezők: az intézmény vagy az anyavállalat mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruknak vagy szolgáltatásoknak – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgálását és fenntartását – az intézmény vagy az anyavállalat számára történő nyújtásából eredő kötelezettségek;

(iii) adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok: feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;

(iv) betétbiztosítási rendszerek: amennyiben a kötelezettség a 2014/49/EU

irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból származik;

k) származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;

l) beágyazott származékos terméket tartalmazó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból származó kötelezettségek.

72b. cikk
Leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok

(1) A kötelezettségek csak az ebben a cikkben meghatározott mértékben és abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) A kötelezettségek abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek a következő feltételek mindegyikének:

a) a kötelezettségeket valamely intézmény közvetlenül kibocsátotta, és azok ellenértékét teljes egészében befizették, vagy adott esetben azokat valamely intézmény közvetlenül felvette;

b) a kötelezettségeket a következők egyike sem vásárolta meg:

(i) az intézmény vagy a vele azonos szanálási csoportba tartozó szervezet;

(ii) olyan vállalkozás, amelyben az intézmény tulajdon formájában közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

c) a kötelezettségek megvásárlását a szanálandó szervezet nem finanszírozza közvetlenül vagy közvetetten;

d) a kötelezettségek tőkeösszegére vonatkozó követelés az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint teljes mértékben alárendelt a 72a. cikk (2) bekezdésében említett kizárt kötelezettségekből származó követeléseknek. Ez az alárendeltségi követelmény a következő esetek bármelyikében teljesítettnek minősül:

(i) a kötelezettségekre irányadó szerződéses rendelkezések meghatározzák, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt a 72a.cikk (2) bekezdésében említett kizárt kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

(ii) a kötelezettségekre irányadó jog meghatározza, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes

fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt a 72a.cikk (2) bekezdésében említett kizárt kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

e) az instrumentumokat olyan szanálandó szervezet bocsátotta ki, amelynek mérlegében nem szerepelnek a 72a. cikk (2) bekezdésében említett olyan kizárt kötelezettségek, amelyek egyenrangúak (*pari passu*) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal, vagy azoknak alárendeltek;

f) a kötelezettségeket a következők egyike sem fedezi,szavatolja garancia révén vagy bármely más olyan módon, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

(i) az intézmény vagy leányvállalatai;

(ii) az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

(iii) bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i. és ii. pontban említett szervezetekkel;

g) a kötelezettségek nem tartoznak a veszteségviselési képességüket szanálás esetén korlátozó, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás vagy nettósítási jogok hatálya alá;

h) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy adott esetben korai visszafizetésére;

i) a 72c. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, a kötelezettségeket az instrumentumok tulajdonosai nem válthatják vissza lejárat előtt;

j) amennyiben a kötelezettségek egy vagy több lehívási vagy adott esetben korai visszafizetési opciót tartalmaznak, ezeket a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni;

k) a kötelezettségek lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy korai visszafizetésére csak a 77. és 78. cikkben meghatározott feltételek teljesítése esetén van mód;

l) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezett vagy közvetett módon, hogy a kötelezettségeknek a szanálandó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy adott esetben korai visszafizetésére – az intézmény fizetésképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerül vagy sor kerülhet, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

m) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost a kamat vagy a tőke jövőben tervezett kifizetésének felgyorsítására, kivéve a szanálandó szervezet fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

n) a kötelezettségekhez kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintje nem módosítható a szanálandó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége alapján;

o) a kötelezettségekre irányadó szerződéses rendelkezések előírják, hogy ha a szanálási hatóság a 2014/59/EU irányelv 48. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskört gyakorolja, a kötelezettségek tőkeösszegét tartósan le kell írni, vagy a kötelezettségeket elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká kell átalakítani.

(3) A (2) bekezdésben említett kötelezettségeken felül a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 3,5 %-át meg nem haladó összesített mértékig leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek azok a kötelezettségek, amelyek:

a) a (2) bekezdés d) pontjában említett feltétel kivételével a (2) bekezdésben meghatározott minden feltételnek megfelelnek;

b) egyenrangúak (*pari passu*) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett kizárt kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel; valamint

c) leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem gyakorol jelentősen kedvezőtlen hatást az intézmény szanálhatóságára a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 45b. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett elemek tekintetében elvégzett értékelés szerint.

Az intézmény határozhat úgy, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségeket nem sorolja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé.

(4) Amennyiben az intézmény a (3) bekezdés második albekezdése szerint határoz, a (2) bekezdésben említett kötelezettségeken felül leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek a kötelezettségek, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a (3) bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségeknek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolásáról lemondó intézményi határozat az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően hatályos;

b) a (2) bekezdés d) pontjában említett feltétel kivételével a (2) bekezdésben meghatározott minden feltétel teljesül;

c) a kötelezettségek egyenrangúak (*pari passu*) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett kizárt kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel, vagy annál előrébb soroltak;

d) az intézmény mérlegében a 72a. cikk (2) bekezdésében említett kizárt, a szóban forgó kötelezettségekkel fizetésképtelenség esetén egyenrangú (*pari passu*) vagy azoknál hátrább sorolt kötelezettségek összege nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható

kötelezettségeinek 5 %-át;

e) a szóban forgó kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem gyakorol jelentősen kedvezőtlen hatást az intézmény szanálhatóságára a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 45b. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett elemek tekintetében elvégzett értékelés szerint.

(5) A (3) bekezdés második albekezdésében említett határozatban meg kell állapítani, hogy az intézmény a (4) bekezdésben említett kötelezettségeket a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé kívánja-e sorolni, vagy sem a (3) bekezdésben, sem a (4) bekezdésben említett kötelezettségeket nem kívánja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolni. Az intézmény nem határozhat úgy, hogy mind a (3) bekezdésben, mind a (4) bekezdésben említett kötelezettségeket a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolja.

A határozatot az éves jelentésben kell közzétenni, és az a jelentés közzététele után 6 hónappal lép hatályba. A határozat legalább egy évig hatályos.

(6) Az e cikkben meghatározott feltételek teljesülésének vizsgálata során az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a szanálási hatósággal.

72c. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok amortizációja

(1) A legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok teljes mértékben leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek minősülnek.

Az egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok nem minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt az instrumentum tulajdonosa által lehívható visszaváltási opciót tartalmaz, az a legkorábbi dátum minősül az instrumentum lejáratának, amikor az instrumentum tulajdonosa lehívhatja a visszaváltási opciót, és kezdeményezheti az instrumentum visszaváltását vagy visszafizetését.

72d. cikk

Az elismerhetőségi feltételek teljesítése megszűnésének következményei

Amennyiben valamely leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum megszűnik megfelelni a 72b. cikkben meghatározott, alkalmazandó feltételeknek, a kötelezettség haladéktalanul megszűnik leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülni.

A 72b. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségek mindaddig beszámíthatók a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok közé, amíg a 72b. cikk (3) vagy (4) bekezdése alapján leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek.

2. SZAKASZ
LEVONÁSOK A LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGELEMEKBŐL

72e. cikk
Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

(1) A 92a. cikk hatálya alá tartozó intézmények a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből levonják a következőket:

a) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok, beleértve az olyan saját kötelezettségeket is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, amelyekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amelyet az illetékes hatóság véleménye szerint a szanálása alá vonható szervezet veszteségviselési és feltőkésítési képességének mesterséges megemelése céljából alkalmaznak;

c) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának a 72i. cikknek megfelelően meghatározott nagysága, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve az öt munkanapnál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat.

(2) E szakasz alkalmazásában a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal egyenrangú (*pari passu*) minden instrumentumot leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak kell tekinteni azon instrumentumok kivételével, amelyek a 72b. cikk (3) és (4) bekezdése alkalmazásában leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősülő

instrumentumokkal egyenrangúak.

(3) E szakasz alkalmazásában az intézmények a következőképpen számíthatják ki a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összegét:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

ahol

h = a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összege;

i = a kibocsátó intézményt jelölő indexszám;

H_i = i kibocsátó intézmény a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek teljes állománya;

l_i = i kibocsátó intézmény által a 72b. cikk (3) bekezdésében meghatározott korlátok között a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekhez sorolt kötelezettségek összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint;

L_i = i kibocsátó intézmény 72b. cikk (3) bekezdésében említett, fennálló kötelezettségeinek teljes összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint.

(4) Amennyiben a 92a. cikk hatálya alá tartozó valamely EU-szintű anyaintézménynek vagy tagállami anyaintézménynek közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képezi egy vagy több, az anyaintézménnyel nem azonos szanálási csoportba tartozó leányvállalatának szavatolótőke-instrumentuma vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentuma, az anyaintézmény szanálási hatósága az érintett leányvállalatok bármelyikének szanálási hatóságával folytatott konzultációt követően engedélyezheti, hogy az anyaintézmény a székhely szerinti szanálási hatóság által meghatározott alacsonyabb összeg levonása révén eltérjen az (1) bekezdés c) és d) pontjától és a (2) bekezdéstől. Az említett alacsonyabb összegnek legalább egyenlőnek kell lennie a következőképpen számított (m) összeggel:

$$m_i = O_i + P_i - max\{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

ahol

i = a leányvállalatot jelölő indexszám

O_i = i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény konszolidált szavatolótőkéjébe beszámított szavatolótőke-instrumentumok összege;

P_i = i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összege;

r_{RG} = a 92a. cikk (1) bekezdése a) pontjának és a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének megfelelően a vonatkozó szanálás alá vonható csoportra alkalmazandó arány;

R_i = i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségértéke.

Amennyiben az anyaintézmény az első albekezdés szerint engedélyt kap az alacsonyabb összeg levonására, az (1) bekezdés c) és d) pontjának és a (2) bekezdésnek megfelelően számított összeg és ezen alacsonyabb összeg közötti különbséget a leányvállalat levonja a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek megfelelő eleméből.

72f. cikk

Saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának levonása

A 72e. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában az intézmények kötelezettséginstrumentum-állományuk nagyságát a bruttó hosszú pozíció alapján számítják ki a következő kivételekre is figyelemmel:

a) az intézmények az állomány nagyságát kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

(i) a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

(ii) mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében;

c) az intézmények nettósíthatják az indexhez kötött értékpapírokból eredő, saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

(i) a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

(ii) mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

72g. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alapja

A 72e. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja alkalmazásában az intézmények a bruttó hosszú pozíciókat vonják le a 72h–72i. cikkekben meghatározott kivételekre is figyelemmel.

72h. cikk

Egyéb globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettségek állományának levonása

A 72j. cikkben meghatározott kivételt nem alkalmazó intézmények a 72e. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett levonásokat a következőknek megfelelően hajtják végre:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának nagyságát az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján számíthatják ki, feltéve, hogy mindkét következő feltétel teljesül:

   (i) a rövid pozíció lejárata illeszkedik a hosszú pozíció lejáratához, vagy a rövid pozíció legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkezik;

   (ii) mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében (look-through).

72i. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetben

(1) A 72e. cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

   a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint azon globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

      (i) a 32–35. cikk;

      (ii) a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–v. alpontja és

l) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

(iii) a 44. és 45. cikk;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, azon globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának nagysága, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint azon globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának aggregált összegével, amelyekben a szanálandó szervezet nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai között. Az intézmények úgy határozzák meg az egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően levonnak, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány összege;

b) az az arány, amelyet az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, azon globálisan rendszerszinten jelentős intézményt képező szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) A 72e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon állomány összege, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i., ii., és iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem vonható le, hanem arra a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyokat és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozott egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összegét, hogy a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó állomány összegét megszorozzák a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal.

72j. cikk
Kereskedési könyvi kivétel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alól

(1) Az intézmények a következő feltételek mindegyikének teljesülése esetén határozhatnak úgy, hogy nem vonják le a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának egy meghatározott azon részét, amely aggregáltan és bruttó alapon számítva nem haladja meg az intézmény a 32–36. cikk figyelembevételével számított elsődleges alapvető tőkeelemeinek 5 %-át:

a) az állomány a kereskedési könyvben szerepel;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat legfeljebb 30 kereskedési napig tartják.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont elemek a kereskedési könyvben lévő elemekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartoznak.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont állomány tekintetében megszűnnek teljesülni az említett bekezdésben meghatározott feltételek, az állomány összegét a 72g. cikk szerint, a 72h. cikkben és a 72i. cikkben meghatározott kivételek alkalmazása nélkül le kell vonni.

3. SZAKASZ
SZAVATOLÓTŐKE ÉS LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK

72k. cikk
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségei a 72e. cikkben említett levonások alkalmazása utáni leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből állnak.

72l. cikk
Szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege alkotja.”.

28. A második rész I. címében a 6. fejezet címének a helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó általános követelmények”.

29. A 73. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések”;

b) az (1), (2), (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az intézmény kizárólagos döntési jogköre alapján határozhat úgy, hogy a kifizetéseket nem készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában teljesíti, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak, kivéve ha az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor adja meg az (1) bekezdésben említett engedélyt, ha megítélése szerint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézménynek az instrumentumhoz kapcsolódó fizetések törlésére irányuló képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

b) az instrumentum vagy a kötelezettség veszteségviselési képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

c) a tőkeinstrumentum vagy a kötelezettség minőségét egyéb tekintetben nem csökkentené sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája.

Az (1) bekezdésben említett engedély megadása előtt az illetékes hatóság konzultál a szanálási hatósággal arról, hogy az intézmény megfelel-e az említett feltételeknek.

(3) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az azokat kibocsátó intézménytől eltérő jogi személy saját döntési joga, hogy meghatározza vagy megkövetelje, hogy az instrumentumhoz vagy kötelezettséghez kapcsolódó kifizetésre ne készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában kerüljön sor, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak.

(4) Az intézmények alapul vehetik valamelyik átfogó piaci indexet a kiegészítő alapvető és a járulékos tőkeinstrumentumokhoz, valamint a leírható, illetve

átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjének meghatározására.”;

c) az (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az intézményeknek be kell jelenteniük és közzé kell tenniük azokat az átfogó piaci indexeket, amelyekre tőkeinstrumentumaik és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumaik támaszkodnak.”.

30. A 75. cikk bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 45. cikk a) pontjában, az 59. cikk a) pontjában, a 69. cikk a) pontjában és a 72h. cikk a) pontjában a rövid pozíciókra vonatkozóan említett lejárati követelmények a tartott pozíciókat illetően teljesítettnek tekintendők, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:”.

31. A 76. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának, a 69. cikk a) pontjának és a 72h. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a fedezendő hosszú pozíciót és az annak fedezésére szolgáló, indexben lévő rövid pozíciót egyaránt vagy a kereskedési könyvben, vagy a kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az a) pontban említett pozíciókat valós értéken tartják nyilván az intézmény mérlegében.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt instrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, ahogy egy intézmény az alábbi pontok közül egyben vagy többen említett tételekkel szembeni kitettségét kiszámítja:

a) az indexekben foglalt saját elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető, járulékos tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetek indexekben foglalt elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai;

c) intézmények indexekben foglalt leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett engedélyt csak akkor adhatják

meg, ha az intézmény számukra kielégítően bizonyította, hogy műveletműködési szempontból megterhelő lenne az intézmény számára a (2) bekezdés egy vagy megfelelő esetben több pontjában említett tételekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségének monitorozása.”.

32. A 77. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„77. cikk
A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csökkentésének feltételei

Az intézményeknek be kell szerezniük az illetékes hatóság előzetes engedélyét a következők közül bármelyik vagy mindkét művelet végrehajtásához:

a) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok csökkentése, visszaváltása vagy visszavásárlása az alkalmazandó nemzeti jog által engedélyezett módon;

b) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, járulékos tőkeinstrumentumok vagy adott esetben leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása azok szerződéses futamidejének lejárta előtt.”.

33. A 78. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„78. cikk
A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csökkentésének felügyeleti engedélyezése

(1) Az illetékes hatóság engedélyezi az intézmény számára az elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető, járulékos tőkeinstrumentumok vagy a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentését, visszavásárlását, lehívását vagy visszaváltását, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a 77. cikkben említett intézkedésnél korábban vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikkben említett instrumentumokat ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

b) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei a szóban forgó intézkedés nyomán az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladják azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél.

Az említett engedély megadása előtt az illetékes hatóság konzultációt folytat a szanálási hatósággal.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt a tekintetben, hogy képes

az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladó szavatolótőkével működni, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívásának, visszaváltásának, visszafizetésének vagy visszavásárlásának végrehajtására, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Az általános előzetes engedély csak meghatározott, egy évet nem meghaladó időszakra adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély csak előre meghatározott összegre adható, amelyet a szanálási hatóság állapít meg. A szanálási hatóságok minden megadott általános előzetes engedélyről értesítik az illetékes hatóságokat.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt a tekintetben, hogy képes az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladó szavatolótőkével működni, az illetékes hatóság a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívásának, visszaváltásának, visszafizetésének vagy visszavásárlásának végrehajtására, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Az általános előzetes engedély csak meghatározott, egy évet nem meghaladó időszakra adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély csak előre meghatározott összegre adható, amelyet az illetékes hatóság állapít meg. Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 3 %-át, és nem haladhatja meg a 10 %-át annak az összegnek, amellyel az elsődleges alapvető tőke meghaladja az elsődleges alapvető tőkére vonatkozó, e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél. A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos tőkeinstrumentumok esetében az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 10 %-át, és nem haladhatja meg a kintlevő kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy adott esetben járulékos tőkeinstrumentumok teljes összegének 3 %-át. A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok esetében az előre meghatározott összeget a szanálási hatóság állapítja meg az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően.

Az illetékes hatóság visszavonja az általános előzetes engedélyt, amennyiben az intézmény az engedély megadásának bármelyik feltételét megsérti.

(2) Az illetékes hatóságnak – amikor az (1) bekezdés a) pontja kapcsán megvizsgálja a felváltó instrumentumok fenntarthatóságát az intézmény jövedelemtermelő képesség szempontjából – mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok és kötelezettségek milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint a felváltandó instrumentumok.

(3) Amennyiben az intézmény a 77. cikk a) pontjában említett intézkedést hoz, és az

alkalmazandó nemzeti jog tiltja a 27. cikkben említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok visszaváltásának elutasítását, az illetékes hatóság eltekinthet az e cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételektől, ha az illetékes hatóság előírja az intézmény számára az ilyen instrumentumok visszaváltásának megfelelő alapon történő korlátozását.

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézményeknek, hogy a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat a kibocsátásukat követő öt évnél hamarabb visszaváltsák, ha teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, továbbá teljesül a következő feltételek bármelyike:

a) a szóban forgó instrumentumok szabályozói besorolásában olyan változás következik be, amely valószínűleg azoknak a szavatolótőkéből történő kizárását vagy alacsonyabb minőségű szavatolótőkeként történő besorolását eredményezi, és mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

(i) az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy ez a változás bizonyosan be fog következni;

(ii) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a szóban forgó instrumentumok szabályozói besorolásának megváltozása nem volt ésszerűen előrelátható az instrumentum kibocsátásának időpontjában;

b) a szóban forgó instrumentumok adóügyi megítélésében változás következik be, és az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a változás jelentős, és nem volt ésszerűen előrelátható az instrumentumok kibocsátásának időpontjában;

c) az instrumentumok a 484. cikkel összhangban szerzett jogok tárgyaként kezelendők;

d) a 77. cikkben említett intézkedésnél korábban vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikkben említett instrumentumokat ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel, és ezt az illetékes hatóság engedélyezte azon az alapon, hogy ez prudenciális szempontból kedvező, és rendkívüli körülmények által indokolt;

e) a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat árjegyzési célból vásárolják vissza.

Az engedély megadása előtt az illetékes hatóság konzultációt folytat az említett feltételekről a szanálási hatósággal.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az »intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható« kifejezés jelentése;

b) a visszaváltás korlátozása tekintetében meghatározott, a (3) bekezdésben említett megfelelő alapok;

c) a 77. cikkben felsorolt valamely intézkedés végrehajtásának az illetékes hatóság általi engedélyezésére irányuló, intézmény által benyújtott kérelemre vonatkozó eljárás és adatkövetelmények, beleértve a 77. cikkben felsorolt valamely intézkedés végrehajtásának illetékes hatóság általi előzetes engedélyezésére vonatkozó korlátozásokat és eljárásokat, valamint beleértve a szövetkezeti társaságok tagjai részére kibocsátott részjegyek visszaváltása esetén alkalmazandó eljárást és az ilyen kérelem feldolgozásának időtartamát is;

d) az (4) bekezdésben említett rendkívüli körülmények;

e) a (4) bekezdésben említett »árjegyzés« kifejezés jelentése.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított 3 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

34. A 79. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek levonása alóli átmeneti felmentés”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy intézmény olyan tőkeinstrumentumokat vagy kötelezettségeket birtokol, vagy adott esetben olyan alárendelt kölcsönöket nyújtott, amelyek átmenetileg egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak, vagy egy intézményben leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek, és az illetékes hatóság megítélése szerint ez a részesedés az adott szervezet vagy intézmény reorganizációjára és megmentésére kialakított pénzügyi támogatási művelet célját szolgálja, az illetékes hatóság átmenetileg eltekinthet a levonásra vonatkozó rendelkezésektől, amelyek egyéb esetben alkalmazandóak lennének az adott instrumentumokra.”.

35. A 80. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek minőségének folyamatos felülvizsgálata”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EBH monitorozza az Unióban az intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét, és haladéktalanul értesíti a Bizottságot, ha jelentős bizonyíték áll rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy az említett instrumentumok nem felelnek meg az e rendeletben foglalt vonatkozó elismerhetőségi feltételeknek.

Az illetékes hatóságok az EBH kérésére késedelem nélkül továbbítanak az EBH számára minden olyan információt, amelyet az EBH az újonnan kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy kötelezettségtípusokkal kapcsolatban lényegesnek tart ahhoz, hogy az unióbeli intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét monitorozhassa.”;

c) a (3) bekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH technikai tanácsot nyújt a Bizottságnak minden olyan jelentős változtatásról, amelyet a szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek meghatározásában szükségesnek ítél a következők bármelyikének eredményeként:”.

36. A 81. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kisebbségi részesedések magukban foglalják az elsődleges alapvető tőke összegét, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

(i) intézmény;

(ii) olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

(iii) harmadik országbeli közbenső pénzügyi holding társaság, amelyre ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre, amennyiben a Bizottság a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően az említett szabályokat legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott szabályokkal;

b) a leányvállalatot az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba teljeskörűen bevonták;

c) az e bekezdés bevezető részében említett elsődleges alapvető tőke az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában van.”.

37. A 82. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„82. cikk
A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, és az ezekhez kapcsolódó eredménytartalék és ázsió, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

(i) intézmény;

(ii) olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

(iii) harmadik országbeli közbenső pénzügyi holding társaság, amelyre ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre, amennyiben a Bizottság a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően az említett szabályokat legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott szabályokkal;

b) a leányvállalatot az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba teljeskörűen bevonták;

c) az említett instrumentumok az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.”.

38. A 83. cikkben a (1) bekezdés bevezető mondata helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) A különleges célú gazdasági egység által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó ázsió 2021. december 31-ig számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe, illetve a szavatolótőkébe, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:”.

39. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„d) 3 %-os tőkeáttételi mutató.”;

b) a (3) bekezdés b), c) és d) pontjai helyébe a következő szöveg lép:

„b) egy intézmény kereskedési könyv szerinti tevékenysége tekintetében meghatározott szavatolótőke-követelmény a következőkre vonatkozóan:

(iv) az e rész IV. címének megfelelően meghatározott piaci kockázat;

(v) a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig, a negyedik részben meghatározottaknak megfelelően;

c) a piaci kockázat e rész IV. címében meghatározott szavatolótőke-követelménye minden olyan üzleti tevékenység tekintetében, amely devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal jár;

d) a kiegyenlítési kockázat V. címnek – a 379. cikk kivételével – megfelelően meghatározott szavatolótőke-követelménye;”.

40. A szöveg a következő 92a. és 92b. cikkel egészül ki:

„92a. cikk
Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(1) A 93. és a 94. cikkre, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kivételekre is figyelemmel, a szanálandó szervezetként azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálandó szervezetként azonosított részei mindenkor kötelesek megfelelni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeknek:

a) 18 %-os kockázatalapú arány, amely az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségértékhez képest számított százalékos arányát fejezi ki;

b) 6,75 %-os nem kockázatalapú arány, amely az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek a 429. cikk (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kitettségértékhez képest számított százalékos arányát fejezi ki.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó a következő esetekben:

a) az intézmény vagy az intézmény csoportja globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítésének dátumát követő három évben;

b) a hitelezői feltőkésítés 2014/59/EU irányelv szerinti, szanálási hatóság általi alkalmazásának dátumát követő két évben;

c) a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, a szanálandó szervezet szanálási eszközök nélküli feltőkésítése céljából tőkeinstrumentumok és más kötelezettségek leírása vagy elsődleges alapvető tőkévé való átalakítása érdekében alkalmazott alternatív magánszektorbeli intézkedés szanálandó szervezet általi alkalmazásának dátumát követő két

évben.

(3) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontja szerinti követelménynek az ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentő intézmény egyes szanálandó szervezeteire való alkalmazásából eredő összeg magasabb, mint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény 12. cikk szerint számított összege, az EU-szintű anyaintézmény szanálási hatósága az egyéb érintett szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (1) bekezdése szerint járhat el.

92b. cikk

Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

A nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azon jelentős leányvállalatai esetében, amelyek nem minősülnek szanálandó szervezetnek, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének mindenkor el kell érnie a 92a. cikkben a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan meghatározott követelmény 90 %-át.

Az (1) bekezdésnek való megfelelés alkalmazásában a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, a járulékos tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csak akkor vehetők számításba, ha azokat az intézmény harmadik országbeli anyavállalata birtokolja.”.

41. A 94. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„94. cikk

Kisméretű kereskedési könyv szerinti tevékenységre vonatkozó kivétel

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjától eltérve az intézmény kereskedési könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét a (2) bekezdésnek megfelelően is kiszámíthatja, amennyiben az intézmény mérleg szerinti és mérlegen kívüli kereskedési könyv szerinti tevékenységének nagysága havi értékelés alapján nem haladja meg a következő értékhatárokat:

a) az intézmény mérlegfőösszegének 5 %-a;

b) 50 millió EUR.

(2) Amennyiben teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek, az intézmény a következőknek megfelelően számíthatja ki kereskedési könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét:

a) a II. melléklet 1. pontjában felsorolt szerződések, a II. melléklet 3. pontjában említett, részvényekre vonatkozó ügyletek és a hitelderivatívák esetében az intézmény nem köteles alkalmazni a 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt az említett pozíciókra;

b) az a) pontban említettektől eltérő kereskedési könyvi pozíciók esetében az intézmény a 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt helyettesítheti a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint

számított követelménnyel.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmény a következő követelményeknek megfelelően számítja ki a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kereskedési könyv szerinti tevékenységének nagyságát egy adott napra vonatkozóan:

a) a számítás kiterjed a 104. cikknek megfelelően a kereskedési könyvbe besorolt minden pozícióra, a következők kivételével:

(i) deviza- és árupozíciók;

(ii) nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettségeket vagy partnerkockázati kitettségeket fedező, belső fedezeti ügyletekként megjelenített hitelderivatívák;

b) az intézmény minden pozíciót az adott napi piaci árakon értékel; amennyiben valamely pozíció esetében nem elérhető adott napi piaci ár, az intézmény a pozíció legutóbbi piaci árával számol

c) az intézmény a hosszú pozíciók abszolút értékét összegzi a rövid pozíciók abszolút értékével.

(4) Amennyiben az intézmény a könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét e (2) bekezdésnek megfelelően számítja ki, vagy amennyiben megszűnik azt ily módon számítani, erről értesíti az illetékes hatóságot.

(5) Amennyiben az intézmény már nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem, erről haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot.

(6) Az intézmény három hónapon belül megszűnik a (2) bekezdésnek megfelelően számítani kereskedési könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét a következő esetek egyikében:

a) az intézmény három egymást követő hónapon át nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem;

b) az intézmény a legutóbbi 12 hónapból több mint 6 hónapban nem felelt meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem.

(7) Amennyiben az intézmény megszűnik e cikknek megfelelően számítani könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét, csak abban az esetben engedélyezhető számára, hogy könyv szerinti tevékenysége szavatolótőke-követelményét újra e cikknek megfelelően számítsa, ha bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek mindegyikének egy teljes éven át folyamatosan megfelelt.

(8) Az intézmény nem sorolhat be a kereskedési könyvbe valamely pozíciót kizárólag abból a célból, hogy a havi értékelés során megfeleljen az (1) bekezdésben meghatározott követelmények bármelyikének.”.

42. A 99. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„99. cikk

A szavatolótőke-követelményre és pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatás

(1) A 92. cikkben meghatározott kötelezettségekről az intézmények e cikk szerint adatot szolgáltatnak az illetékes hatóságok részére.

A 92a. és 92b. cikkben meghatározott kötelezettségekről a szanálandó szervezetek legalább félévenként adatot szolgáltatnak az illetékes hatóságok részére.

(2) Az (1) bekezdésben említett, szavatolótőkére vonatkozó adatszolgáltatáson túlmenően a következő intézmények adatot szolgáltatnak az illetékes hatóságok részére a pénzügyi információkról:

a) az 1606/2002/EU rendelet 4. cikkének hatálya alá tartozó intézmények;

b) az 1606/2002/EU rendelet 5. cikke b) pontjának alkalmazásában a nemzetközi számviteli standardok szerint összevont pénzügyi beszámolót készítő hitelintézetek.

(3) Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a szavatolótőkéjüket az e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően összevont alapon megállapító hitelintézetek e cikknek megfelelően adatot szolgáltassanak a pénzügyi információkról.

(4) Az (1)–(3) bekezdés szerinti adatszolgáltatást a 430a. cikk szerinti kis intézmény éves alapon, minden egyéb intézmény – a (6) bekezdésre is figyelemmel – félévente vagy gyakrabban teljesíti.

(5) A (2) és a (3) bekezdésben említett pénzügyi információk körében csak olyan adatokat kell szolgáltatni, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény tevékenységének kockázati profiljáról és az intézmény által előidézett, a pénzügyi szektorra vagy a reálgazdaságra gyakorolt rendszerszintű kockázatokról.

(6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1)–(3) bekezdésben és a 100. cikkben előírt adatszolgáltatás érdekében alkalmazandó egységes formátumok, az adatszolgáltatás gyakorisága, időpontjai, a fogalmak, valamint az informatikai megoldások meghatározása céljából.

Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási követelményeket arányos módon kell alkalmazni az intézményekre, tekintettel méretükre, összetettségükre, tevékenységük jellegére és kockázati szintjére.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH a megfelelési költségek vonatkozásában értékeli a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet[29] intézményekre gyakorolt pénzügyi hatását, és megállapításairól legkésőbb [2019. december 31-ig] jelentésben tájékoztatja a Bizottságot. A jelentésben különösen azt vizsgálja, hogy az adatszolgáltatási követelményeket kellőképpen arányos módon alkalmazták-e. E célból a jelentés:

a) méretük, összetettségük és tevékenységük jellege és kockázati szintje alapján kategóriákba sorolja az intézményeket. A jelentésnek tartalmaznia kell a 430a. cikkben meghatározott kis intézmény kategóriát;

b) a következő elvek figyelembevételével méri az egyes intézménykategóriák által a vonatkozó időszakban a 680/2014/EU végrehajtási rendelet adatszolgáltatási követelményeinek való megfeleléssel összefüggésben viselt adatszolgáltatási terhet:

(i) az adatszolgáltatási terhet a vonatkozó időszakban a megfelelési költségek nettó eredményhez viszonyított arányaként számítja ki;

(ii) a megfelelési költségek magukban foglalják mindazon kiadásokat, amelyek közvetve vagy közvetlenül az adatszolgáltatási rendszerek létrehozásával és folyamatos működtetésével kapcsolatosak, ideértve a személyi és informatikai kiadásokat és a jogi, számviteli, könyvvizsgálati és tanácsadási szolgáltatásokkal kapcsolatos kiadásokat;

(iii) a vonatkozó időszak azokat az egyes éves időszakokat jelenti, amelyek során az intézményeknél megfelelési költségek merültek fel a 680/2014/EU végrehajtási rendeletben meghatározott adatszolgáltatási követelmények teljesítésének előkészítésével és az adatszolgáltatási rendszerek működtetésének folyamatos biztosításával kapcsolatban;

c) értékeli, hogy a megfelelési költségek akadályozták-e, és ha igen, milyen mértékben új intézmények piacra lépését;

d) értékeli a b) pont ii. alpontja szerinti megfelelési költségeknek az alternatív költségek tekintetében az egyes intézménykategóriákra gyakorolt hatását; valamint

e) e rendelet és a 2013/36/EU irányelv célkitűzéseire tekintettel az intézmények vagy adott esetben meghatározott intézménykategóriák adatszolgáltatási terheinek csökkentésére irányuló módosítási ajánlásokat fogalmaz meg a 680/2014/EU végrehajtási rendeletre vonatkozóan. A jelentés legalább arra vonatkozóan ajánlásokat tartalmaz, hogy miként csökkenthető az adatszolgáltatási követelmények részletezettsége a 430a. cikk szerinti kis

[29] A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

intézmények esetében.

(8) A (7) bekezdés d) pontja alkalmazásában az „alternatív költség” azt az elmaradt bevételt jelenti, amely egyes ügyfélszolgáltatások megfelelési költségek miatti elmaradása miatt nem folyt be az intézményhez.

(9) Az illetékes hatóság konzultációt folytat az EBH-val arról, hogy a (2) és (3) bekezdésben említettektől eltérő intézmények is kötelesek-e a (2) bekezdésnek megfelelően összevont alapon pénzügyi információkat szolgáltatni, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az érintett intézmények nem összevont alapon jelentenek;

b) az érintett intézmények a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli szabályozás hatálya alá tartoznak;

c) a pénzügyi adatszolgáltatás szükséges ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény tevékenységének kockázati profiljáról és az intézmény által előidézett, a pénzügyi szektorra vagy a reálgazdaságra gyakorolt rendszerszintű kockázatokról.

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az első albekezdésben említett intézmények által az ott megadott célból használandó formátumok meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Ha valamely illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy bizonyos, a (6) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokban nem érintett információk is szükségesek az (5) bekezdésben említett célok eléréséhez, akkor értesíti az EBH-t és az ERKT-t arról, hogy melyek azok a további információk, amelyeknek az adott bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokba való beillesztését szükségesnek tartja.

(11) Az illetékes hatóságok egyes adatok tekintetében mentesíthetik az intézményeket az e cikkben, valamint a 100., a 101., a 394., a 415. és a 430. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt adatszolgáltatási kötelezettségek alól, amennyiben ezek az adatok az említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározottaktól eltérő eszközök révén – akár más formátumban vagy részletezettséggel – már az illetékes hatóság rendelkezésre állnak.”.

43. A 100. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„100. cikk
Az eszközterhelésre vonatkozó adatszolgáltatási követelmények

(1) Az intézményeknek adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére az eszközterhelés szintjéről.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben eszközterhelés-típus szerinti bontásban kell bemutatni az adatokat, például repomegállapodások, értékpapír-kölcsönzés, értékpapírosított kitettségek vagy fedezett kötvényekhez biztosítékként kapcsolódó kölcsönök szerinti bontásban. ”.

44. A 101. cikk (1) bekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek félévenként a következő aggregált adatokat kell jelenteniük az illetékes hatóságoknak minden egyes nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitettséggel rendelkeznek:”.

45. A 101. cikk (4) és (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben előírt aggregált adatszolgáltatás érdekében alkalmazandó egységes formátumok, fogalmak, az adatszolgáltatás gyakorisága, időpontjai valamint az informatikai megoldások meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve a 430a. cikkben meghatározott kis intézmények éves alapon jelentik az (1) bekezdésben említett információkat.”.

46. A 102. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2), (3) és az (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kereskedési szándékot az intézmény által a pozíció vagy a portfólió 104. cikknek megfelelő kezelése céljából létrehozott stratégiák, szabályzatok és eljárások alapján kell igazolni.

(3) Az intézmények kereskedési könyvük kezelésére a 103. cikknek megfelelően rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat alakítanak ki és tartanak fenn.

(4) A kereskedési könyvi pozíciókat hozzá kell rendelni az intézmény által a 104b. cikknek megfelelően létrehozott kereskedési részlegekhez, kivéve ha az intézmény a 94. cikkben említett bánásmódra jogosult, vagy a 104b. cikk (3) bekezdésében említett mentességben részesült.”;

b) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kereskedési könyvi pozíciókra a 105. cikkben meghatározott prudens

értékelés követelményei alkalmazandók.

(6) A belső fedezeti ügyleteket az intézmények a 106. cikknek megfelelően kötelesek kezelni.”.

47. A 103. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyv átfogó kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak és eljárásoknak legalább a következőkre kell vonatkozniuk:

a) mely tevékenységeket tekinti az intézmény kereskedésnek és a szavatolótőke-követelmény szempontjából a kereskedési könyv alkotórészének;

b) milyen mértékben alkalmazható a pozícióra napi piaci áron történő értékelés egy aktív, likvid kétirányú piac alapul vételével;

c) a modell alapján értékelt pozíciók esetében az, hogy az intézmény milyen mértékben képes:

(i) a pozíció összes jelentős kockázatát azonosítani;

(ii) a pozíció összes jelentős kockázatát fedezni olyan instrumentumokkal, amelyekre aktív, likvid, kétirányú piac működik;

(iii) a modellben használt kulcsfontosságú feltételezések és paraméterek tekintetében megbízható becsléseket levezetni;

d) milyen mértékben képes és köteles az intézmény a pozícióra vonatkozó értékeléseket végezni, amelyek külső értékeléssel következetesen validálhatók;

e) milyen mértékben korlátoznák a jogi korlátozások vagy egyéb működési követelmények az intézmény azon képességét, hogy rövid távon lezárja vagy fedezze a pozíciót;

f) milyen mértékben képes és köteles az intézmény a kereskedési tevékenysége során a pozíciók kockázatát aktívan kezelni;

g) milyen mértékben helyezhet át kockázatot vagy pozíciókat az intézmény a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv között, és az ilyen áthelyezések kritériumai a 104b. cikknek megfelelően.”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézménynek a kereskedési könyvi pozícióinak vagy pozícióportfólióinak a kezelése során teljesítenie kell a következő összes követelményt:”;

c) a (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciókra vagy portfóliókra nézve rendelkeznie kell egy, a felső vezetés által jóváhagyott, világosan dokumentált kereskedési stratégiával, amelynek részét képezi a tartási időszak várható hossza;”;

d) A (2) bekezdésben a b) pont bevezető szövege a következőképpen módosul:

„b) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciók vagy portfóliók aktív kezelésére nézve világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie. E szabályok és eljárások kiterjednek a következőkre:”;

e) a (2) bekezdés b) pontjának i. alpontja a következőképpen módosul:

„i. mely kereskedési részleg vagy adott esetben mely kijelölt kereskedő milyen pozíciókat vagy pozícióportfóliókat vállalhat fel;”.

48. A 104. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„104. cikk
A kereskedési könyvbe történő besorolás

(1) Az intézményeknek a 102. cikkben meghatározott követelményeknek, a kereskedési könyvnek a 4. cikk (1) bekezdése 86. pontja szerinti meghatározásának és e cikk rendelkezéseinek megfelelően, az intézmény kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe véve, világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyvbe a tőkekövetelményük kiszámítása céljából besorolható pozíciók meghatározása céljából. Az intézménynek teljes körűen dokumentálnia kell az említett szabályzatok és eljárások betartását, legalább évente belső auditnak veti alá azokat, és az audit eredményéről tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(2) A következő eszközökben felvett pozíciókat a kereskedési könyvbe kell besorolni:

a) a (6)–(9) bekezdésben említett, a korrelációkereskedési portfólióba való besorolás feltételeinek megfelelő eszközök;

b) a 104b. cikknek megfelelően létrehozott kereskedési részleg által kezelt pénzügyi instrumentumok;

c) nettó rövid hitel- vagy részvénypozíciót eredményező pénzügyi instrumentumok;

d) jegyzési garanciavállaláshoz kapcsolódó kötelezettségből származó eszközök;

e) valós értéken értékelt pénzügyi eszközök vagy kötelezettségek;

f) árjegyzési tevékenységből származó eszközök;

g) kollektív befektetési formák, amennyiben megfelelnek az e cikk (10)

bekezdésében meghatározott feltételeknek;

h) tőzsdén jegyzett részvények;

i) kereskedéssel összefüggő értékpapír-finanszírozási ügyletek;

j) a nem kereskedési könyvben szereplő eszközökre kiírt, hitel- vagy részvénypiaci kockázattal járó opciók, beleértve az elkülönítve elszámolt beágyazott származékos termékeket.

E bekezdés c) pontjának alkalmazásában az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid részvénypozícióval, ha a részvény árának csökkenése az intézmény számára nyereséget eredményez. Hasonlóképpen, az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid hitelpozícióval, ha a hitelkockázati felár növekedése vagy a kibocsátó vagy a kibocsátók valamely csoportja hitelképességének romlása az intézmény számára nyereséget eredményez.

(3) A következő eszközökben felvett pozíciók nem sorolhatók a kereskedési könyvbe:

a) értékpapírosítási „raktározás” céljára kijelölt eszközök;

b) ingatlan;

c) lakossági és kkv-hitel;

d) a (2) bekezdés g) pontjában említettől eltérő kollektív befektetési formák, ahol az intézmény nem alkalmazhat napi alapon áttekintést (look-through), vagy ahol az intézmény nem jut hozzá napi alapon valós árakhoz az alapban történő részesedésszerzésre vonatkozóan;

e) olyan származtatott ügyletek, amelyek alapul szolgáló eszköze az a)–d) pontban említett eszköz;

f) az a)–e) pontban említett eszközökben felvett pozíció egyedi kockázatainak fedezése céljából tartott eszközök.

(4) A (2) bekezdésben foglaltak ellenére az intézmény nem köteles a (2) bekezdés e)–i) pontjában említett eszközben felvett pozíciót a kereskedési könyvbe besorolni, amennyiben kielégítően igazolni képes az illetékes hatóság számára, hogy a pozíciót nem kereskedési szándékkal tartja, vagy hogy a pozíció nem fedez kereskedési szándékkal tartott pozíciót.

(5) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára annak igazolását, hogy az intézmény a (3) bekezdésben nem említett pozíciókat a kereskedési könyvbe sorolja be. Megfelelő igazolás hiányában és a (2) bekezdés a)–d) pontjában említett pozíciók kivételével az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára az adott pozíció nem kereskedési könyvbe történő átsorolását.

(6) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára annak igazolását, hogy az

intézmény a (2) bekezdés a)–d) pontjában nem említett pozíciókat a nem kereskedési könyvbe sorolja be. Megfelelő igazolás hiányában és a (3) bekezdésben említett pozíciók kivételével az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára az adott pozíció kereskedési könyvbe történő átsorolását.

(7) A következő feltételek mindegyikének megfelelő értékpapírosítási pozíciókat és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat a korrelációkereskedési portfólióba kell besorolni:

a) a pozíciók nem újra-értékpapírosítási pozíciók, nem valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatra vonatkozó opciók és nem értékpapírosítási kitettségek olyan származtatott eszközei, amelyek valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatból eredő bevételből arányos részre jogosítanak;

b) minden alapul szolgáló eszközük az alábbiak valamelyike:

(i) olyan, egy alaptermékes instrumentum, ideértve az egy alaptermékes hitelderivatívákat is, amely esetében likvid kétirányú piac áll fenn;

(ii) az i. pontban említett instrumentumon alapuló, általánosan forgalomban lévő index.

Kétirányú piac akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy az aktuális jóhiszemű versenyképes vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megköthető.

(8) Azon pozíciók, amelyek alapul szolgáló eszközei között szerepel az alábbiak bármelyike, nem képezhetik a korrelációkereskedési portfólió részét:

a) a 112. cikk h) vagy i) pontjában említett kitettségi osztályokhoz tartozó alapul szolgáló eszköz;

b) különleges célú gazdasági egységgel szembeni olyan követelés, amelynek fedezetéül akár közvetlen, akár közvetett módon olyan pozíció szolgál, amely a (6) bekezdés alapján maga nem képezhetné a korrelációkereskedési portfólió részét.

(9) Az intézmények a korrelációkereskedési portfólióba olyan pozíciókat is belefoglalhatnak, amelyek sem nem értékpapírosítási pozíciók, sem pedig az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák, de ezen portfólió egyéb pozícióit fedezik, feltéve, hogy a (7) bekezdés utolsó albekezdésében foglaltak szerinti likvid kétirányú piac áll fenn az eszköz vagy az annak alapjául szolgáló eszközök tekintetében.

(10) Az intézmények kollektív befektetési formában felvett pozíciót akkor sorolnak be a kereskedési könyvbe, ha az a következő feltételek legalább egyikének megfelel:

a) az intézmény napi alapon képes az áttekintésre (look-through);

b) az intézmény napi alapon képes a kollektív befektetési formára vonatkozó árak beszerzésére.”.

49. A szöveg a következő 104 a. és 104b. cikkel egészül ki:

„104a. cikk
Pozíciók átsorolása

(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal kell rendelkezniük azon rendkívüli körülmények azonosítására, amelyek az illetékes hatóság számára kielégítően indokolják a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából kereskedési könyvi pozíciók nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciók kereskedési könyvi pozíciókká történő átsorolását. Ezeket a szabályzatokat az intézmény legalább évente felülvizsgálja.

Az EBH [e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül] iránymutatásokat dolgoz ki a „rendkívüli körülmények” kifejezés e cikk tekintetében alkalmazandó jelentésének pontosítása céljából.

(2) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben engedélyezik a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából kereskedési könyvi pozíciók nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciók kereskedési könyvi pozíciókká történő átsorolását, ha az intézmény írásban igazolta az illetékes hatóság számára, hogy a pozíciók átsorolására vonatkozó határozata rendkívüli körülmény következménye, amely megfelel az intézmény által az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott szabályzatoknak. E célból az intézmény megfelelően igazolja, hogy a pozíció már nem felel meg a kereskedési könyvbe, illetve a nem kereskedési könyvbe történő besorolás tekintetében előírt, 104. cikk szerinti feltételeknek.

Az első albekezdésben említett határozatot az intézmény vezető testületének jóvá kell hagynia.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően engedélyezte az átsorolást, az intézmény:

a) a következő adatszolgáltatás időpontjában közzéteszi a pozíció átsorolására vonatkozó információt;

b) a (4) bekezdésben meghatározott bánásmódra is figyelemmel a következő adatszolgáltatás időpontjától a 92. cikknek megfelelően határozza meg az átsorolt pozíció szavatolótőke-követelményét.

(4) Amennyiben a következő adatszolgáltatás időpontjában az intézmény szavatolótőke-követelményének a pozíció átsorolásából eredő változása a szavatolótőke-követelmény nettó csökkenését eredményezi, az intézmény e nettó változással egyenértékű kiegészítő szavatolótőkét köteles biztosítani, amelynek

összegét közzéteszi. A kiegészítő szavatolótőke összege a pozíció lejáratáig változatlan marad, kivéve ha az illetékes hatóság engedélyezi az intézmény számára ezen összeg korábbi időpontban történő kivezetését.

(5) A pozíciók e cikk szerinti átsorolása visszavonhatatlan.

104b. cikk
A kereskedési részlegre vonatkozó követelmények

(1) Az intézmények kereskedési részlegeket hoznak létre és kereskedési könyvi pozícióik mindegyikét hozzárendelik e kereskedési részlegek valamelyikéhez. A kereskedési könyvi pozíciók csak akkor rendelhetők hozzá egyazon kereskedési részleghez, ha megfelelnek a kereskedési részleg jóváhagyott üzleti stratégiájának, és a (2) bekezdésnek megfelelően következetesen kezelik és nyomon követik őket.

(2) Az intézmények kereskedési részlegei mindenkor kötelesek megfelelni a következő követelmények mindegyikének:

a) minden kereskedési részleg egyértelmű és jól megkülönböztethető üzleti stratégiával és üzleti stratégiájának megfelelő kockázatkezelési struktúrával rendelkezik;

b) minden kereskedési részlegnek egyértelmű szervezeti felépítéssel kell rendelkeznie; az adott kereskedési részlegben lévő pozíciókat az intézményen belül kijelölt kereskedők kezelik; minden kereskedő meghatározott feladatkörrel rendelkezik a kereskedési részlegen belül; egy kereskedő csak egyetlen kereskedési részleghez rendelhető hozzá; minden kereskedési részlegnél egy kereskedő vezető kereskedőként felügyeli a kereskedési részleg tevékenységét és más kereskedőit;

c) a pozíciólimiteket a kereskedési részlegeken belül, az adott kereskedési részleg üzleti stratégiájának megfelelően állapítják meg;

d) a kereskedési részlegek tevékenységéről, nyereségességéről, kockázatkezelési és szabályozói követelményeiről legalább heti alapon készülnek jelentések, amelyeket rendszeresen megkap az intézmény vezető testülete;

e) minden kereskedési részleg egyértelmű éves üzleti tervvel rendelkezik, melynek része a megbízható teljesítménymérési kritériumokon alapuló, pontosan meghatározott javadalmazási politika.

(3) Az intézmény tájékoztatja az illetékes hatóságot arról, milyen módon felel meg a (2) bekezdésnek. Az illetékes hatóság előírhatja az intézmény számára, hogy az az e cikkben foglaltaknak való megfelelés érdekében módosítsa kereskedési részlegének felépítését vagy szervezetét.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének meghatározásához a 325. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott módszert használó intézmények részben vagy egészben mentességet kérhetnek az e

cikkben meghatározott követelmények teljesítése alól. Az illetékes hatóság akkor biztosíthatja a mentességet, ha az intézmény bizonyítja, hogy:

a) a (2) bekezdésnek való meg nem felelés nincs súlyosan kedvezőtlen hatással az intézmény azon képességére, hogy hatékonyan kezelje és nyomon kövesse kereskedési könyvi pozíciói piaci kockázatát;

b) az intézmény megfelel a 103. cikkben meghatározott, a kereskedési könyv kezelésére vonatkozó általános követelményeknek.”.

50. A 105. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióra vonatkoznak a prudens értékelés ebben a cikkben meghatározott standardjai. Az intézmények mindenekelőtt biztosítják, hogy kereskedési könyvi pozícióik prudens értékelése megfelelő mértékű biztosságot érjen el, tekintettel a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók dinamikus természetére, a prudenciális megbízhatóság követelményeire valamint a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a tőkekövetelmények működési módjára és céljára.”;

b) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek legalább napi alapon valós értéken újra kell értékelniük a kereskedési könyvi pozícióikat. E pozíciók értékváltozásait jelenteni kell az intézmény eredménykimutatásában.

(4) Az intézményeknek minden lehetséges esetben piaci áron kell értékelniük valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióikat, így az adott pozícióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény megállapításakor is.”;

c) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha piaci árazás nem lehetséges, az intézményeknek modell alapján konzervatívan kell árazniuk pozícióikat és portfólióikat, a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása során is.”;

d) a (7) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A d) pont alkalmazásában a modellt a kereskedési részlegektől függetlenül kell kifejleszteni vagy jóváhagyni, és függetlenül kell tesztelni, amely magában foglalja a matematikai képletek, a feltételezések és a szoftver alkalmazásának validálását is.”;

e) a (11) bekezdésben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a pozíció kockázati tényezőihez a 325be. cikknek megfelelően hozzárendelt

likviditási horizonton túlmenően a pozíció vagy a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges többletidő;”.

51. A 106. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés követelményei a nem kereskedési könyvi vagy adott esetben kereskedési könyvi, fedezeti ügylettel fedezett pozíciókra alkalmazandó követelmények sérelme nélkül alkalmazandók.

(3) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettséget vagy partnerkockázati kitettséget fedez, ezt a hitelderivatíva-pozíciót a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi hitelkockázati vagy partnerkockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik hitelderivatíva-ügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázati szavatolótőke-követelmény számításának céljából mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind a harmadik féllel kötött hitelderivatíva-ügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe.”;

b) a cikk a következő (4), (5) és (6) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott származtatott részvényügylet felhasználásával nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettséget fedez, ezt a származtatott részvényügylet pozíciót a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik származtatott részvényügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázati szavatolótőke-követelmény számításának céljából mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind a harmadik féllel kötött származtatott részvényügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe.

(5) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott kamatláb-kockázati pozíció felhasználásával nem kereskedési könyvi kamatláb-kockázati kitettséget fedez, ezt a pozíciót a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatának a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikke szerinti értékelése szempontjából belső fedezeti ügyletnek kell tekinteni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a pozíciót olyan, a 104b. cikknek megfelelően létrehozott kereskedési részleghez rendelték, amely üzleti stratégiájának egyetlen célja a kamatláb-kockázati kitettségek belső fedezeti ügyleteiből származó piaci kockázat kezelése és csökkentése. E célból a kereskedési részleg harmadik felekkel vagy az intézmény más kereskedési részlegeivel más kamatláb-kockázati pozíciókat nyithat, amennyiben e más kereskedési részlegek maradéktalanul ellentételezik e más kamatláb-kockázati pozíciók piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatláb-kockázati pozíciókat nyitnak;

b) az intézmény teljeskörűen dokumentálta, milyen módon csökkenti a pozíció a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkében foglalt követelmények alkalmazásában a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát.

(6) A kereskedési részleghez rendelt vagy a kereskedési részleg által nyitott, a (3) bekezdés a) pontjában említett pozíciók piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét egyedi alapon, külön portfólióként kell kiszámítani, és az kiegészíti az egyéb kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményét.”.

52. A 107. cikkben az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E rendelet alkalmazásában a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségeket, a harmadik országbeli hitelintézetekkel szembeni kitettségeket, valamint a harmadik országbeli tőzsdékkel szembeni kitettségeket kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitettségnek tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz.”

53. A 128. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek 150 %-os kockázati súlyt kell rendelniük a kiemelkedően magas kockázatú kitettségekhez.

(2) E cikk alkalmazásában az intézményeknek a spekulatív ingatlanfinanszírozást kiemelkedően magas kockázatú kitettségként kell kezelniük.”.

54. A 132. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„132. cikk
Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézmények a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy számítják ki, hogy a KBF kitettségeinek a (2) bekezdés első albekezdésében említett módszereknek megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

(2) Amennyiben teljesülnek a (3) bekezdésben meghatározott feltételek, az intézmények alkalmazhatják a 132a. cikk (1) bekezdése szerinti áttekintést vagy a

132a. cikk (2) bekezdése szerinti, megbízatáson alapuló módszert.

A 132b. cikk (2) bekezdésének megfelelően azon intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák az áttekintést vagy a megbízatáson alapuló módszert, 1,250 %-os kockázati súlyt (tartalékmódszer – fall-back approach) kell hozzárendelniük KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeikhez.

Az intézmények kiszámíthatják KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét az e bekezdésben említett módszerek kombinációjával, feltéve, hogy teljesülnek az említett módszerek alkalmazására vonatkozó feltételek.

(3) Az intézmények akkor határozhatják meg KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét a 132a. cikkben megállapított módszerek szerint, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a kollektív befektetési forma az alábbiak egyike:

(i) a 2009/65/EK irányelvben szabályozott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV);

(ii) a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett uniós ABAK által kezelt uniós ABA;

(iii) a 2011/61/EU irányelv 6. cikkének megfelelően engedélyezett uniós ABAK által kezelt ABA;

(iv) a 2011/61/EU irányelv 37. cikkének megfelelően engedélyezett nem uniós ABAK által kezelt ABA;

(v) nem uniós ABAK által kezelt és a 2011/61/EU irányelv 42. cikkének megfelelően forgalmazott nem uniós ABA;

b) a KBF tájékoztatója vagy más megfelelő dokumentuma tartalmazza a következőket:

(i) az eszközkategóriák, amelyekbe a KBF befektethet;

(ii) befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

c) a kollektív befektetési forma által az intézmény felé teljesített adatszolgáltatás megfelel a következő követelményeknek:

(i) a kollektív befektetési forma üzleti tevékenységeiről legalább olyan gyakorisággal készül jelentés, mint az intézmény tevékenységeiről;

(ii) a pénzügyi információ kellően részletes ahhoz, hogy az intézmény ki tudja számítani a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét az általa választott módszer szerint;

(iii) amennyiben az intézmény az áttekintést (look-through) alkalmazza, az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó információt független harmadik fél ellenőrzi;

(4) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információkkal a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének a 132a. cikkben meghatározott módszerek szerinti kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

(i) a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

(ii) az i. alpont alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek.

b) a harmadik fél a 132a. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott módszerekkel összhangban végzi el a számítást;

c) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

A harmadik fél számításait felhasználó intézmények a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák 1,2-del.

(5) Amennyiben egy intézmény a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a 132a. cikkben említett módszereket alkalmazza (1. szintű KBF) és az 1. szintű KBF alapul szolgáló kitettségeinek bármelyike egy másik KBF (2. szintű KBF) befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettség, a 2. szintű KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékét a (2) bekezdésben ismertetett három módszer bármelyikével ki lehet számítani. Az intézmény a 3. szint és további szintek esetében a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához csak akkor használhatja az áttekintést (look-through), ha az előző szintre vonatkozóan azt a módszert alkalmazta. Bármely más esetben a tartalékmódszert (fall-back) kell alkalmaznia.

(6) A KBF kitettségeire vonatkozó, az áttekintésen vagy a megbízatáson alapuló módszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségérték tekintetében a KBF kitettségeinek tartalékmódszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékével megegyező felső határt kell meghatározni.”.

55. A szöveg a következő 132a. cikkel egészül ki:

„132a. cikk

A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítási módszerei

(1) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésének feltételei, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyedi alapul szolgáló kitettségeiről, meg kell vizsgálniuk az említett kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül a szóban forgó intézmények tartanák.

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésének feltételei, azoknak az intézményeknek, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyedi alapul szolgáló kitettségeiről ahhoz, hogy az áttekintést (look-through) alkalmazzák, az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a KBF megbízatásában és a vonatkozó jogszabályokban meghatározott határértékeknek megfelelően számíthatják ki.

Az első albekezdés alkalmazásában az intézmények a számítások során feltételezik, hogy a KBF a megbízatása vagy a vonatkozó jogszabályok által megengedett maximális mértékig először a legmagasabb szavatolótőke-követelményt, majd egyre alacsonyabb tőkekövetelményt eredményező kitettségeket vállal, amíg el nem éri a teljes kitettségre vonatkozó felső határt.

Az intézményeknek az első albekezdésben említett számítást az e fejezetben, e cím 5. fejezetében, továbbá e cím 6. fejezetének 3., 4., vagy 5. szakaszában meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezniük.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjától eltérve azok az intézmények, amelyek valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdésének megfelelően számítják ki, a szóban forgó KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt felválthatják az említett kitettségek e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított kitettségértékének 50 %-ával megegyező összeggel.

Az első albekezdéstől eltérve az intézmény kizárhatja a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításából az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletes meghatározása érdekében, hogy az intézményeknek milyen módon kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett kockázattal súlyozott kitettségértéket, amennyiben a számításhoz szükséges inputok egyike sem áll rendelkezésre.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított kilenc hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő

elfogadására.”.

56. A szöveg a következő 132b. cikkel egészül ki:

„132b. cikk
A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítására szolgáló módszerekből való kizárás

(5) Az intézmények kizárják a 132. cikkben említett számításokból a kollektív befektetési formák által tartott azon elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat és járulékos tőkeinstrumentumokat, amelyeket a 36. cikk (1) bekezdésének, az 56. cikknek és a 66. cikknek megfelelően le kell vonni.

(6) Az intézmények a 132. cikkben említett számításokból kizárhatják a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló azon kitettségeket, amelyek a 150. cikk (1) bekezdésének g) és h) pontja alá tartoznak, és azokat kezelhetik a 133. cikkben meghatározottaknak megfelelően.”.

57. A 152. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„152. cikk
Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek, illetve részvényeinek formájában fennálló kitettségek kezelése

(1) Az intézmények a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy számítják ki, hogy a KBF kitettségeinek az e cikkben meghatározott módszerek szerint kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésének feltételei, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyedi alapul szolgáló kitettségeiről, át kell tekinteniük az említett alapul szolgáló kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül az intézmények tartanák.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjától eltérve azok az intézmények, amelyek valamely KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, a szóban forgó KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt felválthatják az említett kitettségek e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5 szakasza szerint kiszámított kitettségértékének 50 %-ával megegyező összeggel.

Az első albekezdéstől eltérve az intézmény kizárhatja a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításából az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

(4) Azok az intézmények, amelyek a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően az áttekintést alkalmazzák, és amelyek teljesítik a 150. cikk szerinti tartós mentesítés feltételeit, vagy amelyek a KBF alapul szolgáló kitettségeinek egésze vagy egy része tekintetében nem teljesítik az e fejezetben meghatározott módszerek használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a következő elvekkel összhangban számítják ki:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitettségek osztályába tartozó kitettségek esetén az intézményeknek a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerű kockázati súlyozási módszert kell alkalmazniuk;

b) az értékpapírosítási kitettségek osztályába tartozó kitettségek esetén az intézményeknek a 261. cikkben meghatározott, minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk;

c) minden egyéb alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek az e cím 2. fejezetében meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában, ha az intézmény nem tud különbséget tenni a nem tőzsdei, a tőzsdei és az egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket köteles kezelni.

(5) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésének feltételei, azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyedi alapul szolgáló kitettségeiről, az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét kiszámíthatják a 132a. cikk (2) bekezdésében meghatározott, megbízatáson alapuló módszerrel. Mindazonáltal az e cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében az intézményeknek az adott pontban meghatározott módszereket kell alkalmazniuk.

(6) A 132b. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, azoknak az intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti áttekintést vagy az e cikk (5) bekezdése szerinti megbízatáson alapuló módszert, a 132. cikk (2) bekezdésében említett tartalékmódszert kell használniuk.

(7) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információval a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének a (2), (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott módszerekkel történő kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

(i) a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

(ii) az i. alpont alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

b) a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségektől eltérő kitettségek esetében a harmadik fél a 132a. cikk (1) bekezdésében meghatározott módszer szerint hajtja végre a számítást;

c) a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében a harmadik fél az adott pontban meghatározott módszereknek megfelelően hajtja végre a számítást;

d) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

A harmadik fél számításaira támaszkodó intézmények a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák 1,2-del.

(8) E cikk alkalmazásában a 132. cikk (5) és (6) bekezdésének és a 132b. cikknek a rendelkezései alkalmazandók.”.

58. A 201. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

h) elfogadott központi szerződő felek.”.

59. A szöveg a következő 204 a. cikkel egészül ki:

„204a. cikk
A származtatott részvényügyletek elismert típusai

(1) Az intézmények csak belső fedezeti ügyletek végrehajtásához kezelhetnek elismert hitelkockázati fedezetként olyan származtatott részvényügyleteket, amelyek teljeshozam-csereügyletek vagy gazdasági szempontból gyakorlatilag hasonló ügyletek.

Nem tekinthető elismertnek a hitelkockázati fedezet, amennyiben egy intézmény teljeshozam-csereügylet révén vásárol hitelkockázati fedezetet, és a csereügylet során kapott nettó pénzösszeget nettó bevételként tartja nyilván, de nem tartja nyilván az ezt ellentételező értékromlást a fedezett eszköz értékében (a valós érték csökkentésével vagy az értékelési tartalékok növelésével).

(2) Amennyiben az intézmény származtatott részvényügylet felhasználásával belső fedezeti ügyletet hajt végre annak érdekében, hogy a belső fedezeti ügyletet elismert hitelkockázati fedezetként e fejezet alkalmazásában elismerjék, a kereskedési könyvbe átvitt hitelkockázatot harmadik félre vagy felekre kell továbbhárítani.

Amennyiben a belső fedezeti ügyletre az első albekezdésnek megfelelően került sor és teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott követelmények, az intézményeknek az előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezet szerzése

esetén a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámításához az e fejezet 4–6. szakaszában meghatározott szabályokat kell alkalmazniuk.”.

60. A 223. cikk a következőképpen módosul:

a) A (3) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében a 6. fejezet 6. szakaszában meghatározott módszert használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk az E_{VA}-t:

$$E_{VA} = E.”.$$

b) Az (5) bekezdés utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében az e cím 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézményeknek figyelembe kell venniük a biztosíték kockázatcsökkentő hatását az e szakaszokban meghatározott rendelkezéseknek megfelelően.”

61. A 272. cikk 6. és 12. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„6. „fedezeti halmaz”: egyetlen nettósítási halmazon belüli azon ügyletek összessége, amelyek esetében megengedett a teljes vagy részleges nettósítás a potenciális jövőbeli kitettség e fejezet 3. vagy 4. szakaszában meghatározott módszerek szerinti meghatározásához;

12. „aktuális piaci érték (CMV)”: e fejezet 3–5. szakaszának alkalmazásában a nettósítási halmazban lévő valamennyi ügylet nettó piaci értéke, figyelembe véve a rendelkezésre álló vagy nyújtott biztosítékokat is, mely piaci érték kiszámításakor a pozitív és a negatív piaci értékeket nettósítják;”.

62. A 272. cikk a következő 7a. és 12a. ponttal egészül ki:

„7a. „egyoldalú letéti megállapodás”: olyan szerződéses megállapodás, amely szerint az intézménynek változó letétet kell nyújtania egy partner számára, de nem jogosult arra, hogy változó letétet kapjon a szóban forgó partnertől vagy fordítva;”;

„12a. „nettó független biztosíték összege (NICA)”: a nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, változó letéttől eltérő nettó biztosítékok volatilitással kiigazított értékének összege;”.

63. A 273. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek ezzel a cikkel összhangban az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott módszerek egyike alapján kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek kitettségértékét.

Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják az e fejezet 4. szakaszában meghatározott módszert sem. Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (3) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módszert sem.

A II. melléklet 3. pontjában felsorolt ügyletek kitettségértékének meghatározásához az intézmények nem alkalmazhatják az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módszert.

Az ugyanazon konszolidációs körbe tartozó intézmények az e fejezet 3–6. szakaszában megállapított módszereket kombináltan is alkalmazhatják állandó jelleggel. Egy önmagában álló intézmény nem alkalmazhatja állandó jelleggel kombináltan az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott módszereket.”;

b) a (6), (7), (8) és (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott valamennyi módszer szerint az egy adott partnerrel szembeni kitettségértéket az említett partnerhez tartozó valamennyi nettósítási halmazra számított kitettségértékek összegének kell venni.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben az adott partner esetében egy letéti megállapodás több nettósítási halmazra alkalmazandó, és az intézmény az e fejezet 3. és 6. szakaszában meghatározott módszerek valamelyikét használja a szóban forgó nettósítási halmazok kitettségértékének kiszámításához, a kitettségértéket az említett szakasznak megfelelően kell kiszámítani.

Egy adott partnerre vonatkozóan a II. mellékletben felsorolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy adott nettósítási halmazának az e fejezet alapján számított kitettségértékeként a következők közül a nagyobbikat kell figyelembe venni: nulla, illetve a partnerhez tartozó összes nettósítási halmaz kitettségértékeinek összege és az adott partnerhez tartozó, az intézmény által veszteségként leírt hitelértékelési korrekciók összege közötti különbség. A hitelértékelési korrekciók számításakor nem vehetők figyelembe az azt esetleg csökkentő, az intézmény saját hitelkockázatának tulajdonítható forrásoldali értékelési korrekciók (debit value adjustment), amelyek a 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján már nem vehetők figyelembe szavatolótőkeként.

(7) A kitettségérték e fejezet 3–5. szakaszának megfelelően történő kiszámítása során az intézmények az ugyanazon nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen egyező két tőzsdén kívüli származtatott ügyletet egyetlen szerződésként vehetik számításba, nullával egyenlő névértékkel.

Az első albekezdés alkalmazásában két tőzsdén kívüli származtatott ügylet akkor tökéletesen egyező, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

a) kockázati pozícióik egymással ellentétesek;

b) a kereskedés dátuma kivételével jellemzőik azonosak;

c) pénzáramlásaik teljes mértékben kiegyenlítik egymást.

(8) A hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek kitettségértékeit az intézményeknek az e fejezet 3–6. szakaszában megállapított módszerek valamelyikével kell meghatározniuk, függetlenül attól, hogy az intézmény melyik módszert választotta a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és repoügyletek, értékpapír- és/vagy áru-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek, valamint az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek kezelésére. A hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek szavatolótőke-követelményeinek kiszámításakor a 3. fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények állandó jelleggel és az említett pozíciók jelentőségétől függetlenül alkalmazhatják a 2. fejezetben meghatározott módszer szerinti kockázati súlyokat.

(9) Az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott módszereket illetően az intézmények az olyan ügyleteket, amelyek esetében egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, a 291. cikknek megfelelően kötelesek kezelni.”.

64. A szöveg a következő 273 a. és 273b. cikkel egészül ki:

„273a. cikk

A kitettségérték számítására szolgáló egyszerűsített módszerek alkalmazásának feltételei

(1) Az intézmény a származtatott pozíciók kitettségértékét akkor számíthatja ki a 4. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága havonta értékelve nem nagyobb a következő küszöbértékeknél:

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 150 millió EUR;

E bekezdés alkalmazásában az intézmények a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységük adott napi nagyságát az összes származtatott pozíció beszámításával határozzák meg, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat.

(2) Az intézmény a származtatott kamatláb-, deviza- és aranypozíciók kitettségértékét akkor számíthatja ki az 5. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága havonta értékelve nem nagyobb a következő küszöbértékeknél:

a) az intézmény összes eszközének 5 %-a;

b) 20 millió EUR;

E bekezdés alkalmazásában az intézmények a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleteik adott napi nagyságát a II. melléklet 1. és 2. pontja szerinti ügyletek valamennyi származtatott pozíciójának figyelembevételével határozzák

meg.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézmények a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységük adott napi nagyságát a következő követelményeknek megfelelően számítják ki:

a) a származtatott pozíciókat az adott napi piaci áron kell értékelni. Amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke nem áll rendelkezésre, akkor az intézmény az érintett pozíció legutóbbi piaci értékét veszi figyelembe.

b) az intézmény a hosszú pozíciók abszolút értékét összegzi a rövid pozíciók abszolút értékével.

(4) Az intézmények értesítik az illetékes hatóságokat az e fejezet 4. vagy 5. szakaszában meghatározott módszerekről, amelyeket származtatott pozícióik kitettségértékének kiszámításához használnak, vagy amelyek használatával felhagynak.

(5) Az intézmények nem bonyolíthatnak le származtatott ügyletet csak azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

273b. cikk

A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszerek alkalmazási feltételeinek való meg nem felelés

(1) Amennyiben az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott feltételek egyikének sem, haladéktalanul értesíti arról az illetékes hatóságot.

(2) Az intézmény a következő esetek valamelyikének bekövetkezésekor három hónapon belül felhagy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének alkalmazásával:

a) az intézmény három egymást követő hónapban nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott feltételek egyikének sem;

b) az intézmény az utolsó 12 hónapból több mint 6 hónapban nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott feltételek egyikének sem.

(3) Amennyiben az intézmény felhagy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének alkalmazásával, csak akkor határozhatja meg származtatott pozícióinak kitettségértékét az e fejezet 4. vagy 5. szakaszában előírt módszerek használatával, amennyiben igazolja az illetékes hatóság felé, hogy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megállapított valamennyi feltétel megszakítás nélkül egy teljes éves időszakon át teljesült.”.

65. A harmadik rész II. címe 6. fejezete 3. szakaszának a helyébe a következő szöveg lép:

„3. SZAKASZ

A PARTNERKOCKÁZATRA ALKALMAZANDÓ SZTENDERD MÓDSZER

274. cikk
Kitettségérték

(1) Az intézmény akkor számíthat egyetlen kitettségi értéket a nettósítási halmaz szintjén a szerződéses nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó összes ügyletre, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a nettósítási megállapodás a szerződéses nettósítási megállapodások 295. cikkben említett típusainak egyikéhez tartozik;

b) az illetékes hatóságok a 296. cikkel összhangban elismerték a nettósítási megállapodást;

c) az intézmény a nettósítási megállapodással összefüggésben teljesítette a 297. cikkben meghatározott kötelezettségeket.

Amennyiben az említett feltételek valamelyike nem teljesül, az intézménynek az egyes ügyleteket önálló nettósítási halmazként kell kezelnie.

(2) Az intézmények a nettósítási halmaz kitettségértékét a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer alapján a következőképpen számítják ki:

$$\text{Kitettségérték} = \alpha \cdot (RC+PFE)$$

ahol:

RC = a 275. cikk szerint kiszámított pótlási költség;

PFE = a 278. cikk szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettség;

α = 1,4.

(3) A szerződéses letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmaz kitettségértékét a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ugyanazon nettósítási halmaz kitettségértékére kell korlátozni.

(4) Ha ugyanarra a nettósítási halmazra több letéti megállapodás alkalmazandó, az intézmények minden egyes letéti megállapodást a nettósítási halmaz azon ügyletcsoportjához rendelnek hozzá, amelyre az adott letéti megállapodás szerződéses szempontból alkalmazandó, és a kitettségértéket az adott ügyletek csoportjára külön számítják ki.

(5) Az intézmények egy nettósítási halmaz kitettségértékét nullának vehetik, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a nettósítási halmaz kizárólag értékesített opciókból áll;

b) a nettósítási halmaz aktuális piaci értéke mindenkor negatív;

c) az intézmény a szerződések teljesítésének garanciájaként előzetesen megkapta a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi opció díját;

d) a nettósítási halmaz nem tartozik letéti megállapodás hatálya alá.

(6) Egy nettósítási halmazban az intézmények a kitettségérték e szakasznak megfelelő kiszámítása céljából a megvásárolt vagy értékesített vételi vagy eladási opciók lineáris kombinációját jelentő ügylet helyett az adott lineáris kombinációt képező egyedi ügyletnek tekintett egyedi opciókat veszik figyelembe.

275. cikk
Pótlási költség

(1) Az intézmények a következő képlettel számítják ki a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó nettósítási halmazok pótlási költségét (RC):

$$RC = max\{CMV - NICA, 0\}$$

(2) Az intézmények a következő képlettel számítják ki a letéti megállapodás hatálya alá tartozó egyedi nettósítási halmazok pótlási költségét:

$$RC = max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

ahol:

VM = a nettósítási halmazhoz – a halmaz aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott nettó változó letét volatilitással kiigazított értéke;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot;

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimális átutalási összeg.

(3) Az intézmények a következő képlettel számítják ki a letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz pótlási költségét:

$$RC = max\left\{\sum_i max\{CMV_i, 0\} - max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + max\left\{\sum_i min\{CMV_i, 0\} - min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

ahol:

i = adott letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazokat jelölő index;

CMV_i = az i-edik nettósítási halmaz aktuális piaci értéke;

VM_{MA} = több nettósítási halmazhoz – azok aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott biztosítékok volatilitással kiigazított értékének összege;

$NICA_{MA}$ = több nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, VM_{MA}-tól eltérő biztosítékok volatilitással kiigazított értékének összege.

Az első albekezdés alkalmazásában a $NICA_{MA}$ kiszámítható a kereskedés szintjén, a nettósítási halmaz szintjén vagy a letéti megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi nettósítási halmaz szintjén, attól függően, hogy a letéti megállapodás mely szintre alkalmazandó.

276. cikk
Biztosíték elismerése és kezelése

(1) E szakasz alkalmazásában az intézményeknek a VM, VM_{MA}, NICA és $NICA_{MA}$ biztosítékösszegét az összes következő követelmény alkalmazásával kell kiszámítaniuk:

a) amennyiben a nettósítási halmaz részét képező ügyletek mindegyike a kereskedési könyvhöz tartozik, csak a 299. cikk szerint elismert biztosítékot lehet figyelembe venni;

b) ha a nettósítási halmaz legalább egy nem kereskedési könyvi ügyletet tartalmaz, csak a 197. cikk szerint elismert biztosítékot lehet figyelembe venni;

c) a partnertől kapott biztosítékot pozitív előjellel, a partner számára nyújtott biztosítékot pedig negatív előjellel kell figyelembe venni;

d) bármely típusú kapott vagy adott biztosíték volatilitással kiigazított értékét a 223. cikknek megfelelően kell kiszámítani. E számítás céljából az intézmények nem használhatják a 225. cikkben meghatározott módszert.

e) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM és a NICA értékében;

f) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM_{MA} és $NICA_{MA}$ értékében;

g) a partnernek nyújtott olyan biztosíték, amely el van különítve a szóban forgó partner eszközeitől, és az elkülönítés eredményeként a partner nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén nem vonható csődeljárás alá, nem vehető figyelembe a NICA és a $NICA_{MA}$ számítása során.

(2) Az adott biztosíték (1) bekezdés d) pontjában említett, volatilitással kiigazított

értékének kiszámításához az intézményeknek a 223. cikk (2) bekezdése szerinti képletet a következő képlettel kell felváltaniuk:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 + H_C + H_{fx}\right)$$

(3) Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában az intézmények a kapott vagy adott biztosíték volatilitással kiigazított értékének kiszámításához szükséges likvidációs időszakot a következő időhorizontok egyikével összhangban állapítják meg:

a) a 276. cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont egy év;

b) a 276. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont a 279d. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott letéti kockázati periódus.

277. cikk
Az ügyletek kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése

(1) Az intézmények a nettósítási halmaz 278. cikkben említett potenciális jövőbeli kitettségének kiszámítása céljából a nettósítási halmaz minden egyes ügyletét hozzárendelik a következő kockázati kategóriák valamelyikéhez:

a) kamatlábkockázat;

b) devizaárfolyam-kockázat;

c) hitelkockázat;

d) részvénypiaci kockázat;

e) árukockázat;

f) egyéb kockázatok.

(2) Az intézmények az (1) bekezdésben említett hozzárendelést az ügylet elsődleges kockázati tényezője alapján hajtják végre. A (3) bekezdésben említettektől eltérő ügyletek esetében az elsődleges kockázati tényező a származtatott pozíció egyetlen lényeges kockázati tényezője.

(3) [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től a kereskedési könyvhöz sorolt azon származtatott ügyleteket, amelyek esetében az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához az 1a. vagy 1b. fejezetben meghatározott módszereket használja, az elsődleges kockázati tényező az a kockázati tényező, amelyhez az említett ügyletre vonatkozó, a IV. cím 1b. fejezete szerint kiszámított érzékenységek közül a legmagasabb abszolút érzékenység kapcsolódik.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére az intézmények az ügyletek (1) bekezdésben

felsorolt kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése során a következő követelményeket alkalmazzák:

g) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője inflációs változó, az intézmények az ügyletet a kamatlábkockázati kategóriához rendelik hozzá;

h) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője éghajlati viszonyokhoz kapcsolódó változó, az intézmények az ügyletet az árukockázati kategóriához rendelik hozzá.

(5) A (2) bekezdéstől eltérve az intézmények az egynél több lényeges kockázati tényezővel rendelkező származtatott ügyleteket egynél több kockázati kategóriához rendelik hozzá. Amennyiben az említett ügyletek egyikének valamennyi lényeges kockázati tényezője ugyanahhoz a kockázati kategóriához tartozik, az intézményeknek a szóban forgó ügyletet csak egyszer kell az adott kockázati kategóriához hozzárendelniük a leglényegesebb kockázati tényezőt alapul véve. Amennyiben az említett ügyletek egyikének lényeges kockázati tényezői különböző kockázati kategóriákhoz tartoznak, az intézmények a szóban forgó ügyletet egyszer rendelik hozzá minden egyes olyan kockázati kategóriához, amelyet érintően az ügyletnek legalább egy lényeges kockázati tényezője van, az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét alapul véve.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a (3) bekezdésben említettektől eltérő ügyletek egyetlen lényeges kockázati tényezőjének megállapítására irányuló módszer;

b) az egynél több lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügyletek azonosítására és a (3) bekezdés alkalmazásában e kockázati tényezők közül a leglényegesebb megállapítására szolgáló módszer;

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

277a. cikk
Fedezeti halmazok

(1) Az intézmények létrehozzák a nettósítási halmaz egyes kockázati kategóriáihoz tartozó megfelelő fedezeti halmazokat, és az egyes ügyleteket a következőképpen rendelik hozzá az említett fedezeti halmazokhoz:

a) a kamatlábkockázati kategóriába sorolt ügyleteket csak akkor rendelik hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük ugyanazon devizában denominált;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriába sorolt ügyleteket csak akkor rendelik hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük ugyanazon devizapáron alapul;

c) a hitelkockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz rendelik hozzá;

d) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz rendelik hozzá;

e) az árukockázati kategóriába sorolt ügyleteket – elsődleges kockázati tényezőjük jellege alapján – a következő öt fedezeti halmaz egyikéhez rendelik hozzá;

(i) energia;

(ii) fémek;

(iii) mezőgazdasági áruk;

(iv) éghajlati viszonyok;

(v) egyéb áruk.

f) az egyéb kockázatok kategóriájába sorolt ügyleteket csak akkor rendelik hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük azonos.

Az a) pont alkalmazásában a kamatlábkockázati kategóriába sorolt azon ügyleteket, amelyek elsődleges kockázati tényezője inflációs változó, különálló fedezeti halmazokhoz kell hozzárendelni, amelyek eltérnek a kamatláb-kockázati kategóriába sorolt olyan ügyletekre létrehozott fedezeti halmazoktól, amelyek elsődleges kockázati tényezője nem inflációs változó. Az említett ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük azonos pénznemben denominált.

(2) Az (1) albekezdéstől eltérve az intézmények a következő ügyletek esetében minden egyes kockázati kategóriához különálló egyedi fedezeti halmazokat hoznak létre:

a) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező egy kockázati tényező piac által implikált volatilitása vagy megvalósult volatilitása, vagy a két kockázati tényező közötti korreláció;

b) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező az ugyanazon kockázati kategóriához hozzárendelt két kockázati tényező közötti különbség, vagy olyan ügyletek, amelyeknek két fizetési oldala azonos pénznemben denominált, és amelyek esetében a nem az elsődleges kockázati tényezőt tartalmazó fizetési oldal kockázati tényezője ugyanabba a kockázati kategóriába tartozik, mint az elsődleges kockázati tényező.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában az intézmények csak akkor rendelik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha azok elsődleges kockázati tényezője azonos.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az intézmények csak akkor rendelik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha a b) pontban említett ügyletek kockázatitényező-párja azonos és a párt alkotó két kockázati tényező korrelációja pozitív. Ellenkező esetben az intézmények a b) pontban említett ügyleteket az (1) bekezdésnek megfelelően létrehozott fedezeti halmazok egyikéhez rendelik hozzá úgy, hogy a b) pontban említett két kockázati tényező közül csak az egyiket veszik figyelembe.

(3) Az intézmények az illetékes hatóságok kérésére rendelkezésre bocsátják a (2) bekezdésnek megfelelően az egyes kockázati kategóriákhoz létrehozott fedezeti halmazok számát, továbbá a szóban forgó fedezeti halmazok elsődleges kockázati tényezőjét vagy kockázatitényező-párját, valamint az egyes fedezeti halmazokban levő ügyletek számát.

278. cikk
Potenciális jövőbeli kitettség

(1) Az intézmények a következőképpen számítják ki egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét (PFE):

$$PFE = szorzó * \sum_{a} Többlet^{(a)}$$

ahol:

a = a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének számításába bevont kockázati kategóriákat jelölő index;

Többlet$^{(a)}$ = az „a” kockázati kategóriára vonatkozó, a 280a–280f. cikk szerint kiszámított többlet;

szorzó = a (3) bekezdés szerinti képletnek megfelelően kiszámított szorzó.

E számítás céljából az intézmények akkor veszik figyelembe egy adott kockázati kategória többletét a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének kiszámításánál, ha a nettósítási halmaz legalább egy ügyletét a szóban forgó kockázati kategóriához rendelték hozzá.

(2) A 275. cikk (3) bekezdése szerinti, egy letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét az egyedi nettósítási halmazok összegeként kell kiszámítani, úgy tekintve, mintha azokra nem vonatkozna letéti megállapodás.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szorzót a következőképpen kell kiszámítani:

$$szorzó = \begin{cases} 1 \quad ha\ z \geq 0 \\ min\left\{1, Padló_m + (1 - Padló_m) \cdot exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \ egyéb\ esetben \end{cases}$$

ahol:

$Padló_m$ = 5 %;

$$2 * (1 - Padló_m) * \sum_a Többlet^{(a)}$$

y =

z =

$\begin{cases} CMV - NICA & a\ 275.\text{cikk (1) bekezdésében említett fedezeti halmazok esetében} \\ CMV - VM - NICA & a\ 275.\text{ cikk (2) bekezdésében említett fedezeti halmazok esetében} \\ CMV_i - NICA_i & a\ 275.\text{ cikk (3) bekezdésében említett fedezeti halmazok esetében} \end{cases}$

$NICA_i$ = csak az i-edik nettósítási halmazhoz tartozó ügyletekre kiszámított nettó független biztosíték összege. A letéti megállapodástól függően a $NICA_i$ értékét a kereskedés szintjén vagy a nettósítási halmaz szintjén kell kiszámítani.

279. cikk
Kockázati pozíció kiszámítása

A kockázati kategóriák 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából az intézmények a nettósítási halmaz egyes ügyleteinek kockázati pozícióját a következőképpen számítják ki:

$$Kock.Pozíció = \delta \cdot Korr.Névérték \cdot MF$$

ahol:

δ = az ügylet 279a. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított felügyeleti deltája;

Korr.Névérték = az ügylet 279b. cikknek megfelelően kiszámított korrigált névértéke;

MF = az ügylet 279c. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított lejárati tényezője;

279a. cikk
Felügyeleti delta

(1) Az intézmények a következőképpen számítják ki a felügyeleti deltát (δ):

a) vételi és eladási opciók esetében, amelyek feljogosítják az opció vevőjét arra, hogy egy meghatározott jövőbeli időpontban pozitív áron megvásárolja vagy értékesítse az alapul szolgáló eszközt (kivéve, ha ezek az opciók a

kamatlábkockázati kategóriához vannak hozzárendelve) az intézmények a következő képletet használják:

$$\delta = sign \cdot N\left(type \cdot \frac{ln\left(P/K\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

ahol:

előjel = $\begin{cases} -1 \text{ ha az ügylet eladási opció} \\ +1 \text{ ha az ügylet vételi opció} \end{cases}$

típus = $\begin{cases} -1 & \text{ha az ügylet megvásárolt opció} \\ +1 & \text{ha az ügylet értékesített opció} \end{cases}$

N(x) = egy standard normális eloszlású valószínűségi változó kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz annak valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, nulla átlagú, egy szórású valószínűségi változó nem nagyobb, mint x);

P = az opció alapul szolgáló eszközének azonnali ára vagy határidős ára;

K = az opció kötési árfolyama;

T = az opció lejárati időpontja, amely az egyetlen olyan jövőbeli időpont, amikor az opció lehívható. A lejárati időpontot évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

σ = az opció 1. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti volatilitása, amely az ügylet kockázati kategóriáján és az opció alapul szolgáló eszközének jellegén alapul.

1. táblázat

Kockázati kategória	Alapul szolgáló eszköz	Felügyeleti volatilitás
Devizaárfolyam	Valamennyi	15 %
Hitel	Egy alaptermékes instrumentum	100 %
	Több alaptermékes instrumentum	80 %
Részvény	Egy alaptermékes instrumentu	120 %

	m	
	Több alaptermékes instrumentum	75 %
Áru	Villamos energia	150 %
	Egyéb áruk (villamos energia kivételével)	70 %
Egyéb	Valamennyi	150 %

Az intézménynek, amennyiben az opció alapul szolgáló eszközének határidős árfolyamát használja, biztosítania kell, hogy:

i. a határidős árfolyam összhangban legyen az opció jellemzőivel;

ii. a határidős árfolyam kiszámítása az adatszolgáltatás időpontjában érvényes releváns kamatláb használatával történjen;

iii. a határidős árfolyam magában foglalja az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó, az opció lejáratát megelőzően várható pénzáramlásokat.

b) szintetikus értékpapírosítás ügyletrészsorozatai esetén az intézmények a következő képletet használják:

$$\delta = sign \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

ahol:

előjel $= \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet szereztek} \\ -1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet bocsátottak rendelkezésre} \end{cases}$

A = az ügyletrészsorozat alsó veszteségviselési határa

D = az ügyletrészsorozat felső veszteségviselési határa.

c) az a) vagy b) pontban nem említett ügyletek esetében az intézmények a következő felügyeleti deltát használják:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \\ -1 \text{ iha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \end{cases}$$

(2) E szakasz alkalmazásában az elsődleges kockázati tényezőben fennálló hosszú pozíció azt jelenti, hogy az elsődleges kockázati tényező értékének növekedésével az ügylet piaci értéke növekszik, a rövid pozíció pedig azt jelenti, hogy az elsődleges kockázati tényező értékének növekedésével az ügylet piaci értéke csökken.

A 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek esetében a hosszú pozíció olyan ügylet, amelynél az elsődleges kockázati tényező érzékenységének előjele pozitív, a rövid pozíció pedig olyan ügylet, amelynél az elsődleges kockázati tényező érzékenységének előjele negatív. A 277. cikk (3) bekezdésében említettektől eltérő ügyletek esetében az intézményeknek az ezen ügyletek struktúrájára vagy céljára vonatkozó objektív információ alapján meg kell határozniuk, hogy a szóban forgó ügyletek hosszú vagy rövid pozíciók az elsődleges kockázati tényezőben.

(3) Az intézmények az elsődleges kockázati tényezőre alkalmazandó módszernek megfelelően megállapítják, hogy az egynél több lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügylet az egyes lényeges kockázati tényezőkben hosszú vagy rövid pozíció a (2) bekezdés szerinti, az elsődleges kockázati tényezőre alkalmazandó módszernek megfelelően.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) az intézmények által a kamatlábkockázati kategóriába sorolt vételi és eladási opciók felügyeleti deltájának kiszámításához használt képlet, amely összhangban van az olyan piaci feltételekkel, amelyek között a kamatlábak negatívak lehetnek, továbbá a képlethez használható felügyeleti volatilitás;

b) az ügylet struktúrájára és céljára vonatkozó azon objektív információk, amelyeket az intézményeknek fel kell használniuk annak meghatározásához, hogy egy a 277. cikk (2) bekezdésében nem említett ügylet az elsődleges kockázati tényezőjében hosszú vagy rövid pozíció-e;

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

279b. cikk
Korrigált névérték

(1) Az intézmények a következőképpen számítják ki a korrigált névértéket:

a) a kamatlábkockázati vagy a hitelkockázati kategóriába sorolt ügyletek esetében az intézmények úgy határozzák meg a korrigált névértéket, hogy a származtatott ügylet névértékét megszorozzák az átlagos hátralévő futamidő felügyeleti szorzójával, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója} = \frac{exp(-R \cdot S) - exp(-R \cdot E)}{R}$$

ahol:

R = felügyeleti diszkontráta; R = 5 %;

S = az a kezdő időpont, amikor egy ügyletben megkezdődik a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől eltérő kifizetések rögzítése vagy teljesítése. Amennyiben egy ügyletben már az adatszolgáltatás időpontjában sor kerül a kifizetések rögzítésére vagy teljesítésére, a kezdő időpont egyenlő nullával. A kezdő időpontot évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Ha az ügylet esetében van olyan – egy vagy több – jövőbeli időpont, amikor az intézmény vagy a partner dönthet arról, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le, a kezdő időpont a következők közül a legkorábbi:

i. az az időpont, vagy azon több jövőbeli időpont közül a legkorábbi, amikor az intézmény vagy a partner eldöntheti, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le;

ii. az az időpont, amikor egy ügyletben megkezdődik a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől eltérő kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi eszköz, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet kezdő időpontját azon legkorábbi időpont alapján kell meghatározni, amikor megkezdődik az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

E = a záró időpont az az időpont, amikor egy ügyletben az intézmény és a partner között sor kerül a szerződés szerinti utolsó kifizetés értékének kicserélésére. A záró időpontot évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi eszköz, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet záró időpontját az ügylet alapjául szolgáló eszköz szerződés szerinti utolsó kifizetése alapján kell meghatározni;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézmények a következőképpen számítják ki a korrigált névértéket:

(i) ha az ügylet egy fizetési oldalból áll, a korrigált névérték a származtatott ügylet névértéke;

(ii) ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyik fizetési oldal névértéke az intézmény adatszolgáltatási pénznemében denominált, a korrigált névérték a másik fizetési oldal névértéke;

(iii) ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyes fizetési oldalak névértéke az intézmény adatszolgáltatási pénznemétől eltérő pénznemben denominált, a korrigált névérték a két fizetési oldal névértékei közül a nagyobb, miután ezeket az összegeket az aktuális azonnali (spot) árfolyamon átváltották az intézmény adatszolgáltatási pénznemére.

c) a részvénypiaci kockázati vagy az árukockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézmények a korrigált névértéket úgy számítják ki, hogy az ügylet alapul szolgáló eszközének piaci egységárát megszorozzák az ügylet alapul szolgáló eszköze egységeinek számával.

Abban az esetben, ha a részvénypiaci kockázati kategóriához vagy az árukockázati kategóriához tartozó ügyletet a szerződés szerint az alapul szolgáló eszköz egységeinek száma helyett névértékkel határozzák meg, az intézmények a névértéket használják korrigált névértékként.

(2) Az intézmények az ügylet (1) bekezdésben említett korrigált névértékének kiszámítása céljából a következőképpen határozzák meg az alapul szolgáló eszköz névértékét vagy egységeinek számát:

a) amennyiben az ügylet alapul szolgáló eszközének névértékét vagy egységeinek számát a szerződés szerinti lejárat végéig nem rögzítik:

(i) az alapul szolgáló eszköz determinisztikus névértékei vagy egységszámai esetében a névérték az alapul szolgáló eszköznek az ügylet szerződés szerinti lejáratáig felmerülő determinisztikus névértékeiből vagy egységszámaiból képzett súlyozott átlag, ahol a súlyok azon időszak arányának felelnek meg, amelynek során a névértékek egyes értékei alkalmazandók;

(ii) az alapul szolgáló eszköz sztochasztikus névértékei vagy egységszámai esetében a névérték az az összeg, amely a jövőbeli piaci értékek kiszámításához használt képleten belül az aktuális piaci érték rögzítésével kerül meghatározásra.

b) bináris és digitális opciók esetében a névérték az opció lejáratakor az opciós kifizetés lehetséges állapotainak legnagyobb értéke.

Az első albekezdés sérelme nélkül, ha az opciós kifizetés lehetséges státusza sztochasztikus, az intézménynek az a) pont ii. alpontjában meghatározott módszert kell használnia a névérték meghatározásához;

c) azon szerződések esetében, amelyekben a szerződés névértéke többször cserélődik, a névértéket meg kell szorozni a szerződés szerint még teljesítendő fennmaradó fizetések számával;

d) azon szerződések esetében, amelyek a pénzeszköz-kifizetések vagy a szerződés

alapul szolgáló eszközének megtöbbszörözéséről rendelkeznek, az intézménynek a többszörözés által az adott szerződések kockázati struktúrájára gyakorolt hatás figyelembevétele érdekében ki kell igazítania a névértéket.

(3) Az intézménynek az ügylet kiigazított névértékét az aktuális azonnali (spot) árfolyamon át kell váltania adatszolgáltatási pénznemére, amennyiben a korrigált névérték e cikk szerinti kiszámítása a szerződés szerinti névérték vagy egy másik pénznemben denominált alapul szolgáló eszköz bizonyos számú egységeinek piaci ára alapján történik.

279c. cikk
Lejárati tényező

(1) Az intézmények a következőképpen számítják ki a lejárati tényezőt (MF):

a) a 275. cikk (1) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében az intézmény a következő képletet használja:

$$MF = \sqrt{min\{max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

ahol:

M = az ügylet hátralévő futamideje, amely megfelel az ügylet valamennyi szerződéses kötelezettségének lezárásához szükséges időtartamnak. E célból a származtatott ügylet opcionalitását szerződéses kötelezettségnek kell tekinteni. A hátralévő futamidőt évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze egy másik származtatott ügylet, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet hátralévő futamideje ideje megfelel annak az időszaknak, amelyre az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó valamennyi szerződéses kötelezettség lezárásához szükség van.

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében a lejárati tényező meghatározása a következő:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{EgyÜzletiÉv}}$$

ahol:

MPOR = a nettósítási halmaz 285. cikk (2)–(5) bekezdésének megfelelően meghatározott letéti kockázati periódusa.

Az ügyfél és klíringtag közötti ügyletek letéti kockázati periódusának meghatározása során az ügyfélként vagy klíringtagként eljáró intézmény a 285. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott minimális időszakot felváltja 5 munkanappal.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a hátralévő futamidő megfelel a következő újramegállapításig hátralévő időnek azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokban teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy a szerződés piaci értéke a szóban forgó, meghatározott fizetési időpontokban nulla legyen.

280. cikk
Fedezeti halmaz felügyeleti szorzója

A fedezeti halmaz 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából a fedezeti halmazra alkalmazandó felügyeleti szorzó (∈) a következő:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & a\ 275.\ cikk\ (1)bek.\ szerint\ létrehozott\ fedezeti\ halmazok\ esetében \\ 5 & a\ 275.\ cikk\ (2)bek.\ a)pontja\ szerint\ létrehozott\ fedezeti\ halmazok\ esetében \\ 0.5 & a\ 275.\ cikk\ (2)bek.\ b)pontja\ szerint\ létrehozott\ fedezeti\ halmazok\ esetében \end{cases}$$

280a. cikk
Kamatlábkockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézmény egy adott nettósítási halmaz esetében a kamatlábkockázati kategória többletét a következőképpen számítja ki:

$$Többlet^{IR} = \sum_j Többlet_j^{IR}$$

ahol:

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésével és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi kamatlábkockázati fedezeti halmazt jelölő index;

$Többlet^{IR}_j$ a kamatlábkockázati kategória j-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) A kamatlábkockázati kategória j-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítani:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

ahol:

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikkben megállapított alkalmazandó értéknek megfelelően történik;

SF^{IR} = a kamatlábkockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 0,5 %-kal;

$Tényl.Névérték^{IR}_j$ = a j-edik fedezeti halmaz (3) és (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges névértéke.

(3) A j-edik fedezeti halmaz tényleges névértékének kiszámításához az intézményeknek a fedezeti halmaz egyes ügyleteit először a 2. táblázatban meghatározott megfelelő kategóriákhoz kell hozzárendelniük. Ezt az egyes ügyletekre vonatkozóan a 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott záró időpont alapján kell megtenniük.

2. táblázat

Kategória	Záró időpont (év)
1	>0 és <= 1
2	>1 és <= 5
3	> 5

Ezt követően az intézmények a j-edik fedezeti halmaz tényleges névértékét a következő képlettel számítják ki:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index;

$D_{j,k}$ = a j-edik fedezeti halmaz „k” kategóriájának a következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in k\ kategória} Kock.Pozíció_l$$

280b. cikk

Devizaárfolyam-kockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában egy adott nettósítási halmazra vonatkozóan a devizaárfolyam-kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítani:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

ahol:

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 277a. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott devizaárfolyam-kockázati fedezeti halmazokat jelölő index;

Többlet^{FX}_j = a devizaárfolyam-kockázati kategória j-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) A devizaárfolyam-kockázati kategória j-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítani:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot \left|EffNot_j^{FX}\right|$$

ahol:

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek kiszámítása a 280. cikknek megfelelően történik;

SF^{FX} = a devizaárfolyam-kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 4 %-kal;

$\text{Tényl.Névérték}^{IR}_j$ = a j-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$Tényl.Névérték_j^{FX} = \sum_{l \in j\ fedezeti\ halmaz} Kock.Pozíció_l$$

280c. cikk

Hitelkockázati kategória többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézmények a következőképpen állapítják meg a nettósítási halmaz tekintetében a hitelreferenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

a) A hitelkockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírok összes kibocsátójára vonatkozóan egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni. Egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha a szóban forgó ügyletek alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírját ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) Egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírok vagy egy alaptermékes hitelderivatívák minden egyes csoportjához, amelyek a hitelkockázati

kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak. Több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-értékpapírok vagy egy alaptermékes hitelderivatívák csoportja azonos összetevőkből áll.

(2) A 278. cikk alkalmazásában egy adott nettósítási halmaz esetében az intézmény a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen számítja ki:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

ahol:

j = = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésével és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi hitelkockázati fedezeti halmazt jelölő index;

$Többlet^{hitel}_j$ = a j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézmények a j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen számítják ki:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j)\right)^2 + \sum_j \left(1 - \left(\rho_j^{Credit}\right)^2\right) \cdot \left(AddOn(Entity_j)\right)^2}$$

ahol:

j = a nettósítási halmaz (1) bekezdés szerint megállapított hitelreferenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikk (3) bekezdésének megfelelően történik;

$Többlet(szervezet_j)$ = a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozóan a (4) bekezdés szerint meghatározott többlet;

ρ_j^{hitel} = a j-edik szervezet korrelációs együtthatója. Amennyiben a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontja szerint történt, $\rho_j^{hitel} = 50\%$. Amennyiben a „j” hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontja szerint történt, $\rho_j^{hitel} = 80\%$

(4) Az intézmények a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen számítják ki:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

ahol:

Tényl.Névérték$^{hitel}_{j}$ = a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$Tényl.Névérték_j^{hitel} = \sum_{l \in j\ hitelref.szervezet} SF_{j,l}^{hitel} * Kock.Pozíció_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index;

$SF_{j,l}^{hitel}$ = a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó, az (5) bekezdésnek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzó.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az intézmények a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó felügyeleti szorzót a következőképpen határozzák meg:

a) Az (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében az $SF_{j,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzót az e cikk 3. táblázatában meghatározott hat felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni, a megfelelő egyedi kibocsátóra vonatkozóan kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott külső hitelminősítés alapján. Azon egyedi kibocsátók vonatkozásában, amelyek esetében kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés nem áll rendelkezésre:

(i) a II. cím 3. fejezetében szereplő módszert alkalmazó intézménynek az egyedi kibocsátó belső hitelminősítését meg kell feleltetnie az egyik külső hitelminősítésnek;

(ii) a II. cím 2. fejezetében említett módszert alkalmazó intézménynek az $SF_{j,l}^{hitel}$ = 0,54 % felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie ehhez a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez. Mindazonáltal ha valamely intézmény az adott egyedi kibocsátóval szembeni partnerkockázati kitettségek kockázati súlyozására a 128. cikket alkalmazza, akkor az $SF_{j,l}^{hitel}$ = 1,6 % felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie e kibocsátóhoz;

b) Az (1) bekezdés b) pontja szerint megállapított j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében:

(i) amennyiben a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt „l” pozíció elismert tőzsdén jegyzett hitelindex, az $SF_{j,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzót az e cikk 4. táblázatában meghatározott két felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni az indexet alkotó egyedi összetevők többségben levő hitelminősítése alapján;

(ii) amennyiben a j-edik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt l-edik pozíció nem szerepel e pont i. alpontjában, az $SF_{j,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzó az e bekezdés a) pontjában meghatározott módszer szerint az egyes összetevőkhöz hozzárendelt felügyeleti szorzók súlyozott átlaga, ahol a súlyok az adott pozícióban levő összetevők névértékének aránya alapján kerülnek meghatározásra.

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Egy alaptermékes ügylet felügyeleti szorzója
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4. táblázat

Meghatározó hitelminőség	Jegyzett indexek felügyeleti szorzója
Befektetésre ajánlott	0,38 %
Befektetésre nem ajánlott	1,06 %

280d. cikk
Részvénypiaci kockázati kategória többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézmények a következőképpen állapítják meg a nettósítási halmaz tekintetében a részvénypiaci referenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

a) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-értékpapírok összes

kibocsátójára vonatkozóan egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni. Egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha a szóban forgó ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-értékpapírt ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-értékpapírok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek minden egyes csoportjához, amelyek a részvénypiaci kockázati kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak. Több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-értékpapírok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek csoportja azonos összetevőkből áll.

(2) A 278. cikk alkalmazásában egy adott nettósítási halmaz részvénypiaci kockázati kategóriára vonatkozó többletét a következőképpen kell kiszámítani:

$$Többlet^{részvény} = \sum_j Többlet_j^{részvény}$$

ahol:

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének d) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított hitelkockázati fedezeti halmazokat jelölő index;

$Többlet^{részvény}_j$ = a j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória (3) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézmények a j-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletét a következőképpen számítják ki:

$$Többlet_j^{áru} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{áru} * \sum_k Többlet\left(Típus_k^j\right)\right)^2 + (1 - (\rho^{áru})^2) \sum_k \left(Többlet\left(Típus_k^j\right)\right)^2}$$

ahol:

j = az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott nettósítási halmaz részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikknek megfelelően történik;

Többlet(szervezet$_j$) = a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó, a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet;

$\rho_j^{\text{részvény}}$ = a j-edik szervezet korrelációs együtthatója. Amennyiben a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet az (1) bekezdés a) pontja szerint állapították meg, $\rho_j^{\text{részvény}} = 50$ %. Amennyiben a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet az (1) bekezdés b) pontja szerint állapították meg, $\rho_j^{\text{részvény}} = 80$ %.

(4) Az intézmények a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen számítják ki:

$$Többlet(szervezet_j) = SF_j^{részvény} * Tényl.Névérték_j^{részvény}$$

ahol:

$SF_j^{\text{részvény}}$ = a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó felügyeleti szorzó. Amennyiben a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet az (1) bekezdés a) pontja szerint állapították meg, $SF_j^{\text{részvény}} =$ 32 %; amennyiben a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet az (1) bekezdés b) pontja szerint állapították meg, $SF_j^{\text{részvény}} = 20$ %;

Tényl.Névérték$^{\text{részvény}}_j$ = a j-edik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$Tényl.Névérték_j^{részvény} = \sum_{l \in j\ részv.ref.szervezet} Kock.Pozíció_l$$

280e. cikk

Árukockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézmények egy adott nettósítási halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen számítják ki:

$$Többlet^{áru} = \sum_j Többlet_j^{áru}$$

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének e) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított árukockázati fedezeti halmazokat jelölő index;

Többlet$^{\text{áru}}_j$ = az árukockázati kategória j-edik fedezeti halmazra vonatkozó, a (4) bekezdés szerint meghatározott többlete.

(2) Egy adott nettósítási halmazra vonatkozóan az árukockázati fedezeti halmaz (4) bekezdéssel összhangban meghatározott többletének kiszámítása céljából az intézmények minden egyes fedezeti halmaz tekintetében meghatározzák a releváns referencia-árutípusokat. Az árualapú származtatott ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a referencia-árutípushoz hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló áruinstrumentumok jellege azonos.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják a nagy és koncentrált árualapú származtatott ügyletportfólióval rendelkező intézmény számára, hogy a (2) bekezdéssel összhangban meghatározott árukockázati fedezeti halmazok referencia-árutípusainak megállapításához az alapul szolgáló áruinstrumentum jellegén kívül további jellemzőket is vegyenek figyelembe.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletesebb meghatározása érdekében, hogy mi képez az első albekezdésben említett nagy és koncentrált árualapú származtatott ügyletportfóliót.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 15 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az intézmények a j-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen számítják ki:

$$Többlet_j^{áru} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{áru} * \sum_k Többlet\left(Típus_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{áru})^2\right) \sum_k \left(Többlet\left(Típus_k^j\right)\right)^2}$$

ahol:

k = a nettósítási halmaz (2) bekezdés szerint létrehozott referencia-árutípusát jelölő index;

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek kiszámítása a 280. cikknek megfelelően történik;

Többlet($típus_j^k$) = a „k” referencia-árutípus (5) bekezdés szerint meghatározott többlete;

$\rho^{áru}$ = az árukockázati kategória korrelációs együtthatója, amelynek értéke egyenlő 40 %-kal.

(5) Az intézmény a „k” referencia-árutípus többletét a következőképpen számítja ki:

$$Többlet\left(típus_k^j\right) = SF_k^{áru} * Tényl.Névérték_k^{áru}$$

ahol:

$SF_k^{áru}$ = a k-adik referencia-árutípusra alkalmazandó felügyeleti szorzó.

Ha a k-adik referencia-árutípus a 277b. cikk (1) bekezdése e) pontjának i. alpontjában említett fedezeti halmazhoz hozzárendelt ügyletekre vonatkozik, $SF_k^{áru}$ = 40%; más esetben: $SF_k^{áru}$ = 18 %.

Tényl.Névérték$^{áru}_{k}$ = a k-adik referencia-árutípus következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$Tényl.Névérték_k^{áru} = \sum_{l \in k\ ref.árutípus} Kock.Pozíció_l$$

280f. cikk

Az egyéb kockázatok kategóriájának többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában egy adott nettósítási halmaz egyéb kockázati kategóriára vonatkozó többletét a következőképpen kell kiszámítani:

$$Többlet^{egyéb} = \sum_j Többlet_j^{egyéb}$$

ahol:

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének f) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított egyéb kockázati fedezeti halmazokat jelölő index;

Többlet$^{egyéb}_{j}$ = az egyéb kockázati kategória j-edik fedezeti halmazra vonatkozó, a (2) bekezdés szerint meghatározott többlete.

(2) Az intézmények a j-edik fedezeti halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többletét a következőképpen számítják ki:

$$Többlet_j^{egyéb} = \epsilon_j * SF^{egyéb} * \left|Tényl.Névérték_j^{egyéb}\right|$$

ahol:

ϵ_j = a j-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek kiszámítása a 280. cikknek megfelelően történik;

SF^{egyéb} = az egyéb kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 8 %-kal;

Tényl.Névérték$^{egyéb}_{j}$ = a j-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névértéke:

$$Tényl.Névérték_j^{egyéb} = \sum_{l \in j\ fedezeti\ halmaz} Kock.Pozíció_l$$

66. A harmadik rész II. címe 6. fejezete 4. szakaszának a helyébe a következő szöveg lép:

„4. SZAKASZ
A PARTNERKOCKÁZATRA ALKALMAZANDÓ EGYSZERŰSÍTETT SZTENDERD MÓDSZER

281. cikk
A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézmények e fejezet 3. szakaszának megfelelően, összefüggésben a (2) bekezdéssel egyetlen kitettségértéket számítanak ki a nettósítási halmaz szintjén.

(2) Egy nettósítási halmaz kitettségértékét a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítani:

a) az intézmények nem alkalmazhatják a 274. cikk (6) bekezdésében említett eljárást;

b) a 275. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények a következőt alkalmazzák:

A 275. cikk (2) bekezdésében nem említett nettósítási halmazok esetében az intézmények a pótlási költséget a következő képlet szerint számítják ki:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$;

c) a 275. cikk (2) bekezdésétől eltérve az intézmények a következőt alkalmazzák:

Elismert tőzsdén kereskedett ügyletek nettósítási halmazai esetében, a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek nettósítási halmazai, vagy olyan ügyletek nettósítási halmazai esetében, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézmények a pótlási költséget a következő képlet alapján számítják ki:

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot;

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimális átutalási összeg;

d) a 275. cikk (3) bekezdésétől eltérve az intézmények a következőt alkalmazzák:

A letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazok esetében, ha a letéti megállapodás több nettósítási halmazra vonatkozik, az intézmények a pótlási költséget az egyes egyedi nettósítási halmazok (1) bekezdés szerint kiszámított

pótlási költségének összegeként számítják ki úgy, mintha azok nem lennének letéttel fedezve.

e) valamennyi fedezeti halmazt a 277a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell létrehozni.

f) a 278. cikk (1) bekezdése szerinti potenciális jövőbeli kitettség kiszámításához használandó képletben az intézményeknek a szorzót 1-nek kell venniük a következőképpen:

$$PFE = \sum_{a} Többlet^{(a)}$$

g) A 279a. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a következőt kell alkalmazniuk:

Az intézmények valamennyi ügylet esetében a következőképpen számítják ki a felügyeleti deltát:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \\ -1 \text{ ha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \end{cases}$$

h) Az átlagos hátralévő futamidő 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti felügyeleti szorzójának kiszámításához használt képlet a következő:

$$átl.hátralévő\ futamidő\ felügy.szorzója = E - S$$

i) A 279c. cikk (1) bekezdésében említett lejárati tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

(iii) a) a 275. cikk (1) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 1;

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 0,42;

j) A j-edik fedezeti halmaz 280a. cikk (3) bekezdése szerinti tényleges névértékének kiszámításához használandó képlet a következő:

$$Tényl.Névérték_j^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

k) A j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória 280c. cikk (3) bekezdése szerinti többletének kiszámításához használandó képlet a következő:

$$Többlet_j^{hitel} = \sum_{j} \left|Többlet\left(szervezet_j\right)\right|$$

l) A j-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória 280d. cikk (3) bekezdése szerinti többletének kiszámításához használandó képlet a

következő:

$$Többlet_j^{részvény} = \sum_j \left|Többlet\left(szervezet_j\right)\right|$$

m) A j-edik" fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória 280e. cikk (3) bekezdése szerinti többletének kiszámításához használandó képlet a következő:

$$Többlet_j^{áru} = \sum_j \left|Többlet\left(típus_k^j\right)\right|$$

"

67. A harmadik rész II. címe 6. fejezete 5. szakaszának a helyébe a következő szöveg lép:

„5. SZAKASZ
AZ EREDETI KITETTSÉG SZERINTI MÓDSZER

282. cikk
A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézmények akkor számíthatnak egyetlen kitettségértéket egy szerződéses nettósítási megállapodáshoz tartozó valamennyi ügyletre, ha a 274. cikk (1) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesül. Ellenkező esetben az intézményeknek minden egyes ügyletre külön kell kiszámítaniuk a kitettségértéket, az ügyletet önálló nettósítási halmazként kezelve.

(2) A nettósítási halmaz vagy ügylet kitettségértéke az aktuális pótlási költség és a potenciális jövőbeli kitettség összege megszorozva 1,4-del.

(3) A (2) bekezdésben említett aktuális pótlási költséget a következőképpen kell meghatározni:

a) elismert tőzsdén kereskedett ügyletek nettósítási halmazai esetén, a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek nettósítási halmazai, vagy olyan ügyletek nettósítási halmazai esetén, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézmények (a (2) bekezdésben említett aktuális pótlási költséget a következőképpen számítják ki:

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot;

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra

alkalmazandó minimális átutalási összeg

b) az intézmények a (2) bekezdésben említett aktuális pótlási költséget az összes egyéb nettósítási halmazra vagy egyedi ügyletre a következőképpen számítják ki:

$$RC = max\{CMV, 0\}$$

Az aktuális pótlási költség kiszámításához az intézményeknek legalább havonta frissíteniük kell az aktuális piaci értékeket.

(4) Az intézmények a következőképpen számítják ki a (2) bekezdésben említett potenciális jövőbeli kitettséget:

a) egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettsége a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi ügylet b) pont szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettségének összege;

b) egy egyedi ügylet potenciális jövőbeli kitettsége az ügylet névértéke megszorozva:

(i) az ügylet hátralévő futamidejének és 0,5 %-nak a szorzatával, kamatláb-szerződések esetében;

(ii) 4 %-kal a devizaárfolyamokra vonatkozó szerződések esetében;

(iii) 18 %-kal az aranyra vonatkozó szerződések esetében;

c) a b) pontban említett névértéket a 279b. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjának és a 279b. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani;

d) a nettósítási halmazok (3) bekezdés a) pontjában említett potenciális jövőbeli kitettségét meg kell szorozni 0,42-dal.

A kamatlábszerződések potenciális kitettségének a b) pont ii. alpontja szerinti kiszámításához az intézmény választhatja az ügyletek hátralévő futamideje helyett az eredeti futamidőt.”;

68. A 283. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az összes olyan tőzsdén kívüli származtatott ügylet és hosszú kiegyenlítési idejű ügylet esetén, amelyek esetében az intézmény nem kapott az (1) bekezdés szerinti engedélyt a belső modell módszer alkalmazására, az intézménynek a 3. vagy az 5. szakaszban meghatározott módszereket kell használnia. Ezeket a módszereket állandó jelleggel is lehet egy csoporton belül kombináltan alkalmazni.” .

69. A 298. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„298. cikk
A nettósítás kockázatcsökkentő hatása elismerésének következményei

A 3–6. szakasz alkalmazásában a nettósítás az ott leírtak szerint értelmezendő.

70. A 299. cikk (2) bekezdésének a) pontját el kell hagyni.

71. A 300. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„E szakasz és a hetedik rész alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:”;

b) a cikk a következő 5–11. ponttal egészül ki:

„5. „készpénzügyletek”: készpénzben, hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumban lebonyolított ügyletek, valamint azonnali devizaárfolyam- és áruügyletek; a repoügyletek, továbbá az értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére vonatkozó ügyletek nem készpénzügyletek;

6. „közvetett elszámolási megállapodás”: olyan megállapodás, amely teljesíti a 648/2012/EU rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételeket;

7. „többszintű ügyfélstruktúra”: olyan közvetett elszámolási megállapodás, amelynek keretében egy olyan szervezet nyújt elszámolási szolgáltatásokat egy intézménynek, amely nem klíringtag, de egy klíringtag vagy magasabb szintű ügyfél ügyfele;

8. „magasabb szintű ügyfél”: az a szervezet, amely alacsonyabb szintű ügyfélnek elszámolási szolgáltatásokat nyújt;

9. „alacsonyabb szintű ügyfél”: olyan szervezet, amely egy magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe a központi szerződő fél szolgáltatásait;

10. „garanciaalaphoz való előre be nem fizetett hozzájárulás”: olyan hozzájárulás, amelyre vonatkozóan valamely klíringtagként eljáró intézmény szerződéses kötelezettséget vállalt, hogy azt a központi szerződő fél rendelkezésére bocsátja, miután az adott központi szerződő fél az egy vagy több klíringtagja nemteljesítését követően felmerült veszteségei fedezésére már kimerítette garanciaalapját.

11. „teljes mértékben garantált letét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügylet”: olyan teljes mértékben fedezett pénzpiaci ügylet, amelynek keretében két partner letétet cserél ki egymás között, a szóban forgó partnerek fizetési kötelezettségei teljesítésének biztosítása céljából egy központi szerződő fél közvetítésével.”;

72. A 301. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„301. cikk

Tárgyi hatály

(1) E szakasz az alábbi szerződésekre és ügyletekre alkalmazandó, feltéve, hogy ezek központi szerződő féllel fennálló szerződések, illetve folyamatban lévő ügyletek:

a) a II. mellékletben felsorolt szerződések és a hitelderivatívák;

b) értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljes mértékben garantált letét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek;

c) hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.

Ez a szakasz nem alkalmazandó a készpénzügyletek kiegyenlítéséből eredő kitettségekre. Az intézmények az e rész V. címében meghatározott eljárást alkalmazzák az említett ügyletekből eredő kereskedési kitettségekre, és 0 %-os kockázati súlyt a kizárólag ezen ügyleteket fedező garanciaalap-hozzájárulásokra. Az intézmények a 307. cikkben meghatározott eljárást alkalmazzák az olyan garanciaalap-hozzájárulásokra, amelyek a készpénzügyletek mellett az első albekezdésben felsorolt szerződésekre vonatkoznak.

(2) E szakasz alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

a) az alapletét nem foglalja magában a központi szerződő fél részére a kölcsönös veszteségmegosztási mechanizmusokhoz nyújtott hozzájárulásokat;

b) az alapletét magában foglalja a klíringtagként eljáró intézmény által vagy egy ügyfél által a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény által előírt minimális összeget meghaladóan letétbe helyezett biztosítékot, amennyiben a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény megfelelő esetekben megakadályozhatja a klíringtagként eljáró intézményt vagy az ügyfelet abban, hogy kivonja a többletbiztosítékot;

c) ha a központi szerződő fél alapletétet használ a veszteségek klíringtagjai közötti kölcsönös megosztására, a klíringtagként eljáró intézmények az alapletétet a garanciaalaphoz való hozzájárulásként kezelik.”.

73. A 302. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézményeknek a megfelelő forgatókönyv-elemzések és stressztesztek segítségével fel kell mérniük, hogy a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek – így többek között a lehetséges jövőbeli hitelkitettségek vagy függő hitelkitettségek, vagy garanciaalapokhoz tett hozzájárulásokból eredő kitettségek –, illetve amennyiben az intézmények klíringtagként járnak el, a 304. cikkben meghatározott szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek fedezésére tartott szavatolótőke szintje igazodik-e az ezen kitettségekben rejlő kockázatokhoz.”.

74. A 303. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„303. cikk

A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettségeinek kezelése

(1) Az az intézmény, amely – saját részre vagy egy ügyfél és egy központi szerződő fél közötti pénzügyi közvetítőként – klíringtagként jár el, a központi szerződő féllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt a következőképpen számítja ki:

a) a 306. cikkben meghatározott eljárást alkalmazza a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire;

b) a 307. cikkben meghatározott eljárást alkalmazza a központi szerződő fél számára nyújtott, garanciaalaphoz való hozzájárulására.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézménynek az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire és garanciaalaphoz való hozzájárulásaival összefüggő kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek összege nem lehet nagyobb, mint azon szavatolótőke-követelmények összege, amelyek ugyanezen kitettségekre akkor lennének alkalmazandók, ha a központi szerződő fél nem lenne elfogadott központi szerződő fél.”.

75. A 304. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy klíringtagként eljáró, és ilyen minőségében egy ügyfél és egy központi szerződő fél között pénzügyi közvetítői szerepet betöltő intézménynek az ügyféllel kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt e fejezet 1–8. szakasza, valamint e rész jelen címe 4. fejezetének 4. szakasza, továbbá e rész VI. címe alapján kell kiszámítania.”;

b) a (3), (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben a klíringtagként eljáró intézmény a kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt az e fejezet 3. vagy 6. szakaszában meghatározott módszerek szerint számítja ki, a következők alkalmazandók:

a) a 285. cikk (2) bekezdésétől eltérve az intézmény az ügyféllel szembeni kitettsége tekintetében legalább öt munkanapos letéti kockázati periódust alkalmazhat;

b) az intézmény a központi szerződő féllel szembeni kitettsége tekintetében legalább tíz munkanapos letéti kockázati periódust alkalmaz;

c) a 285. cikk (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben a számításba bevont nettósítási halmaz teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, az intézmény figyelmen kívül hagyhatja az említett pontban meghatározott határértéket, feltéve, hogy a nettósítási halmaz nem felel meg az említett bekezdés b) pontjában foglalt feltételnek, és nem tartalmaz vitatott ügyleteket;

d) amennyiben a központi szerződő fél egy ügylet esetében változó letétet tart fenn, és az intézmény biztosítéka nem védett a központi szerződő fél fizetésképtelenségével szemben, az intézménynek olyan – 10 munkanapnál nem rövidebb – letéti kockázati periódust kell alkalmaznia, amely a következők közül a rövidebb: egy év, illetőleg az ügylet hátralévő futamideje.

(4) A 281. cikk (2) bekezdésének h) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény az e fejezet 4. szakaszában meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, a számítás során 0,21-nak megfelelő lejárati tényezőt használhat.

(5) A 282. cikk (4) bekezdésének d) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény az e fejezet 5 szakaszában meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, akkor a számítás során 0,21-nak megfelelő lejárati tényezőt használhat.”;

c) a cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A klíringtagként eljáró intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeinek a VI. címmel összhangban történő kiszámítása céljából alkalmazhatja a (3), (4) és (5) bekezdésben foglalt számítás eredményeként keletkező csökkentett nemteljesítéskori kitettséget.

(7) A klíringtagként eljáró olyan intézmény, amely a központi szerződő féllel kapcsolatos ügyletre vonatkozóan biztosítékot kap egy ügyféltől, és a biztosítékot továbbítja a központi szerződő félnek, az adott központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet esetében figyelembe veheti ezt a biztosítékot az ügyféllel szembeni kitettségét csökkentőként.

Többszintű ügyfélstruktúra esetén az első albekezdésben meghatározott eljárás a szóban forgó struktúra valamennyi szintjén alkalmazható.”.

76. A 305. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben az ügyfélnek minősülő intézmény, a klíringtagjával kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt e fejezet – értelemszerűen alkalmazandó – 1–8. szakasza, illetve e cím 4. fejezetének 4 szakasza és e rész VI. címe alapján kell kiszámítania.”;

b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az ügyfél kellően alapos jogi felülvizsgálatot végzett, amelyet naprakészen tart, és amely alátámasztja, hogy a b) pontban foglalt feltétel teljesítését biztosító intézkedések a megfelelő joghatóság vagy joghatóságok vonatkozó jogszabályai szerint jogszerűek, érvényesek, kötelezőek és végrehajthatók;”;

c) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az intézmény az első albekezdés b) pontjában foglalt feltétel teljesülésének értékelése során figyelembe veheti az ügyfelek pozícióinak és a kapcsolódó biztosítékoknak a központi szerződő fél számára történő átadására vonatkozó egyértelmű korábbi gyakorlatot és az ágazat e gyakorlat folytatására irányuló szándékát.”;

d) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy ügyfélnek minősülő intézmény nem teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, mert nem rendelkezik védelemmel a klíringtag és a klíringtag valamely másik ügyfele együttes nemteljesítéséből eredő veszteségekkel szemben, de az említett bekezdés a) pontjában, továbbá a többi pontjában meghatározott összes többi feltétel teljesül, az ügyfél a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt kiszámíthatja a 306. cikk alapján; ebben az esetben azonban a 306. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott 2 %-os kockázati súly helyett 4 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

(4) Többszintű ügyfélstruktúra esetében az az intézmény, amely alacsonyabb szintű ügyfél, és amely a központi szerződő fél szolgáltatásait magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe, csak akkor alkalmazhatja a (2) vagy (3) bekezdésben meghatározott eljárást, ha az említett bekezdésekben foglalt feltételek a struktúra minden szintjén teljesülnek.”.

77. A 306. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) amikor az intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény nem köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézmény a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségének kitettségértékét nullának veheti;”;

b) az (1) bekezdés a következő d) ponttal egészül ki:

„d) amikor az intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézménynek az a) vagy b) pont szerinti eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségére.”;

c) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy központi szerződő félnek vagy klíringtagnak biztosítékként nyújtott eszközök nem vonhatók csődeljárás alá abban az esetben, ha a központi szerződő fél, a klíringtag vagy a klíringtag egy vagy több ügyfele fizetésképtelenné válik, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet ezen eszközök partnerkockázati kitettségéhez.

(3) Az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékét, amennyiben ez szükséges, e fejezet 1–8. szakaszának és e cím 4. fejezete 4. szakaszának megfelelően kell kiszámítania.”

78. A 307. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„307. cikk
A központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásokhoz kapcsolódó tőkekövetelmények

A klíringtagként eljáró intézménynek a központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásaiból eredő kitettsége kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 308. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani;

b) a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett és előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 309. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani;

c) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 310. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani.”.

79. A 308. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából (DF_i) eredő kitettségéhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményt (K_i) az alábbiak szerint kell kiszámítania:

$$K_i = max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

ahol:

i = a klíringtagot jelölő index;

K_{CCP} = az elfogadott központi szerződő fél feltételezett tőkéje, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az

intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF_{CM} = az elfogadott központi szerződő fél valamennyi klíringtagjától származó előre befizetett hozzájárulások összege, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF_{CCP} = a központi szerződő fél előre befizetett pénzügyi forrásai, a központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az adott intézménynek az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjába előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához a (2) bekezdés alapján meghatározott szavatolótőke-követelményt (Ki) meg kell szoroznia 12,5-del.”;

b) a (4) és az (5) bekezdést el kell hagyni.

80. A 309. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„309. cikk
Szavatolótőke-követelmények a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás és az előre be nem fizetett hozzájárulás kapcsán

(1) Az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia a valamely nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásaiból (DF) és előre be nem befizetett hozzájárulásaiból (unfunded contributions, UC) eredő kitettségeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény (K) kiszámítására:

$$K = DF + UC.$$

(2) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézménynek a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az (1) bekezdés alapján meghatározott szavatolótőke-követelményt (K) meg kell szoroznia 12,5-del.”;

81. A 310. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„310. cikk
Elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

Az intézmény 0 %-os kockázati súlyt alkalmaz az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásaira.”.

82. A 311. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„311. cikk
Szavatolótőke-követelmények a bizonyos feltételeket már nem teljesítő központi szerződő

felekkel szembeni kitettségekhez kapcsolódóan

(3) Az intézmény az e cikkben meghatározott eljárást alkalmazza, amennyiben tudomására jutott – az általa igénybe vett központi szerződő fél illetékes hatósága által vagy a központi szerződő fél által közzétett nyilvános bejelentés vagy értesítés nyomán –, hogy a központi szerződő fél a továbbiakban nem fogja teljesíteni az engedélyezésre vagy adott esetben az elismerésre vonatkozó feltételeket.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltétel teljesül, az intézménynek az említett bekezdésben meghatározott körülmény felmerülésétől számított három hónapon belül – vagy annál korábban, amennyiben az intézmény illetékes hatósága ezt előírja – az alábbiak szerint kell eljárnia az adott központi szerződő féllel szembeni kitettségei viszonylatában:

a) az adott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire a 306. cikk (1) pontjának b) pontjában meghatározott eljárást alkalmazza;

b) az adott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulásaira és előre be nem befizetett hozzájárulásaira a 309. cikkben meghatározott eljárást alkalmazza;

c) az adott központi szerződő féllel szembeni, az e bekezdés b) és c) pontjában felsoroltaktól eltérő kitettségeit a hitelkockázatra vonatkozó, e cím 2. fejezete szerinti sztenderd módszernek megfelelően, vállalattal szembeni kitettségként kezeli.”.

83. A harmadik rész IV. címének 1. fejezete helyébe a következő szöveg lép::

„1. fejezet
Általános rendelkezések

325. cikk
A piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítási módszerei

(1) Az intézmény a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeit a következő módszereknek megfelelően határozza meg:

a) [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től: az e cím 1a. fejezetében meghatározott sztenderd módszer;

b) [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től: az e cím 1b. fejezetében meghatározott belső modellen alapuló módszer – csak az azon kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók esetében, amelyek tekintetében az intézmény a 325ba. cikkének megfelelően megkapta az említett módszer használatára vonatkozó engedélyt az illetékes hatóságoktól;

c) [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] után csak azon intézmények használhatják a (4) bekezdésben említett egyszerűsített sztenderd módszert a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeik meghatározására, amelyek teljesítik a 325a. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket;

d) [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig az e cím 5. fejezetében meghatározott egyszerűsített belső modell azon kockázati kategóriák esetében, amelyek tekintetében az intézmény a 363. cikknek megfelelően engedélyt kapott e módszer használatára. [E rendelet alkalmazásának kezdőnapja] után az intézmények többé nem használhatják az e cím 5. fejezetében meghatározott egyszerűsített belső modellt a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények meghatározására.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszerrel számított, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények a következő alkalmazandó szavatolótőke-követelmények összegét jelentik:

a) az e cím 2. fejezetében említett pozíciókockázatok szavatolótőke-követelményei;

b) az e cím 3. fejezetében említett devizaárfolyam-kockázatok szavatolótőke-követelményei;

c) az e cím 4. fejezetében említett árukockázatok szavatolótőke-követelményei.

(3) Az intézmény csoporton belül állandó jelleggel az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott módszereket kombinálva is használhatja, amennyiben az a) pontban meghatározott módszerrel számított, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények nem haladják meg a piaci kockázatokra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelmény 90 %-át. Ellenkező esetben az intézménynek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott módszert kell használnia a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó összes pozíció tekintetében.

(4) Az intézmény csoporton belül állandó jelleggel az (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott módszereket kombinálva is használhatja, a 363. cikknek megfelelően.

(5) Az intézmény az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott módszerek egyikét sem használhatja a c) pontban meghatározott módszerrel kombinálva.

(6) Az intézmények az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott módszert nem használhatják a kereskedési könyv azon eszközei tekintetében, amelyek értékpapírosítási pozíciók vagy a 104. cikk (7)–(9) bekezdésében meghatározott, korrelációkereskedési portfólióbeli (CTP) pozíciók.

(7) A CVA-kockázatok szavatolótőke-követelményének a 383. cikk szerinti fejlett módszer használatával való kiszámítása céljából az intézmények az e cím 5. fejezetében meghatározott egyszerűsített belső modellt [e rendelet alkalmazásának

kezdőnapja] után is használhatják, amely naptól viszont az intézmények az említett módszert a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából már nem használhatják.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki annak részletesebb meghatározása céljából, hogy az intézményeknek az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti módszerekkel miként kell meghatározniuk a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeit.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 6 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325a. cikk
Az egyszerűsített sztenderd módszer használatának feltételei

(1) Az intézmény a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket akkor számíthatja ki a 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszerrel, ha a piaci kockázatoknak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének nagysága havonta értékelve nem nagyobb a következő küszöbértékeknél:

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 300 millió EUR.

(2) Az intézmények a piaci kockázatoknak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységük adott napi nagyságát a következő követelményeknek megfelelően számítják:

a) bele kell számítani a kereskedési könyvhöz rendelt összes pozíciót, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat;

b) bele kell számítani a devizaárfolyam- és árukockázattal járó összes nem kereskedési könyvi pozíciót;

c) az összes pozíciót az adott napi piaci áron kell értékelni, kivéve a b) pontban említett pozíciókat. Ha a pozíció adott napi piaci ára nem áll rendelkezésre, akkor az intézmény az érintett pozíció legutóbbi piaci értékét veszi figyelembe;

d) az árukockázattal járó összes nem kereskedési könyvi pozíciót általános nettó devizaárfolyam-kockázati pozíciónak kell tekinteni, és a 352. cikknek megfelelően kell értékelni;

e) az árukockázattal járó összes nem kereskedési könyvi pozíciót a 357–358. cikkben meghatározott rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni;

f) az intézmény a hosszú pozíciók abszolút értékét összegzi a rövid pozíciók abszolút értékével.

(3) Az intézmények értesítik az illetékes hatóságokat arról, ha a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket e cikknek megfelelően számítják ki, vagy azzal felhagynak.

(4) Amennyiben az intézmény már nem felel meg az (1) bekezdés szerinti feltételek egyikének sem, haladéktalanul értesíti arról az illetékes hatóságot.

(5) Az intézmények a következő esetek bármelyikében három hónapon belül felhagynak a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények (1) bekezdés szerinti kiszámításával:

a) az intézmény három egymást követő hónapon át nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem;

b) az intézmény az utolsó 12 hónapból több mint 6 hónapban nem felel meg az (1) bekezdés szerinti feltételek egyikének sem.

(6) Amennyiben az intézmény felhagy a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények (1) bekezdésnek megfelelő kiszámításával, úgy a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények (1) bekezdésnek megfelelő kiszámítására csak akkor kaphat újból engedélyt, ha az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egy teljes éven át megszakítás nélkül teljesülnek.

(7) Az intézmények nem vállalhatnak fel egy adott pozíciót csak azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

325b. cikk
Konszolidált követelményekre vonatkozó engedmények

(1) A (2) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel és kizárólag a nettó pozíciók és a szavatolótőke-követelmény e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítása céljából az intézmények felhasználhatják az egyik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíciókat egy másik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíció ellentételezésére.

(2) Az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben foglaltakat, ha ezt az illetékes hatóságok engedélyezik – ennek feltétele, hogy a következő kritériumok mindegyike teljesüljön:

a) a csoporton belül a szavatolótőke megoszlása megfelelő;

b) azok a szabályozási, jogszabályi vagy szerződéses keretek, amelyek között az intézmények működnek, garantálják a csoporton belüli kölcsönös pénzügyi támogatást.

(3) Harmadik országban található vállalkozások érintettsége esetén a (2) bekezdésben szereplő feltételek mellett teljesülnie kell az összes következő feltételnek is:

a) az érintett vállalkozásokat harmadik országban engedélyezték, és vagy megfelelnek a hitelintézet fogalommeghatározásának, vagy elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások;

b) az érintett vállalkozások egyedi alapon olyan szavatolótőke-követelményeknek felelnek meg, amelyek egyenértékűek az ebben a rendeletben megállapítottakkal;

c) az adott harmadik országokban nincs hatályban olyan szabályozás, amely jelentősen érintené a csoporton belüli tőketranszfert.

325c. cikk

Devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó strukturált fedezeti ügyletek

(1) A piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából – az illetékes hatóságok engedélyével – ki lehet zárni azokat a pozíciókat, amelyeket az intézmény kifejezetten azért vállal, hogy fedezze a devizaárfolyamnak a 92. cikk (1) bekezdése szerinti tőkemegfelelési mutatókra gyakorolt negatív hatását, ha teljesülnek a következő feltételek:

a) a kizárás a következő összegek közül a legnagyobbra korlátozódik:

(i) a kapcsolt, de nem konszolidált jogalanyokban való befektetések devizában denominált összege;

(ii) a konszolidált leányvállalatokban való befektetések devizában denominált összege;

b) a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából való kizárás legalább hat hónapra érvényes;

c) az intézmény közölte az illetékes hatóságokkal az adott pozíció részleteit, megindokolta, hogy a pozíciót azért vállalta, hogy részben vagy teljes egészében fedezze a devizaárfolyamnak a 92. cikk (1) bekezdése szerinti tőkemegfelelési mutatókra gyakorolt negatív hatását, és közölte a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményekből az a) pontban említetteknek megfelelően kizárt adott pozíció összegét.

(2) A pozíciók piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményekből való, az (1) bekezdésnek megfelelő kizárását következetesen kell alkalmazni, és az az eszközök vagy más elemek élettartama során hatályban marad.

(3) Az illetékes hatóságoknak jóvá kell hagyniuk a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményekből való, az (1) bekezdésnek megfelelő kizárás összegének az intézmény általi bármely lényeges módosítását.”.

84. A 3. rész IV. címe a következő 1a. és 1b. fejezettel egészül ki:

„1a. fejezet
A sztenderd módszer

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

325d. cikk
A sztenderd módszer alkalmazási köre és struktúrája

Az intézmények a devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal járó kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeit a sztenderd módszerrel a következő három elem összegeként számítják ki:

a) az e fejezet 2. szakaszában meghatározott, érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény;

b) az e fejezet 5 szakaszában meghatározott, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó;

c) az e fejezet 4 szakaszában meghatározott, fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó;

2. SZAKASZ
AZ ÉRZÉKENYSÉGEN ALAPULÓ MÓDSZER SZERINTI SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

325e. cikk
Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „kockázati osztály”: a következő hét kategória egyike: i. általános kamatlábkockázat; ii. nem értékpapírosítás hitelfelár-kockázata; iii. értékpapírosítás hitelfelár-kockázata (nem korrelációkereskedési portfólió); iv. értékpapírosítás hitelfelár-kockázata (korrelációkereskedési portfólió – CTP); v. részvénypiaci kockázat; vi. árukockázat; valamint vii. devizaárfolyam-kockázat.

2. „érzékenység”: egy pozíció értékének az intézmény árazási modelljével kiszámított, a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében

bekövetkezett változásból eredő relatív változása.

3. „kategória”: hasonló kockázati profillal rendelkező pozíciók valamely kockázati osztályon belüli alkategóriája, amelyhez az e fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszában meghatározott kockázati súlyt rendelnek hozzá.

325f. cikk
Az érzékenységen alapuló módszer összetevői

(1) Az intézmények a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az érzékenységen alapuló módszer szerint az alábbi három szavatolótőke-követelménynek az összesítésével számítják ki a 325i. cikknek megfelelően:

a) a delta kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, mely kockázat az eszköz értékében a volatilitáshoz nem kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában, lineáris árazási funkciót feltételezve;

b) a vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, mely kockázat az eszköz értékében a volatilitáshoz kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;

c) a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, mely kockázat az eszköz értékében bekövetkező olyan változások kockázatát foglalja magában, amelyek nem a volatilitáshoz kapcsolódó fő kockázati tényezők mozgása miatt következnek be, és amelyekre nem terjed ki a delta kockázat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti számítás céljából:

d) az opcionalitással rendelkező eszközök összes pozíciója az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik.

e) az opcionalitással nem rendelkező eszközök összes pozíciója csak az (1) bekezdés a) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik.

E fejezet alkalmazásában az opcionalitással rendelkező eszközök többek között a következőket foglalják magukban: vételi, eladási opciók, plafon, padló, csereügyletre szóló opciók (swaption), limitáras opciók és egzotikus opciók. A beágyazott opciókat, például az előtörlesztési opciókat vagy az ügyfélmagatartáson alapuló (behavioural) opciókat a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításának céljából opciókban való önálló pozíciónak kell tekinteni.

E fejezet alkalmazásában azokat az eszközöket, amelyek pénzáramlásai az alapul szolgáló eszköz névértékének lineáris függvényeként írhatók le, opcionalitással nem rendelkező eszközöknek kell tekinteni.

325g. cikk
Delta és vega kockázatok szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézményeknek a delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához az e fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszában ismertetett delta és vega kockázati tényezőket kell alkalmazniuk.

(2) Az intézmények a delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására a (3)–(8) bekezdésben meghatározott eljárást alkalmazzák.

(3) Minden egyes kockázati osztály esetében a delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó valamennyi eszköz említett kockázati osztályba sorolt, alkalmazandó delta vagy vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét az e fejezet 3. szakaszának 2. alszakaszában megadott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az eszköz értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

(4) Az érzékenységeket az egyes kockázati osztályokon belüli kategóriák („b”) egyikéhez kell hozzárendelni.

(5) Az egyes „b” kategóriákon belül nettósítani kell az azonos kockázati tényezővel szembeni pozitív és negatív érzékenységeket, aminek eredménye a kategórián belüli egyes „k” kockázati tényezők nettó érzékenysége (s_k)).

(6) Az egyes kategóriákon belüli egyes kockázati tényezőkhöz tartozó nettó érzékenységet (s_k) meg kell szorozni a 6. szakaszban ismertetett megfelelő kockázati súllyal (RW_k), így a következő képlettel meghatározható az adott kategórián belüli egyes kockázati tényezők súlyozott érzékenysége (WS_k):

$$\mathrm{WS_k} = \mathrm{RW_k} \cdot \mathrm{s_k}$$

(7) A kategóriaspecifikus érzékenység (K_b) megállapításához az adott kategórián belüli különböző kockázati tényezők súlyozott érzékenységét összesíteni kell az alábbi képlet alapján, ahol a négyzetgyökfüggvényen belüli mennyiség alsó korlátja nulla. Az ugyanazon kategóriához tartozó súlyozott érzékenységekre a 6. szakaszban meghatározott megfelelő korrelációkat (ρ_{kl}) kell alkalmazni.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} \, WS_k \, WS_l}$$

(8) A kockázati osztályhoz tartozó minden egyes kategóriára ki kell számítani a kategóriaspecifikus érzékenységet (K_b) az (5)–(7) bekezdés szerint. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után a kategóriákba tartozó egyes kockázati tényezőkkel szembeni súlyozott érzékenységeket összesíteni kell az alábbi képlettel, a különböző kategóriák (6) bekezdésben

meghatározott súlyozott érzékenységeire vonatkozó megfelelő γ_{bc} korrelációk használatával, aminek eredménye a delta vagy vega kockázatokra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmény:

$$Kockázatiosztály_spec.\text{ delta vagy vega }szavatolótőke_köv. = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c}$$

ahol $S_b = \sum_k WS_k$ a b kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében, és $S_c = \sum_k WS_k$ a c kategóriában. Amennyiben S_b és S_c értéke a $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c$ teljes összegére negatív számot eredményez, az intézménynek a delta vagy vega kockázatokra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania, ahol $S_b = \max[\min(\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ a b kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre és $S_c = \max[\min(\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ a c kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

A delta vagy vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket minden egyes kockázati osztály tekintetében ki kell számítani az (1)–(8) bekezdésnek megfelelően.

325h. cikk
A görbületkockázat szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézmények a görbületkockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására a (2)–(6) bekezdésben meghatározott eljárást alkalmazzák.

(2) A 325g. cikk (4) bekezdése szerint kiszámított érzékenységek használatával az alábbi képlet alapján minden kockázati osztály tekintetében ki kell számítani a görbületkockázatnak az adott kockázati osztályhoz tartozó egyes (k) kockázati tényezőkre vonatkozó CVR_k nettó szavatolótőke-követelményét.

$$CVR_k = -min\left\{\sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(görbület)+})}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{(görbület)} \cdot s_{ik}\right], \sum_i \left[V_i\left(x_k^{(RW^{(görbület)-})}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{(görbület)} \cdot s_{ik}\right]\right\}$$

ahol:

i = a k kockázati tényezőhöz kapcsolódó görbületkockázatok által érintett eszközt jelölő index;

x_k = a k kockázati tényező aktuális szintje;

$V_i(x_k)$ = az i eszköznek az intézmény árazási modelljével becsült értéke, amelyhez a k kockázati tényező aktuális értékét kell figyelembe venni;

$V_i V_i\left(x_k^{(RW^{(görbület)+})}\right)$ és $V_i\left(x_k^{(RW^{(görbület)+})}\right)$ = az i eszköz értéke, miután x_k felfelé,

illetőleg lefelé mozdul el a vonatkozó kockázati súlyoknak megfelelően;

$RW_k^{(curvature)}$ = az *i* eszköz esetében a *k* görbületkockázati tényező 6. szakasznak megfelelően meghatározott kockázati súlya.

s_{ik} = az *i* eszköz delta érzékenysége, tekintettel a *k* görbületkockázati tényezőnek megfelelő delta kockázati tényezőre.

(3) Az egyes kockázati osztályok esetében a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított CVR_k nettó görbületkockázati követelményt hozzá kell rendelni az adott kockázati osztályba tartozó (b) kategóriák egyikéhez.

(4) Az egyes (b) kategóriákon belüli CVR_k nettó görbületkockázati követelményeket az alábbi képlettel, az egyes kategóriákon belüli *k,l* kockázatitényező-párok közötti megfelelő előírt ρ_{kl} korrelációk használatával összesíteni kell, aminek eredménye a görbületkockázatra vonatkozó kategóriaspecifikus szavatolótőke-követelmény:

$$K_b = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl}\, CVR_k CVR_l\, \psi(CVR_k, CVR_l)\right)}$$

ahol:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = olyan függvény, amelynek értéke 0, ha CVR_k és CVR_l előjele egyaránt negatív. Minden más esetben $\psi(CVR_k, CVR_l)$ értéke 1.

(5) A kategóriák nettó görbületkockázati szavatolótőke-követelményeit minden egyes kockázati osztályon belül összesíteni kell az alábbi képlettel, a különböző kategóriákhoz tartozó nettó görbületkockázati követelményekre vonatkozó megfelelő előírt γ_{bc} korrelációk alkalmazásával. Ez eredményezi a kockázati osztályra vonatkozó görbületkockázati szavatolótőke-követelményt.

$$Kockázatiosztály - spec.görbületkock.szavatolótőke - köv. = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b, S_c)}$$

ahol:

$S_b = \sum_k CVR_k$ a *b* kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében és $S_c = \sum_k CVR_k$ a *c* kategóriában:

$\psi(S_b, S_c)$ olyan függvény, amelynek értéke 0, ha S_b és S_c előjele egyaránt negatív Minden más esetben $\psi(S_b, S_c)$ értéke 1.

Ha S_b és S_c esetében ezek az értékek az alábbi átfogó összesítéssel negatív számot eredményeznek $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

az intézménynek alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania a görbületkockázat tőkekövetelményét, ahol $S_b = max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ a b kategória valamennyi kockázati tényezőjére és $S_c = max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ a c kategória valamennyi kockázati tényezőjére.

(6) A görbületkockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményt minden egyes kockázati osztály tekintetében ki kell számítani a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően.

325i. cikk

A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények összesítése

(1) Az intézmények a (2)–(5) bekezdésben meghatározott eljárás alapján összesítik a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket.

(2) A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények 325g. és 325h. cikkben leírt kiszámítását minden egyes kockázati osztályra vonatkozóan háromszor kell elvégezni, minden egyes alkalommal eltérő ρ_{kl} (a kategórián belüli kockázati tényezők közötti korreláció) és γ_{bc} (a kockázati osztályon belüli kategóriák közötti korreláció) korrelációs paraméterkészlet alkalmazásával. Az említett három paraméterkészlet a következő eltérő forgatókönyveknek felel meg:

a) a „közepes korreláció” forgatókönyve, amikor a ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paraméterek a 6. szakaszban meghatározottakhoz képest változatlanok maradnak.

b) az „erős korreláció” forgatókönyve, amikor a 6. szakaszban meghatározott ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paramétereket egységesen meg kell szorozni 1,25-dal, és ρ_{kl} valamint γ_{bc} paraméterre 100 %-os felső korlátot kell alkalmazni.

c) a „gyenge korreláció” forgatókönyve, amikor a 6. szakaszban meghatározott megfelelő előírt korrelációkat egységesen meg kell szorozni 0,75-dal.

(3) Az egyes forgatókönyvekből eredő valamennyi kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményt külön összesíteni kell a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozóan, ami három különböző, forgatókönyv-specifikus szavatolótőke-követelményt eredményez a delta, vega és görbületkockázat tekintetében.

(4) A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelmény a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított, delta, vega vagy görbületkockázatra vonatkozó három forgatókönyv-specifikus szavatolótőke-követelmény közül a legnagyobb.

(5) Az érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó három végleges szavatolótőke-követelmény összege.

325j. cikk
Indexhez kötött eszközök, több alaptermékes opciók kezelése

(1) Az intézményeknek az áttekintést (look-through) kell alkalmazniuk az indexhez kötött eszközökre és a több alaptermékes opciókra, amennyiben az index vagy az opció valamennyi összetevője azonos előjelű delta kockázati érzékenységgel rendelkezik. Az indexhez kötött eszközökből és több alaptermékes opciókból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek korlátozások nélkül nettósíthatók az egy alaptermékes instrumentumokkal szembeni érzékenységekkel, kivéve a korrelációkereskedési portfóliókban levő pozíciókat.

(2) A különböző előjelű delta kockázati érzékenységgel rendelkező, több alaptermékes opciók mentesülnek a delta és a vega kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények alól, de az e fejezet 4 szakaszában említett, fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá kell tartozniuk.

325k. cikk
Kollektív befektetési formák kezelése

(1) Az intézmények a kollektív befektetési formában lévő pozíció piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a következő módszerek egyikének alkalmazásával számítják ki:

a) Azoknak az intézményeknek, amelyek napi alapon azonosítani tudják a kollektív befektetési forma vagy az indexhez kötött eszköz alapul szolgáló befektetéseit, át kell tekinteniük az alapul szolgáló befektetéseket, és a 325j. cikk (1) bekezdésében meghatározott módszer szerint kell kiszámítaniuk a szóban forgó pozíció piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményét.

b) Amennyiben megállapíthatók a kollektív befektetési forma napi árai, és az intézménynek tudomása van a kollektív befektetési forma megbízatásáról, az adott intézménynek az érzékenységen alapuló módszer alkalmazásában tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumként kell figyelembe vennie a kollektív befektetési formában levő pozíciót;

c) Amennyiben megállapíthatók a kollektív befektetési forma napi árai, de az intézménynek nincs tudomása a kollektív befektetési forma megbízatásáról, az adott intézménynek az érzékenységen alapuló módszer alkalmazásában tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumként kell figyelembe vennie a kollektív befektetési formában levő pozíciót, és a pozícióhoz az „egyéb ágazat” részvénypiaci kockázati kategória kockázati súlyát kell hozzárendelniük.

(2) Az intézmények az alábbi harmadik felekre támaszkodhatnak a kollektív befektetési formában fennálló pozíciók tekintetében a piaci kockázatokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeik e fejezetben meghatározott módszerek

szerinti kiszámítása és az arra vonatkozó adatszolgáltatás során:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelője, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelőnél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki annak részletesebb meghatározása céljából, hogy milyen kockázati súlyokat kell hozzárendelni az (1) bekezdés b) pontjában említett kollektív befektetési formákban levő pozíciókhoz.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított tizenöt hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325l. cikk
Jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciók

(1) Az intézmények az e cikkben meghatározott eljárást alkalmazhatják a hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok jegyzési garanciavállalásból eredő pozícióinak piaci kockázataira vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására.

(2) Az intézmények az 1. táblázatban felsorolt megfelelő szorzók egyikét alkalmazzák az egyes kibocsátókban jegyzési garanciavállalással szerzett összes pozíciójuk nettó érzékenységére, kivéve azokat a jegyzési garanciavállalásokat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt, és a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az e fejezetben meghatározott módszer szerint, a kiigazított nettó érzékenységek alapján számítják ki.

1. táblázat

0. munkanap:	100 %
1. munkanap:	90 %
2–3. munkanap:	75 %
4. munkanap:	50 %
5. munkanap:	25 %

5. munkanapon túl:	0 %

E cikk alkalmazásában a 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

(3) Az intézmények értesítik az illetékes hatóságokat az e cikkben meghatározott eljárás alkalmazásáról.

3. SZAKASZ
A KOCKÁZATI TÉNYEZŐ ÉS AZ ÉRZÉKENYSÉG FOGALOMMEGHATÁROZÁSA

1. ALSZAKASZ
A KOCKÁZATI TÉNYEZŐK FOGALOMMEGHATÁROZÁSA

325m. cikk
Általános kamatlábkockázati tényezők

(1) Minden általános kamatlábkockázati tényező, többek között az inflációs kockázat és a keresztdeviza-báziskockázat esetében pénznemenként egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyike különböző típusú kockázati tényezőket tartalmaz.

A kamatlábérzékeny eszközökre alkalmazandó általános delta kamatlábkockázati tényezők az egyes pénznemekre és a következő lejáratokra vonatkozó releváns kockázatmentes kamatlábak: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézmények a kockázati tényezőket lineáris interpolációval vagy az intézmény független kockázatkezelési funkciója által a piaci kockázatoknak vagy az eredménynek a felső vezetés felé történő jelentéséhez használt árképzési funkciókkal leginkább összhangban álló módszer alkalmazásával rendelik hozzá a meghatározott pontokhoz.

(2) Az intézmények az egyes pénznemekre vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat az intézmény kereskedési könyvében tartott olyan pénzpiaci eszközök – például az egynapos indexált csereügyletek – alapján állapítják meg, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

(3) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (2) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbére (például a bankközi kamatlábswapok görbéire) kell alapulniuk.

Amennyiben a (2) bekezdésben és az e bekezdés első albekezdésében leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott pénznem esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény görbéjéből.

Ha az intézmények az e bekezdés második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban megállapított kockázati tényezőket hitelviszonyt megtestesítő állampapírokra alkalmazzák, a hitelviszonyt megtestesítő állampapír nem zárható ki a hitelfelár-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények alól. Ezekben az esetekben, ha a hitelfelár-elemtől nem lehet elkülöníteni a kockázatmentes kamatlábat, az e kockázati tényezővel szembeni érzékenységet az általános kamatlábkockázathoz és a hitelfelár-kockázathoz egyaránt hozzá kell rendelni.

(4) Az általános kamatlábkockázati tényezők esetében az egyes pénznemek különálló kategóriát alkotnak. Az intézmények a 6. szakasznak megfelelően az egy kategórián belüli, de különböző lejáratú kockázati tényezőkhöz eltérő kockázati súlyt rendelnek.

Az intézmények további kockázati tényezőket alkalmaznak az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok inflációs kockázatára, amelyek pénzáramlásai funkcionálisan függnek az inflációs rátáktól. Ezek a további kockázati tényezők a különböző lejáratokhoz kapcsolódó, piac által implikált pénznemenkénti inflációs ráták egy vektorából állnak. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi inflációs ráta az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

(5) Az intézmények az instrumentumnak a (4) bekezdésben említett, inflációs kockázatra vonatkozó további kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét az instrumentum értékének az árazási modellen alapuló – a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulásából eredő – változásával határozzák meg. Minden pénznem különálló kategóriát alkot. Az intézmények az egyes kategóriákon belül az inflációt egyetlen kockázati tényezőként kezelik, az egyes vektorok összetevőinek számától függetlenül. Az intézmények a fent leírtaknak megfelelően számított, inflációval szembeni érzékenységeket a kategórián belül nettósítják, ami a kategóriára vonatkozó egyetlen nettó érzékenységet eredményez.

(6) A különböző pénznemekben történő kifizetéseket magukban foglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében figyelembe kell venni az említett pénznemek közötti keresztdevizás báziskockázatot is. Az érzékenységen alapuló módszer alkalmazásában az intézmények által alkalmazandó kockázati tényező az egyes pénznemek USA-dollárhoz vagy euróhoz kapcsolódó keresztdeviza-báziskockázata. Az intézményeknek az olyan keresztdeviza-bázisokat, amelyek nem USA-dollárhoz vagy euróhoz kapcsolódnak, USA-dollár alapúan vagy euróalapúan kell kiszámítaniuk.

Az egyes keresztdeviza-báziskockázati tényezők pénznemenként a különböző lejáratokhoz kapcsolódó, egy keresztdeviza-alapú vektorból állnak. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi keresztdeviza-bázis az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Minden pénznem különálló kategóriát alkot.

Az intézmények az instrumentum kockázati tényezővel szembeni érzékenységét az

instrumentum értékének az árazási modellen alapuló – a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulásából eredő – változásával határozzák meg. Minden pénznem különálló kategóriát alkot. Az egyes kategóriákon belül két lehetséges eltérő kockázati tényezőt kell figyelembe venni: az euróalapot és az USD-alapot, tekintet nélkül az egyes keresztdeviza-bázisos vektorok összetevőinek számára. A kategóriánkénti nettó érzékenység száma legfeljebb kettő lehet.

(7) Az általános kamatlábbal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó, általános vega kamatlábkockázati tényezők a (2) és a (3) bekezdésben leírt megfelelő kockázatmentes kamatlábak implikált volatilitásai, amelyeket a pénznemtől függően kell kategóriákhoz és az egyes kategóriákon belül a következő lejáratokhoz hozzárendelni: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Pénznemenként egy kategóriát kell megadni.

Az intézményeknek nettósítás céljából az ugyanazon kockázatmentes kamatlábakhoz kapcsolódó és ugyanahhoz a lejárathoz hozzárendelt implikált volatilitást kell figyelembe venniük ugyanazon kockázati tényező kialakításához.

Amikor az intézmények az e bekezdésben említetteknek megfelelően az implikált volatilitásokat hozzárendelik a lejáratokhoz, a következőket kell alkalmazni:

a) ahol az opció lejárata az alapul szolgáló eszköz lejáratához igazodik, egyetlen kockázati tényezőt kell figyelembe venni, amelynek hozzárendelése a szóban forgó lejárat alapján történik.

b) az opció lejárata rövidebb, mint az alapul szolgáló eszköz lejárata, a következő kockázati tényezőket kell figyelembe venni az alábbiaknak megfelelően:

   (i) az első kockázati tényezőt az opció lejáratának megfelelően kell hozzárendelni;

   (ii) a második kockázati tényezőt az opció alapjául szolgáló eszköz – opció lejárati időpontjában számított – hátralévő futamidejének megfelelően kell hozzárendelni.

(8) Az intézmény által alkalmazandó általános görbületi kamatlábkockázati tényezők pénznemenként a kockázatmentes kamatlábak egy vektorából állnak, amely egy adott kockázatmentes hozamgörbét fejez ki. Minden pénznem különálló kategóriát alkot. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú kockázatmentes kamatláb az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül.

(9) Az intézmények a 325h. cikkel összhangban kiszámítják az eszköz s_{ik} görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat alkalmazásában az intézmények a különböző hozamgörbéknek megfelelő és eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként veszik figyelembe, amennyiben az említett vektorok ugyanazon a pénznemnek felelnek meg. Az intézmények az ugyanazon kockázati tényezővel szembeni érzékenységeket nettósítják. Kategóriánként csak

egy nettó érzékenységet lehet figyelembe venni.

Az inflációs kockázatok és a keresztdeviza-báziskockázatok tekintetében nem kell görbületkockázati tőkekövetelményt megállapítani.

325n. cikk
Hitelfelár-kockázati tényezők nem értékpapírosítás esetén

(1) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási instrumentumokra alkalmazandó delta hitelfelár-kockázati tényezőket kibocsátóik hitelkockázati felárai jelentik, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek, és amelyek az alábbi lejárati időkhöz vannak hozzárendelve: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézmények kibocsátónként és lejáratonként egy kockázati tényezőt alkalmaznak, függetlenül attól, hogy a szóban forgó kibocsátó hitelkockázati felára hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból vagy hitel-nemteljesítési csereügyletekből következik-e. A kategóriák a 6. szakaszban említett ágazati kategóriák, és az egyes kategóriák tartalmazzák a releváns tényezőhöz kapcsolódó valamennyi kockázati tényezőt.

(2) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási alapul szolgáló eszközökkel rendelkező opciókra alkalmazandó vega hitelfelár-kockázati tényezők az alaptermék kibocsátójára alkalmazott, (1) bekezdés szerinti hitelkockázati felárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejáratának megfelelően: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(3) Az intézmények által a nem értékpapírosítási instrumentumokhoz alkalmazott hitelfelár-görbületkockázati tényezők a hitelkockázati felárak egy vektorából állnak, amely egy adott kibocsátó hitelkockázatifelár-görbéjét fejezi ki. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(4) Az intézmények a 325h. cikkel összhangban kiszámítják az instrumentum s_{ik} görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat alkalmazásában az intézmények vagy a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból vagy hitel-nemteljesítési csereügyletekből következő és eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként veszik figyelembe, amennyiben az említett vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

325o. cikk
Hitelfelár-kockázati tényezők értékpapírosítás esetén

(1) Az intézmények a (3) bekezdésben említett CTP-értékpapírosítás hitelfelár-kockázati tényezőit alkalmazzák a korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítási pozíciókra a 104. cikk (7)–(9) bekezdésében említetteknek megfelelően.

Az intézmények az (5) bekezdésben említett nem CTP-értékpapírosítás hitelfelár-kockázati tényezőit alkalmazzák a korrelációkereskedési portfólióhoz nem kapcsolódó értékpapírosítási pozíciókra a 104. cikk (7)–(9) bekezdésében említetteknek megfelelően.

(2) A korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriáknak meg kell egyezniük a nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriákkal a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

A nem korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriák külön meghatározottak ehhez a kockázati kategóriához a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

(3) Az intézmények által a korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségei kibocsátóinak az alábbi lejárati időkre vonatkozó releváns hitelkockázati felárai, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és a hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségeinek kibocsátójára alkalmazott hitelkockázati felárak e bekezdés a) pontjában leírtaknak megfelelően származtatott implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

c) a görbületkockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapjául szolgáló kitettségek kibocsátóinak releváns hitelfelár-hozamgörbéi, különböző lejáratú, az e bekezdés a) pontjában leírtak szerint származtatott hitelkockázati felárak vektoraként kifejezve. Minden egyes eszköz esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

(4) Az intézmények a 325h. cikkel összhangban kiszámítják az értékpapírosítási

pozíció s_{ik} görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat alkalmazásában az intézmények vagy a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból vagy hitel-nemteljesítési csereügyletekből következő és eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként veszik figyelembe, amennyiben az említett vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

(5) Az intézmények által a nem korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezőknek az alapul szolgáló instrumentumok felára helyett az ügyletrészsorozat felárára kell utalniuk, és e tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az ügyletrészsorozat releváns hitelkockázati felárai, az ügyletrészsorozat lejárata szerint a következő lejárati időkhöz hozzárendelve: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként a korrelációkereskedési portfólióhoz nem tartozó értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az ügyletrészsorozatok hitelkockázati felárainak implikált volatilitásai, amelyek mindegyike a következő lejárati időkhöz hozzárendelt a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

c) a görbületkockázati tényezők megegyeznek az e bekezdés a) pontjában leírt tényezőkkel. E kockázati tényezők mindegyikére a 6. szakaszban említett közös kockázati súlyt kell alkalmazni.

325p. cikk
Részvénypiaci kockázati tényezők

(1) Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által alkalmazandó részvénypiaci delta kockázati tényezők az azonnali részvényárfolyamok és a részvény-repomegállapodás kamatlábai vagy a részvények repokamatlábai.

A részvénypiaci kockázat alkalmazásában a részvény egyedi repogörbéje jelenti az egyetlen kockázati tényezőt, amely a különböző lejárati időkre vonatkozó repokamatlábak vektoraként kerül kifejezésre. Minden egyes instrumentum esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú repokamatláb az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

Az intézmények az instrumentum kockázati tényezővel szembeni érzékenységét az instrumentum értékének az árazási modellen alapuló – a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulásából eredő – változásával határozzák meg. Az intézményeknek ugyanazon tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír repokamat-kockázati tényezőjével szembeni érzékenységeket nettósítaniuk kell, függetlenül az

egyes vektorok összetevőinek számától.

(3) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega részvénypiaci kockázati tényezők az azonnali részvényárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. A részvény repokamatlábára nem kell vega kockázati tőkekövetelményt megállapítani.

(4) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó részvénypiaci görbületkockázati tényezők az azonnali részvényárfolyamok, a megfelelő opciók lejáratától függetlenül. A részvény repokamatlábára nem kell görbületkockázati tőkekövetelményt megállapítani.

325q. cikk
Árukockázati tényezők

(1) Az összes árukockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta árukockázati tényezők az áruk azonnali árai árutípusok és a következő két szerződéses fokozat szerint: alap- vagy névleges fokozat. Az intézmények ugyanazon árutípus tekintetében két – azonos lejáratú és azonos szerződéses fokozatú – áruárat csak akkor tekintenek az azonos kockázati tényezőt létrehozónak, ha a szállítási helyszínre vonatkozó jogi feltételek azonosak.

(3) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az árutípusonkénti áruárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati kategóriákhoz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Az intézmények az ugyanazon árutípussal szembeni és ugyanazon lejárathoz hozzárendelt érzékenységeket egyetlen kockázati tényezőként veszik figyelembe, amelyeket aztán nettósítanak.

(4) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó árupiaci görbületkockázati tényezők az árutípusra vonatkozó, különböző lejáratú áruárak, vektorként kifejezve. Minden egyes eszköz esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi áruárat az adott áru tekintetében az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználnak. Az intézmények nem tesznek különbséget az áru árai között fokozat vagy a szállítási helyszín szerint.

Az instrumentum s_{ik} görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét 325h. cikkel összhangban számítják ki. A görbületkockázat alkalmazásában az intézmények az eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként veszik figyelembe, amennyiben az

említett vektorok ugyanazon árutípusnak felelnek meg.

325r. cikk
Devizaárfolyam-kockázati tényezők

(1) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében kifejezett azonnali árfolyamai. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

(2) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett devizapárok árfolyamainak implikált volatilitásai. Az árfolyamok említett implikált volatilitásait a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

(3) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó devizaárfolyam-görbületkockázati tényezők az (1) bekezdésben említett tényezőknek felelnek meg.

(4) A devizaárfolyammal összefüggő delta, vega kockázati és görbületkockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

2. ALSZAKASZ:
AZ ÉRZÉKENYSÉG FOGALOMMEGHATÁROZÁSAI

325s. cikk
Delta kockázati érzékenységek

(1) Az intézmények a delta általános kamatlábkockázati (GIRR) érzékenységek értékét az alábbiak szerint számítják ki:

a) a kockázatmentes kamatlábakat tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

ahol:

r_{kt} = a t lejáratú k kockázatmentes görbe kamatlába;

Vi (.) = i eszköz árazási függvénye;

x, y = az árazási függvény egyéb változói.

b) az inflációs és keresztdevizás báziskockázatot tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni (s_{x_j}) érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0.0001\,\overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0.0001}$$

ahol:

$\bar{x}_{ji}$ = az m összetevők vektora, amely az implikált inflációs görbét vagy egy adott *j* pénznem keresztdeviza-alapú görbéjét fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, inflációhoz vagy keresztdevizához kapcsolódó változók számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = az (1 x m) dimenzió egységmátrixa;

Vi (.) = *i* eszköz árazási függvénye;

y, z = az árazási modell egyéb változói

(2) Az intézmények a következőképpen számítják ki a delta hitelfelár-kockázati érzékenységeket valamennyi értékpapírosítási és nem értékpapírosítási pozícióra ($s_{cs_{kt}}$):

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\, cs_{kt} + 0.0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0.0001}$$

ahol:

cs_{kt} = j kibocsátó hitelkockázati felárának értéke t lejárati időpontban;

Vi (.) = i eszköz árazási függvénye;

x, y = az árazási függvény egyéb változói.

(3) Az intézményeknek a részvénypiaci delta érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) az azonnali részvényárfolyamokat tartalmazó k kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységeket (s_k) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\, EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0.01}$$

ahol:

k az adott, tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír;

EQ_k a szóban forgó tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír azonnali (spot)

árfolyama; valamint

V_i (.) i eszköz árazási függvénye.

x, y = az árazási modell egyéb változói

b) a tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír repokamatait tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001\,\overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0.0001}$$

ahol:

k = a részvényt jelölő index;

$\bar{x}_{ki}$ = m összetevő vektora, amely egy adott k részvényhez kapcsolódó repoügylet lejárati struktúráját fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, különböző lejáratoknak megfelelő repokamatlábak számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = az (1 x m) dimenzió egységmátrixa;

Vi (.) = i eszköz árazási függvénye;

y, z = az i eszköz árazási modelljének egyéb változói.

(4) Az intézmények az egyes k kockázati tényezőkel szembeni delta árukockázati érzékenységet (s_k) a következőképpen számítják ki:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

ahol:

k = adott árukockázati tényező;

CTY_k = k kockázati tényező értéke;

V_i (.) = *i* instrumentum piaci értéke a *k* kockázati tényező függvényében kifejezve.

(5) Az intézmények az egyes k devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységet (s_k) a következőképpen számítják ki:

$$s_k = \frac{V_i(1.01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

ahol:

k = adott devizaárfolyam-kockázati tényező;

FX_k = a kockázati tényező értéke;

V_i (.) = i instrumentum piaci értéke a k kockázati tényező függvényében kifejezve.

325t. cikk
Vega kockázati érzékenységek

(1) Az intézmények egy opció adott k kockázati tényezővel szembeni vega kockázati érzékenységét (s_k) a következőképpen számítják ki:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

ahol:

k = implikált volatilitást tartalmazó adott vega kockázati tényező;

vol_k = e kockázati tényező értéke, amelyet százalékban kell kifejezni;

x,y = az árazási függvény egyéb változói.

(2) Azon kockázati osztályok esetében, amelyeknél a vega kockázati tényezőknek lejárati dimenziója van, de amelyek esetében a kockázati tényezők hozzárendelésére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, mivel az opciók nem rendelkeznek lejárattal, az intézményeknek ezeket a kockázati tényezőket a leghosszabb előírt lejárati időhöz kell hozzárendelniük. Ezek az opciók a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá tartoznak.

(3) Olyan opciók esetében, amelyek nem rendelkeznek kötési árral vagy limitárral, illetőleg olyan opciók esetében, amelyek több kötési árral vagy limitárral rendelkeznek, az intézményeknek az intézményen belül az opció árazásához használt kötési árakhoz és lejárathoz való hozzárendelést kell alkalmazniuk. Ezek az opciók a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá is tartoznak.

(4) Az intézmények nem számítják ki a 104. cikk (7)–(9) bekezdésében említett korrelációkereskedési portfólióban levő azon értékpapírosítási ügyletrészsorozatok vega kockázatát, amelyeknek nincs implikált volatilitásuk. Az említett értékpapírosítási ügyletrészsorozatokra delta kockázati és görbületkockázati tőkekövetelményt kell számítani.

325u. cikk
Az érzékenységi számításokra vonatkozó követelmények

(1) Az intézmények az eredménykimutatásban használt intézményi árazási modellben figyelembe vett érzékenységeket alkalmazzák.

(2) Az intézmények feltételezik, hogy az implikált volatilitás az opcionalitás tárgyát

képező eszközök delta érzékenységének kiszámítása során állandó marad.

(3) Az intézmények feltételezik, hogy az opció alapjául szolgáló eszköz log-normális vagy normális eloszlást követ azokban az árazási modellekben, amelyekből az általános vega kamatlábkockázati vagy hitelfelár-kockázati érzékenységek kiszámítása során az érzékenységeket származtatják. Az intézmények feltételezik, hogy az alapul szolgáló eszköz log-normális vagy normális eloszlást követ azokban az árazási modellekben, amelyekből a vega részvénypiaci kockázati, árukockázati vagy devizaárfolyam-kockázati érzékenység kiszámítása során az érzékenységeket származtatják.

(4) Az intézmények az érzékenységek kiszámítása során kizárják a hitelértékelési korrekciókat.

4. SZAKASZ
A FENNMARADÓ KOCKÁZATRA VONATKOZÓ TÖBBLET

325v. cikk
A fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény

(1) A fennmaradó kockázatnak kitett instrumentumokra az intézményeknek az e fejezet 2. szakaszában meghatározott, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeken kívül az e cikknek megfelelő kiegészítő szavatolótőke-követelményeket is alkalmazniuk kell.

(2) Egy instrumentum akkor tartozik a fennmaradó kockázatnak kitett instrumentumok közé, ha megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) egzotikus alapul szolgáló eszközre hivatkozik;

b) más fennmaradó kockázatoknak van kitéve.

(3) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket úgy kell kiszámítaniuk, hogy a (2) bekezdésben említett instrumentumok bruttó névleges értékének összegét megszorozzák a következő kockázati súlyokkal:

a) 1,0 % a (2) bekezdés a) pontjában említett instrumentumok esetében;

b) 0,1 % a (2) bekezdés b) pontjában említett instrumentumok esetében.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézmény nem alkalmazza a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt arra az instrumentumra, amely megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) elismert tőzsdén jegyzik;

b) a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően központi elszámolásra alkalmas;

c) tökéletesen ellentételezi egy másik kereskedési könyvi pozíció piaci kockázatát, amely esetben a két tökéletesen egyező kereskedési könyvi pozíció mentesül a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény alól.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletesebb meghatározása érdekében, hogy a (2) bekezdés alkalmazásában mi minősül egzotikus alapul szolgáló eszköznek, és mely instrumentumok vannak kitéve más fennmaradó kockázatoknak.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH a következő elemeket veszi figyelembe:

d) Az egzotikus alapul szolgáló eszközök közé tartoznak azok a kitettségek, amelyek nem tartoznak a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti delta, vega vagy görbületkockázatra vonatkozó eljárás vagy az 5. szakaszban meghatározott nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény hatálya alá. Az EBH-nak legalább azt meg kell vizsgálnia, hogy az élettartam-kockázatot, az időjárást, a természeti katasztrófákat és a jövőben realizált volatilitást egzotikus mögöttes kitettségnek kell-e tekinteni.

e) Az EBH-nak annak meghatározásakor, hogy mely instrumentumok vannak kitéve más fennmaradó kockázatoknak, legalább azokat az instrumentumokat meg kell vizsgálnia, amelyek megfelelnek a következő kritériumok bármelyikének:

(i) az instrumentum a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti vega és görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik, és olyan megtérülést generál, amely nem reprodukálható hagyományos opciók véges számú lineáris kombinációjaként;

(ii) az instrumentum olyan értékpapírosítási pozíció, amely a 104. cikk (7)–(9) bekezdésének megfelelően a korrelációkereskedési portfólióhoz tartozik. A korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó nem értékpapírosítási fedezeti ügyleteket nem kell figyelembe venni.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított tizenöt hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

5. SZAKASZ
A NEMTELJESÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNY

325w. cikk
Fogalommeghatározások és általános rendelkezések

(1) A hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapírokra, az ezeket alapul vevő származtatott ügyletekre és az olyan származtatott ügyletekre, amelyek megtérülését vagy valós értékét a származtatott ügylet partnerétől eltérő kötelezett nemteljesítési eseménye befolyásolja, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket kell alkalmazni. Az intézmények a nemteljesítési kockázatra vonatkozó követelményeket külön-külön számítják ki a következő instrumentumtípusok esetében: nem értékpapírosítások, a korrelációkereskedési portfólióhoz nem tartozó értékpapírosítások és a korrelációkereskedési portfólióhoz tartozó értékpapírosítások. Az intézmény nemteljesítési kockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelményeit e három összetevő összege képezi.

(2) E szakasz alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „rövid kitettség”: a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése nyereséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

b) „hosszú kitettség”: a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése veszteséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

c) a bruttó váratlancsőd-összeg (jump to default, JTD) annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amelyet a kötelezett nemteljesítése eredményezne az adott kitettségen;

d) a nettó váratlancsőd-összeg (jump to default, JTD) annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amelyet a kötelezett nemteljesítése eredményezne az adott kitettség tekintetében, a bruttó váratlancsőd-összegek nettósítása után;

e) az LGD a kötelezett nemteljesítéskori veszteségrátája az általa kibocsátott instrumentumon, az instrumentum névleges értékének arányában kifejezve;

f) a nemteljesítési kockázati súlyok az egyes kötelezettek becsült nemteljesítési valószínűségét képviselő százalékos arányok, az adott kötelezettek hitelképességének megfelelően.

1. ALSZAKASZ
A NEM ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK NEMTELJESÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNYE

325x. cikk

A bruttó váratlancsőd-összegek

(1) Az intézmények a bruttó váratlancsőd-összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni hosszú kitettségek esetében a következő képlettel számítják ki:

$$JTD_{hosszú} = max\{LGD \,.\, V_{névleges} + P\&L_{hosszú} + Kiigazítás_{hosszú}\}$$

ahol:

$V_{névleges}$ = az instrumentum névleges értéke;

$P\&L_{hosszú}$= ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál. A nyereségeket pozitív, a veszteségeket negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

$Kiigazítás_{hosszú}$= az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteség arányában. A növeléseket pozitív, a csökkentéseket negatív előjellel kell bevinni a $Kiigazítás_{hosszú}$ tagba.

(2) Az intézmények a bruttó váratlancsőd-összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni rövid kitettségek esetében a következő képlettel számítják ki:

$$JTD_{rövid} = max\{LGD \,.\, V_{névleges} + P\&L_{rövid} + Kiigazítás_{rövid}\}$$

ahol:

$V_{névleges}$ = a képletbe negatív előjellel beállítandó instrumentum névleges értéke;

$P\&L_{rövid}$= ez a tag a rövid kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál. A nyereségeket pozitív, a veszteségeket negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

$Kiigazítás_{rövid}$= az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteség arányában. A csökkentéseket pozitív, a növeléseket negatív előjellel kell bevinni a $Kiigazítás_{rövid}$ tagba.

(3) Az intézmények az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a következő nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) alkalmazzák:

a) a nem előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni kitettségekre 100 %;

b) az előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni kitettségekre 75 %;

c) a 129. cikk szerinti, fedezett kötvényekkel szembeni kitettségekre 25 %.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok névleges értéke a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum névértéke. Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a hitelviszonyt megtestesítő értékpapíron alapuló származtatott ügyletek névleges értéke az alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír névértéke.

(5) A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségek esetében az intézmények a bruttó váratlancsőd-összegeket az (1) és a (2) bekezdésben említettek helyett a következőképp számítják ki:

$$JTD_{hosszú} = max\{LGD \,.\, V + P\&L_{hosszú} + Kiigazítás_{hosszú}\}$$
$$JTD_{rövid} = max\{LGD \,.\, V + P\&L_{rövid} + Kiigazítás_{rövid}\}$$

ahol

V = a részvény valós értéke vagy – származtatott részvényügyletek esetében – a származtatott ügylet alapjául szolgáló részvény valós értéke.

(6) Az intézmények a (6) bekezdés szerinti számítás céljából a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok esetében 100 %-os nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) alkalmaznak.

(7) Ha a nemteljesítési kockázatnak való kitettség olyan származtatott ügyletekből ered, amelyek megtérülése a kötelezett nemteljesítése esetén nem kötődik a kötelezett által kibocsátott konkrét instrumentum névleges értékéhez vagy a kötelezett vagy az általa kibocsátott instrumentum nemteljesítéskori veszteségrátájához, akkor az intézmények alternatív módszereket használnak a bruttó váratlancsőd-összegek becslésére, amelyeknek meg kell felelniük a 325t. cikk (3) bekezdése szerinti bruttó váratlancsőd-összeg fogalmának.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletesebb meghatározása érdekében, hogy az intézményeknek az instrumentumok különböző típusai esetében miként kell kiszámítaniuk a váratlancsőd-összegeket e cikknek megfelelően, és milyen alternatív módszereket használhatnak a bruttó váratlancsőd-összegek (7) bekezdés szerinti becslésére.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított tizenöt hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325y. cikk
A nettó váratlancsőd-összegek

(1) Az intézmények a rövid és a hosszú kitettségek bruttó váratlancsőd-összegeinek

nettósításával nettó váratlancsőd-összegeket számítanak. Nettósításra csak azonos kötelezettel szembeni kitettségek esetében kerülhet sor, ha a rövid kitettségek szenioritása nem nagyobb, mint a hosszú kitettségeké.

(2) A nettósítás a nettósítandó kitettségek lejáratától függően lehet teljes vagy részleges:

a) a nettósítás teljes, ha a nettósítandó kitettségek lejárata legalább egy év;

b) a nettósítás részleges, ha a nettósítandó kitettségek közül legalább egynek a lejárata egy évnél rövidebb, amely esetben az egy évnél rövidebb lejáratú egyes kitettségek váratlancsőd-összegének nagyságát a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított arányával ki kell igazítani.

(3) Amennyiben nettósítás nem lehetséges, úgy a legalább egy éves lejáratú kitettségek esetében a bruttó váratlancsőd-összegek megegyeznek a nettó váratlancsőd-összegekkel. Az egy évnél rövidebb lejáratú bruttó váratlancsőd-összegeket a nettó váratlancsőd-összeg kiszámításához arányosan ki kell igazítani.

E kitettségek esetében a szorzó a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított aránya, 3 hónapos alsó korláttal.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a származtatott ügyletek lejáratát kell figyelembe venni, és nem az alapul szolgáló eszközökét. A részvényjellegű készpénzkitettségek hozzárendelt lejárata az intézmény választása szerint egy év vagy három hónap lehet.

325z. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámítása

(1) A nettó váratlancsőd-összegeket a partner típusától függetlenül meg kell szorozni a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 2. táblázatnak megfelelően:

2. táblázat

Hitelminőségi kategória	Nemteljesítési kockázati súly
1. hitelminőségi besorolás	0,5 %
2. hitelminőségi besorolás	3 %
3. hitelminőségi besorolás	6 %
4. hitelminőségi besorolás	15 %
5. hitelminőségi besorolás	30 %
6. hitelminőségi besorolás	50 %

Nem minősített	15 %
Nemteljesítő	100 %

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények tekintetében 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni az olyan kitettségekhez, amelyek a III. rész II. cím 2. fejezete szerinti, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján 0 %-os nemteljesítési kockázati súlyt kapnának.

(3) A súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket a következő kategóriákhoz kell allokálni: vállalatok, kormányzatok és helyi önkormányzatok/települések.

(4) Az egyes kategóriákon belül a súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

$$max\left\{\left(\sum_{i \in \text{Hosszú}} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in \text{Rövid}} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right); 0\right\}$$

ahol

i = a b kategóriához tartozó instrumentumot jelölő index;

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

WtS = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok kedvezményét megjelenítő arány, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{\text{long}}}{\sum \text{net JTD}_{\text{hosszú}} + \sum |\text{net JTD}_{\text{rövid}}|}$$

A DRC_b és a WtS céljából a hosszú és a rövid pozíciók összeadását a kategória minden pozíciója tekintetében el kell végezni, függetlenül azok hitelminőségi besorolásától, ezzel meghatározva a nemteljesítési kockázatra vonatkozó kategóriaspecifikus szavatolótőke-követelményeket.

(5) A nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelményét a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

2. ALSZAKASZ
ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK (NEM KORRELÁCIÓKERESKEDÉSI PORTFÓLIÓ) NEMTELJESÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNYE

325aa. cikk
Váratlancsőd-összegek

(1) Az értékpapírosítási kitettségek bruttó váratlancsőd-összegei az értékpapírosítási kitettségek valós értékei.

(2) A nettó váratlancsőd-összegeket a hosszú és a rövid bruttó váratlancsőd-összegek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak azonos alapul szolgáló eszközpoollal rendelkező és azonos ügyletrészsorozathoz tartozó értékpapírosítási kitettségek között kerülhet sor. A különböző alapul szolgáló eszközpoollal rendelkező értékpapírosítási kitettségek közötti nettósítás nem engedélyezett, akkor sem, ha az alsó és a felső veszteségviselési határok azonosak.

(3) Ha a meglévő értékpapírosítási kitettségek bontásával vagy kombinációjával más meglévő értékpapírosítási kitettségek a lejárat kivételével tökéletesen reprodukálhatók, akkor a nettósítás céljából az eredeti kitettségek helyett a bontásból vagy kombinációból eredők használhatók.

(4) Ha a meglévő értékpapírosítási kitettségek alapul szolgáló alaptermékké való bontásával vagy kombinációjával egy meglévő értékpapírosítási kitettség teljes ügyletrészsorozati struktúrája tökéletesen reprodukálható, akkor a nettósítás céljából a bontásból vagy kombinációból eredő kitettségek használhatók. Ha az alapul szolgáló alaptermékeket így használják, akkor azokat nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatának kezelésekor.

(5) A 325y. cikk az eredeti és a reprodukált értékpapírosítási kitettségekre is alkalmazandó. A releváns lejáratok az értékpapírosítási ügyletrészsorozatok lejáratai.

325ab. cikk
A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása értékpapírosítások esetében

(1) Az értékpapírosítási kitettségek nettó váratlancsőd-összegeit meg kell szorozni az adott értékpapírosítási kitettségre – így az STS-értékpapírosításokra is – a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerhierarchiának megfelelően és a partner típusától függetlenül a nem kereskedési könyvben alkalmazott kockázati súly 8 %-ával.

(2) Ha a kockázati súlyokat a SEC-IRBA vagy a SEC-ERBA szerint számítják ki, akkor az összes ügyletrészsorozatra egy éves lejáratot kell alkalmazni.

(3) Az egyedi pénzeszköz-értékpapírosítási kitettségek kockázattal súlyozott váratlancsőd-összegeit a pozíció valós értékére kell korlátozni.

(4) A kockázattal súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket a következő kategóriákba kell sorolni:

a) egy közös kategória a vállalatok számára, régiótól függetlenül;

b) 44 különböző kategória, régiónként egy-egy külön kategóriával a tizenegy meghatározott eszközosztály esetében. A tizenegy eszközosztály az eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír (ABCP), a gépjárműhitel/-lízing, a lakóingatlannal fedezett értékpapír (RMBS), a hitelkártya, az üzleti ingatlannal

fedezett értékpapír (CMBS), hitellel fedezett kötelezvény, a CDO-val fedezett CDO, kis- és középvállalkozások, hallgatói hitelek, egyéb lakossági, egyéb nagykereskedelmi. A 4 régió Ázsia, Európa, Észak-Amerika és egyéb régiók.

(5) Az intézmények az értékpapírosítási kitettségeket egy szokásos piaci besorolásnak megfelelően sorolják be a kategóriákba. Az intézmények az egyes értékpapírosítási kitettségeket a fenti kategóriák közül legfeljebb egy kategóriába sorolják be. Ha az intézmény az értékpapírosítási kitettséget nem tudja az alapul szolgáló eszköz típusához vagy régiójához rendelni, akkor azt értelemszerűen az „egyéb kiskereskedelmi", „egyéb nagykereskedelmi" vagy az „egyéb régiók" kategóriába kell besorolni.

(6) A súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket az egyes kategóriákon belül ugyanúgy kell összesíteni, mint a nem értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó nemteljesítési kockázat esetében, a 325z. cikk (4) bekezdése szerinti képlettel, ezzel meghatározva az egyes kategóriák nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményét.

(7) A nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelményét a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

3. ALSZAKASZ
ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK (KORRELÁCIÓKERESKEDÉSI PORTFÓLIÓ) NEMTELJESÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ TŐKEKÖVETELMÉNYE

325ac. cikk
Hatály

(1) A korrelációkereskedési portfólió esetében a tőkekövetelmény az értékpapírosítási kitettségekre és a nem értékpapírosítási fedezeti ügyletekre vonatkozó nemteljesítési kockázatot foglalja magában. Az említett fedezeti ügyleteket nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatának kiszámításakor. A nem értékpapírosítások, az értékpapírosítások (nem korrelációkereskedési portfólió) és az értékpapírosítások (korrelációkereskedési portfólió) nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye között nem érvényesíthető diverzifikációs előny.

(2) A kereskedett nem értékpapírosítási hitel- és részvényderivatívák esetében az egyedi alkotóelemnek minősülő kibocsátó jogi személyenkénti váratlancsőd-összegeket az áttekintés elvét alkalmazó vizsgálattal kell meghatározni.

325ad. cikk
Váratlancsőd-összegek a korrelációkereskedési portfólió (CTP) esetében

(1) A korrelációkereskedési portfólióban lévő értékpapírosítási kitettségek és nem értékpapírosítási kitettségek bruttó váratlancsőd-összegei az említett kitettségek valós értékei.

(2) Az n-edik nemteljesítéskor lehívható termékeket ügyletrészsorozatra bontott termékekként kell kezelni a következő alsó és felső veszteségviselési határokkal:

a) alsó veszteségviselési határ = (N – 1) / Összes alaptermék

b) felső veszteségviselési határ = N / Összes alaptermék

ahol az „Összes alaptermék” az alapul szolgáló kosárban vagy poolban szereplő nevek teljes száma.

(3) A nettó váratlancsőd-összegeket a hosszú és a rövid bruttó váratlancsőd-összegek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak a lejárat kivételével azonos kitettségek között kerülhet sor. Nettósításra csak a következő esetekben kerülhet sor:

a) indexhez kötött termékek esetében a nettósításra az azonos indexcsaládba, sorozatba és ügyletrészsorozatba tartozó lejáratok között kerülhet sor, a 325y. cikkben az egy évnél rövidebb kitettségekre meghatározott szabályok figyelembevételével. A tökéletes reprodukciónak minősülő hosszú és rövid bruttó váratlancsőd-összegek értékelési modell használatával olyan kitettségekre való bontás útján is nettósíthatók, amelyek egyenértékűek az ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel. E cikk alkalmazásában az értékelési modellel való bontás azt jelenti, hogy az értékpapírosítás ugyanazon kibocsátóval szembeni alkotóelemét az értékpapírosítás feltétlen és feltételes értékének különbségeként kell értékelni, feltételezve, hogy az ugyanazon kibocsátó nemteljesítéséhez 100 %-os nemteljesítéskori veszteségráta társul. Ilyen esetekben a bontással létrejött, ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel egyenértékű kitettségek bruttó váratlancsőd-összegeinek összege megegyezik a bontatlan kitettség bruttó váratlancsőd-összegével.

b) Az a) pontban meghatározott bontásos nettósítás újra-értékpapírosítások esetében nem engedélyezett.

c) Indexek és index-ügyletrészsorozatok esetében a nettósításra az azonos indexcsaládba, sorozatba és ügyletrészsorozatba tartozó lejáratok között kerülhet sor, reprodukcióval vagy bontással. E cikk alkalmazásában:

(i) a reprodukció azt jelenti, hogy egyedi értékpapírosítási index-ügyletrészsorozatok kombinációja révén reprodukálják ugyanazon indexsorozat másik ügyletrészsorozatát vagy az indexsorozat egy nem ügyletrészsorozatos pozícióját;

(ii) a bontás azt jelenti, hogy egy indexet olyan értékpapírosítás útján reprodukálnak, amelyben a pool mögöttes kitettségei azonosak az indexet alkotó, ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel.

Ha a hosszú és a rövid kitettségek egyetlen fennmaradó alkotóelem kivételével

egyenértékűek, akkor a nettósítás engedélyezett, és a nettó váratlancsőd-összegnek a fennmaradó kitettséget kell tükröznie.

d) Ugyanazon indexsorozat különböző ügyletrészsorozatai, ugyanazon index különböző sorozatai és különböző indexcsaládok nem nettósíthatók.

325ae. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása a korrelációkereskedési portfólió (CTP) esetében

(1) A nettó váratlancsőd-összegeket meg kell szorozni:

a) ügyletrészsorozatos termékek esetében a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 348. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően;

b) nem ügyletrészsorozatos termékek esetében a 325y. cikk (1) bekezdésében említett nemteljesítési kockázati súlyokkal.

(2) A kockázattal súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket egy indexnek megfelelő kategóriákba kell sorolni.

(3) Az egyes kategóriákon belül a súlyozott nettó váratlancsőd-összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

$$DRC_b = max\left\{\left(\sum_{i \in Hosszú} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS_{ctp} \cdot \left(\sum_{i \in Rövid} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right); 0\right\}$$

ahol

i = a b kategóriához tartozó instrumentum;

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

WtS_{ctp} = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok előnyét megjelenítő arány, amelyet a 325z. cikk (4) bekezdése szerinti WtS képlettel kell kiszámítani, de nem csupán az adott kategória, hanem a teljes korrelációkereskedési portfólió hosszú és rövid pozíciói alapján

(4) Az intézmények a korrelációkereskedési portfólió (CTP) szavatolótőke-követelményeit (DRC_{CTP}) a következő képlettel számítják ki:

$$DRC_{CTP} = max\left\{\sum_b (max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot min\{DRC_b, 0\}), 0\right\}$$

6. SZAKASZ

KOCKÁZATI SÚLYOK ÉS KORRELÁCIÓK

1. ALSZAKASZ
DELTA KOCKÁZATI SÚLYOK ÉS KORRELÁCIÓK

325af. cikk
Az általános kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A 325be. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett leginkább likvid deviza alkategóriába nem tartozó devizák esetében a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezőinek kockázati súlyai a következők:

3. táblázat

Lejárat	0,25 év	0,5 év	1 év	2 év	3 év
Kockázati súly (százalékpont)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Lejárat	5 év	10 év	15 év	20 év	30 év
Kockázati súly (százalékpont)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

(2) Az összes inflációs és keresztdeviza-bázisos kockázati tényező esetében 2,25 %-os közös kockázati súlyt kell meghatározni.

(3) A 325be. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett leginkább likvid deviza alkategóriába tartozó devizák és az intézmény hazai pénzneme esetében a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezőinek kockázati súlyai az e cikk 3. táblázata szerinti kockázati súlyok, osztva $\sqrt{2}$-vel.

325ag. cikk
Az általános kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanolyan hozzárendelt lejáratú, de különböző görbéjű kamatlábkockázati tényezők közötti ρ_{kl} korreláció 99,90 %.

(2) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanolyan görbéjű, de különböző lejáratú kamatlábkockázati tényezők közötti korrelációt a következő képlettel kell meghatározni:

$$max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{min\{T_k;T_l\}}\right)};40\%\right]$$

ahol:

T_k (illetve T_l) = a kockázatmentes kamatlábhoz tartozó lejárat;

θ = 3%.

(3) Az ugyanazon kategóriába tartozó, de különböző görbéjű és különböző lejáratú kamatlábkockázati tényezők közötti ρ_{kl} korreláció megegyezik a (2) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméterrel, megszorozva 99,90 %-kal.

(4) A kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezői és az inflációs kockázati tényezők közötti korreláció 40 %.

(5) A keresztdeviza-bázisos kockázati tényezők és bármely más általános kamatlábkockázati tényezők – akár egy másik keresztdeviza-bázisos kockázati tényező – közötti korreláció 0 %.

325ah. cikk
Az általános kamatlábkockázat kategóriák közötti korrelációi

A különböző kategóriába tartozó kockázati tényezők összesítésére az γ_{bc} = 50% paramétert kell használni.

325ai. cikk
A hitelfelár-kockázatra (nem értékpapírosítások) vonatkozó kockázati súlyok

(1) A kockázati súlyok az egyes kategóriákon belüli összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak.

4. táblázat

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Ko súl (sz
1.	Valamennyi	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5
2.	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5
3.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0
4.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	5,0
5.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar	3,0

6.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek	3,0
7.		Technológia, telekommunikáció	2,0
8.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és technikai tevékenységek	1,5
9.		Tagállami hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	2,0
10.		Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	4,0
11.	4–6. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	3,0
12.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0
13.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	12
14.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar	7,0
15.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek	8,5
16.		Technológia, telekommunikáció	5,5
17.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és technikai tevékenységek	5,0
18.	Egyéb ágazat		12

(2) A hitelintézetek a kockázati kitettségeket a kibocsátók iparág szerinti szokásos piaci csoportosításának megfelelően sorolják be az ágazatokba. A hitelintézetek az egyes kibocsátókat az (1) bekezdés szerinti táblázatnak legfeljebb egy ágazati kategóriájába sorolják be. Ha a hitelintézet az adott kibocsátóval szembeni kockázati pozíciókat ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 18. kategóriába kell sorolni.

325aj. cikk

A hitelfelár-kockázat (nem értékpapírosítások) kategórián belüli korrelációi

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{alaptermék})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{alaptermék})}$ = 1, ha a *k* és *l* érzékenységek két alapterméke azonos, egyébként pedig 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})}$ = 1, ha a *k* és *l* érzékenységek két csúcsa azonos, egyébként pedig 65 %;

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})}$ = 1, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

(2) A fenti korrelációk a 325ai. cikk (1) bekezdésében említett 18. kategóriára nem alkalmazandók. A 18. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény a 18. kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő.

$$K_{b(18.\ \text{kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325ak. cikk

A hitelfelár-kockázat (nem értékpapírosítások) kategóriák közötti korrelációi

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére alkalmazandó γ_{bc} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{minősítés})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{ágazat})}$$

ahol:

$\gamma_{bc}^{(\text{minősítés})}$ = 1, ha a két kategória ugyanazon hitelminőségi besorolással rendelkezik (vagy 1–3. vagy 4–6. hitelminőségi besorolás), egyébként pedig 50%. E számítás céljából az 1. kategória hitelminőségi besorolása megegyezik az 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkező kategóriák besorolásával;

$\gamma_{bc}^{(\text{ágazat})}$ = 1, ha a két kategória ugyanazon ágazatba tartozik, egyébként pedig a következők:

5. táblázat

Kategória	1., 2. és 11.	3. és 12.	4. és 13.	5. és 14.	6. és 15.	7. és 16.	8. és 17.	9. és 10.
1., 2. és 11.		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3. és 12.			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4. és 13.				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5. és 14.					20 %	25 %	5 %	5 %
6. és 15.						25 %	5 %	15 %

7. és 16.							5 %	20 %
8. és 17.								5 %
9. és 10.								

(2) A 18. kategóriára vonatkozó tőkekövetelményt hozzá kell adni a kockázati osztály szintjének általános tőkekövetelményéhez, a más kategóriákkal való diverzifikációs vagy fedezeti hatások figyelembevétele nélkül.

325al. cikk

A hitelfelár-kockázati értékpapírosításokra vonatkozó kockázati súlyok (korrelációkereskedési portfólió)

A kockázati súlyok az egyes kategóriákon belüli összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak.

6. táblázat

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	K sú (s
1.	Valamennyi	Az Unió tagállamainak központi kormányzatai, beleértve a központi bankokat is	4
2.	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	4
3.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4
4.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	8
5.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar	5
6.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek	4
7.		Technológia, telekommunikáció	3
8.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és technikai tevékenységek	2
9.		Az Unió tagállamaiban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	3
10.		Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	6
11.	4–6.	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a	1

	hitelminőségi besorolás	117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	
12.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	13
13.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	16
14.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar	10
15.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek	12
16.		Technológia, telekommunikáció	12
17.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és technikai tevékenységek	12
18.	Egyéb ágazat		13

325am. cikk

A hitelfelár-kockázati értékpapírosítások korrelációi (korrelációkereskedési portfólió)

(1) A delta kockázat ρ_{kl} korrelációját a 325aj. cikknek megfelelően kell származtatni, kivéve, hogy e bekezdés alkalmazásában $\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,00 %.

(2) A γ_{bc} korrelációt a 325ak. cikknek megfelelően kell származtatni.

325an. cikk

A hitelfelár-kockázati értékpapírosításokra vonatkozó kockázati súlyok (nem korrelációkereskedési portfólió)

(1) A kockázati súlyok az egyes kategóriákon belüli összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak.

7. táblázat

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly (százalékpont)
1.	Előresorolt és 1–3. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű	0,9 %
2.		RMBS – közepes-elsőrendű	1,5 %
3.		RMBS – másodrendű	2,0 %
4.		CMBS	2,0 %
5.		Eszközfedezetű é.p. –	0,8 %

		Hallgatói hitelek	
6.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	1,2 %
7.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	1,2 %
8.		Hitellel fedezett kötelezvény, nem korrelációkereskedési portfólió	1,4 %
9.	Nem előresorolt és 1–3. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű	1,125 %
10.		RMBS – közepes-elsőrendű	1,875 %
11.		RMBS – másodrendű	2,5 %
12.		CMBS	2,5 %
13.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek	1 %
14.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	1,5 %
15.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	1,5 %
16.		Hitellel fedezett kötelezvény, nem korrelációkereskedési portfólió	1,75 %
17.	4–6. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű	1,575 %
18.		RMBS – közepes-elsőrendű	2,625 %
19.		RMBS – másodrendű	3,5 %
20.		CMBS	3,5 %
21.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek	1,4 %
22.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	2,1 %
23.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	2,1 %
24.		Hitellel fedezett kötelezvény, nem korrelációkereskedési	2,45 %

		portfólió
25.	Egyéb ágazat	3,5 %

(2) A hitelintézetek a kockázati kitettségeket a kibocsátók iparág szerinti szokásos piaci csoportosításának megfelelően sorolják be az ágazatokba. A hitelintézetek az egyes ügyletrészsorozatokat az (1) bekezdés szerinti táblázat egy ágazati kategóriájába sorolják be. Ha a hitelintézet az adott ügyletrészsorozatból származó kockázati pozíciókat ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 25. kategóriába kell sorolni.

325ao. cikk

A hitelfelár-kockázati értékpapírosítások kategórián belüli korrelációi (nem korrelációkereskedési portfólió)

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két alapterméke ugyanazon kategóriába és ugyanazon értékpapírosítási ügyletrészsorozatba tartozik (névleges értelemben több mint 80 %-uk átfedő), egyébként pedig 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a k és a l érzékenységek két csúcsa azonos, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

(2) A fenti korrelációk a 25. kategóriára nem alkalmazandók. A 25. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő.

$$K_{b(25.\text{ kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325ap. cikk

A hitelfelár-kockázati értékpapírosítások kategóriák közötti korrelációi (nem korrelációkereskedési portfólió)

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére a c korrelációs paraméter alkalmazandó, amely 0 %.

(2) A 25. kategóriára vonatkozó tőkekövetelményt hozzá kell adni a kockázati osztály szintjének általános tőkekövetelményéhez, a más kategóriákkal való diverzifikációs vagy fedezeti hatások figyelembevétele nélkül.

325aq. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A részvényárfolyamokkal és a részvénypiaci repokamatlábakkal kapcsolatos érzékenységek kockázati súlyait a következő táblázat tartalmazza:

8. táblázat

Kategóriaszám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Az azonnali részvényárfolyamokra vonatkozó kockázati súly (százalékpont)	A részvénypiaci repokamatlábra vonatkozó kockázati súly (százalékpont)
1.	Nagy	Feltörekvő piaci gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	55 %	0,55 %
2.			Telekommunikáció, ipari termékek	60 %	0,60 %
3.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar	45 %	0,45 %
4.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlantevékenységek, technológia	55 %	0,55 %
5.		Fejlett gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és tárolás, igazgatási és támogató szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	30 %	0,30 %
6.			Telekommunikáció, ipari termékek	35 %	0,35 %
7.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság,	40 %	0,40 %

			feldolgozóipar, ásványinyersanyag-kitermelő ipar		
8.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlantevékenységek, technológia	50 %	0,50 %
9.	Kis	Feltörekvő piaci gazdaság	Az 1., 2., 3. és 4. kategória alatt ismertetett összes ágazat	70 %	0,70 %
10.		Fejlett gazdaság	Az 5., 6., 7. és 8. kategória alatt ismertetett összes ágazat	50 %	0,50 %
11.	Egyéb ágazat			70 %	0,70 %

(2) E cikk alkalmazásában a kis és a nagy piaci kapitalizáció fogalmát az EBH határozza meg a 325be. cikknek megfelelően.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak részletesebb meghatározása érdekében, hogy e cikk alkalmazásában mely gazdaságok minősülnek feltörekvő piaci gazdaságnak és fejlett gazdaságnak.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított tizenöt hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A hitelintézetek a kockázati kitettségeket a kibocsátók iparág szerinti szokásos piaci csoportosításának megfelelően sorolják be az ágazatokba. A hitelintézetek az egyes kibocsátókat az (1) bekezdés szerinti táblázat egy ágazati kategóriájába sorolják be, és az ugyanazon iparágba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazatba sorolják be. Ha a hitelintézet az adott kibocsátóval szembeni kockázati pozíciókat ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 11. kategóriába kell sorolni. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

325ar. cikk
A részvénypiaci kockázat kategórián belüli korrelációi

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége között a delta kockázat ρ_{kl}

korrelációs paramétere 99,90 %, ha e két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvénypiaci repokamatlábra vonatkozik, és ugyanazon részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

(2) Az (1) bekezdésben említetten kívüli esetekben az ugyanazon kategória azonnali részvényárfolyamra való WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

a) 15 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (1., 2., 3. vagy 4. kategória).

b) 25 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (5., 6., 7. vagy 8. kategória).

c) 7,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (9. kategória).

d) 12,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (10. kategória).

(3) Az ugyanazon kategória részvénypiaci repokamatlábra való WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a b) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni.

(4) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paraméter a (2) bekezdésben meghatározott korreláció, szorozva 99,90 %-kal, ha a két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvénypiaci repokamatlábra vonatkozik, és eltérő részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

(5) A fenti korrelációk a 11. kategóriára nem alkalmazandók. A 11. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő.

$$K_{b(11.\ kategória)} = \sum_k |WS_k|$$

325as. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére a γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó. Értéke 15 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik.

(2) A 11. kategóriára vonatkozó tőkekövetelményt hozzá kell adni a kockázati osztály szintjének általános tőkekövetelményéhez, a más kategóriákkal való diverzifikációs vagy fedezeti hatások figyelembevétele nélkül.

325at. cikk
Az árukockázatra vonatkozó kockázati súlyok

Az árukkal kapcsolatos érzékenységek kockázati súlyait a következő táblázat tartalmazza:

9. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Kockázati súly (százalékpont)
1.	Energia – szilárd tüzelőanyag	30 %
2.	Energia – folyékony tüzelőanyag	35 %
3.	Energia – villamosenergia- és szén-dioxid-kereskedelem	60 %
4.	Szállítás	80 %
5.	Fémek – nem nemesfémek	40 %
6.	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	45 %
7.	Nemesfémek (az arany is)	20 %
8.	Gabona és olajos magvak	35 %
9.	Állatállomány és tejtermék	25 %
10.	Puha áruk és egyéb mezőgazdasági áruk	35 %
11.	Egyéb áruk	50 %

325au. cikk
Az árukockázat kategórián belüli korrelációi

(1) A korreláció megjelenítése céljából bármely két áru külön árunak minősül, ha a piacon létezik két olyan szerződés, amelyeket csak az egyes szerződések alapján leszállítandó alapul szolgáló áru különböztet meg.

(2) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(áru)} \cdot \rho_{kl}^{(lejárat)} \cdot \rho_{kl}^{(bázis)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{áru})} = 1$, ha a *k* és *l* érzékenységű két áru azonos, egyébként pedig megegyezik a 3. táblázatban szereplő kategórián belüli korrelációkkal;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a *k* és *l* érzékenységek két csúcsa azonos, egyébként pedig 99 %;

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység i. az árura vonatkozó szerződés besorolása és ii. az áru teljesítési helye tekintetében is azonos, egyébként pedig 99,90 %.

(3) A kategórián belüli $\rho_{kl}^{(\text{áru})}$ korrelációk a következők:

10. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Korreláció ($\rho_{\text{áru}}$)
1.	Energia – szilárd tüzelőanyag	55 %
2.	Energia – folyékony tüzelőanyag	95 %
3.	Energia – villamosenergia- és szén-dioxid-kereskedelem	40 %
4.	Szállítás	80 %
5.	Fémek – nem nemesfémek	60 %
6.	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	65 %
7.	Nemesfémek (az arany is)	55 %
8.	Gabona és olajos magvak	45 %
9.	Állatállomány és tejtermék	15 %
10.	Puha áruk és egyéb mezőgazdasági áruk	40 %
11.	Egyéb áruk	15 %

325av. cikk
Az árukockázat kategóriák közötti korrelációi

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére a γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó, amelyet a következőképp kell meghatározni:

a) 20 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik;

b) 0 %, ha a két kategória bármelyike a 11. kategória.

325aw. cikk
A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

1. A devizaárfolyamra való érzékenységre minden esetben 30 %-os kockázati súly alkalmazandó.

2. Az azon devizapárokkal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében, amelyek az euróból és a gazdasági és monetáris unió második szakaszában részt vevő tagállam pénzneméből állnak, a kockázati súly az (1) bekezdésben említett kockázati súly, osztva $\sqrt{2}$-vel.

3. A 325be. cikk (7) bekezdésének c) pontjában említett leginkább likvid devizapár alkategóriába tartozó devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében a kockázati súly az (1) bekezdésben említett kockázati súly, osztva $\sqrt{2}$-vel.

325ax. cikk
A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

A devizaérzékenységek összesítésére a 60 %-nak megfelelő γ_{bc} egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

2. ALSZAKASZ
VEGA KOCKÁZATI ÉS GÖRBÜLETKOCKÁZATI SÚLYOK ÉS KORRELÁCIÓK

325ay. cikk
Vega és görbületkockázati súlyok

(1) A vega kockázati tényezőkre az 1. alszakaszban említett delta kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az adott k vega kockázati tényező (RW_k) kockázati súlyát az említett k kockázati tényező aktuális értékének olyan arányaként kell meghatározni, amely az alapul szolgáló eszköz implicit volatilitását tükrözi, a 3. szakaszban ismertetettek szerint.

(3) A (2) bekezdésben említett arányt az adott típusú kockázati tényező feltételezett likviditásától kell függővé tenni a következő képletnek megfelelően:

$$RW_k = (k\ kockázati\ tényező\ értéke) x\ min\left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{kockázati\ osztály}}}{\sqrt{10}}; 100\%\right]$$

ahol:

RW_σ 55%;

$LH_{kockázati\ osztály}$ az egyes k vega kockázati tényezők meghatározásakor előírt szabályozói likviditási horizont. Az $LH_{kockázati\ osztály}$ értékét a következő táblázatnak megfelelően kell meghatározni:

11. táblázat

Kockázati osztály	$LH_{kockázati\ osztály}$
Általános kamatlábkockázat	60
Hitelfelár-kockázat, nem értékpapírosítás	120
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (korrelációkereskedési portfólió)	120
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (nem korrelációkereskedési portfólió)	120
Részvénypiaci kockázat (nagy kapitalizáció)	20
Részvénypiaci kockázat (kis kapitalizáció)	60
Árukockázat	120
Devizaárfolyam-kockázat	40

(4) A görbületkockázatra ugyanazokat a kategóriákat kell alkalmazni, mint az 1. alszakaszban a delta kockázatra, kivéve, ha ez a fejezet másképpen rendelkezik.

(5) A devizaárfolyam- és görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súlyok az 1. alszakaszban említett delta kockázati tényezőkkel azonos relatív eltolódások.

(6) Az általános kamatláb-, a hitelfelár- és az árukockázattal kapcsolatos görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súly az egyes görbék összes csúcsának párhuzamos eltolódása, amelynek alapja az 1. alszakaszban az egyes kockázati osztályok tekintetében előírt legmagasabb delta kockázati súly.

325az. cikk
Vega kockázati és görbületkockázati korrelációk

(7) Az általános kamatlábkockázat kockázati osztály ugyanazon kategóriájának vega kockázati érzékenységei közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(opciós\ lejárat)} \cdot \rho_{kl}^{(alapul\ szolgáló\ lejárat)}; 1\right]$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(opciós\ lejárat)} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{min\{T_k;T_l\}}}$ ahol α = 1%, T_k, és T_l pedig azon opciók lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, az évek számában kifejezve;

$\rho_{kl}^{(alapul\ szolgáló\ lejárat)} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{min\{T_k^U;T_l^U\}}}$, ahol α = 1%, T_k^U, és T_l^U pedig azon opciók alapul szolgáló eszközeinek lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, az évek számában kifejezve.

(8) Az egyéb kockázati osztályok valamely kategóriájának vega kockázati érzékenységei közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = min\left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(opciós\ lejárat)}; 1\right]$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ = az azon kategóriának megfelelő, kategórián belüli delta korreláció, amelyhez a k és az l vega kockázati tényezőt rendelnék.

$\rho_{kl}^{(opciós\ lejárat)}$ az (1) bekezdésbeli meghatározás szerint.

(9) A kockázati osztályon (általános kamatlábkockázat és egyéb osztályok) belüli kategóriák közötti vega kockázati érzékenységek tekintetében, a vega kockázat összefüggésében ugyanazokat a γ_{bc} korrelációs paramétereket kell használni, mint a delta korrelációknál a 4. szakasz egyes kockázati osztályai tekintetében.

(10) A sztenderd módszer keretében a vega és a delta kockázati tényezők között nem lehet figyelembe venni diverzifikációs és fedezeti előnyöket. A vega és a delta kockázatra vonatkozó követelményeket egyszerű összeadással kell összesíteni.

(11) A görbületkockázati korrelációk az 1. alszakaszban említett ρ_{kl} és γ_{bc} megfelelő delta kockázati korrelációk négyzetei.

1b. fejezet
A belső modellen alapuló módszer

1. SZAKASZ
ENGEDÉLY ÉS SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYEK

325ba. cikk
Belső modellek használatának engedélyezése

(1) Miután az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy az intézmények megfelelnek a 325bi–325bk. cikkben meghatározott követelményeknek, kötelesek engedélyt adni az intézményeknek arra, hogy a kereskedési részlegekhez rendelt, az alábbi követelményeknek megfelelő pozíciók portfóliójának szavatolótőke-

követelményeit a 325bb. cikknek megfelelően belső modelljük alapján számítsák ki:

a) a kereskedési részlegeket a 104b. cikkel összhangban hozták létre;

b) a kereskedési részlegek a közvetlenül megelőző 12 hónap esetében megfelelnek a 325bh. cikkben meghatározott eredményvizsgálati követelményeknek;

c) a kereskedési részlegek a 325bg. cikk (1) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket a közvetlenül megelőző 250 kereskedési napra teljesítették;

d) azon kereskedési részlegek esetében, amelyekhez a 325bm. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciók közül legalább egyet hozzárendeltek, a kereskedési részlegek teljesítik a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell tekintetében a 325bn. cikkben meghatározott követelményeket.

(2) Azok az intézmények, amelyek megkapták az (1) bekezdésben említett engedélyt a belső modelljeik használatára, minden egyes kereskedési részleg tekintetében adatot szolgáltatnak az illetékes hatóságoknak a következőkről:

a) a kereskedési részleghez rendelt összes pozícióra vonatkozóan az (5) bekezdéssel összhangban kiszámított heti korlátozás nélküli várható veszteség mértéke (UES_t), amelyet havonta kell jelenteni az illetékes hatóságoknak;

b) piaci kockázatokra vonatkozóan az e cím 1a. fejezetének megfelelően úgy számított havi szavatolótőke-követelmények, mintha az intézmény nem kapta volna meg az (1) bekezdésben említett engedélyt, a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót külön portfólióként, önálló alapon figyelembe véve. E számításokat havonta kell jelenteni az illetékes hatóságoknak.

(3) Az (1) bekezdésben említett engedéllyel rendelkező intézmény haladéktalanul értesíti illetékes hatóságait, amennyiben kereskedési részlegeinek valamelyike már nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott követelmények bármelyikét. Ez az intézmény a továbbiakban nem alkalmazhatja ezt a fejezetet a kereskedési részleghez rendelt pozíciók egyikére sem, és a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a kereskedési részleghez rendelt összes pozíció tekintetében az 1a. fejezetben meghatározott módszerrel összhangban számítja ki a következő legkorábbi adatszolgáltatási időponttól mindaddig, amíg az intézmény bizonyítja az illetékes hatóságoknak, hogy a kereskedési részleg újra teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott összes követelményt.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok rendkívüli körülmények fennállása esetén engedélyezhetik az intézmény számára, hogy továbbra is belső modellek alapján számítsa ki azon kereskedési részlegek piaci kockázatainak szavatolótőke-követelményét, amelyek már nem felelnek meg az (1) bekezdés b) vagy c) pontjában említett feltételeknek. Ebben az esetben az illetékes hatóságok erről értesítik az EBH-t, és döntésüket indokolják.

(5) Azon kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók esetében, amelyek esetében egy intézmény nem kapta meg az (1) bekezdésben említett engedélyt, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az adott intézmény e cím 1a. fejezetével összhangban számítja ki. E számítás céljából e kereskedési részlegek összes pozícióját külön portfólióként, önálló alapon kell figyelembe venni.

(6) Egy adott kereskedési részleg vonatkozásában a (2) bekezdés a) pontjában említett korlátozás nélküli várható veszteség mértéke az adott kereskedési részleghez rendelt összes pozícióra, e pozíciókat külön portfólióként, önálló alapon figyelembe véve, a 325bc. cikkel összhangban számított korlátozás nélküli várható veszteség mértéke. A 325bd. cikktől eltérve az intézményeknek az alábbi követelményeket kell teljesíteniük, amikor az egyes kereskedési részlegekre vonatkozóan kiszámítják a korlátozás nélküli várható veszteség mértékét:

a) egy adott kereskedési részlegre vonatkozó PES_t^{FC} részleges várható veszteség számításakor használt stresszhelyzeti időszak a 325bd. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint azonosított, mindazon kereskedési részlegek PES_t^{FC} értékének meghatározásához használt stresszhelyzeti időszak, amely kereskedési részlegekre vonatkozóan az intézmény megkapta az (1) bekezdésben említett engedélyt;

b) egy adott kereskedési részlegre vonatkozó PES_t^{RS} és PES_t^{RC} részleges várható veszteség számításakor a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek csak a kereskedési részleghez rendelt pozíciók azon modellezhető kockázati tényezőire alkalmazhatók, amelyek az intézmény által a 325bd. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően mindazon kereskedési részlegek PES_t^{RS} értékének meghatározásához kiválasztott modellezhető kockázati tényezők részhalmazába tartoznak, amely kereskedési részlegekre vonatkozóan az intézmény megkapta az (1) bekezdésben említett engedélyt.

(7) Az engedélyezett belső modellek használatának lényegi módosításához, az engedélyezett belső modellek használatának kiterjesztéséhez, valamint a 325bd. cikk (2) bekezdésében említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazára vonatkozó intézményi döntés lényegi módosításához az illetékes hatóságok külön engedélyére van szükség.

Az intézmények kötelesek továbbá értesíteni az illetékes hatóságokat az intézmény általi használatra engedélyezett belső modellek használatának minden egyéb kiterjesztéséről és módosításáról.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a belső modellek alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások, továbbá a 325bd. cikkben említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazát érintő módosítások lényegességének értékelésére vonatkozó feltételek;

b) az értékelési módszer, amelynek keretében az illetékes hatóságok ellenőrzik,

hogy az intézmény megfelel-e a 325bi–370. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon rendkívüli körülmények részletes meghatározása érdekében, amelyek fennállása esetén az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára, hogy továbbra is belső modellek alapján számítsa ki azon kereskedési részlegek piaci kockázatainak szavatolótőke-követelményét, amelyek már nem felelnek meg az (1) bekezdés b) vagy c) pontjában említett feltételeknek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325bb. cikk
Szavatolótőke-követelmény belső modellek alkalmazása esetén

(1) A belső modellt alkalmazó intézmény a következők összegeként számítja ki az azon kereskedési részleg összes pozícióját tartalmazó portfólióra vonatkozó szavatolótőke-követelményt, amelyre vonatkozóan az intézmény megkapta a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett engedélyt:

a) a következő értékek közül a nagyobb:

(i) az intézmény a 325bc. cikk szerint számított, előző napi várható veszteségértéke (ES_{t-1});

(ii) a 325bc. cikk szerint számított napi várható veszteségértékeknek a megelőző 60 kereskedési nap tekintetében számított átlaga (ES^{avg}), megszorozva a 325bg. cikk szerinti szorzótényezővel (m_c);

b) a következő értékek közül a nagyobb:

(i) az intézmény az e cím 5. szakasza szerint számított, előző napi stresszforgatókönyvi kockázati mértéke (SS_{t-1});

(ii) az e cím 5. szakasza szerint számított napi stresszforgatókönyvi kockázati mértékeknek a megelőző hatvan kereskedési nap tekintetében számított átlaga (SS^{avg}).

(2) A belső nemteljesítési kockázati modell alkalmazási körébe tartozó és az (1) bekezdésben említett kereskedési részlegekhez rendelt, tőzsdén kereskedett, hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciókkal rendelkező intézményeknek egy további, a következő értékek közül a nagyobb összegében kifejezett szavatolótőke-követelményt kell teljesíteniük:

a) a 3. szakasszal összhangban számított, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó legutóbbi szavatolótőke-követelmény;

b) az a) pontban említett összeg megelőző 12 hétre számított átlaga.

2. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

325bc. cikk
A várható veszteség kockázati mértéke

(1) Az intézmények a 325bb. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett „ES_t" várható veszteség kockázati mértéket bármely adott „t" időpontra vonatkozóan és a kereskedési könyvi pozíciók bármely adott portfóliójára vonatkozóan a következőképpen számítják ki:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

ahol:

i = a 325be. cikk 13. táblázatának első oszlopában felsorolt öt tág kockázatitényező-kategóriát jelölő index;

UES_t = a korlátozás nélküli várható veszteség mértéke, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t = PES_t^{RS} * max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = a korlátozás nélküli várható veszteség mértéke az „i" tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = a tág kockázati kategóriák közötti felügyeleti korrelációs együttható; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = a részleges várható veszteség mérőszáma, amely a 325bd. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{RC} = a részleges várható veszteség mérőszáma, amely a 325bd. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{FC} = a részleges várható veszteség mérőszáma, amely a 325bd. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{RS,i}$ = a részleges várható veszteség mérőszáma az „i” tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bd. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{RC,i}$ = a részleges várható veszteség mérőszáma az „i” tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bd. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{FC,i}$ = a várható veszteség mérőszáma az „i” tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bd. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

(2) Az (1) bekezdés szerinti várható veszteség kockázati mértékének kiszámításához használt egyes részleges várható veszteségértékek megállapítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a 325bd. cikk szerinti egyes részleges várható veszteségértékek esetében figyelembe veendő, modellezhető kockázati tényezők halmazára alkalmazzák.

(3) Amennyiben a portfólió legalább egy ügylete legalább egy olyan modellezhető kockázati tényezővel rendelkezik, amelyet a 325be. cikkel összhangban az „i” tág kockázati kategóriába soroltak, az intézményeknek az „i” tág kockázatitényező-kategóriára vonatkozó korlátozás nélküli várható veszteség mértékét kell kiszámítaniuk, és azt bele kell foglalniuk a várható veszteség kockázati mértékének (2) bekezdésben említett képletébe.

325bd. cikk
A részleges várható veszteség számítása

(1) Az intézmények a következőképpen számítják ki a részleges várható veszteség a 325bc. cikk (1) bekezdésében említett mérőszámait:

a) a részleges várható veszteség mérőszámait naponta kell kiszámítani;

b) 97,5 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumra;

c) a kereskedési könyvi pozíciók adott portfóliója esetében az intézmény a következő képlet alapján számítja ki a részleges várható veszteség „t” időpontra vonatkozó ES_t mérőszámát:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

j = az 1. táblázat első oszlopában felsorolt öt likviditási horizontot jelölő index;

LH_j = a j likviditási horizont hossza az 1. táblázat szerint, napokban kifejezve;

T = a bázis-időhorizont, ahol T = 10 nap;

$PES_t(T)$ = a részleges várható veszteség a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes mérőszáma esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveknek csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott halmazára való alkalmazásával kiszámított részleges várható veszteség;

$PES_t(T, j)$ = a részleges várható veszteség a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes mérőszáma esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveknek csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott halmazára való alkalmazásával kiszámított részleges várható veszteség, amelyek esetében a 325be. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott tényleges likviditási horizont egyenlő vagy hosszabb mint LH_j.

1. táblázat

Likviditási horizont *j*	A „j” likviditási horizont hossza (napokban)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

(2) A részleges várható veszteség a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett PES_t^{RS} és $PES_t^{RS,i}$ mérőszámainak kiszámítása céljából az intézmények az (1) bekezdésben meghatározott követelményeken túlmenően teljesítik a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RS} kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által – az illetékes hatóságok számára kielégítő módon – választott részhalmazára alkalmazzák, úgy hogy a következő feltétel

„t” időpontban, az előző 60 kereskedési napra vonatkozó összeg tekintetében teljesül:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Az az intézmény, amely már nem teljesíti az e pont első albekezdésében említett követelményt, erről haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságokat, és két héten belül aktualizálja a kockázati tényezők részhalmazát annak érdekében, hogy eleget tegyen e követelménynek. Amennyiben az adott intézménynek két hét elteltével nem sikerült eleget tennie e követelménynek, egyes kereskedési részlegek tekintetében vissza kell térnie a piaci kockázati szavatolótőke-követelmény kiszámítására vonatkozóan az 1a. fejezetben meghatározott módszerre mindaddig, amíg az adott intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóság számára, hogy teljesíti az e pont első albekezdésében meghatározott követelményt;

b) a $PES_t^{RS,i}$ kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által az a) pont alkalmazásában választott olyan részhalmazára alkalmazzák, amelyet az „i” tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325be. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az intézmény által a PES_t^{RS} értékének maximalizálása érdekében meghatározott, 12 hónapos folyamatos pénzügyi stresszhelyzeti időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Az intézmények legalább havonta felülvizsgálják a stresszhelyzeti időszak meghatározását, és a felülvizsgálat eredményéről értesítik az illetékes hatóságokat. A stresszhelyzeti időszak meghatározása céljából az intézmények legalább 2007. január 1-jétől kezdődő megfigyelési időszakot alkalmaznak, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon;

d) a $PES_t^{RS,i}$ bemeneti adatait az intézmény által a c) pont alkalmazásában azonosított 12 hónapos stresszhelyzeti időszakra kell kalibrálni.

(3) A részleges várható veszteség a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett PES_t^{RC} és $PES_t^{RC,i}$ mérőszámainak kiszámítása céljából az intézmények az (1) bekezdésben meghatározott követelményeken túlmenően teljesítik a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RC} kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (3) bekezdés a) pontjában említett részhalmazára alkalmazzák;

b) a $PES_t^{RC,i}$ kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (3) bekezdés b) pontjában említett részhalmazára alkalmazzák;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell.

(4) A részleges várható veszteség a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett PES_t^{FC} és $PES_t^{FC,i}$ mérőszámainak kiszámítása céljából az intézmények az (1) bekezdésben meghatározott követelményeken túlmenően teljesítik a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{FC} kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazzák;

b) a $PES_t^{FC,i}$ kiszámítása során az intézmények a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes olyan modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazzák, amelyet az „i” tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325be. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell. Amennyiben az áringadozás számottevő mértékben növekszik az intézmény portfóliójának jelentős számú, a kockázati tényezők a (2) bekezdés a) pontjában említett részhalmazába nem tartozó, modellezhető kockázati tényezője esetében, az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy a korábbi 12 hónapos időszaknál rövidebb időszakra vonatkozó historikus adatokat használjon, de ez a rövidebb időszak nem lehet rövidebb, mint az előző hat hónapos időszak. Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t minden olyan határozatról, amely 12 hónapnál rövidebb időszakra vonatkozó historikus adatok használatát írja elő valamely intézmény számára, és e határozatokat indokolással látják el.

(5) A részleges várható veszteség egy adott, a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett mérőszámának kiszámítása során az intézményeknek változatlanul kell hagyniuk azon modellezhető kockázati tényezők értékeit, amelyek tekintetében a (2), (3) és (4) bekezdés alapján nem voltak kötelesek jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket alkalmazni a részleges várható veszteség adott mérőszáma vonatkozásában.

(6) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve az intézmények a részleges várható veszteség $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ és $PES_t^{FC,i}$ mérőszámait heti alapon is számíthatják.

325be. cikk
Likviditási horizont

(1) Azon kereskedési részlegek esetében, amelyek tekintetében az intézmények megkapták a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély

megadása folyamatban van, az intézmények az e kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók minden egyes kockázati tényezőjét besorolják a 2. táblázatban felsorolt tág kockázatitényező-kategóriák és tág kockázatitényező-alkategóriák egyikébe.

(2) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kockázati tényezőjének likviditási horizontja annak a megfelelő tág kockázatitényező-alkategóriának a likviditási horizontja, amelybe a kockázati tényezőt besorolták.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmények egy adott kereskedési részleg tekintetében dönthetnek úgy, hogy a 2. táblázatban felsorolt tág kockázatitényező-alkategória likviditási horizontját az 1. táblázatban felsorolt hosszabb likviditási horizontok egyikével helyettesítik. Amennyiben az intézmény így dönt, a részleges várható többletvesztség-értékeknek a 325bd. cikk (1) bekezdése c) pontja szerinti számítása céljára a hosszabb likviditási horizontot kell alkalmaznia az e kereskedési részleghez rendelt pozíciók ezen tág kockázatitényező-alkategóriába sorolt minden modellezhető kockázati tényezője tekintetében.

Az intézmény értesíti az illetékes hatóságokat arról, melyek azok a kereskedési részlegek és tág kockázatitényező-alkategóriák, amelyek tekintetében az első albekezdésben említett eljárás alkalmazása mellett dönt.

(4) A részleges várható többletveszteség-értékeknek a 325bd. cikk (1) bekezdése c) pontja szerinti számításának alkalmazásában egy adott kereskedési könyvi pozíció egy adott modellezhető kockázati tényezőjének „EffectiveLH” tényleges likviditási horizontját az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & if\ Mat > LH_6 \\ min\left(SubCatLH, \underset{j}{min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}\right) & if\ LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & if\ Mat < LH_1 \end{cases}$$

ahol:

Mat = a kereskedési könyvi pozíció lejárata;

SubCatLH = a modellezhető kockázati tényező az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott likviditási horizontjának hossza;

$min_j \{LH_j/LH_j \geq Mat\}$ = az [...] táblázatban felsorolt azon likviditási horizont hossza, amely a kereskedési könyvi pozíció lejáratához legközelebb eső, annál hosszabb időtartam.

(5) Azokat a devizapárokat, amelyek az euróból és a gazdasági és monetáris unió második szakaszában részt vevő tagállam pénzneméből állnak, a 2. táblázat „Devizaárfolyam” tág kockázatitényező-kategóriáján belül a „Leginkább likvid devizapárok” alkategóriájába kell besorolni.

(6) Az intézmény legalább havonta ellenőrzi az (1) bekezdésben említett besorolások

megfelelőségét.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek kereskedési könyvi pozícióikat az (1) bekezdés alkalmazásában hozzárendelni a tág kockázatitényezők-kategóriákhoz és a tág kockázatitényező-alkategóriákhoz;

b) a 2. táblázatban szereplő „Kamatláb” tág kockázatitényező-kategóriában a leginkább likvid devizák alkategóriáját alkotó pénznemek;

c) a 2. táblázatban szereplő „Devizaárfolyam” tág kockázatitényező-kategóriában a „Leginkább likvid devizapárok” alkategóriáját alkotó devizapárok;

d) a 2. táblázatban szereplő „Részvény” tág kockázatitényező-kategóriában a „Volatilitás” és a „Részvényárfolyam” alkategória tekintetében az alacsony és magas kapitalizáció meghatározása;

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. táblázat

Tág kockázatitényező-kategóriák	Tág kockázatitényező-alkategóriák	Likviditási horizont	A likviditási horizont hossza (napokban)
Kamatláb	Leginkább likvid devizák és hazai pénznem	1	10
	Egyéb devizák (a leginkább likvid devizák kivételével)	2	20
	Volatilitás	4	60
	Egyéb típusok	4	60
Hitelkockázati felár	Az Unió tagállamainak központi kormányzatai, beleértve a központi bankokat is	2	20
	Az Unió tagállamaiban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények (befektetési	2	20

	kategória)		
	Állampapírok (befektetési kategória)	2	20
	Állampapírok (befektetésinél alacsonyabb kategória)	3	40
	Vállalati hitelpapírok (befektetési kategória)	3	40
	Vállalati hitelpapírok (befektetésinél alacsonyabb kategória)	4	60
	Volatilitás	5	120
	Egyéb típusok	5	120
Részvény	Részvényárfolyam (magas kapitalizáció)	1	10
	Részvényárfolyam (alacsony kapitalizáció)	2	20
	Volatilitás (magas kapitalizáció)	2	20
	Volatilitás (alacsony kapitalizáció)	4	60
	Egyéb típusok	4	60
Deviza	Leginkább likvid devizapárok	1	10
	Egyéb devizapárok (a leginkább likvid devizapárok kivételével)	2	20
	Volatilitás	3	40
	Egyéb típusok	3	40
Áru	Energiaárak és kibocsátáskereskedelmi-egység árak	2	20
	Nemesfém és nemvasfém árak	2	20
	Egyéb áruk árai (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmi-egység árak, valamint a nemesfém és a nemvasfém árak kivételével)	4	60
	Energiaárak és kibocsátáskereskedelmi-egység árak volatilitása	4	60

	Nemesfém és nemvasfém árak volatilitása	4	60
	Egyéb áruk árainak volatilitása (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmi-egység árak volatilitásának, valamint a nemesfém és a nemvasfém árak volatilitásának kivételével)	5	120
	Egyéb típusok	5	120

325bf. cikk
A kockázati tényezők modellezhetőségének értékelése

(1) Azon kereskedési részlegek esetében, amelyek tekintetében az intézmények megkapták a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély megadása folyamatban van, az intézmények havonta értékelik az e kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók összes kockázati tényezőjének modellezhetőségét.

(2) Az intézmény akkor tekinti modellezhetőnek egy kereskedési könyvi pozíció valamely kockázati tényezőjét, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény a megelőző 12 hónapos időszak során legalább 24 olyan ellenőrizhető árat azonosított, amely tartalmazta a szóban forgó kockázati tényezőt;

b) az a) ponttal összhangban az intézmény által azonosított ellenőrizhető árak két egymást követő megfigyelésének időpontja között legfeljebb egy hónap telt el;

c) egyértelmű és nyilvánvaló kapcsolat áll fenn a kockázati tényező értéke és az intézmény által az a) pontnak megfelelően meghatározott minden egyes ellenőrizhető ár között.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában egy ellenőrizhető ár az alábbiak bármelyikét jelenti:

a) azon tényleges ügylet piaci ára, amelyben az intézmény a felek egyike volt;

b) egy olyan tényleges ügylet piaci ára, amelyet harmadik felek kötöttek, és amelynek vonatkozásában az ár és a kereskedés időpontja nyilvánosan hozzáférhető vagy azt harmadik fél hozzáférhetővé tette;

c) a harmadik fél által biztosított kötelező érvényű jegyzésből származó ár.

(4) A (3) bekezdés b) és c) pontjának alkalmazásában az intézmények a harmadik féltől származó árat vagy kötelező érvényű jegyzést akkor tekinthetik ellenőrizhető árnak, ha a harmadik fél vállalja, hogy kérésre az illetékes hatóságoknak bizonyítékot szolgáltat az ügyletről vagy a kötelező érvényű jegyzésről.

(5) Az intézmények a (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában egynél több kockázati

tényezőre vonatkozóan is meghatározhatják az ellenőrizhető árat.

(6) Az intézmények a modellezhető kockázati tényezők kombinációjából eredő kockázati tényezőket modellezhetőnek tekintik.

(7) Amennyiben egy intézmény valamely kockázati tényezőt az (1) bekezdéssel összhangban modellezhetőnek tekint, az intézmény a részleges várható veszteség a 365. cikkben említett mérőszámának kiszámítása céljából a kockázati tényezőre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyv számításához a (2) bekezdéssel összhangban a kockázati tényező modellezhetőségének igazolására használt ellenőrizhető áraktól eltérő adatokat is használhat, amennyiben e bemeneti adatok megfelelnek a 325bd. cikkben meghatározott vonatkozó követelményeknek.

(8) Az intézmények nem modellezhetőnek tekintik azokat a kockázati tényezőket, amelyek nem teljesítik a (2) bekezdésben meghatározott összes feltételt, és e kockázati tényezők tekintetében a 325bl. cikkel összhangban számítják ki a szavatolótőke-követelményeket.

(9) Az intézmények a modellezhető és nem modellezhető kockázati tényezők kombinációjából eredő kockázati tényezőket nem modellezhetőnek tekintik.

(10) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy egy évnél rövidebb ideig nem modellezhetőnek tekintsenek olyan kockázati tényezőket, amelyek megfelelnek a (2) bekezdésben meghatározott feltételek mindegyikének.

325bg. cikk

A szabályozói utótesztelésre vonatkozó követelmények és a szorzótényezők

(1) Bármely megadott időpont tekintetében az intézmény kereskedési részlege teljesíti a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket, amennyiben a kereskedési részleg tekintetében a legutóbbi 250 kereskedési napon a (2) bekezdésben említett túllépések száma nem haladja meg a következők egyikét sem:

a) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számolt kockáztatott érték (VaR) tekintetében a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

b) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számolt kockáztatott érték tekintetében a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján;

c) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számolt kockáztatott érték tekintetében a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

d) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számolt kockáztatott érték tekintetében a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján;

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmények a napi túllépések számát a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót tartalmazó portfólió értékét érintő hipotetikus és tényleges változások utótesztelése alapján számítják ki. Túllépésnek minősül az adott portfólió értékének olyan napi változása, amely meghaladja az intézmény belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított, vonatkozó kockáztatott értéket:

a) egynapos tartási periódus;

b) jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részleg pozícióinak a 325bh. cikk (3) bekezdésében említett és a 325bf. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

c) a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell;

d) amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény belső modellje esetében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a várható veszteség a 325bb. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett kockázati mértékének kiszámításához használtak.

(3) Az intézmények a (2) bekezdésben említett napi túllépések számát a következőknek megfelelően számítják ki:

a) a portfólióérték hipotetikus változásaira vonatkozó utótesztelés a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján történik;

b) a portfólióérték tényleges változásaira vonatkozó utótesztelés a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi tényleges, díjak, jutalékok és nettó kamatbevétel nélküli értékének az összehasonlítása alapján történik;

c) túllépés számítandó minden olyan nap után, amikor az intézmény nem képes felmérni a portfólió értékét, vagy nem tudja kiszámítani az (1) bekezdésben említett kockáztatott értéket.

(4) Az intézmény a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett engedéllyel rendelkező kereskedési részlegekhez rendelt összes pozíciót tartalmazó portfólióra az (5) és (6) bekezdéssel összhangban kiszámítja a 325bb. cikkben említett szorzótényezőt (m_c). A számítást legalább havonta frissíteni kell.

(5) A szorzótényező (m_c) 1,5 és a 3. táblázat szerinti, 0 és 0,5 közötti többletérték összege. Ezt a többletértéket a (4) bekezdésben említett portfólióra a legutóbbi 250 kereskedési nap során bekövetkezett, az e bekezdés a) pontjával összhangban számolt kockáztatott érték intézményi utótesztelése során megállapított túllépések száma alapján kell meghatározni, a következőknek megfelelően:

a) túllépésnek minősül az adott portfólió értékének olyan napi változása, amely meghaladja az intézmény belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított, vonatkozó kockáztatott értéket:

(i) egynapos tartási periódus;

(ii) 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallum;

(iii) jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részlegek pozícióinak a 325bh. cikk (3) bekezdésében említett és a 325bf. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

(iv) a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell;

(v) amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény belső modellje esetében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a várható veszteség a 325bb. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett kockázati mértékének kiszámításához használtak;

b) a túllépések száma a portfólió értékének hipotetikus és tényleges változásai alapján számolt túllépések közül a magasabb értékkel egyenlő;

c) a napi túllépések összeszámlálása során az intézmények a (3) bekezdésben meghatározott rendelkezéseket alkalmazzák.

3. táblázat

Túllépések száma	Többletérték
5 alatt	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
9 felett	0,50

(6) Amennyiben a tényleges változások utótesztelése szerinti túllépések száma nem a belső modell hiányosságaiból ered, az illetékes hatóságok a többletértéket a

hipotetikus változások szerinti túllépések alapján kapott többletértékre korlátozhatják.

(7) Az illetékes hatóságok nyomon követik a (4) bekezdésben említett szorzótényező megfelelőségét, valamint azt, hogy a kereskedési részleg megfelel-e az (1) bekezdésben említett utótesztelési követelményeknek. Az intézmények haladéktalanul, de minden esetben legkésőbb a túllépés bekövetkezését követő öt munkanapon belül értesítik az illetékes hatóságokat az utótesztelési programjukból származó túllépésekről, és a túllépésekre magyarázatot adnak.

(8) A (2) és (5) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy ne számítsák be a túllépést, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított, vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható. Ennek érdekében az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatóságok számára, hogy a 325bl. cikkel összhangban e nem modellezhető kockázati tényező esetében számított stresszforgatókönyvi kockázati mérték magasabb, mint az intézmény portfóliójának értéke és a vonatkozó kockáztatott érték közötti pozitív különbség.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon technikai elemek további meghatározása céljából, amelyeket e cikk alkalmazásában egy intézmény portfóliójának tényleges és hipotetikus változásai közé kell sorolni.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325bh. cikk
Eredményvizsgálatra vonatkozó követelmény

(1) Bármely adott hónap vonatkozásában az intézmény kereskedési részlege teljesíti a 325ba. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményeket abban az esetben, ha a kereskedési részleg teljesíti az e cikkben meghatározott követelményeket.

(2) Az eredményvizsgálatra vonatkozó követelménynek biztosítania kell, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változásai kellően közel álljanak a kereskedési részleg portfóliója értékének az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásaihoz.

(3) Az az intézmény, amely teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményt, az adott kereskedési részleg minden egyes pozíciója esetében megadja azon kockázati tényezők pontos felsorolását, amelyeket megfelelőnek tart annak ellenőrzéséhez, hogy az intézmény eleget tesz-e a 325bg. cikkben meghatározott utótesztelési követelménynek.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a nemzetközi szabályozás fejleményeinek fényében azok a technikai kritériumok, amelyek biztosítják, hogy a (2) bekezdés alkalmazásában a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai megfelelően közel álljanak a kereskedési részleg portfóliója értékének hipotetikus változásaihoz;

b) azon technikai elemek, amelyeket e cikk alkalmazásában a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti és hipotetikus változásai közé kell sorolni.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

325bi. cikk
A kockázatok mérésére vonatkozó követelmények

(1) A piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények a 325bb. cikkben említett kiszámításához belső kockázatmérési modellt alkalmazó intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a modell megfeleljen az összes alábbi követelménynek:

a) a belső kockázatmérési modellnek elegendő számú kockázati tényezőt kell figyelembe vennie, és tartalmaznia kell legalább az 1a. fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszában említett kockázati tényezőket, kivéve, ha az intézmény bizonyítja az illetékes hatóságok számára, hogy e kockázati tényezők hiánya nem gyakorol jelentős hatást a 325bh. cikkben említett eredményvizsgálati követelmény eredményeire. Az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy magyarázatot adjon az illetékes hatóságoknak arra, hogy miért foglalt bele valamely kockázati tényezőt az árazási modelljébe, de a belső kockázatmérési modelljébe nem;

b) a belső kockázatmérési modellnek mérnie kell az opciók és egyéb termékek nemlineáris jellegét, valamint a korrelációs és a báziskockázatot. Ha a kockázati tényezőkre helyettesítő értékeket használnak, azoknak megfelelően le kell képezniük a ténylegesen tartott pozíciók múltbeli értékváltozásait;

c) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia egy sor kockázati tényezőt minden egyes olyan pénznem kamatlábaira vonatkozóan, amelyben az intézmény mérlegben szereplő vagy mérlegen kívüli, kamatlábérzékeny pozícióval rendelkezik. Az intézménynek az általánosan elfogadott módszerek valamelyikével kell modelleznie a hozamgörbéket. A főbb piacok és pénznemek esetében fennálló, kamatlábkockázattal szembeni lényeges kitettség esetén a hozamgörbét legalább hat lejárati sávra kell osztani a kamatláb-ingadozások hozamgörbe mentén való változásának követése érdekében, valamint a hozamgörbe modellezéséhez használt kockázati

tényezők számának arányosnak kell lennie az intézmény kereskedési stratégiáinak jellegével és összetettségével. A modellnek ezenfelül a különböző hozamgörbék közötti, nem tökéletes korrelációban lévő mozgások kockázatát is ki kell mutatnia;

d) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia az arannyal és az intézmény által tartott pozíciók különböző külföldi pénznemeivel összefüggő kockázati tényezőket. A kollektív befektetési formák tekintetében a kollektív befektetési forma tényleges devizapozícióit kell figyelembe venni. Az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókról való adatszolgáltatással, amennyiben megfelelően biztosított ennek a jelentésnek a pontossága. A belső modelleken alapuló megközelítésből ki kell zárni a kollektív befektetési forma azon devizapozícióit, amelyekről az intézménynek nincs tudomása, és azokat e cím 1a. fejezetével összhangban kell kezelni;

e) a belső kockázatmérési modellnek legalább minden olyan részvénypiacra külön kockázati tényezőt kell használnia, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik. A modellezési technika összetettségének arányban kell állnia az intézmények részvénypiacokon végzett tevékenységeinek lényegességével. A modellnek magában kell foglalnia legalább egy olyan kockázati tényezőt, amely a részvényárfolyamok rendszerszerű mozgását és e kockázati tényezőnek az egyes részvénypiacokra vonatkozó egyedi kockázati tényezőktől való függését méri. A részvénypiacokat érintő lényeges kitettségek esetében a modellnek minden egyes részvénykitettség tekintetében legalább egy idioszinkratikus kockázati tényezőt kell tartalmaznia;

f) a belső kockázatértékelési modell legalább minden olyan áru esetében, amelyben az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik, külön kockázati tényezőt alkalmaz, kivéve, ha az intézmény az összes kereskedési tevékenységéhez képest csekély összesített árupozícióval rendelkezik, amely esetben minden egyes tág árutípus tekintetében elfogadható egy külön kockázati tényező. Az árupiacokkal szembeni lényeges kitettségek esetében a modellnek mérnie kell a hasonló, de nem azonos áruk közötti, egymással tökéletlenül korreláló mozgások kockázatát, a határidős árak lejárati eltérésekből eredő változásainak való kitettséget és a származtatott ügyleti pozíciók és a készpénzpozíciók közötti kényelmi hozamot;

g) a helyettesítő adatoknak megfelelően konzervatívnak kell lenniük, és csak akkor alkalmazhatók – többek között a stresszhelyzet idején –, ha a rendelkezésre álló adatok nem elégségesek;

h) az opcionalitással rendelkező eszközök volatilitási kockázataival szembeni lényeges kitettségek esetében a belső kockázatértékelési modellnek mérnie kell az implikált volatilitások függőségét a különböző kötési árfolyamok és az opciók lejáratai tekintetében.

(2) Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak empirikus korrelációkat a

tág kockázatitényező-kategóriákon belül és – a korlátozás nélküli várható veszteség a 325bc. cikk (1) bekezdése szerinti UES_t mértékének kiszámítása céljából – azok között, ha a korrelációk méréséhez az intézmény által használt módszer megbízható, összhangban van az alkalmazandó likviditási horizontokkal, és alkalmazása következetes.

325bj. cikk
Minőségi követelmények

(1) Az e fejezet céljából alkalmazott minden belső kockázatmérési modellnek koncepcionálisan megalapozottnak kell lennie, e modelleket következetesen kell alkalmazni, és a modelleknek teljesíteniük kell az alábbi minőségi követelményeket:

a) a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény számításához használt minden belső kockázatmérési modellnek szorosan illeszkednie kell az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és alapul kell szolgálnia a kockázati kitettségeknek az intézmény felső vezetése felé történő jelentéséhez;

b) az intézménynek az üzleti kereskedési részlegétől független kockázatellenőrzési részleggel kell rendelkeznie, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. Ez a részleg felel a belső kockázatmérési modell megtervezéséért és végrehajtásáért. A teljes kockázatkezelési rendszer felelőseként ennek a részlegnek kell elvégeznie az e fejezet céljára alkalmazott valamennyi belső modell kezdeti és folyamatos validálását. A részlegnek napi jelentéseket kell készítenie a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény számításához használt valamennyi belső modell teljesítményéről, továbbá a kereskedési korlátok tekintetében meghozandó intézkedések megfelelőségéről, és elemeznie kell e jelentéseket;

c) az intézmény vezető testületének és felső vezetésének aktívan részt kell vennie a kockázatellenőrzési folyamatban, és a kockázatellenőrző részleg által készített napi jelentéseket olyan szintet képviselő vezetésnek kell megvizsgálnia, amely megfelelő hatáskörrel rendelkezik az egyes üzletkötők által vállalt pozíciók, valamint az intézmény teljes kockázati kitettsége csökkentésének végrehajtását illetően;

d) az intézménynek megfelelő létszámú, a kifinomult belső kockázatmérési modellek használatában, valamint a kereskedés, a kockázatellenőrzés, az auditálás és a back-office területen jártas alkalmazottal kell rendelkeznie;

e) az intézménynek dokumentált belső szabályokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkeznie a belső kockázatmérési modelljei megfelelő általános működésének monitorozására és biztosítására;

f) a belső kockázatmérési modellek mindegyikének bizonyítottan jó, ésszerűen pontos múltbeli teljesítménnyel kell rendelkeznie a kockázatmérés terén;

g) az intézménynek rendszeresen szigorú stressztesztelési programokat, többek

között fordított stressztesztet kell végeznie, amelyek kiterjednek minden belső kockázatmérési modellre. E stressztesztek eredményeit a felső vezetésnek legalább havi rendszerességgel felül kell vizsgálnia, és azoknak összhangban kell állniuk az intézmény vezető testülete által jóváhagyott politikákkal és határértékekkel. Az intézmény megfelelő intézkedéseket hoz, amennyiben e stressztesztek eredményei bizonyos körülmények között az intézmény kereskedési tevékenységéből eredő túlzott veszteségeket mutatnak ki;

h) az intézmény rendes belső ellenőrzési folyamata részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon elvégzi belső kockázatmérési modelljeinek független felülvizsgálatát.

A h) pont alkalmazásában a harmadik fél olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a kereskedési tevékenységek piaci kockázatai terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett felülvizsgálatnak a kereskedési részlegek tevékenységeire és a független kockázatellenőrző részleg tevékenységeire is ki kell terjednie. Az intézménynek évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia teljes kockázatkezelési eljárását. A felülvizsgálat során a következőket kell értékelni:

a) a kockázatkezelési rendszer és eljárás dokumentációjának, valamint a kockázatellenőrző részleg szervezetének megfelelősége;

b) a kockázatmérésnek a napi kockázatkezelésbe való beépítése és a vezetői információs rendszer integritása;

c) az az eljárás, amelyet az intézmény a front office és a back-office alkalmazottai által használt kockázatárazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására alkalmaz;

d) a modell által lefedett kockázatok köre, a kockázatmérési rendszer pontossága és megfelelősége és a belső kockázatmérési modellt érintő bármilyen jelentősebb változás validálása;

e) a pozíciókra vonatkozó adatok pontossága és teljessége, a volatilitási és korrelációs feltételezések pontossága és megfelelősége, az értékelés és a kockázatérzékenységi számítások pontossága, valamint – amennyiben a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek az e fejezetben meghatározott követelmények teljesítéséhez – a helyettesítő adatok generálásának pontossága és megfelelősége;

f) az intézmény által a belső kockázatmérési modellek működtetésére felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – beleértve az ilyen adatforrások függetlenségét – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

g) az intézmény által a modell pontosságának felmérése érdekében végzett utótesztelés és eredményvizsgálat értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

h) amennyiben a felülvizsgálatot az (1) bekezdés h) pontjával összhangban harmadik fél végzi, annak ellenőrzése, hogy a 325bk. cikkben meghatározott belső validálási eljárás teljesíti célkitűzéseit.

(3) A belső kockázatmérési modellekre vonatkozó új technikák és legjobb gyakorlatok alakulásával összhangban az intézmények aktualizálják azokat a technikákat és gyakorlatokat, amelyeket az e fejezet alkalmazásában használt belső kockázatmérési modellek bármelyikéhez használnak.

325bk. cikk
Belső validálás

(1) Az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy az e fejezet céljaira alkalmazott bármely belső kockázatmérési modelljüket a modellfejlesztéstől független, megfelelően képesített harmadik felek megfelelően validálják annak érdekében, hogy a modellek elméletileg megalapozottak legyenek, és minden jelentős kockázatot figyelembe vegyenek.

(2) Az intézmények az (1) bekezdésben említett validálást a következő körülmények fennállása esetén folytatják le:

(a) bármely belső kockázatmérési modell kezdeti kidolgozásakor, és a modell jelentős módosításakor;

(b) rendszeresen, de különösen akkor, amikor a piac valamilyen alapvető szerkezeti változáson megy keresztül, vagy a portfólió összetétele módosul, aminek következtében lehetséges, hogy a belső kockázatmérési modell már nem megfelelő.

(3) Az intézmény belső kockázatmérési modelljének validálása nem korlátozódhat az utótesztelésre és az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményekre, hanem legalább a következőket tartalmazza:

a) olyan tesztek, amelyek során ellenőrzik, hogy a belső modellben alkalmazott feltételezések megfelelőek-e, és nem becsülik-e alul vagy felül a kockázatot;

b) a szabályozói utótesztelésen kívül az intézményeknek a portfólióik kockázatainak és szerkezetének ellenőrzésére saját, a belső modellek validálására szolgáló tesztjeiket is el kell végezniük, beleértve az utótesztelést is;

c) hipotetikus portfóliók használata annak biztosítása érdekében, hogy a belső kockázatmérési modell ki tudjon mutatni bizonyos, esetlegesen felmerülő szerkezeti sajátosságokat, például a lényegi báziskockázatot és a koncentrációs kockázatot vagy a helyettesítő adatok használatával összefüggő kockázatokat.

325bl. cikk

A stresszforgatókönyvi kockázati mérték kiszámítása

(1) Az intézmény „t” időpontra a következők szerint számítja ki a stresszforgatókönyvi kockázati mértéket egy adott portfólió kereskedési könyvi pozícióinak összes nem modellezhető kockázati tényezőjére:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

Ahol:

m = az az index, amely a portfólió azon pozícióinak összes nem modellezhető kockázati tényezőjét jelöli,

amelyek olyan idioszinkratikus kockázatot képviselnek, amelyet a 325be. cikk (1) bekezdésével összhangban a hitelkockázati felár tág kockázatitényező-kategóriájához rendeltek, és amelynek tekintetében az intézmény az illetékes hatóságok számára kielégítő módon bizonyította, hogy ezek a kockázati tényezők egymással nem korrelálnak;

l = az az index, amely a portfólióban lévő pozíciók összes nem modellezhető kockázati tényezőjét jelöli, az „m” indexszel jelölt tényezők kivételével;

$ICSS_t^m$ = az „m” nem modellezhető kockázati tényezőre vonatkozó, a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott stresszforgatókönyvi kockázati mérték;

SS_t^l = az „l” nem modellezhető kockázati tényezőre vonatkozó, a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott stresszforgatókönyvi kockázati mérték.

(2) Egy adott nem modellezhető kockázati tényező stresszforgatókönyvi kockázati mértéke azt a veszteséget jelenti, amely a portfólió összes, az adott nem modellezhető kockázati tényezőt tartalmazó kereskedési könyvi pozíciójában akkor keletkezik, amikor az adott kockázati tényezőre szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvet alkalmaznak.

(3) Az intézmények az összes modellezhető kockázati tényező tekintetében az illetékes hatóságok számára kielégítő módon meghatározzák a megfelelő, szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyveket.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek meghatározniuk a nem modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazandó, szélsőséges jövőbeni sokkra vonatkozó forgatókönyvet, és azt hogyan kell alkalmazniuk az említett kockázati

tényezőkre;

b) a 325be. cikk 2. táblázatában felsorolt minden egyes tág kockázatitényező-alkategória esetében szélsőséges jövőbeni sokkra vonatkozó szabályozói forgatókönyv, amelyet az intézmények akkor használhatnak, ha nem tudnak az a) ponttal összhangban meghatározni szélsőséges jövőbeni sokkra vonatkozó forgatókönyvet, vagy amelynek használatát az illetékes hatóságok az intézmény számára előírhatják, ha nem elégedettek az intézmény által meghatározott szélsőséges jövőbeni sokkra vonatkozó forgatókönyvvel.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH figyelembe veszi, hogy az e cikkben meghatározott, valamely nem modellezhető kockázati tényező piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény szintjének olyan magasnak kell lennie, mint a piaci kockázathoz kapcsolódó, e fejezet alapján kiszámított azon szavatolótőke-követelmény szintje, amely akkor adódott volna, ha ez a kockázati tényező modellezhető lenne.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. SZAKASZ
NEMTELJESÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ BELSŐ MODELL

325bm. cikk
A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell alkalmazási köre

(5) Az intézmény minden olyan pozíciójára, amelyet olyan kereskedési részleghez rendeltek, amelyre vonatkozóan az intézmény a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett engedélyt megkapta, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény alkalmazandó, ha a pozíciók legalább egy olyan kockázati tényezővel rendelkeznek, amelyet a 325be. cikk (1) bekezdésével összhangban a „részvény” vagy „hitelkockázati felár” tág kockázati kategóriához rendeltek. Ezt a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmény által mért kockázatokhoz képest járulékos szavatolótőke-követelményt az intézmények nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljével kell kiszámítani, amelynek meg kell felelnie az ebben a szakaszban meghatározott követelményeknek.

(6) Az (1) bekezdésben említett pozíciók mindegyike esetében lennie kell a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egy kibocsátójának, amely legalább egy kockázati tényezőhöz kapcsolódik.

325bn. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatára vonatkozó engedély

(1) Az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell egy intézmény számára, hogy a 325bb. cikk (2) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmények kiszámításához a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellt használjon a 325bm. cikkben említett minden olyan kereskedési könyvi pozíció esetében, amelyet egy adott kereskedési részleghez rendeltek, feltéve, hogy a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell az adott kereskedési részleg tekintetében megfelel a 325bo., 325bp., 325bq., 325bj. és 325bk. cikknek.

(2) Az EBH [e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül]-ig a 325bo., 325bp. és 325bq. cikk követelményeire vonatkozó iránymutatást bocsát ki.

(3) Amennyiben egy kereskedési részleg, amelyhez a 325bm. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciók legalább egyikét hozzárendelték, nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott követelményeket, az ennél a kereskedési részlegnél lévő minden pozíció piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményét az 1a. fejezetben meghatározott módszer szerint kell kiszámítani.

325bo. cikk

Nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával

(1) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával kell kiszámítaniuk a 325bm. cikkben említett minden pozíciót tartalmazó portfólió esetében, a következők szerint:

a) a szavatolótőke-követelmények a portfólió piaci értékében az említett pozíciókhoz kapcsolódóan a kibocsátók nemteljesítése által okozott potenciális veszteséget 99,9 %-os konfidencia-intervallumban, egyéves időhorizonton mérő kockáztatott értékkel egyenlők;

b) az a) pontban említett potenciális veszteség egy pozíció piaci értékének közvetett vagy közvetlen, a kibocsátók nemteljesítése által okozott vesztesége, amely járulékos a pozíció folyó értékelésében már figyelembe vett veszteségekhez képest. A részvénypozíciók kibocsátóinak nemteljesítését a kibocsátók részvényei árának nullára csökkenésével kell megjeleníteni;

c) az intézményeknek a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációkat koncepcionálisan megalapozott módszerekkel, és egy legalább 10 éves időtartamot – beleértve a 325bd. cikk (2) bekezdése szerint az intézmény által azonosított stresszidőszakot – lefedő, piaci hitelkockázati felárakra és részvényárakra vonatkozó objektív múltbéli adatok felhasználásával kell meghatározniuk. A különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációk számítását egyéves időhorizontra kell kalibrálni;

d) a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek egyéves állandó pozíció

feltételezésén kell alapulnia.

(2) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az (1) bekezdésben említettek szerint, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával legalább hetente ki kell számítaniuk.

(3) Az (1) bekezdés a) és c) pontjától eltérve az intézmény az egyéves időhorizontot felválthatja hatvan napos időhorizonttal a részvénypozíciók kiszámítása céljából, mely esetben a részvényárak és a nemteljesítési valószínűségek közötti nemteljesítési korreláció számításának a hatvan napos időhorizonttal kell konzisztensnek lennie, a részvényárak és kötvényárak közötti nemteljesítési korreláció számításának pedig az egyéves időhorizonttal kell konzisztensnek lennie.

325bp. cikk

A fedezetek elismerése a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben

(1) Az intézmények beépíthetnek fedezeteket nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükbe és nettósíthatják a pozíciókat, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi instrumentumra vonatkoznak.

(2) Az intézmények csak úgy ismerhetik el nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükben ugyanazon kötelezett különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz, valamint különböző kibocsátókban lévő hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatásokat, ha a különböző eszközökben lévő bruttó hosszú és rövid pozíciókat expliciten modellezik, beleértve a különböző kibocsátók közötti báziskockázatok modellezését.

(3) Az intézményeknek figyelembe kell venniük nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükben a fedezeti ügylet lejárata és az egyéves időhorizont közötti időintervallum alatt esetleg felmerülő jelentős kockázatokat, valamint a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős báziskockázatok lehetőségét termékek, a tőkeszerkezetben a kielégítési sorrendben betöltött hely, a belső vagy külső minősítés, a lejárat, az eredeti hitelnyújtás évjárata (vintage) és az eszközeik egyéb eltérő tulajdonságai szerint. Az intézmények csak akkor ismerhetik el a fedezetet, ha az akkor is fenntartható, ha a kötelezett esetében a közeljövőben hitelkockázati vagy más esemény várható.

325bq. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellel kapcsolatos különleges követelmények

(1) A 325bn. cikk (1) bekezdésében említett, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek képesnek kell lennie az egyéni kibocsátók nemteljesítésének, valamint több kibocsátó egyidejű nemteljesítésének a modellezésére, és figyelembe kell vennie ezeknek a nemteljesítéseknek a hatását a modell hatókörébe tartozó pozíciók piaci értékében. E célból az egyes kibocsátók nemteljesítését legalább két típusú szisztematikus kockázati tényező és legalább egy idioszinkratikus kockázati tényező felhasználásával kell modellezni.

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell a gazdasági ciklust, többek között a megtérülési ráták és az (1) bekezdésben említett szisztematikus kockázati tényezők közötti függőséget.

(3) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell az opciók és egyéb, az árváltozások tekintetében jelentős nemlinearitást mutató pozíciók nemlineáris hatását. Az intézményeknek kellő módon figyelembe kell venniük az ezen termékekhez kapcsolódó árkockázatok értékelésében és becslésében rejlő modellkockázatot is.

(4) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek objektív és aktuális adatokon kell alapulnia.

(5) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítési valószínűségre vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a nemteljesítési valószínűségekre 0,03 %-os alsó korlátot kell alkalmazni;

b) a nemteljesítési valószínűségeknek egyéves időhorizonton kell alapulniuk, kivéve, ha ez a szakasz másként rendelkezik;

c) a nemteljesítési valószínűségeket legalább ötéves múltbeli időszakból származó nemteljesítési adatok kizárólagos, vagy aktuális piaci árakkal kombinálva történő használatával kell mérni; a nemteljesítési valószínűségek nem származtathatók kizárólag aktuális piaci árakból;

d) annak az intézménynek, amely engedélyt kapott a nemteljesítési valószínűségeknek a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszában meghatározott módszert kell használnia a nemteljesítési valószínűségek kiszámításához;

e) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítési valószínűségeknek a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell használnia a nemteljesítési valószínűségek becslésére. A nemteljesítési valószínűségek becslésének mindkét esetben összhangban kell lennie az e cikkben meghatározott követelményekkel.

(6) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítéskori veszteségrátára vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseire 0 %-os alsó korlát vonatkozik;

b) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseinek tükröznie kell az egyes pozíciók

kielégítési sorrendben betöltött helyét;

c) annak az intézménynek, amely engedélyt kapott a nemteljesítéskori veszteségrátának a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszában meghatározott módszert kell használnia a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseinek kiszámításához;

d) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítéskori veszteségrátának a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell használnia a nemteljesítési valószínűségek becsléséhez. A nemteljesítéskori veszteségráta becslésének mindkét esetben összhangban kell lennie az e cikkben meghatározott követelményekkel.

(7) Az e fejezet – és egyúttal a kockázatmérési rendszer – céljaira használt belső modelljeik független felülvizsgálatának és validálásának részeként az intézményeknek meg kell tenniük az alábbi lépéseket:

a) ellenőrzik, hogy a korrelációkra és árváltozásokra vonatkozó modellezési módszerük, többek között a modell szisztematikus kockázati tényezőinek kiválasztása és súlyozása megfelel portfóliójuknak;

b) többféle stressztesztet, többek között érzékenységelemzést és forgatókönyv-elemzést végeznek, hogy értékeljék a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell minőségi és mennyiségi indokoltságát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére. Ezek a tesztek nem korlátozhatók a korábban már tapasztalt események körére;

c) megfelelő mennyiségi validálást alkalmaznak, többek között releváns belső modellezési referenciaértékek (benchmark) felhasználásával.

(8) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek megfelelően tükröznie kell a kibocsátói koncentrációkat és a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben esetlegesen kialakuló koncentrációkat.

(9) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

(10) Az intézményeknek egyértelműen meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációs feltételezések meghatározására a 325bo. cikk (2) bekezdésével összhangban.

(11) Az intézményeknek oly módon kell dokumentálniuk belső modelljeiket, hogy a korrelációs és más modellezési feltételezéseik átláthatóak legyenek az illetékes hatóságok számára.

(12) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon követelmények

meghatározása céljából, amelyeket az (5) bekezdés e) pontjának és a (6) bekezdés d) pontjának megfelelően a nemteljesítési valószínűségek és a nemteljesítéskori veszteségráta becsléséhez kapcsolódóan az intézmények belső módszerének vagy külső forrásoknak teljesíteniük kell.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e rendelet hatálybalépésétől számított 15 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

85. A harmadik rész IV. címében a 2. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„2. fejezet
Pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény az egyszerűsített sztenderd módszer szerint”.

86. A harmadik rész IV. címében a 3. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„3. fejezet
Devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény az egyszerűsített sztenderd módszer szerint”.

87. A harmadik rész IV. címében a 4. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„4. fejezet
Árukockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény az egyszerűsített sztenderd módszer szerint”.

88. A harmadik rész IV. címében a 5. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„5. fejezet
Szavatolótőke-követelmények az egyszerűsített belső modell használatával”.

89. A 384. cikk (1) bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azon intézménynek, amely nem a 383. cikk szerint számítja ki partnerei vonatkozásában a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, minden egyes partner vonatkozásában az alábbi képlet szerint kell kiszámítania a CVA-kockázathoz kapcsolódó portfólióra vonatkozó szavatolótőke-követelményt, figyelembe véve a 386. cikk értelmében elismert CVA-fedezeteket:”.

90. A 384. cikk (1) bekezdésében az EAD_i^{total} fogalommeghatározása helyébe a következő

szöveg lép:

„EADitotal = az „i” partner teljes partnerkockázati kitettségértéke (nettósítási halmazai mindegyikében összegezve), beleértve a biztosíték hatását is, összhangban a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában rögzített, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítására az adott partner esetében alkalmazandó módszerekkel.”.

91. A 390. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„390. cikk
A kitettségérték kiszámítása

(1) Az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni kitettséget a csoportot alkotó egyedi ügyfelekkel szembeni kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(2) Az egyedi ügyfelekkel szembeni teljes kitettséget a kereskedési könyvben és a nem kereskedési könyvben felmerülő kockázatok összeadásával kell kiszámítani.

(3) A kereskedési könyvi kitettségek esetében az intézmények megtehetik a következőket:

a) az egy adott ügyfél által kibocsátott ugyanazon pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat nettósíthatják az egyes eltérő instrumentumokban fennálló, a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében megállapított módszerek szerint számított nettó pozícióval;

b) nettósíthatják az egy adott ügyfél által kibocsátott különböző pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat, de csak akkor, ha a rövid pozíció a hosszú pozíciónál hátrébb sorolt, vagy a pozíciók azonos helyet foglalnak el a kielégítési sorrendben.

Az a) és b) pont alkalmazásában az értékpapírokat a kielégítési sorrendben betöltött különböző hely alapján kategóriákba lehet sorolni a pozíciók relatív szenioritásának megállapítása érdekében.

(4) Az intézményeknek a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3–5. szakaszában meghatározott módszerek egyikének megfelelően kell kiszámítaniuk az egy ügyféllel közvetlenül kötött, a II. mellékletben felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő kitettségeket.

Az ilyen, kereskedési könyvhöz rendelt ügyletekből eredő kitettségeknek meg kell felelniük a 299. cikkben meghatározott követelményeknek is.

(5) Az intézményeknek az ügyféllel szembeni kitettségekhez hozzá kell adniuk a II. mellékletben említett ügyletekből és a nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum alapjául szolgáló hitelderivatívákból eredő

kitettségeket.

(6) A kitettségek nem foglalják magukban a következőket:

a) devizaügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítési eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;

b) értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítés során a fizetést vagy az értékpapírok leszállítását követő – a korábbi eseménytől számított – öt munkanapon belül merülnek fel;

c) ügyfelek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások esetében – beleértve a fizetési, elszámolási és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket vagy pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokat – a késedelmes finanszírozási bevételeket és a legfeljebb következő munkanapig tartó ügyféltevékenységből származó egyéb kitettségeket;

d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, elszámolási és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitettségeket;

e) a 36. és 56. cikkel összhangban az elsődleges alapvető tőkeelemekből vagy kiegészítő alapvető tőkeelemekből levont kitettségeket, vagy az ezen elemekből való bármely más levonást, amely csökkenti a 437. cikknek megfelelően nyilvánosságra hozott tőkemegfelelési mutatót.

(7) Az intézménynek, amikor megállapítja egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettségét, akkor azon ügyfelek esetében, amelyekkel szemben a 112. cikk m) és o) pontja szerinti ügyletekből adódóan kitettsége van, vagy más olyan ügyletekből adódóan, amelyek esetében kitettsége van az alapul szolgáló eszközökkel szemben is, az ügylet struktúrájának gazdasági tartalmát és a magában az ügylet struktúrájában rejlő kockázatokat figyelembe véve meg kell vizsgálnia az alapul szolgáló kitettségeket annak megállapítása céljából, hogy az ügylet struktúrája jelent-e további kitettséget.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) azon feltételek és módszerek, amelyeket az ügyféllel, illetve egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettség meghatározása céljából használni kell a (7) bekezdésben említett kitettségtípusok tekintetében;

b) azon feltételek, amelyek mellett a (7) bekezdésben említett ügyletek struktúrája

nem jelent további kitettséget.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdés alkalmazásában annak pontosítása céljából, hogy hogyan kell meghatározni a II. mellékletben említett ügyletekből és a nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum alapjául szolgáló hitelderivatívákból eredő kitettségeket, amelyeket bele kell számítani az ügyféllel szembeni kitettségekbe.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított 9 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

92. A 391. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés alkalmazásában a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”.

93. A 392. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„392. cikk
A nagykockázat-vállalás fogalma

Egy intézmény kitettsége egy ügyféllel vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben akkor tekinthető nagykockázat-vállalásnak, ha értéke eléri vagy meghaladja alapvető tőkéjének 10 %-át.”.

94. A 394. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„394. cikk
Adatszolgáltatási követelmények

(1) Az intézményeknek adatot kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik számára minden általuk tartott nagykockázat-vállalás, köztük a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített nagykockázat-vállalások tekintetében a következőkről:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek

csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

A harmadik rész II. címe 3. fejezetének hatálya alá tartozó intézményeknek az illetékes hatóságaik számára adatot kell szolgáltatniuk az összevont alapon számított 20 legnagyobb kitettségükről, a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített kitettségek kivételével.

Az intézményeknek emellett adatot kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaiknak azokról a kitettségekről, amelyeknek értéke 300 millió EUR vagy annál nagyobb, de az intézmény alapvető tőkéjének 10 %-ánál kisebb.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett adatokon túl a következőkről kell adatot szolgáltatniuk illetékes hatóságaik számára az összevont alapon számított 10 legnagyobb, intézményekkel és a szabályozott kereten kívüli banki tevékenységet végző, bankrendszeren kívüli hitelező szervezetekkel szemben fennálló kitettségeik tekintetében, beleértve a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített nagykockázat-vállalásokat:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

(3) A (1) és (2) bekezdésben említett információkról az illetékes hatóságok számára a következő gyakorisággal kell adatot szolgáltatni:

a) a 430a. cikk meghatározása szerinti kis intézményeknek évente kell adatot

szolgáltatniuk;

b) figyelemmel a (4) bekezdésre, az egyéb intézményeknek félévente vagy gyakrabban kell adatot szolgáltatniuk.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) a (3) bekezdésben említett adatszolgáltatás egységes formátuma és az e formátumok alkalmazására vonatkozó utasítások;

b) a (3) bekezdésben említett adatszolgáltatás gyakorisága és időpontjai;

c) a (3) bekezdésben említett adatszolgáltatás során alkalmazandó IT-megoldások.

A végrehajtás-technikai standardtervezetekben részletezett adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük, figyelembe véve az intézmények méretét, összetettségét, valamint tevékenységeik jellegét és azok kockázati szintjét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki a (2) bekezdésben említett bankrendszeren kívüli hitelező szervezetek azonosításával kapcsolatos kritériumok meghatározásáról.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a bankrendszeren kívüli hitelezéssel kapcsolatos nemzetközi fejleményeket és a nemzetközileg egyeztetett standardokat, és mérlegelnie kell a következőket:

a) egy egyéni szervezettel vagy a szervezetek egy csoportjával való kapcsolatos kockázatot jelenthet-e az intézmény fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve;

b) az ezen irányelv és a 1093/2010/EU rendelet által előírtakhoz hasonló fizetőképességi vagy likviditásfedezeti követelmények hatálya alá tartozó szervezetek mentesüljenek-e teljesen vagy részben a bankrendszeren kívüli hitelező szervezetekre vonatkozóan a (2) bekezdésben említett adatszolgáltatási követelmények alól.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

95. A 395. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény nem vállalhat egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni olyan kitettséget, amelynek értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után meghaladja az alapvető tőkéjének 25 %-át. Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja egy vagy több intézményt is tartalmaz, ez az érték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a és 150 millió EUR közül a nagyobb értéket, feltéve, hogy az ügyfélcsoportba tartozó nem intézményi ügyfelekkel szembeni kitettségértékek összege – a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevételével – nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-át.

Amennyiben a 150 millió EUR értékhatár magasabb, mint az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a, úgy a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevételével számított kitettségérték nem haladhat meg egy, az intézmény alapvető tőkéjének arányában megállapított észszerű határértéket. Ezt a határértéket az intézmény állapítja meg a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett, a koncentrációs kockázat kezelésére és ellenőrzésére szolgáló szabályokkal és eljárásokkal összhangban. Ez a határérték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-át.

Az illetékes hatóságok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, és erről tájékoztatniuk kell az EBH-t és a Bizottságot.

Az első albekezdéstől eltérve, egy a 2013/36/EU irányelv 131. cikkével összhangban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmény nem vállalhat egy másik globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézménnyel szembeni olyan kitettséget, amelynek értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után meghaladja az alapvető tőkéjének 15 %-át. Az intézménynek a globálisan rendszerszinten jelentős intézményként való azonosítása után legkésőbb 12 hónapon belül meg kell felelnie ennek a határértéknek.”.

b) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az e cikkben meghatározott határértékek túlléphetők az intézmény kereskedési könyvében lévő kitettségek esetében, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni, nem kereskedési könyvi kitettségek nem haladják meg az (1) bekezdésben megállapított határértéket, amely határértéket az alapvető tőkéhez viszonyítva számítanak ki oly módon, hogy a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény kiegészítő szavatolótőke-követelményt teljesít az (1)

bekezdésben meghatározott határértéket túllépő kitettség részéről, amelyet a 397. és 398. cikk szerint kell kiszámítani;

c) ha a b) pontban említett túllépés felmerülése óta 10 vagy annál kevesebb nap telt el, az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben vállalt, kereskedési könyvi kitettség nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 500 %-át;

d) semmilyen, 10 napnál hosszabb ideje fennálló túllépés nem haladhatja meg összességében az intézmény alapvető tőkéjének 600 %-át.

Az intézménynek minden egyes alkalommal, amikor túllépi valamely fenti határértéket, késedelem nélkül jelentenie kell az illetékes hatóságok felé a túllépés összegét és az érintett ügyfél nevét, valamint adott esetben az egymással kapcsolatban álló érintett ügyfelek csoportjának nevét.”.

96. A 396. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

(i) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a 395. cikk (1) bekezdésében említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazandó, az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmény figyelembe vehető tőkéjének 100 %-ában megállapított határérték túllépését.”;

(ii) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az illetékes hatóság az első és második albekezdésben említett kivételes esetekben 3 hónapnál hosszabb időtartamra engedélyezi az intézmény számára a 395. cikk (1) bekezdésében meghatározott határérték túllépését, az intézménynek az illetékes hatóság számára kielégítő módon be kell mutatnia egy tervet a határértéknek való megfeleléshez való gyors visszatérésről, és ezt a tervet az illetékes hatósággal egyeztetett határidőn belül végre kell hajtania. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük a terv végrehajtását, és adott esetben gyorsabb megfelelést kell előírniuk.”;

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az EBH iránymutatásokat ad ki a következők meghatározása céljából:

a) azon kivételes esetek, amelyekben az illetékes hatóság engedélyezheti a határérték túllépését az (1) bekezdésnek megfelelően;

b) a megfeleléshez való visszatéréshez helyénvalónak tartott idő;

c) az illetékes hatóságok által annak biztosítása céljából hozandó intézkedések, hogy az intézmény időben visszatérjen a megfeleléshez.

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.”.

97. A 397. cikk 1. táblázatának 1. oszlopában a „figyelembe vehető tőke” kifejezés helyébe az „alapvető tőke” kifejezés lép.

98. A 399. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézménynek hitelkockázat-mérséklési technikát kell használnia egy kitettség kiszámítása során, amennyiben ezt a technikát használta a harmadik rész II. címével összhangban a hitelkockázatra vonatkozó tőkekövetelmények kiszámításához, és feltéve, hogy megfelel az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

A 400–403. cikk alkalmazásában a „garancia” magában foglalja a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján elismert hitelderivatívákat, a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben egy intézmény a sztenderd módszert használja hitelkockázat-mérséklési célra, a 194. cikk (3) bekezdésének a) pontja nem alkalmazandó e bekezdés céljára.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azok a hitelkockázat-mérséklési technikák, amelyek csak az IRB-módszerek egyikét használó intézmények számára állnak rendelkezésre, nem ismerhetők el a nagykockázat-vállalások esetében a kitettségértékek csökkentésének céljára, kivéve a 402. cikkel összhangban az ingatlannal fedezett kitettségeket.”.

99. A 400. cikk a következőképpen módosul:

a) a (1) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

(i) a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek és garanciaalap-hozzájárulások;”;

(ii) a szöveg a következő l) ponttal egészül ki:

„l) szanálandó szervezet tulajdonát képező, a 2014/59/EU irányelv 45. cikke (3) bekezdésének g) pontjában említett instrumentumok és figyelembe vehető szavatolótőke-instrumentumok, amelyet az ugyanazon, szanálandó csoporthoz tartozó más szervezetek bocsátottak ki.”;

b) a (2) bekezdésben a k) pontot el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, hogy alkalmazni akarják-e az e bekezdés a) és b) pontjával összhangban a (2) bekezdésben meghatározott mentességek valamelyikét, és közölniük kell az EBH-val az említett mentességek alkalmazását alátámasztó indokokat.”;

d) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott mentességek közül egynél többnek az egy kitettségre való egyidejű alkalmazása nem engedhető meg.”.

100. A 401. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„401. cikk
A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásával járó hatások számszerűsítése

(1) A kitettségértéknek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő kiszámítására a hitelintézet alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerinti „teljes mértékben korrigált kitettségértéket” (E*), a harmadik rész II. címének 4. fejezetében említett hitelkockázat-mérséklés, volatilitási korrekciók és esetleges lejárati eltérések figyelembevételével.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét kell alkalmazniuk, tekintet nélkül a hitelkockázat szavatolótőke-követelményének kiszámításához használt módszerre.

(3) A 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kitettségértékek kiszámítása során az intézményeknek rendszeresen stressztesztet kell végezniük hitelkockázat-koncentrációikra, amely bármely elfogadott biztosíték realizálható értékére is kiterjed.

Ezeknek az első albekezdésben említett rendszeres stressztesztnek ki kell terjedniük a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő azon kockázatokra, amelyek hátrányosan érinthetik az intézmények szavatolótőkéjének megfelelőségét, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokra.

Az elvégzett stressztesztnek kielégítőnek és megfelelőnek kell lenniük az említett kockázatok értékelésére.

Az intézményeknek a következőket kell bevonniuk a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukba:

a) a kitettségek és az azokra vonatkozó hitelkockázati fedezet közötti lejárati eltérésekből adódó kockázatok kezelését szolgáló szabályok és eljárások;

b) a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából, és különösen a nagy, közvetett hitelkockázati kitettségekből eredő (pl. amiatt, hogy a biztosítékként

elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátótól származnak) koncentrációs kockázattal kapcsolatos szabályok és eljárások.

(4) Amennyiben egy intézmény a 399. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert hitelkockázat-mérséklési technika révén csökkenti egy ügyféllel szembeni valamely kitettségét, a kitettségnek azt a részét, amellyel az ügyféllel szembeni kitettsége csökkent, úgy kell kezelnie, mintha az a fedezetnyújtóval szemben, és nem az ügyféllel szemben merült volna fel.”.

101. A 403. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott biztosíték fedez, az intézménynek a következőket kell megtennie:”.

102. A hatodik rész I. címének címsora helyébe a következő szöveg lép:

„FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS LIKVIDITÁSFEDEZETI KÖVETELMÉNYEK”.

103. A 411. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„411. cikk
Fogalommeghatározások

E rész alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi ügyfél”: olyan ügyfél, többek között nem pénzügyi vállalati csoportokhoz tartozó pénzügyi ügyfél, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy:

a) hitelintézet;

b) befektetési vállalkozás;

c) különleges célú gazdasági egység;

d) kollektív befektetési forma (KBF);

e) nem nyílt végű befektetési forma;

f) biztosító;

g) viszontbiztosító;

h) pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság;

i) pénzügyi vállalkozás;

2. „lakossági betétek”: természetes személlyel vagy kis- és középvállalkozással

(„kkv”) szembeni kötelezettség, amennyiben a kkv a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben ezen kkv-nak vagy vállalkozásnak a 4. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott kapcsolatban álló ügyfelek csoportja alapján figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

3. „magánbefektetési társaság”: a tulajdonosok vagyonának kezelése kizárólagos céljából létrehozott olyan vállalkozás vagy vagyonkezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, és a társaság semmilyen kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységet nem végez. A magánbefektetési társaság céljai közé tartozhatnak járulékos tevékenységek, például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése, a vagyon szétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után, feltéve, hogy ezek a tevékenységek a fő célhoz, a tulajdonos vagyona kezeléséhez kapcsolódnak;

4. „betétközvetítő ügynök”: olyan természetes személy vagy vállalkozás, amely díj ellenében hitelintézeteknél helyez el harmadik felektől származó betéteket, beleértve a lakossági betéteket és a vállalati betéteket, de nem beleértve a pénzügyi vállalkozásoktól származó betéteket;

5. „meg nem terhelt eszközök”: olyan eszközök, amelyek nem tartoznak jogszabályi, szerződéses, szabályozási vagy egyéb olyan korlátozás alá, amely megakadályozza az intézményt abban, hogy aktív azonnali értékesítés vagy repomegállapodás révén likviddé tegye, értékesítse, átadja, hozzárendelje vagy általánosságban elidegenítse az említett eszközöket;

6. „nem kötelező túlfedezettség”: olyan eszközök bármely összege, amelyeket az intézmény nem köteles jogszabályi vagy szabályozási követelmények, szerződéses kötelezettségvállalások értelmében, vagy a piaci fegyelem miatt egy fedezettkötvény-kibocsátáshoz csatolni, beleértve különösen a következő eseteket:

a) az eszközök rendelkezésre bocsátására a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga alapján a fedezett kötvényekre alkalmazandó minimális jogszabályi, alapszabályi vagy szabályozási túlfedezettségi követelményeken felül kerül sor;

b) egy kijelölt külső hitelminősítő intézet módszertana alapján a fedezett kötvények esetében nincs szükség az eszközökre az aktuális hitelminősítésük fenntartásához;

c) nincs szükség az eszközökre jelentős hitelminőség-javítás céljából;

7. „eszközfedezeti követelmény”: az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti jogával összhangban hitelminőség-javítási célból a fedezett kötvényekkel kapcsolatban meghatározottak

szerint;

8. „letéti hitel”: ügyfeleknek tőkeáttételes kereskedési pozíciók felvételéhez nyújtott fedezett hitel;

9. „származtatott ügyletek”: a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák;

10. „stressz”: egy intézmény fizetőképességének vagy likviditási pozíciójának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy az intézmény nem tud eleget tenni a következő 30 naptári napon belül esedékessé váló kötelezettségeinek;

11. „1. szintű eszközök”: a 416. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;

12. „2. szintű eszközök”: e rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök. A 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címe 2. fejezetének megfelelően;

13. „likviditási puffer”: az intézmény által az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címének megfelelően tartott 1. szintű és 2. szintű eszközök összege;

14. „nettó likviditáskiáramlás”: az intézmény likviditásbeáramlásainak a likviditáskiáramlásaiból való levonásából eredő összeg;

15. „adatszolgáltatás pénzneme”: az a pénznem, amelyben az e rész II., III. és IV. címében említett likviditási tételekről adatot kell szolgáltatni az illetékes hatóságoknak a 415. cikk (1) bekezdésének megfelelően.”.

104. A 412. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe a likviditáskiáramlásokat, likviditásbeáramlásokat és a likvid eszközöket.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A II. címben rögzített rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségeknek a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozások tekintetében történő meghatározása céljából kell alkalmazni.”;

c) a cikk szövege a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A 460. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus a hitelintézetekre és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra alkalmazandó.”.

105. A 413. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„413. cikk
Stabil forrásellátottsági követelmény

(1) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a hosszú távú kötelezettségek különféle stabil forrásellátottságot biztosító instrumentumoknak köszönhetően mind rendes körülmények között, mind pedig stresszhelyzetben megfelelően teljesíthetőek legyenek.

(2) A III. címben rögzített rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségeknek a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozások tekintetében történő meghatározása céljából kell alkalmazni, és minden intézmény tekintetében, amíg a IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozóan a 415. cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek meghatározása és uniós bevezetése meg nem történik.

(3) A IV. címben meghatározott rendelkezéseket az (1) bekezdésben meghatározott stabil forrásellátottsági követelmény és a 415. cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség hitelintézetek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások tekintetében történő meghatározása céljából kell alkalmazni.

(4) A tagállamok a stabil forrásellátottsági követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kötelező nettó stabil forrásellátottsági minimumkövetelmények alkalmazandóvá válnának.”.

106. A 414. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„414. cikk
A likviditási követelményeknek való megfelelés

Annak az intézménynek, amely nem felel meg vagy várhatóan nem fog megfelelni a 412. cikkben vagy 413. cikk (1) bekezdésében előírt likviditási követelményeknek akár stresszhelyzetben is, erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságokat, és indokolatlan késedelem nélkül tervet kell benyújtania az illetékes hatóságoknak arról, hogy miként kíván mielőbb ismét megfelelni a 412. cikkben vagy – adott esetben – a 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amíg az intézmény meg nem felel követelményeknek, addig naponta, minden nap végéig jelentést kell tennie az esettől függően a II., III. vagy IV. címben említett tételekről, kivéve, ha az illetékes hatóság engedélyt ad a ritkább adatszolgáltatásra és a hosszabb adatszolgáltatási határidőre. Az illetékes hatóságok kizárólag az intézmény egyedi helyzete alapján és az intézmény tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve adhatnak ilyen engedélyt. Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell a helyreállítási terv végrehajtását, és adott esetben gyorsabb megfelelést kell előírniuk.”.

107. A 415. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak egyetlen pénznemben kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a IV. címben említett tételekről, mely pénznem annak a tagállamnak a pénzneme, amelyben a központi irodájuk található, függetlenül az említett tételek tényleges denominációjától. A IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatszolgáltatási formátum részletes meghatározásáig és uniós bevezetéséig a hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak egyetlen pénznemben kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a III. címben említett tételekről, mely pénznem annak a tagállamnak a pénzneme, amelyben a központi irodájuk található, függetlenül az említett tételek tényleges denominációjától.

A rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásoknak egyetlen pénznemben kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a II. és III. címben és a III. mellékletben említett tételekről és azok komponenseiről, beleértve a likvid eszközeik összetételét a 416. cikkel összhangban, mely pénznem annak a tagállamnak a pénzneme, amelyben a központi irodájuk található, függetlenül az említett tételek tényleges denominációjától.

Az adatszolgáltatásra legalább havonta kell, hogy sor kerüljön a II. címben és a III. mellékletben említett tételek esetében, és legalább negyedévente a III. és IV. címben említett tételek esetében.

(2) Az intézménynek külön kell adatot szolgáltatnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az adatszolgáltatás pénznemében esettől függően a II., III. és IV. címben, és a III. mellékletben említett tételekről, amelyek a következőknek megfelelően meghatározott pénznemekben denomináltak:

a) ha az intézmény az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denominált, az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének 5 %-át elérő vagy meghaladó aggregált kötelezettséggel rendelkezik, a szabályozói tőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével;

b) ha az intézmény a 2013/36/EU irányelv 51. cikkében említett jelentős fiókteleppel rendelkezik egy, az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemet használó fogadó tagállamban;

c) az adatszolgáltatás pénznemében, ha az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denominált, az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének 5 %-át eléri vagy meghaladja az kötelezettségek aggregált összege, a szabályozói tőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) egységes adatszolgáltatási formátumok és IT-megoldások az adatszolgáltatási gyakoriságokhoz, valamint a hivatkozási és a beküldési időpontokhoz kapcsolódó utasításokkal. Az adatszolgáltatás formátumának és gyakoriságának arányban kell állnia a különböző intézmények

tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és magában kell foglalnia az (1) és (2) bekezdésben előírt adatszolgáltatást;

b) a likviditási helyzet monitorozására alkalmas további mérési módszerek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az illetékes hatóságok átfogó képet nyerjenek az intézmény likviditási kockázati profiljáról, és amelyek arányosak az intézmény tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

Az EBH az a) pontban meghatározott tételekre vonatkozó végrehajtás-technikai standardtervezeteket [a módosító rendelet hatálybalépésétől számított egy évvel]-ig, a b) pontban meghatározott tételekre vonatkozókat pedig 2014. január 1-jéig nyújtja be a Bizottsághoz.

A kötelező likviditási követelmények teljes körű bevezetéséig az illetékes hatóságok folytathatják az adatgyűjtést a meglévő nemzeti likviditási standardoknak való megfelelés monitoringját szolgáló eszközökkel.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

108. A 416. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdéssel összhangban az intézmények adatszolgáltatásukban azokat az eszközöket tüntethetik fel likvid eszközként, amelyek teljesítik az alábbi feltételeket:

a) meg nem terheltek, vagy biztosítéki portfólión belül rendelkezésre állnak és felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, de még fel nem használt hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez;

b) nem maga az intézmény, annak anyaintézménye vagy leányintézményei, vagy anyaintézményeinek vagy pénzügyi holding társaság anyavállalatának valamely más leányvállalata bocsátotta ki;

c) az árukra vonatkozóan általános az egyetértés a piaci résztvevők között, és az könnyen megfigyelhető a piacon, vagy meghatározható egy, a nyilvánosan rendelkezésre álló adatok alapján könnyen kiszámítható képlet segítségével, és nem függ erős feltételezésektől, mint tipikusan a strukturált és az egzotikus termékek ára;

d) azokat elismert tőzsdén jegyzik vagy aktív, azonnali értékesítés vagy egyszerű repomegállapodás keretében értékesíthető repopiacokon. Ezeket a kritériumokat piaconként külön-külön kell értékelni.

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett feltételek nem alkalmazandók az (1)

bekezdés e) pontjában említett eszközökre.”;

b) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei az egyes intézmények likvideszköz-portfólióiban 500 millió EUR abszolút maximumértékig likvid eszköznek tekinthetők, feltéve hogy teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmények, és a kollektív befektetési forma a kamatláb-, hitel- vagy árfolyamkockázat mérséklésére szolgáló származtatott ügyleteken kívül csak az e cikk (1) bekezdésében említett likvid eszközökbe fektet be.

A kollektív befektetési forma által a megengedett befektetésekből eredő kockázatok fedezését célzó származtatott ügyletek alkalmazása (vagy esetleges alkalmazása) nem zárja ki az adott kollektív befektetési forma figyelembevételét. Ha a kollektív befektetési forma részvényeinek vagy befektetési jegyeinek értékét a 418. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontja szerinti harmadik felek nem értékelik rendszeresen piaci értéken, és az illetékes hatóság nem fogadja el azt, hogy az intézmény a 418. cikk (4) bekezdésének első mondatában említett értékeléshez robusztus módszereket és eljárásokat dolgozott ki, akkor az ilyen kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit nem lehet likvid eszközként kezelni.

c) (6) Abban az esetben, ha egy likvid eszköz a továbbiakban már nem vehető figyelembe a likvid eszközök állományában, az intézmény azt még 30 naptári napig továbbra is likvid eszköznek tekintheti. Ha valamely kollektív befektetési forma valamely likvid eszközére már nem alkalmazható a (5) bekezdésben meghatározott eljárás, akkor a kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit ennek ellenére még 30 napig likvid eszköznek lehet tekinteni, amennyiben ezek az eszközök nem haladják meg a kollektív befektetési forma teljes eszközeinek 10 %-át.”;

d) a (7) bekezdést el kell hagyni.

109. A 419. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a 412. cikkben szereplő követelmény teljesítése érdekében szükséges likvid eszközök iránti indokolt igény nagyobb, mint az adott pénznemben rendelkezésre álló likvid eszközök mennyisége, akkor az alábbi eltérések közül egy vagy több alkalmazható:

a) a 417. cikk f) pontjától eltérően, a likvid eszközök pénzneme eltérő lehet a nettó likviditáskiáramlások pénznem szerinti megoszlásától;

b) tagállamok vagy harmadik országok pénzneme esetében az előírt likvid eszközök helyettesíthetők az érintett tagállam vagy harmadik ország központi bankjától származó olyan hitelkeretekkel, amelyekre az elkövetkező 30 napra visszavonhatatlan szerződéses folyósítási kötelezettséget vállaltak, és amelyek árazása méltányos, függetlenül az aktuálisan lehívott összegtől, feltéve, hogy az

érintett tagállam vagy harmadik ország illetékes hatóságai ugyanezt teszik, és feltéve, hogy az érintett tagállamban vagy harmadik országban hasonló adatszolgáltatási követelmények vannak érvényben;

c) amennyiben 1. szintű eszközökből áll fenn hiány, az intézmény tarthat kiegészítő 2A. szintű eszközöket, és az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 17. cikke szerint az ezen eszközökre alkalmazandó felső korlátok módosíthatók.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett eltérések meghatározása céljából, az alkalmazásukra vonatkozó feltételeket is beleértve.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a módosító rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

110. A 422. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatások csak olyan mértékig minősülnek ilyen szolgáltatásoknak, amíg ezen szolgáltatásokat kialakult operatív kapcsolat keretében nyújtják, amelytől a betétes jelentős mértékben függ. E szolgáltatások nem állhatnak pusztán levelező banki szolgáltatásokból, illetve elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekből, és az intézményeknek bizonyítékkal kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy az ügyfél harminc napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül képtelen a jogszerűen esedékes összegek kivonására.

A (3) bekezdés c) pontjában említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának egységes meghatározásáig az intézményeknek maguknak kell meghatározniuk az azon kialakult operatív kapcsolatok azonosítására szolgáló kritériumokat, amelyek tekintetében bizonyíték áll rendelkezésükre arról, hogy az ügyfél 30 napon belül operatív működésük veszélyeztetése nélkül nem tudja kivonni a jogszerűen esedékes összegeket, és e kritériumokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára. Az illetékes hatóságok egységes fogalommeghatározás hiányában általános iránymutatással szolgálhatnak az intézmények számára, amelyet azoknak követniük kell annak megállapítása során, hogy melyek azok a betétek, amelyeket a betétes kialakult operatív kapcsolat keretében tart az intézménynél.”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az illetékes hatóságok a (7) bekezdésben említett kötelezettségekre eseti alapon

engedélyezhetik alacsonyabb likviditáskiáramlási faktor alkalmazását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a partner:
   (i) az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény másik leányvállalata;
   (ii) a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez;
   (iii) olyan intézmény, amely a 113. cikk (7) bekezdésében említett követelményeknek megfelelő ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartozik;
   (iv) a 400. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti hálózat központi intézménye vagy tagja;
b) indokolt az elkövetkező 30 napban alacsonyabb kiáramlással számolni, még egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapján is;
c) a 425. cikktől eltérően a partner a kiáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb beáramlást alkalmaz;
d) az intézmény és a partner székhelye ugyanazon tagállamban van.”.

111. A 423. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézménynek minden olyan szerződés megkötéséről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat, amelynek szerződéses feltételei az intézmény hitelminőségének jelentős romlása esetén 30 napon belül likviditáskiáramlást eredményeznek vagy további biztosítékok nyújtását teszik szükségessé. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy ezek a szerződések az intézmény potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezniük kell az intézményt arra, hogy a kiszámított likviditáskiáramláshoz e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további kiáramlást, amely egy, a hitelminőségének jelentős romlásából (például a külső hitelminősítés három fokozattal történő leminősítése) eredő további biztosítéknyújtási kötelezettségből eredő kiáramlásnak felel meg. E jelentős romlás mértékét az intézménynek rendszeresen meg kell megvizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat.

(3) Az intézménynek további kiáramlást kell hozzáadnia, amely megfelel azon biztosítéknyújtási kötelezettségeknek, amelyek egy negatív piaci forgatókönyv által az intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból erednének, amennyiben e hatás lényeges.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki annak meghatározására, hogy milyen feltételek alapján alkalmazható a lényegesség fogalma, valamint a további kiáramlás mérésére szolgáló módszerek meghatározására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a módosító rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

112. A 424. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Egy likviditási keret azon, folyósítási kötelezettséggel járó összegét, amelyet arra a célra bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az adott különleges célú gazdasági egység a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírtól különböző eszközt vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni addig a mértékig, amennyivel a folyósítási kötelezettséggel járó összeg meghaladja az ügyfelektől vásárolt aktuális eszközállományának összértékét, és amennyiben a lehívható maximális összeget a szerződés az aktuális vásárolt eszközállomány összértékére korlátozza.”.

113. A 425. cikk (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) azokat a kölcsönöket, amelyek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlásként kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi az intézmény számára az elállást és azt, hogy 30 napon belül követelje a fizetést;”.

114. A hatodik rész a 428. cikk után a következő új IV. címmel egészül ki:

„IV. CÍM
A NETTÓ STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI RÁTA

1. FEJEZET
A nettó stabil forrásellátottsági ráta

428a. cikk
Összevont alapon történő alkalmazás

Amennyiben az ebben a címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta a 11. cikk (4) bekezdésének megfelelően összevont alapon alkalmazandó, a következők alkalmazandók:

a) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan előírt stabil forrásellátottsági tényezőit, amelyekre az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján az e cím 4. fejezetében meghatározottaknál magasabb százalékos arány alkalmazandó, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott magasabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

b) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőit, amelyekre az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján az e cím 3. fejezetében meghatározottaknál alacsonyabb százalékos arány alkalmazandó, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott alacsonyabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

c) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címében rögzített követelményeket teljesítő és harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából nem ismerhetők el likvid eszköznek, ha az említett harmadik ország likviditásfedezeti követelményt meghatározó nemzeti joga szerint nem minősülnek likvid eszköznek;

d) a csoporton belüli, rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásoknak a 428b. cikket összevont alapon, a 413. cikket pedig egyedi és összevont alapon kell alkalmazniuk. Az ebben a pontban meghatározottak kivételével a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásoknak továbbra is a tagállamok nemzeti jogában meghatározott részletes nettó stabil forrásellátottsági követelményt kell alkalmazniuk.

428b. cikk
A nettó stabil forrásellátottsági ráta

(1) A 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott részletes nettó stabil forrásellátottsági követelmény egyenlő egy egyéves időszakra vonatkozóan az intézmény e cím 3. fejezetében említett rendelkezésre álló stabil forrásainak az intézmény e cím 4. fejezetében említett előírt stabil forrásokhoz viszonyított arányával, és százalékos

arányként kell kifejezni. Az intézményeknek a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat az alábbi képletnek megfelelően kell kiszámítaniuk:

$$\frac{Rendelkezésre\ álló\ stabil\ forrás}{Előírt\ stabil\ forrás} = Nettó\ stabil\ forrásellátottsági\ ráta\ (\%)$$

(2) Az intézményeknek legalább 100 %-os nettó stabil forrásellátottsági rátát kell fenntartaniuk.

(3) Amennyiben az intézmény nettó stabil forrásellátottsági rátája bármikor 100 % alá esik, vagy – észszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, a 414. cikkben meghatározott követelmény alkalmazandó. Az intézménynek törekednie kell arra, hogy nettó stabil forrásellátottsági rátáját visszaállítsa a (2) bekezdésben említett szintre. Az illetékes hatóságoknak adott esetben bármely felügyeleti intézkedés meghozatala előtt értékelniük kell a (2) bekezdésben említett szintnek való meg nem felelés okait.

(4) Az intézményeknek minden ügyletükre vonatkozóan azok tényleges denominációjától függetlenül az adatszolgáltatás pénznemében kell kiszámítaniuk és nyomon követniük a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat, a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön jelentés tárgyát képező egyes pénznemekben denominált ügyleteik tekintetében pedig elkülönítve.

(5) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy kötelezettségeik pénzneme összhangban legyen eszközeik pénznem szerinti megoszlásával. Az illetékes hatóságok indokolt esetben előírhatják az intézmények számára a pénznembeli eltérés korlátozását azáltal, hogy korlátokat határoznak meg az egy adott pénznemben előírt stabil források azon arányára, amely teljesíthető nem az adott pénznemben denominált rendelkezésre álló stabil forrással. Ezt a korlátozást csak olyan pénznemre lehet alkalmazni, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön jelentés tárgyát képezi.

A pénznembeli eltérésre az e cikknek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság legalább az alábbiakat figyelembe veszi:

a) az intézmény képes-e a rendelkezésre álló stabil forrásokat egy adott pénznemből egy másikba, és joghatóságok között, illetve a csoportján belüli jogi személyek között áthelyezni, valamint deviza-csereügyletek keretében a devizapiacokon forrást szerezni a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontja során;

b) a kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő pénznemű pozíciókra és a meglévő devizaárfolyam-fedezés hatékonyságára.

Az e cikk szerinti bármely pénznemeltérés-korlátozás a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek minősül.

2. FEJEZET
A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításának általános szabályai

428c. cikk
A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása

(1) Ha ez a cím másként nem rendelkezik, az intézményeknek bruttó alapon kell figyelembe venniük az eszközöket, kötelezettségeket és mérlegen kívüli tételeket.

(2) A nettó stabil forrásellátottsági rátájuk kiszámításakor az intézményeknek az e cím 3. és 4. fejezetében meghatározott megfelelő stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk eszközeik, kötelezettségeik és mérlegen kívüli tételeik könyv szerinti értékére, kivéve, ha e cím másként rendelkezik.

(3) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe az előírt stabil forrásokat és a rendelkezésre álló stabil forrásokat.

428d. cikk
Származtatott ügyletek

(1) Az intézményeknek e cikk rendelkezéseit kell alkalmazniuk a származtatott ügyletekre vonatkozó előírt stabil források összegének az e cím 4. fejezetében említettek szerinti kiszámításához.

(2) A 428c. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a származtatott pozíciók könyv szerinti értékét nettó alapon kell figyelembe venniük, ha az említett pozíciók ugyanazon nettósítási halmazba tartoznak, amely teljesíti a 295., 296. és 297. cikkben meghatározott követelményeket. Amennyiben ez az eset nem áll fenn, az intézményeknek a származtatott pozíciók könyv szerinti értékét bruttó alapon kell figyelembe venniük, és az ilyen származtatott pozíciókat e cím 4. fejezetének alkalmazásában saját nettósítási halmazukként kell kezelniük.

(3) E cím alkalmazásában a „nettósítási halmaz piaci értéke” a nettósítási halmazban lévő összes ügylet piaci értékének az összege.

(4) A tőkeösszegek ugyanazon a napon történő teljes cseréjét magukban foglaló, a II. melléklet 2. pontjának a)–e) alpontjában említett minden származtatott ügyletet nettó alapon valamennyi pénznem tekintetében ki kell számítani, többek között olyan pénznemben történő jelentéstétel céljából, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön jelentés tárgyát képezi, még akkor is, ha az említett ügyletek nem tartoznak ugyanabba a nettósítási halmazba, amely teljesíti a 295., 296. és 297. cikkben meghatározott követelményeket.

(5) A származtatott pozíciók kitettségének csökkentése céljából biztosítékként kapott készpénzt ilyenként kell kezelni, és nem szabad betétként kezelni, amelyre az e cím 3. fejezete alkalmazandó.

(6) Az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy eltekintenek a származtatott ügyleteknek a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására gyakorolt hatásától, többek között az előírt stabil forrásellátottsági tényezők és a tartalékok és veszteségek meghatározása révén, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) az ügyletek hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

b) a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

c) a származtatott ügyletek az EKB vagy a tagállami központi bank monetáris politikájának céljait szolgálják.

Amennyiben egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján az első albekezdésben említett felmentésben részesül, a harmadik ország nemzeti jogában meghatározott ezen felmentést kell a konszolidáció során figyelembe venni. A harmadik országbeli leányvállalatok egyébként nem részesülhetnek az említett felmentésben.

428e. cikk
Fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek nettósítása

A 428c. cikk (1) bekezdésétől eltérve az egyetlen partnerrel létrejött, a 192. cikk 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő eszközöket és kötelezettségeket nettó alapon kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az eszközök és kötelezettségek megfelelnek a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítási feltételeknek.

428f. cikk
Egymástól függő eszközök és kötelezettségek

(1) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával az intézmény egymástól függőnek tekinthet egy eszközt és egy kötelezettséget, feltéve, hogy az összes következő feltétel teljesül:

a) az intézmény kizárólag közvetítő egységként jár el, hogy eljuttassa a forrásokat a kötelezettségtől a kapcsolódó tőle függő eszközhöz;

b) az egyes egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyértelműen azonosíthatók, és ugyanaz a tőkeösszegük;

c) az eszköz és a tőle függő kötelezettség alapjában véve illeszkedő lejárattal rendelkezik, legfeljebb 20 nap eltéréssel az eszköz lejárata és a kötelezettség lejárata között;

d) a kölcsönösen függő kötelezettséget jogszabályi, szabályozási vagy szerződéses kötelezettségvállalás alapján kérik, és azt nem más eszközök finanszírozására használják fel;

e) az eszközből származó tőketörlesztést nem használják fel a tőle függő kötelezettség visszafizetésén kívül más célra;

f) az egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyes párjai esetében nem ugyanazok a partnerek.

(2) A következő termékekhez vagy szolgáltatásokhoz közvetlenül kapcsolódó eszközök és kötelezettségek az (1) bekezdés feltételeit teljesítőnek, és egymástól függőnek tekintendők:

a) központosított szabályozott megtakarítások, amennyiben az intézményeket jogszabály kötelezi a szabályozott betéteknek egy olyan központosított alapba való áthelyezésére, amelyet egy tagállam központi kormányzata hozott létre és ellenőriz, és amely közérdekű célok előmozdításához nyújt hiteleket, feltéve, hogy a betétek központosított alapba való áthelyezése legalább havi alapon történik;

b) kedvezményes kölcsönök, valamint az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 31. cikkének (9) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő hitel- és likviditási keretek olyan intézmények esetében, amelyek egyszerű közvetítőként járnak el, és nem vállalnak finanszírozási kockázatot;

c) a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények;

d) a 129. cikk (4) vagy – esettől függően – (5) bekezdésében meghatározott kezelésre jogosító követelményeket teljesítő fedezett kötvények, amennyiben a mögöttes hiteleket teljes mértékben igazodva finanszírozzák a kibocsátott fedezett kötvények, vagy amennyiben léteznek nem diszkrecionális, a fedezett kötvények lejáratát a fedezett kötvény lejárati időpontjában nem teljesülő refinanszírozás esetén legalább egy évvel a mögöttes hitelek lejáratáig meghosszabbító kiváltó tényezők;

e) származtatott ügyletekkel kapcsolatos ügyfélklíring-tevékenységek, feltéve, hogy az intézmény nem garantálja a központi szerződő fél teljesítését az ügyfelei felé, és következésképpen nem vállal finanszírozási kockázatot.

428g. cikk

Betétek intézményvédelmi rendszereken és szövetkezeti hálózatokon belül

Amennyiben egy intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, a 10. cikkben előírt mentességre jogosult hálózathoz, vagy egy tagállami szövetkezeti hálózathoz tartozik, az intézmény által a központi intézménynél elhelyezett és az (EU) 2015/61 rendelet 16. cikke szerint a betétet elhelyező intézmény tekintetében likvid eszköznek minősülő látra szóló betétekre a következő követelmények alkalmazandók:

a) a betétet elhelyező intézmény esetében az e cím 4. fejezetének 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényező, az említett látra szóló betéteknek az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 16. cikkével

összhangban 1. szintű, 2A. szintű vagy 2B. szintű eszközként való kezelésétől, és az említett látra szóló betétekre a likviditásfedezeti ráta kiszámítása céljából alkalmazott releváns haircuttól függően;

b) a betétet fogadó központi intézmény esetében szimmetrikus rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező.

428h. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kedvezményes kezelés

(1) A 428g. cikktől és e cím 3. és 4. fejezetétől eltérve az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmények számára, hogy magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt vagy alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmazzanak az eszközökre, kötelezettségekre és a folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretekre, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a partner az alábbiak egyike:

(i) az intézmény anyavállalata vagy leányvállalata;

(ii) ugyanazon anyavállalat egy másik leányvállalata;

(iii) a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez;

(iv) az e rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, mint az intézmény;

(v) az e rendelet 10. cikkében említettek szerint hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;

b) okkal várható, hogy a kapott kötelezettség vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret stabilabb finanszírozási forrást képez, vagy hogy a nyújtott eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret kevesebb stabil forrást igényel a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján belül, mint ugyanaz a kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret más partnerekkel;

c) a partner magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaz, a magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezővel szimmetrikusan, vagy alacsonyabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt, az alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezővel szimmetrikusan;

d) az intézmény és a partner székhelye ugyanazon tagállamban van.

(2) Ha az intézmény és a partner székhelye más tagállamban van, az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmazásától, ha

az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokon kívül az alábbi kritériumok is teljesülnek:

a) a kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret tekintetében jogilag kötelező érvényű megállapodások és kötelezettségvállalások léteznek a csoporthoz tartozó szervezetek között;

b) a finanszírozás nyújtója alacsony finanszírozási kockázati profillal rendelkezik;

c) a finanszírozás fogadójának finanszírozási kockázati profilját megfelelően figyelembe vették a finanszírozás nyújtójának likviditásikockázat-kezelésében.

Az illetékes hatóságok a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban konzultációt folytatnak egymással annak megállapítása céljából, hogy az ebben a bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

3. FEJEZET
Rendelkezésre álló stabil források

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

428i. cikk
A rendelkezésre álló stabil források összegének kiszámítása

Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, a rendelkezésre álló stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy a kötelezettségek és a szabályozói tőke különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz alapján alkalmazandó megfelelő rendelkezésre álló forrásellátottsági tényezőkkel. A rendelkezésre álló stabil források teljes összege a kötelezettségek és a szabályozói tőke súlyozott összegeinek az összege.

428j. cikk
A kötelezettségek vagy a szabályozói tőke hátralévő futamideje

(1) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező megállapítása céljából figyelembe kell venniük kötelezettségeik és szabályozói tőkéjük hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a kötelezettségek vagy a szabályozói tőke hátralévő futamidejének megállapítása céljából figyelembe kell venniük a fennálló opciókat. Ennek során azt kell feltételezniük, hogy a befektetők a lehető legkorábbi időpontban lehívják a vételi opciót. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében, az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, tekintettel mindenekelőtt arra a piaci várakozásra, hogy az intézményeknek bizonyos kötelezettségeket azok lejárata előtt vissza kell váltaniuk.

(3) Az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából az intézményeknek a legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek azon részét, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, vagy hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. SZAKASZ
RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI TÉNYEZŐK

428k. cikk
0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

(1) Ha a 428l–428o. cikk másként nem rendelkezik, a meghatározott lejárattal nem rendelkező összes kötelezettségre, beleértve a rövid pozíciókat és a nyitott lejáratú pozíciókat, 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, a következők kivételével:

a) halasztott adókötelezettségek, amelyeket az ahhoz a lehető legközelebbi időpontnak megfelelően kell kezelni, amikor ezek a kötelezettségek realizálhatók;

b) kisebbségi részesedések, amelyeket az eszköz lejáratának megfelelően kell kezelni.

A halasztott adókötelezettségekre és a kisebbségi részesedésekre a következő tényezők egyike alkalmazandó:

(i) 0 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

(ii) 50 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje minimum hat hónap és egy évnél rövidebb;

(iii) 100 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább egy év.

(2) Az alábbi kötelezettségekre 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi instrumentum, deviza és áruk vásárlásából eredő, kötési időpont szerinti kötelezettségek, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

b) a 428f. cikknek megfelelően egy eszközzel egymástól függőként kategorizált kötelezettségek;

c) hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

(i) az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

(ii) harmadik ország központi bankja;

(iii) pénzügyi ügyfelek;

d) a 428l–428o. cikkben nem említett egyéb kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

(3) Az intézményeknek 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk az e rendelet 428d. cikkével összhangban számított, pozitív piaci értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz piaci értékeinek összege és a negatív piaci értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz piaci értékeinek összege közötti különbség abszolút értékére, ha az negatív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letéteket le kell vonni a pozitív piaci értékkel rendelkező nettósítási halmaz piaci értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címe alapján 1. szintű eszköznek minősül, kivéve az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív piaci értékkel rendelkező nettósítási halmaz piaci értékéből.

428l. cikk
50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

A 428k. cikktől eltérve az alábbi kötelezettségekre 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 27. cikkében az operatív betétekre vonatkozóan meghatározott kritériumokat teljesítő kapott betétek;

b) egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

(i) tagállam vagy harmadik ország központi kormányzata;

(ii) tagállam vagy harmadik ország regionális vagy helyi önkormányzata;

(iii) tagállam vagy harmadik ország közszektorbeli intézményei;

(iv) a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok

és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

(v) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett hitelintézetek;

(vi) nem pénzügyi vállalati ügyfelek;

(vii) illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek a kötelezettségek nem tartoznak az a) pont alá;

c) minimum hat hónapos és egy évnél rövidebb hátralévő szerződéses futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

(i) az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

(ii) harmadik ország központi bankja;

(iii) pénzügyi ügyfelek;

d) a 428m–428o. cikkben nem említett egyéb, minimum hat hónapos és egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek.

428m. cikk
90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

A 428k. cikktől eltérve az egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű látra szóló lakossági betétekre és a lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 25. cikkében meghatározott kritériumokat, 90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428n. cikk
95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

A 428k. cikktől eltérve az egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű látra szóló lakossági betétekre és a lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 24. cikkében meghatározott kritériumokat, 95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428o. cikk
100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

A 428k. cikktől eltérve az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre és -instrumentumokra 100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., 49. és 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása előtt;

b) az intézmények kiegészítő alapvető tőkeelemei az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk erre történő alkalmazása előtt;

c) az intézmény járulékos tőkeelemei a 66. cikkben említett levonások és a 79. cikk alkalmazása előtt, legalább egy év hátralévő futamidővel, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a várható futamidőt;

d) az intézmény egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező tőkeinstrumentumai, az olyan explicit vagy beágyazott opcióval rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a várható futamidőt;

e) bármely egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező fedezett és fedezetlen források és kötelezettségek, beleértve a lekötött betéteket, ha a 428k–428n. cikk másként nem rendelkezik.

4. FEJEZET
Előírt stabil források

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

428p. cikk
Az előírt stabil források összegének kiszámítása

(1) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, az előírt stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy az eszközök és mérlegen kívüli tételek különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerint alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényezőkkel. Az előírt stabil források teljes összege az eszközök és a mérlegen kívüli tételek súlyozott összegeinek az összege.

(2) Az intézmény által – többek között a 192. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközöket, amelyek szerepelnek a mérlegükben és amelyek tekintetében nem tényleges tulajdonosok, ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(3) Az intézmények által – többek között fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek során – kölcsönadott olyan eszközöket, amelyek a mérlegükben maradnak, és amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok maradnak, e fejezet alkalmazásában megterhelt eszközöknek tekintendők, és az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak rájuk. Egyéb esetben ezeket az eszközöket ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(4) Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) egy halmazban lévő eszközök, amelyek biztosítékként azonnal felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, vagy ha a halmazt központi bank működteti, folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még nem finanszírozott hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez. Ezen eszközök közé tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök. Az intézménynek azzal a feltevéssel kell élnie, hogy a halmazban lévő eszközöket azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik meg az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 2. fejezetében meghatározott likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;

b) az intézmény által fedezett kölcsönügyletben, fedezett finanszírozási ügyletben vagy biztosíték-csereügyletben hitelkockázat-mérséklés céljából biztosítékként kapott eszközök, amelyet az intézmény elidegeníthet;

c) fedezettkötvény-kibocsátáshoz nem kötelező túlfedezetként kapcsolt eszközök.

(5) A többszörös figyelembevétel elkerülése érdekében az intézmények az előírt stabil források összege e fejezet szerinti számításának egyéb részeiből kizárhatják az biztosítékhoz kapcsolódó olyan eszközöket, amelyeket nyújtott változó letétként ismernek el a 428k. cikk (3) bekezdésének b) pontja és a 428ag. cikk (3) bekezdése alapján, vagy nyújtott alapletétként vagy központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásként ismernek el a 428af. cikk a) és b) pontja alapján.

(6) Az intézményeknek az előírt stabil források számításába be kell vonniuk azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan vételi megbízást hajtottak végre. Ki kell zárniuk az előírt stabil források összegének számításából azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan értékesítési megbízást hajtottak végre, feltéve, hogy ezek az ügyletek az intézmények mérlegében nem tükröződnek származtatott ügyletként vagy fedezett finanszírozási ügyletként, és hogy ezek az ügyletek a kiegyenlítés után megjelennek az intézmények mérlegében.

(7) Az illetékes hatóságok meghatározhatnak az ebben a fejezetben nem említett, a mérlegen kívüli kitettségekre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő összegű rendelkezésre álló stabil forrással rendelkezzenek az említett kitettségek azon része tekintetében, amely a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontján belül várhatóan finanszírozást igényel. E tényezők meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak mindenekelőtt figyelembe kell venniük azokat a jelentős hírnévromlásból eredő, intézmény számára jelentett károkat, amelyek abból eredhetnek, ha nem biztosítják az említett finanszírozást.

Az illetékes hatóságok bejelentik az EBH-nak a mérlegen kívüli kitettségek azon típusait, amelyekre vonatkozóan évente legalább egyszer előírt stabil forrásellátottsági tényezőket határoztak meg. Ebben a jelentésben az említett tényezők meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk.

428q. cikk
Az eszközök hátralévő futamideje

(1) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek az e fejezet 2. szakasza alapján az eszközeikre és mérlegen kívüli tételeikre alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításakor figyelembe kell venniük eszközeik és mérlegen kívüli ügyleteik hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) A megterhelt eszközök esetében az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításához használt futamidő az eszköz hátralévő futamideje vagy a megterhelés forrását jelentő ügylet futamideje közül a hosszabb. Az olyan eszközre, amely hat hónapnál rövidebb ideig marad tovább megterhelés alatt, az e fejezet 2. szakasza alapján az ugyanazon, megterhelés nélkül tartott eszközre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

(3) Amennyiben egy intézmény újra felhasznál vagy újból elzálogosít egy – többek között a 192. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek során – kölcsönvett és mérlegen kívül elszámolt eszközt, akkor azon ügylet hátralévő futamideje, amely révén az említett eszközt kölcsönvették, és amelyet az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező meghatározásához használnak, annak az ügyletnek a hátralévő futamideje, amelyen keresztül az eszközt újból felhasználják vagy újból elzálogosítják.

(4) Az intézményeknek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elkülönített eszközöket a mögöttes kitettségük szerint kell kezelniük. Az intézménynek mindazonáltal az ilyen eszközökre a megterhelés idejétől függően magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk, amelyeket az illetékes hatóságok határoznak meg, akik figyelembe veszik, hogy az intézmény szabadon elidegenítheti-e vagy cserélheti-e az ilyen eszközöket, valamint az intézmények az említett elkülönítési követelményt keletkeztető ügyfelei felé fennálló kötelezettségek időtartamától függően.

(5) Egy eszköz hátralévő futamidejének kiszámítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az opciókat, azon feltételezés alapján, hogy a kibocsátó a futamidő kiterjesztése céljából gyakorolni fogja az opciókat. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében, az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, tekintettel mindenekelőtt a piacok és az ügyfelek azon várakozására, hogy az intézményeknek bizonyos eszközöket azok lejárati időpontjában meg kell hosszabbítani.

(6) Az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából a legalább egy év hátralévő szerződéses futamidővel rendelkező amortizálódó kölcsönök esetében azt a részt, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, és hat hónap és kevesebb mint egy év

közötti, úgy kell kezelni, mint amely hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkezik.

2. SZAKASZ
ELŐÍRT STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI TÉNYEZŐK

428r. cikk
0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikkének megfelelően 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, a szóban forgó felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. cikkében meghatározott operatív követelményeknek;

b) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 0 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8., illetve 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

c) az EKB-nál vagy egy tagállam vagy harmadik ország központi bankjánál tartott minden központi banki tartalék, beleértve a kötelező tartalékot és a többlettartalékot;

d) az EKB, egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja felé fennálló minden, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű követelés;

e) pénzügyi instrumentumok, deviza és áruk értékesítéséből eredő, kötési időpont szerinti követelések, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

f) a 428f. cikknek megfelelően egy kötelezettséggel egymástól függőként kategorizált eszközök.

(2) E cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaznak a kötelező tartalékokra, figyelembe véve mindenekelőtt azt, hogy mennyiben léteznek egy éves időhorizonton tartalékokra vonatkozó követelmények, amelyekhez szükséges a kapcsolódó stabil forrásellátottság.

A harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatok esetében, amennyiben a kötelező központi banki tartalékra az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, ezt a magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell a konszolidáció során figyelembe venni.

428s. cikk
5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 5 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) pénzügyi ügyfelekkel folytatott, a 192. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű eszközök, amennyiben ezeket az eszközöket olyan eszközökkel fedezik, amelyek az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címe alapján 1. szintű eszköznek minősülnek, kivéve az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket, és amennyiben az intézmény jogosult és operatív szinten képes az említett eszközök újrafelhasználására az ügylet futamideje során, tekintet nélkül arra, hogy a biztosítékot már újból felhasználták-e. Az intézményeknek az ilyen eszközöket nettó alapon kell figyelembe venniük, amennyiben e rendelet 428e. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó;

c) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 31. cikkének (1) bekezdésében említett, visszavonhatatlan és feltételesen visszavonható, folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretek le nem hívott része;

d) az e rendelet 111. cikkének (1) bekezdésében említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel.

428t. cikk
7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdése f) pontjának megfelelően 1. szintű rendkívül magas minőségű fedezett kötvényként elismerhető meg nem terhelt eszközökre 7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428u. cikk
10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi ügyfelekkel folytatott, a 192. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428s. cikk b) pontjában említettektől eltérő eszközök. Az ilyen eszközöket nettó alapon kell figyelembe venni, amennyiben a 428e. cikk (1) bekezdése alkalmazandó;

b) a 428s. cikk b) pontjában és e cikk a) pontjában említettektől eltérő, pénzügyi ügyfelekkel folytatott ügyletekből eredő, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű eszközök;

c) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel;

d) a 111. cikk (1) bekezdésében említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, minimum hat hónap és egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden olyan nettósítási halmaza esetében, amely nem tartozik olyan letéti megállapodás hatálya alá, amelynek keretében az intézmények változó letétet nyújtanak partnereiknek, 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosítékkal együtt számított abszolút piaci értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív piaci értékkel rendelkeznek.

428v. cikk
12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 12 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428w. cikk
15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 11. cikkének megfelelően 2A. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, tekintet nélkül arra, hogy

megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) a 111. cikk (1) bekezdésében említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel.

428x. cikk
20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése d) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 20 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden olyan nettósítási halmaza esetében, amely olyan letéti megállapodás hatálya alá tartozik, amelynek keretében az intézmények változó letétet nyújtanak partnereiknek, 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosítékkal együtt számított abszolút piaci értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív piaci értékkel rendelkeznek.

(3) Az intézmények a (2) bekezdésben a származtatott ügyletek minden, olyan letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazára vonatkozóan meghatározott stabil forrásellátottsági követelményt, amelynek keretében az intézmények változó letétet nyújtanak partnereiknek, helyettesíthetik a következők különbségének abszolút összegeként kiszámított előírt stabil források összegével:

a) a nyújtott biztosítékot magában foglaló negatív piaci értékkel rendelkező minden nettósítási halmaz esetében, amely olyan letéti megállapodás hatálya alá tartozik, amelynek keretében az intézmények változó letétet nyújtanak partnereiknek, a 278. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes többlet (Addon) [(a)] kockázati kategória összege;

b) a kapott biztosítékot magában foglaló pozitív piaci értékkel rendelkező minden nettósítási halmaz esetében, amely olyan letéti megállapodás hatálya alá tartozik, amelynek keretében az intézmények változó letétet kapnak partnereiktől, a 278. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes többlet (Addon) [(a)] kockázati kategória összege.

E számítás céljából és az első albekezdésben említett nettósítási halmazokban lévő származtatott ügyletek kockázati pozíciójának meghatározása érdekében az intézményeknek a 279c. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kiszámított lejárati tényezőt fel kell váltaniuk a 279c. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított lejárati tényezővel, vagy az 1-es értékkel.

(4) Származtatott ügyleteik kitettségértékének meghatározásához a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézmények nem alkalmazhatják az e cikk (2) bekezdésében meghatározott stabil forrásellátottsági követelményt a származtatott ügyletek olyan nettósítási halmazaira, amelyek olyan letéti megállapodások hatálya alá tartoznak, amelyek keretében az intézmények változó letétet nyújtanak partnereiknek, és amennyiben az említett nettósítási halmazok negatív piaci értékkel rendelkeznek.

428y. cikk
25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 13. cikke (14) bekezdésének a) pontjában említett 2B. szintű meg nem terhelt értékpapírosításokra 25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428z. cikk
30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett meg nem terhelt rendkívül magas minőségű fedezett kötvények, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése e) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 30 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428aa. cikk
35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 13. cikke (14) bekezdésének b) pontjában említett meg nem terhelt 2B. szintű értékpapírosítások, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése f) pontjának alkalmazásában a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 35 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési

jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ab. cikk
40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése g) pontjának alkalmazásában a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 40 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ac. cikk
50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikkének megfelelően 2B. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikke (1) bekezdésének a) és e) pontjában említett 2B. szintű értékpapírosítások és magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 27. cikkében az operatív betétekre vonatkozóan meghatározott kritériumokat teljesítő, az intézmény által egy másik pénzügyi vállalkozásnál tartott betétek;

c) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű eszközök:

(i) tagállam vagy harmadik ország központi kormányzata;

(ii) tagállam vagy harmadik ország regionális vagy helyi önkormányzata;

(iii) tagállam vagy harmadik ország közszektorbeli intézményei;

(iv) a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

(v) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett hitelintézetek;

(vi) nem pénzügyi vállalatok, lakossági ügyfelek és kkv-k;

(vii) illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési

társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek az eszközök nem tartoznak e bekezdés b) pont alá;

d) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, minimum hat hónapos és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű eszközök:

(i) az Európai Központi Bank vagy egy tagállam központi bankja;

(ii) harmadik ország központi bankja;

(iii) pénzügyi ügyfelek;

e) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, minimum hat hónap és egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel;

f) minimum hat hónap és egy évnél rövidebb hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz az e rendelet 428ad–428ag. cikke szerint magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben a meg nem terhelt eszközre alkalmazott magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó;

g) bármely egyéb, egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező eszköz, ha az e rendelet 428r–428ab. cikke másként nem rendelkezik.

428ad. cikk
55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 15. cikke (2) bekezdése h) pontjának megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 55 %-os haircutra jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 8. és 17. cikkében meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ae. cikk
65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett meg nem terhelt hitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említettek szerint elismert fedezetnyújtó által teljes mértékben garantált meg nem terhelt lakóingatlannal fedezett hitelek legalább egy év hátralévő futamidővel, feltéve, hogy ezek a hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban 35 %-os vagy kisebb kockázati súlyt kapnak;

b) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428ac. cikkben említett hitelek kivételével, feltéve, hogy az említett hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban 35 %-os vagy kisebb kockázati súlyt kapnak.

428af. cikk
85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) származtatott ügyletek esetében alapletétként nyújtott eszközök, beleértve a pénzeszközt, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ag. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben a meg nem terhelt eszközre alkalmazott magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó;

b) központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásként nyújtott eszközök, beleértve a pénzeszközt, kivéve, ha ezekhez a 428ag. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben a meg nem terhelt eszközre alkalmazott magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó;

c) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428ae. cikkben említett hitelek kivételével, amelyek 90 napnál nem régebben jártak le, és amelyek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban 35 %-os vagy kisebb kockázati súlyt kapnak;

d) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel;

e) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező meg nem terhelt értékpapírok, amelyek a 178. cikkel összhangban teljesítők, és amelyek az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 10–13. cikke alapján likvid eszközként nem elismerhetők;

f) meg nem terhelt, tőzsdén kereskedett részvények, amelyek az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikke alapján 2B. szintű eszközként nem elismerhetők;

g) kereskedett fizikai áruk, beleértve az aranyat, de kivéve az árualapú származtatott ügyleteket.

428ag. cikk
100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök;

b) a 428r–428af. cikkben említettektől eltérő eszközök, beleértve a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott, legalább egy év hátralévő szerződéses futamidejű hiteleket, nemteljesítő hiteleket, a szabályozói tőkéből levont elemeket, befektetett eszközöket, nem tőzsdén kereskedett részvényeket, megtartott

érdekeltségeket, biztosítási eszközöket, nemteljesítő értékpapírokat.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve a legalább egy évre, az EKB vagy egy tagállam központi bankja által végrehajtott nem szabványos átmeneti műveletekhez abból a célból megterhelt eszközökre, hogy megbízatását a teljes piacra kiterjedő pénzügyi stressz vagy kivételes makrogazdasági kihívások időszakában teljesítse, alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazható.

Az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával meghatározhatják az említett megterhelt eszközökre alkalmazandó megfelelő előírt forrásellátottsági tényezőt, amely nem lehet alacsonyabb a szóban forgó eszközökre az e szakasz alapján akkor alkalmazandó előírt forrásellátottsági tényezőnél, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

(3) Az intézményeknek 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív piaci értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz piaci értékeinek összege és a negatív piaci értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz piaci értékeinek összege közötti különbségre, ha az pozitív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letéteket le kell vonni a pozitív piaci értékkel rendelkező nettósítási halmaz piaci értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címe alapján 1. szintű eszköznek minősül, kivéve az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív piaci értékkel rendelkező nettósítási halmaz piaci értékéből.”.

115. A hetedik rész helyébe a következő szöveg lép:

„HETEDIK RÉSZ
TŐKEÁTTÉTEL

429. cikk
A tőkeáttételi mutató számítása

(1) Az intézmények az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott módszertannak megfelelően számítják ki tőkeáttételi mutatójukat.

(2) A tőkeáttételi mutató az intézmény tőkemennyisége osztva az intézmény teljes kitettségének mértékével, százalékban kifejezve.

Az intézmények az adatszolgáltatási vonatkozási időpontban számítják ki a tőkeáttételi mutatót.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tőkemennyiség az alapvető tőke.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában a teljes kitettségérték a következők kitettségértékeinek az összege:

a) eszközök, a II. mellékletben felsorolt szerződések, a hitelderivatívák és a 429e. cikkben meghatározott pozíciók kivételével, a 429b. cikk (1) bekezdése szerint számítva;

b) a II. mellékletben felsorolt szerződések és hitelderivatívák, beleértve a mérlegen kívüli szerződéseket és hitelderivatívákat, a 429c. és a 429d. cikk szerint számítva;

c) értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázat miatti többlete, beleértve a mérlegen kívülieket is, a 429e. cikk szerint számítva;

d) mérlegen kívüli tételek, a II. mellékletben felsorolt szerződések, a 429d. és 429g. cikkben meghatározott hitelderivatívák, értékpapír-finanszírozási ügyletek és pozíciók kivételével, a 429f. cikk szerint számítva;

e) kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás, a 429g. cikk szerint számítva.

Az intézményeknek a hosszú kiegyenlítési idejű ügyleteket esettől függően az első albekezdés a)–d) pontjának megfelelően kell kezelniük.

Az intézmények 0 értékű alsó korlát mellett a mérlegen kívüli és belüli tételek általános hitelkockázati kiigazításainak teljes összegével csökkenthetik az első albekezdésben említett összeget.

(5) Az (4) bekezdés d) pontjától eltérve a következők alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés d) pontja alapján mérlegen kívüli tételnek tekintett olyan

származtatott ügyletre, amelyet az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően származtatott ügyletként kezelnek, a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott kezelés alkalmazandó;

b) ha egy klíringtagként eljáró intézmény ügyfele közvetlenül köt származtatott ügyletet egy központi szerződő féllel, és az intézmény garantálja a központi szerződő félnek, hogy ügyfele teljesíteni fogja az ügyletből eredő kereskedési kitettségeit, az intézménynek a garanciából eredő kitettségét a (4) bekezdés b) pontja szerint kell kiszámítania, úgy, mintha az intézmény közvetlenül az ügyféllel kötötte volna meg az ügyletet, tekintettel többek között a pénzeszközben kapott vagy nyújtott változó letétekre.

Az első albekezdés b) pontjában meghatározott kezelés olyan magasabb szintű ügyfélként eljáró intézményre is alkalmazandó, amely garantálja ügyfelei kereskedési kitettségeinek teljesítését.

Az első albekezdés b) pontja és a második albekezdés alkalmazásában az intézmények kizárólag akkor tekinthetnek egy kapcsolt vállalkozást ügyfélnek, ha ez a vállalkozás a szabályozói konszolidáció hatókörén kívül esik azon a szinten, amelyen a 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmény alkalmazandó.

(6) Az e cikk (4) bekezdésének e) pontja és a 429g. cikk alkalmazásában a „szokásos módon történő vétel vagy eladás” egy értékpapír olyan szerződés keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelynek a feltételei az értékpapír leszállítását jogszabályban vagy az érintett piacon érvényes szabályokban általánosságban megállapított határidőn belül követelik meg.

429a. cikk
A kitettség mértékéből kizárt kitettségek

(1) A 429. cikk (4) bekezdésének a) pontjától eltérve az intézmények a következő kitettségek bármelyikét kizárhatják a kitettségértékükből:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levont összegek;

b) a 429. cikk (3) bekezdésében említett tőkemennyiség számítása során levont eszközök;

c) olyan kitettségek, amelyek a 113. cikk (6) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak;

d) amennyiben az intézmény közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, az olyan eszközökből eredő kitettségek, amelyek regionális önkormányzatokkal, helyi önkormányzatokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni, közszektorbeli beruházásokhoz kapcsolódó követeléseket képeznek;

e) kedvezményes kölcsönöknek egyéb, a kedvezményes kölcsönt nyújtó

hitelintézetekhez való közvetítéséből eredő kitettségek;

f) az exporthitelekből eredő kitettségek garantált részei, amelyek megfelelnek mindkét alábbi feltételnek:

(i) a garanciát exporthitel-ügynökség vagy központi kormányzat nyújtja;

(ii) a kitettség garantált részére a 114. cikk (4) bekezdésével vagy a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban 0 %-os kockázati súly alkalmazandó;

g) amennyiben az intézmény elfogadott központi szerződő fél klíringtagja, az adott intézmény kereskedési kitettségei, feltéve, hogy azokat az említett elfogadott központi szerződő fél számolja el, és megfelelnek a 306. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.

h) amennyiben az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfél, azon klíringtaggal vagy jogalannyal szembeni kereskedési kitettségek, amely az intézmény magasabb szintű ügyfeleként szolgál, feltéve, hogy teljesülnek a 305. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek, és feltéve, hogy az intézmény nem köteles megtéríteni ügyfelének a klíringtag vagy az elfogadott központi szerződő fél nemteljesítése esetén elszenvedett veszteségeket.

i) a következő feltételek mindegyikét teljesítő, bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt eszközök:

(i) az általánosan elfogadott nemzeti számviteli alapelvek lehetővé teszik a 86/635/EGK irányelv 10. cikkével összhangban történő mérlegen belüli elszámolásukat;

(ii) teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IAS 39 nemzetközi számviteli standardban meghatározott kivezetési kritériumokat;

(iii) adott esetben teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IFRS 10 nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban meghatározott, a konszolidálás alóli kivételre vonatkozó kritériumokat;

j) az összes következő feltételnek megfelelő kitettségek:

(i) közszektorbeli intézménnyel szembeni kitettségek;

(ii) a 116. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint kezelik őket;

(iii) olyan betétekből erednek, amelyeket az intézmény jogilag köteles az i) pontban említett közszektorbeli intézménynek közérdekű beruházás finanszírozása céljából átadni;

k) a harmadik félnél elhelyezett többletbiztosíték, amelyet nem adtak kölcsönbe;

l) ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében az intézmény a partnernek készpénzben fizetett változó letétet követelésként számolja el, a 429c. cikk (3) bekezdésének a)–e) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén a követelés;

m) hagyományos értékpapírosításból eredő értékpapírosított kitettségek, amelyek teljesítik a 243. cikkben a jelentős kockázat-átruházásra vonatkozóan meghatározott feltételeket.

(2) Az (1) bekezdés d) pontja alkalmazásában a közszektorbeli fejlesztési hitelintézet olyan hitelintézet, amely teljesíti az összes következő feltételt:

a) közjogi rendelkezéssel valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata hozta létre;

b) tevékenysége az intézményre vonatkozó jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban lévő, meghatározott pénzügyi, társadalmi vagy gazdasági közpolitikai célok elérésének előmozdítására korlátozódik, amelyet nem versenypiaci alapon folytat. E tekintetben a közpolitikai célok közé tartozhat meghatározott gazdasági ágazatok vagy az érintett tagállam egyes földrajzi területei részére nyújtott fejlesztési vagy ösztönzési célú finanszírozás;

c) célja nem a nyereség vagy a piaci részesedés maximalizálása;

d) az állami támogatási szabályokra is figyelemmel a központi kormányzat, a regionális kormányzat vagy a helyi önkormányzat köteles megóvni a hitelintézet életképességét, vagy közvetlenül vagy közvetve garanciát vállal a hitelintézet vonatkozó szavatolótőke-követelményének, forrásellátottsági követelményének vagy kitettségeinek legalább 90 %-ára;

e) nem fogadhat el a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában vagy az adott irányelvet átültető tagállami nemzeti jogszabályban meghatározott biztosított betéteket.

(3) Az intézmények nem alkalmazhatják az (1) bekezdés g) és h) pontjában meghatározott kezelést, amennyiben a 429. cikk (5) bekezdésének utolsó albekezdésében foglalt feltétel nem teljesül.

429b. cikk
Az eszközök kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézmények a következő elveknek megfelelően számítják ki a II. mellékletben felsorolt szerződéseken, a hitelderivatívákon és a 429e. cikkben meghatározott pozíciókon kívüli eszközök kitettségértékét:

a) az eszközök kitettségértéke a 111. cikk (1) bekezdésének első mondatában meghatározott kitettségérték;

b) a dologi vagy pénzügyi biztosítékok, a garanciák vagy a vásárolt hitelkockázat-mérséklések nem használhatók fel az eszközök kitettségértékének csökkentésére;

c) az eszközök nem nettósíthatók kötelezettségekkel;

d) az értékpapír-finanszírozási ügyletek nem nettósíthatók.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmény által kínált számla-összevezetési megállapodás csak abban az esetben nem sérti az említett pontban meghatározott feltételt, amennyiben a megállapodás teljesíti mindkét következő feltételt:

a) a számla-összevezetési megállapodást kínáló intézmény a megállapodásban részt vevő jogalanyok egy csoportjának több egyéni számlája tartozik és követel egyenlegét („eredeti számlák”) egy külön, egységes számlára helyezi át, és ezáltal az eredeti számlák egyenlegeit nullára állítja;

b) az intézmény az e bekezdés a) pontjában említett intézkedéseket naponta végrehajtja.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az említett bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt nem teljesítő számla-összevezetési megállapodás, amely azonban teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, nem sérti az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételt, feltéve, hogy a megállapodás megfelel az összes következő kiegészítő feltételnek:

a) az intézménynek törvény alapján érvényesíthető joga van az eredeti számlák egyenlegeinek bármely időpontban egy egységes számlára való áthelyezés révén történő ellentételezésére;

b) nincs lejárati eltérés az eredeti számlák egyenlegei között;

c) az intézmény az eredeti számlák kombinált egyenlege alapján számít fel vagy fizet kamatot;

d) az intézmény illetékes hatósága úgy véli, hogy minden eredeti számla egyenlegének áthelyezési gyakorisága megfelelő abból a célból, hogy a tőkeáttételi mutató kitettségértékébe csak a számla-összevezetési megállapodás kombinált egyenlege kerüljön be.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjától eltérve az intézmények csak akkor számíthatják ki nettó alapon az ugyanazon partnerrel kötött értékpapír-finanszírozási ügylet keretében fennálló készpénzkövetelések vagy -kötelezettségek kitettségértékét, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyleteknek ugyanaz az explicit végső kiegyenlítési napja;

b) a partner követelésének és tartozásának egymással szembeni beszámítására

vonatkozó jog törvény alapján érvényesíthető az összes alábbi helyzetben:

(i) a szokásos üzletmenet során;

(ii) nemteljesítés, fizetésképtelenség és felszámolás esetén;

c) a partnerek nettó alapon és egyidejűleg szándékoznak kiegyenlíteni, vagy az ügyletekre a nettó kiegyenlítéssel funkcionálisan egyenértékű kiegyenlítési mechanizmus vonatkozik.

(5) A (4) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmények csak akkor állapíthatják meg, hogy egy kiegyenlítési mechanizmus funkcionálisan egyenértékű a nettó kiegyenlítéssel, ha a kiegyenlítés napján az e mechanizmus szerinti ügyletek pénzáramlásának nettó eredménye megegyezik a nettó kiegyenlítése szerinti nettó összeggel, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyletek kiegyenlítése ugyanazon kiegyenlítési rendszeren keresztül történik;

b) a kiegyenlítési rendszereket készpénz vagy napközbeni hitelkeretek támasztják alá annak biztosítása érdekében, hogy az ügyletek kiegyenlítése a munkanap végéig megtörténjen;

c) az értékpapír-finanszírozási ügyletek értékpapíroldalából eredő problémák nem akadályozzák a készpénzkövetelések és -kötelezettségek nettó kiegyenlítésének végrehajtását.

Az első albekezdés c) pontjában foglalt feltétel csak akkor teljesül, ha a kiegyenlítési mechanizmusban bármely értékpapír-finanszírozási ügylet nemteljesülése csak az illeszkedő pénzoldal kiegyenlítését késleltetheti, vagy kötelezettséget teremthet a kiegyenlítési mechanizmus számára, amelyet kapcsolódó hitelkeret támaszt alá.

Ha a kiegyenlítési mechanizmusban egy értékpapír-finanszírozási ügylet értékpapíroldalának nemteljesülése áll fenn a kiegyenlítési időszak végén az kiegyenlítési mechanizmusban, az intézménynek ki kell vennie ezt az ügyletet és annak illeszkedő pénzoldalát a nettósítási halmazból, és azokat bruttó alapon kell kezelnie.

(6) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában a „számla-összevezetési megállapodás” olyan megállapodás, amely több egyéni számla tartozik vagy követel egyenlegét kombinálja készpénz- vagy likviditáskezelés céljából.

429c. cikk
Származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézmények a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerrel összhangban számítják ki a II. mellékletben felsorolt szerződések és a – többek között mérlegen kívüli – hitelderivatívák kitettségértékét.

A kitettségérték meghatározása során az intézmények a 295. cikkel összhangban figyelembe vehetik a novációs szerződések és más nettósítási megállapodások hatásait. Az intézmények nem vehetik figyelembe a termékkategóriák közötti nettósítást, megengedett azonban számukra a 272. cikk (25) bekezdésének c) pontjában említett termékkategórián és a hitelderivatívákon belüli nettósítás, ha a 295. cikk c) pontjában említettek szerint termékkategóriák közötti szerződéses nettósítási megállapodás vonatkozik rájuk.

Az intézményeknek bele kell számítaniuk kitettségértékükbe az értékesített opciókat akkor is, ha azok kitettségértékét nullának lehet venni a 274. cikk (5) bekezdésében meghatározott kezelésnek megfelelően.

(2) Ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében a származtatott ügylethez kapcsolódó biztosíték nyújtása csökkenti az eszközök összegét, az intézmények a csökkentést visszaírják.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a származtatott ügyletek pótlási költségét a 275. cikk szerint kiszámító intézmények csak akkor számolhatják el a partnereiktől készpénzben kapott biztosítékot a 275. cikkben említett változó letétként, ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében még nem számolták el a változó letétet a kitettségérték csökkenéseként és ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem elfogadott központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el;

b) a változó letétet legalább naponta kiszámolják és átadják a származtatottügylet-pozíciók piaci értéken történő értékelése alapján;

c) a kapott változó letét pénzneme a származtatott ügyletben, az irányadó nettósítási keretmegállapodásban, a minősített nettósítási keretmegállapodás hiteltámogatási mellékletében vagy az elfogadott központi szerződő féllel kötött bármely nettósítási megállapodásban meghatározott pénznem;

d) a kapott változó letét az a teljes összeg, amelyre ahhoz lenne szükség, hogy a partnerre alkalmazandó küszöbértéknek és minimális átutalási összegeknek megfelelő származtatott ügylet piaci értéken értékelt kitettségét meg lehessen szüntetni;

e) az intézmény és a szerződés szerinti partnere közötti származtatott ügylet és változó letét egyetlen nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik, amelyet az intézmény kockázatcsökkentésként kezelhet a 295. cikknek megfelelően.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben egy intézmény készpénzbiztosítékot nyújt egy partnernek és ez a biztosíték teljesíti az említett albekezdés a)–e) pontjában meghatározott feltételeket, az intézménynek ezt a biztosítékot a partnernek nyújtott változó letétnek kell tekintenie, és figyelembe kell vennie a pótlási költség számításában.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában az intézmény akkor tekintendő úgy, hogy teljesítette az abban foglalt feltételt, ha a változó letétet azt a kereskedési napot követő kereskedési napnak a reggelén adják át, amelyen a származtatott ügyletet megkötötték, feltéve, hogy az átadás alapja az ügylet értéke annak a kereskedési napnak a végén, amelyen az ügyletet megkötötték.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában, amennyiben letéttel kapcsolatos vita merül fel, az intézmények az átadott nem vitatott biztosíték összegét számolhatják el.

(4) E cikk (1) bekezdése alkalmazásában az intézmények nem vehetik figyelembe a kapott biztosítékot a 272. cikk 12a. pontjában meghatározott NICA kiszámításában, kivéve az ügyfelekkel kötött származtatott ügyletek esetében, ha az említett ügyleteket elfogadott központi szerződő fél számolja el.

(5) E cikk (1) bekezdése alkalmazásában az intézményeknek a 278. cikk (1) bekezdésének megfelelően a potenciális jövőbeli kitettségek számításában használt szorzó értékét 1-ben kell megállapítaniuk, kivéve az ügyfelekkel kötött származtatott ügyletek esetében, ha az említett ügyleteket elfogadott központi szerződő fél számolja el.

(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények alkalmazhatják a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában meghatározott módszert a II. melléklet 1. és 2. pontjában felsorolt szerződések kitettségértékének meghatározására, de csak akkor, ha e szerződések kitettségértékének a 92. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő meghatározására is ezt a módszert alkalmazzák.

Ha az intézmények az első albekezdésben említett egyik módszert alkalmazzák, nem csökkenthetik a kitettségértéket az általuk kapott letét összegével.

429d. cikk

Eladott hitelderivatívák kitettségértékének kiszámítására vonatkozó kiegészítő rendelkezések

(1) A 429c. cikkben meghatározott kezelési módon kívül az intézményeknek az eladott hitelderivatívák kitettségértékének számításába bele kell foglalniuk az eladott hitelderivatívákban referenciaként szolgáló tényleges névleges értéket, amelyet csökkentettek az eladott hitelderivatívák vonatkozásában az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással.

Az intézményeknek az eladott hitelderivatívák tényleges névleges értékét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a tőkeáttételes vagy az ügylet szerkezete által másként kitettségnövelt szerződések valós kitettségének tükrözése érdekében ki kell igazítaniuk az említett derivatívák névleges értékét.

(2) Az intézmények az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított kitettségértéket teljes mértékben vagy részben csökkenthetik vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges értékével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a vásárolt hitelderivatívák hátralévő futamideje megegyezik az eladott

hitelderivatívák hátralévő futamidejével vagy meghaladja azt;

b) a vásárolt hitelderivatívára egyéb tekintetben ugyanolyan vagy konzervatívabb lényegi feltételek vonatkoznak, mint a megfelelő eladott hitelderivatíva feltételei;

c) a vásárolt hitelderivatívát nem olyan partnertől vásárolták, aki az intézményt a 291. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott egyedi rossz irányú kockázatnak tenné ki;

d) amennyiben az eladott hitelderivatíva tényleges névleges értékét az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással csökkentik, úgy a vásárolt hitelderivatíva tényleges névleges értékét az alapvető tőkében figyelembe vett pozitív valósérték-változással csökkentik;

e) a vásárolt hitelderivatíva nem képezi olyan ügylet részét, amelyet az intézmény egy ügyfél nevében számolt el vagy amelyet az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfélként számolt el, és amely esetében a megfelelő eladott hitelderivatíva referenciaként szolgáló tényleges névleges értéke kizárásra kerül a kitettségértékből esettől függően a 429a. cikk g) vagy h) pontjának megfelelően.

A potenciális jövőbeli kitettségnek a 429c. cikk (1) bekezdése szerinti számítása céljából az intézmények kizárhatják a nettósítási halmazból az eladott hitelderivatíva azon részét, amely nem kerül beszámításra e bekezdés első albekezdésével összhangban, és amely esetében a tényleges névleges értéket magában foglalja a kitettségérték.

(3) A (2) bekezdés b) pontja alkalmazásában a „lényegi feltétel” a hitelderivatíva olyan jellemzője, amely releváns annak értékelése szempontjából, beleértve az alárendeltség szintjét, az opcionalitást, a hiteleseményeket, az alapul szolgáló alaptermék-kibocsátót vagy kibocsátók csoportját, és az alapul szolgáló referenciakötelezettségeket vagy kötelezettségcsoportokat, kivéve a hitelderivatíva névleges értékét és hátralévő futamidejét.

Az első albekezdés alkalmazásában két referencianév csak akkor lehet megegyező, ha ugyanarra a jogi személyre utalnak.

(4) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmények akkor használhatnak egy referencianév-csoportra vonatkozó vásárolt hitelderivatívákat az említett csoporton belüli egyéni referencianevekre vonatkozó eladott hitelderivatívák ellentételezésére, ha a referencianevek csoportja és az alárendeltség szintje mindkét ügyletben azonos.

(5) Az intézmények nem csökkenthetik az eladott hitelderivatívák tényleges névleges értékét, ha a hitelvédelmet teljeshozam-csereügylettel vásárolják és a kapott nettó összegeket nettó bevételként tartják nyilván, viszont nem tartják nyilván az eladott hitelderivatíva értékében bekövetkező, a beszámítást ellentételező értékromlást az alapvető tőkében.

(6) Referenciakötelezettségek egy csoportjára vonatkozóan vásárolt hitelderivatívák esetében az intézmények csak akkor csökkenthetik az egyes referenciakötelezettségek vonatkozásában eladott hitelderivatívák tényleges névleges értékét a vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges értékével a (2) bekezdésnek megfelelően, ha a vásárolt védelem gazdaságilag egyenértékű a csoportban szereplő minden egyes kötelezettségre vonatkozóan külön vásárolt védelemmel.

(7) E cikk alkalmazásában az „eladott hitelderivatíva” olyan pénzügyi instrumentum, amelyen keresztül az intézmény tényleges hitelkockázati fedezetet biztosít, beleértve a hitel-nemteljesítési csereügyleteket, teljeshozam-csereügyleteket és az olyan opciókat, amelyeknél az intézmény köteles az opciós szerződésben meghatározott feltételek mellett hitelkockázati fedezetet biztosítani.

429e. cikk
Értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázati többlete

(1) A 429b. cikk (1) bekezdésével összhangban az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – kitettségértékének kiszámítása mellett az intézményeknek a kitettségértékben figyelembe kell venniük az esettől függően az e cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint meghatározott partnerkockázati többletet is.

(2) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre nem vonatkozik a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás, a többletet (E_i^*) ügyletenként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

ahol:

i = az ügyletet jelölő index;

E_i = az *i* ügyletben a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke;

C_i = az *i* ügyletben a partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

Az intézmények az E_i^* értékét nullának vehetik, ha E_i a partnernek kölcsönadott készpénz és a kapcsolódó készpénzkövetelés nem jogosult a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítási kezelésre.

(3) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás vonatkozik, a többletet ($E_¡^*$) megállapodásonként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

ahol:

i = a nettósítási megállapodást jelölő index;

E_i = az *i* nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó ügyletekben a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke;

C_i = az *i* nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában a partner kifejezés magában foglalja azon harmadik feleket is, amelyek háromszereplős ügyletek esetében betétben kapnak biztosítékot, és a biztosítékot kezelik.

(5) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – többletének meghatározására alkalmazhatják a 222. cikkben meghatározott módszert, 20 %-os alsó küszöbértéket érvényesítve az alkalmazandó kockázati súlyra. Az intézmények azonban csak abban az esetben használhatják ezt a módszert, ha ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő kiszámítására is ezt a módszert alkalmazzák.

(6) Amennyiben a repoügyletek elszámolása az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint eladásként történik, az intézménynek vissza kell írnia az eladással kapcsolatban nyilvántartott valamennyi könyvelési tételt.

(7) Ha az intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügyletben – beleértve a mérlegen kívülit is – két fél között megbízottként jár el, a következő alkalmazandó az intézmény kitettségértékének kiszámítására:

a) ha az intézmény kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal az értékpapír-finanszírozási ügylet egyik felével szemben, és a kártalanítási vagy garanciakötelezettség a fél által kölcsönadott értékpapír vagy készpénz értéke és a hitelfelvevő által nyújtott biztosíték értéke közötti különbségre korlátozódik, az intézmény a kitettségértékében esettől függően kizárólag a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott többletet veheti figyelembe;

b) ha az intézmény nem vállal kártalanítási vagy garanciakötelezettséget egyik féllel szemben sem, az ügylet nem vehető figyelembe a kitettségértékben;

c) ha az intézmény gazdasági szempontú kitettségének összege az alapul szolgáló értékpapírral vagy készpénzzel szemben az ügyletben meghaladja a többlettel fedezett kitettséget, az kitettségértékben azon értékpapír vagy készpénz teljes összegét is figyelembe kell venni, amelynek ki van téve;

d) ha egy megbízottként eljáró intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügylet mindkét felével szemben kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal, az

intézménynek kitettségértékét az a)–c) pontnak megfelelően, az ügyletben részt vevő minden félre külön ki kell számítania.

429f. cikk
Mérlegen kívüli tételek kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézmények a 111. cikk (1) bekezdésének megfelelően számítják ki a II. mellékletben felsorolt szerződéseken, a hitelderivatívákon az értékpapír-finanszírozási ügyleteken és a 429d. cikkben meghatározott pozíciókon kívüli mérlegen kívüli tételek kitettségértékét.

A 166. cikk (9) bekezdésének megfelelően, amikor a kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbításához kapcsolódik, az intézményeknek az egyedi kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó két hitel-egyenértékesítési tényező közül az alacsonyabbat kell alkalmazniuk.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmények az egyedi hitelkockázati kiigazítás megfelelő összegével csökkenthetik egy mérlegen kívüli tétel hitelkockázatikitettség-egyenértékes összegét. A számításra nulla értékű alsó korlát alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézményeknek a 111. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett alacsony kockázatú mérlegen kívüli tételekre 10 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazniuk.

429g. cikk
Kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a kiegyenlítés napjáig a mérlegben maradó, szokásos módon történő eladáshoz kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő vételhez kapcsolódó értékpapírokat a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerint eszközként kell kezelniük.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint kötési időpont szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, vissza kell írniuk a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések és a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó készpénz-kötelezettségek közötti, az említett szabályozás által megengedett beszámítást. Miután az intézmények visszaírták a számviteli beszámítást, akkor számíthatják be egymással szemben az említett készpénzköveteléseket és készpénz-kötelezettségeket, ha a kapcsolódó szokásos módon történő eladást és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint teljesítés időpontja szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, bele kell foglalniuk a kitettségértékbe a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó fizetési

kötelezettségvállalások teljes névértékét.

Az első albekezdés alkalmazásában az intézmények csak akkor ellentételezhetik a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó kötelezettségvállalások teljes névleges értékét a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések teljes névleges értékével, ha a kapcsolódó szokásos módon történő eladást és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki.

430. cikk
Adatszolgáltatási kötelezettség

(1) Az intézményeknek a ebben a részben meghatározottak szerint adatot kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaiknak a tőkeáttételi mutatóról. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó adatszolgáltatást a 430a. cikkben meghatározott kis intézményeknek évente, a többi intézménynek pedig, figyelemmel a (2) bekezdésre, évente vagy gyakrabban kell benyújtaniuk.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatási követelmény alkalmazásában az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az egységes adatszolgáltatási formanyomtatványoknak, a formanyomtatványok használatára vonatkozó előírásoknak, az adatszolgáltatás gyakoriságának és időpontjának, valamint az informatikai megoldásoknak a meghatározása céljából.

A végrehajtás-technikai standardtervezetekben részletezett adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük, figyelembe véve az intézmények méretét és összetettségét, valamint tevékenységeik jellegét és azok kockázati szintjét.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított 12 hónapon belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

116. A nyolcadik rész helyébe a következő szöveg lép:

„NYOLCADIK RÉSZ
AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTALI NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL I. CÍM
ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

430a. cikk
Fogalommeghatározások

E rész, valamint a 13., 99., 100., 394. és 430. cikk alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „nagy intézmény”: olyan intézmény, amely megfelel a következő feltételek bármelyikének:

   a) az intézményt a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították;

   b) az intézményt a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) és (3) bekezdésével összhangban egyéb rendszerszinten jelentős intézményként azonosították;

   c) az intézmény a székhelye szerinti tagállamban a teljes eszközérték alapján a három legnagyobb intézmény egyike;

   d) az intézmény mérlegfőösszege a konszolidált helyzete alapján 30 milliárd EUR vagy annál nagyobb;

   e) az intézmény mérlegfőösszege 5 milliárd EUR vagy annál nagyobb, és az összes eszközének a székhelye szerinti tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya átlagosan legalább 20 % a jelenlegi éves nyilvánosságra hozatali időszakot közvetlenül megelőző négyéves időszakban;

2. „nagy leányvállalat”: olyan leányvállalat, amely az (1) bekezdésben meghatározottak szerint nagy intézménynek minősül;

3. „tőzsdén nem jegyzett intézmény”: olyan intézmény, amely nem bocsátott ki a valamely tagállamnak a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piacára bevezetett értékpapírokat;

4. „kis intézmény”: olyan intézmény, amelynek eszközei értéke átlagosan 1,5 milliárd EUR vagy annál kevesebb a jelenlegi éves nyilvánosságra hozatali időszakot közvetlenül megelőző négyéves időszakban.

431. cikk
Nyilvánosságra hozatali követelmények és szabályok

(1) Az intézményeknek az ebben a címben meghatározott rendelkezésekkel összhangban nyilvánosságra kell hozniuk a II. és III. címben említett információkat, figyelemmel a 432. cikkben említett kivételekre.

(2) Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az illetékes hatóságok által a harmadik rész szerint a III. címben említett eszközökre és módszerekre vonatkozóan adott engedélyeket.

(3) Az intézmények vezető testületének vagy felsővezetésének hivatalos szabályzatot kell elfogadnia az e részben megállapított nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében, és belső eljárásokat, rendszereket és kontrollokat kell létrehozniuk annak ellenőrzésére, hogy az intézmények általi nyilvánosságra hozatal megfelelő és eleget tesz az ebben a részben meghatározott követelményeknek. Az intézmények vezető testülete vagy felsővezetése legalább egy tagjának írásban tanúsítania kell, hogy az érintett intézmény az ebben a bekezdésben említett szabályzatoknak és belső eljárásoknak, rendszereknek és kontrolloknak megfelelően teljesítette az e részben előírt nyilvánosságra hozatalt. Az ebben a bekezdésben említett írásbeli tanúsítást bele kell foglalni az intézmények általi közzétételbe.

Az intézményeknek szabályokkal kell rendelkezniük annak ellenőrzésére is, hogy a nyilvánosságra hozatal révén átfogó képet nyújtanak kockázati profiljukról a piaci szereplőknek. Ha az intézmények megállapítják, hogy az e részben előírt nyilvánosságra hozatal a piaci szereplőknek nem ad átfogó képet a kockázati profilról, úgy nyilvánosságra kell hozniuk az e rész alapján nyilvánosságra hozandó információt kiegészítő információkat is. A fentiek ellenére csak olyan információk nyilvánosságra hozatala írható elő az intézményeknek, amelyek lényegesek és a 432. cikkben említettek szerint nem minősülnek védett vagy bizalmas információnak.

(4) Minden mennyiségi közzétételt kísérnie kell olyan minőségi szöveges és egyéb kiegészítő információnak, amelyre az információ felhasználóinak szüksége lehet a mennyiségi közzétételek megértéséhez, utalva mindenekelőtt egy adott közzétételben az előző közzétételhez képest bekövezett bármely jelentős változásra.

(5) Az intézményeknek a kkv-k és más, hitelkérelmet benyújtó társaságok részére – kérésre írásban is – tájékoztatást kell adniuk a minősítési döntéseikkel kapcsolatban. E tájékoztatás adminisztratív költségeinek arányban kell állniuk a hitel összegével.

432. cikk
Nem lényeges, védett és bizalmas információk

(1) Az intézmények – a 435. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 437. cikkben és a 450. cikkben előírtak kivételével – eltekinthetnek a II. és III. címben felsorolt egy vagy több tétel nyilvánosságra hozatalától, amennyiben a nyilvánosságra hozandó információ nem minősül lényegesnek.

Egy információ a nyilvánosságra hozatal szempontjából akkor minősül lényegesnek, ha annak elhagyása vagy téves közlése megváltoztathatja vagy befolyásolhatja az adott információra gazdasági döntéshozatal céljából támaszkodó felhasználó értékelését vagy döntését.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki

arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a lényeges információ fogalmát.

(2) Az intézmények – a 437. és 450. cikkben előírtak kivételével – akkor is eltekinthetnek a II. és III. címben említett egy vagy több információ nyilvánosságra hozatalától, ha azok e bekezdés értelmében védettnek vagy bizalmasnak tekintett információkat tartalmaznak.

Egy információ akkor minősül az intézmények szempontjából védettnek, ha annak nyilvánosságra hozatala gyengítené a versenypozíciójukat. A védett információk közé tartozhatnak a termékekkel vagy rendszerekkel kapcsolatos olyan információk is, melyeknek a versenytársak tudomására jutása csökkentené az intézmények e termékekben és rendszerekben lévő befektetéseinek értékét.

Egy információ akkor tekintendő bizalmasnak, ha az intézményeket ügyfelek vagy egyéb, partnerekkel fennálló kapcsolatok arra köteleznek, hogy az adott információt bizalmasan kezeljék, vagy ha – kivételes esetben és az illetékes hatóság előzetes jóváhagyása függvényében – az adott információ jelentős mértékben befolyásolhatja az intézmények versenypozícióját.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a védett információ és a bizalmas információ fogalmát.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett intézménynek a nyilvánosságra hozatal keretében nyilatkoznia kell arról, hogy meghatározott információkat nem hozott nyilvánosságra, valamint ismertetnie kell a nyilvánosságra hozataltól való eltekintés okát, és általános információkkal kell szolgálnia a nyilvánosságra hozatali követelmény tárgyáról, kivéve ha ez a tárgy maga is védettnek vagy bizalmasnak minősül.

433. cikk
A nyilvánosságra hozatal gyakorisága és hatóköre

Az intézményeknek a II. és III. címben előírt közzétételeket a 433a–433c. cikkben meghatározott módon kell nyilvánosságra hozniuk.

Az éves közzétételt ugyanazon a napon kell nyilvánosságra hozni, amikor az intézmények nyilvánosságra hozzák pénzügyi kimutatásaikat, vagy azt követően a lehető leghamarabb.

A féléves és negyedéves közzétételt ugyanazon a napon kell nyilvánosságra hozni, amikor az intézmények nyilvánosságra hozzák a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi beszámolójukat, ahol alkalmazandó, vagy azt követően a lehető leghamarabb.

Az e részben előírt nyilvánosságra hozatalok és a vonatkozó pénzügyi kimutatások közzétételének időpontja közötti eltérésnek indokolhatónak kell lennie, és az semmiképpen

sem haladhatja meg az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 106. cikke alapján meghatározott határidőt.

433a. cikk
Nagy intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A nagy intézményeknek a lent előírt információkat kell nyilvánosságra hozniuk, legalább a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a 439. cikk e) és f) pontjában, a 442. cikk e) pontja 1. alpontjában és 3. pontjában, a 444. cikk e) pontjában, a 448. cikk a) és b) pontjában, a 449. cikk k)–m) pontjában, a 451. cikk a) és b) pontjában, a 451a. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 452. cikk f) pontjában, a 453. cikk f) pontjában és a 455. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett közzétételeket félévente;

c) a 437. cikk a) pontjában, a 438. cikk c) pontjában, a 442. cikk c) pontjában említett közzétételeket, valamint a 447. cikkben említett fő mérőszámokat negyedévente.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő nagy intézményeknek, amelyek nem tőzsdén jegyzett intézmények, a lent meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, legalább a következő gyakorisággal:

d) az ebben a részben előírt minden információt évente;

e) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(3) A 92a. vagy 92b. cikk hatálya alá tartozó nagy intézményeknek a 437a. cikkben előírt információkat félévente kell nyilvánosságra hozniuk, a 447. cikk h) pontjában említett főbb mérőszámok kivételével.

433b. cikk
Kis intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A kis intézményeknek a lent előírt információkat kell nyilvánosságra hozniuk, legalább a következő gyakorisággal:

a) évente:

(i) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontjában említett információkat;

(ii) a 435. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett információkat;

(iii) a 450. cikkben említett információkat;

(iv) a 437a. cikk a) pontjában, a 438. cikk c) pontjában, a 439. cikk e) és f) pontjában, a 442. cikk c) pontjában és e) pontjának 1. és 3. alpontjában, 444. cikk e) pontjában, a 448. cikk a) és b) pontjában, a 449. cikk k)–m) pontjában, a 451. cikk a) és b) pontjában, a 451a. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 452. cikk f) pontjában, a 453. cikk f) pontjában és a 455. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett információkat, ahol alkalmazandó;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tőzsdén nem jegyzett kis intézményeknek a következő információkat legalább évente nyilvánosságra kell hozniuk:

a) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontjában említett információk;

b) a 435. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett információk;

c) a 450. cikkben említett információk;

d) a 447. cikkben említett főbb mérőszámok.

433c. cikk
Egyéb intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A 433a. vagy a 433b. cikk hatálya alá nem tartozó intézményeknek a lent meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, legalább a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben meghatározott minden információt évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente|.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az egyéb intézményeknek, amelyek nem tőzsdén jegyzett intézmények, a lent meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, legalább a következő gyakorisággal:

a) a 435. és 450. cikkben, a 437. cikk a) pontjában, a 438. cikk c) pontjában, a 439. cikk e) és f) pontjában, a 442. cikk 1. pontjának c) és e) alpontjában és 3. pontjában, a 444. cikk e) pontjában, a 448. cikk a) és b) pontjában, a 449. cikk k)–m) pontjában, a 451. cikk a) és b) pontjában, a 451a. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 452. cikk f) pontjában, a 453. cikk f) pontjában és a 455. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett információkat évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

434. cikk
A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Az intézményeknek a II. és III. címben előírt minden információt elektronikus

formátumban és egyetlen kommunikációs eszközön keresztül vagy egy helyen kell nyilvánosságra hozniuk. Az egyetlen kommunikációs eszköz vagy hely egy olyan önálló dokumentum, amely a prudenciális információk könnyen hozzáférhető forrását jelenti az ilyen információk felhasználói számára, vagy az intézményeknek az előírt közzétételeket tartalmazó pénzügyi kimutatásaiban vagy pénzügyi beszámolóiban foglalt vagy azokhoz csatolt különálló szakasz, amelyet az említett felhasználók könnyen azonosíthatnak.

(2) Az intézményeknek weboldalukon, vagy weboldal hiányában bármely egyéb megfelelő helyen elérhetővé kell tenniük az e rész szerint nyilvánosságra hozandó információk archívumát. Ezt az archívumot az intézmények pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra hozzáférhetővé kell tenni.

(3) E cikk alkalmazásában a „pénzügyi beszámoló” a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[30] 4. és 5. cikke szerinti értelemben szerepel.

434a. cikk
A nyilvánosságra hozatal egységes formátuma

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a II. és III. címben előírt nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes nyilvánosságra hozatali formátumok és a kapcsolódó utasítások meghatározása céljából.

Ezeknek az egységes formátumoknak kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell nyújtaniuk az említett információk felhasználói számára, hogy értékelni tudják az intézmények kockázati profilját és azt, hogy milyen mértékben felelnek meg az első–hetedik részben meghatározott követelményeknek. Az információk összehasonlíthatóságának elősegítése érdekében a végrehajtás-technikai standardoknak ara kell törekedniük, hogy fenntartsák a nyilvánosságra hozatali formátumok és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi szabványok közötti konzisztenciát.

A nyilvánosságra hozatali formátumoknak ahol lehet, táblázatos formát kell felvenniük.

(2) Az EBH az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [2019. június 30]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

[30] Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

II. CÍM
AZ ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A KÖZZÉTÉTEL TECHNIKAI KRITÉRIUMAI

435. cikk
Kockázatkezelési célkitűzések és szabályok nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek minden egyes kockázati típus tekintetében – így az e címben említett kockázatok tekintetében is – nyilvánosságra kell hozniuk a kockázatkezelési célkitűzéseiket és szabályaikat, a 433a., 433b. és 433c. cikkben meghatározott módon. Ennek a nyilvánosságra hozatalnak ki kell terjednie az alábbiakra:

a) az adott kockázati kategóriák kezelésére szolgáló stratégiák és folyamatok;

b) a releváns kockázatkezelési funkció szerkezeti és szervezeti felépítése, beleértve a felhatalmazásának alapjára, hatásköreire és elszámoltathatóságára vonatkozó információkat az intézmény létesítő és irányítási dokumentumainak megfelelően;

c) a kockázatjelentési és -mérési rendszerek hatóköre és jellege;

d) a kockázat fedezésére és mérséklésére vonatkozó szabályok, valamint a kockázatfedezés és -mérséklés folyamatos hatékonyságának monitorozását szolgáló stratégiák és folyamatok;

e) a vezető testület által jóváhagyott nyilatkozat az érintett intézmény kockázatkezelési rendszerének megfelelőségéről, amely biztosítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az alkalmazott kockázatkezelési rendszerek az intézmény profilját és stratégiáját tekintve megfelelőek;

f) a vezető testület által jóváhagyott összefoglaló kockázati nyilatkozat, amely röviden bemutatja az érintett intézménynek az általa alkalmazott üzleti stratégiához kapcsolódó általános kockázati profilját. A nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:

(i) a főbb arányszámokat és mutatókat, átfogó képet nyújtva a külső érdekelt feleknek az intézmény kockázatkezeléséről, azt is beleértve, hogy milyen kölcsönhatásban van az intézmény kockázati profilja a vezető testület által meghatározott kockázati toleranciával;

(ii) olyan, csoporton belüli ügyletekre és kapcsolt felekkel kötött ügyletekre vonatkozó információk, amelyek jelentős hatással lehetnek a konszolidált csoport kockázati profiljára.

(2) Az intézményeknek az irányítási intézkedésekre vonatkozóan a következő

információkat kell legalább évente nyilvánosságra hozniuk, beleértve azok rendszeres frissítését, a 433a., 433b. és 433c. cikkben meghatározott módon:

a) a vezető testület tagjai által betöltött igazgatósági tisztségek száma;

b) a vezető testület tagjainak kiválasztására vonatkozó munkaerő-felvételi politika, és a tagok tényleges szakértelme, képességei és tapasztalata;

c) a vezető testület tagjainak kiválasztása tekintetében érvényesítendő diverzitási politika, az abban meghatározott célkitűzések és vonatkozó célszámok, valamint e célkitűzések és célszámok megvalósulásának a mértéke;

d) az intézmény létrehozott-e különálló kockázatkezelési bizottságot, és a kockázatkezelési bizottság eddigi üléseinek száma;

e) annak leírása, hogy a kockázatokra vonatkozó információk hogyan jutnak el a vezető testülethez.

436. cikk
Az alkalmazási kör nyilvánosságra hozatala

Az e rendeletben foglalt követelmények alkalmazási körének vonatkozásában az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az intézmény neve, amelyre e rendelet követelményei vonatkoznak;

b) az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban készített összevont pénzügyi kimutatások és az első rész II. címének 2. és 3. szakasza szerinti szabályozói konszolidáció követelményeinek megfelelően készített összevont pénzügyi kimutatások közti egyeztetés. Ennek az egyeztetésnek ismertetnie kell a konszolidáció számviteli és szabályozói hatóköre közti különbségeket, valamint az egyes hatókörökbe tartozó jogi személyeket. A szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó jogi személyek ismertetése során le kell írni, hogy az említett jogi személyek teljes vagy arányos konszolidáció alá tartoznak-e, és hogy az ilyen jogi személyekben lévő részesedést levonták-e a szavatolótőkéből;

c) a szavatolótőke azonnali átadásának vagy kötelezettségek anyavállalat és leányvállalatai közötti visszafizetésének aktuális vagy várható lényeges gyakorlati vagy jogi akadályai;

d) az az aggregált összeg, amennyivel a tényleges szavatolótőke kevesebb a konszolidációba nem bevont minden egyes leányvállalat számára előírtnál, és ezen leányvállalatok megnevezése;

e) adott esetben a körülmények, amelyek esetén alkalmazzák a 7. cikkben említett eltérést vagy a 9. cikkben meghatározott egyedi konszolidációs módszert.

437. cikk
A szavatolótőke nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a szavatoló tőkéjük vonatkozásában a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemek, a kiegészítő alapvető tőkeelemek, a járulékos tőkeelemek, valamint a 32–35., 36., 56. és 66. cikk szerint az intézmény szavatolótőkéjére alkalmazott szűrők és levonások, továbbá az intézmény auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő mérleg teljes körű egyeztetése;

b) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok főbb jellemzőinek leírása;

c) az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljes körű leírása;

d) külön-külön az alábbiak jellemzői és összege:

(i) a 32–35. cikk szerint alkalmazott valamennyi prudenciális szűrő;

(ii) a 36., 56. és 66. cikk szerint végrehajtott minden egyes levonás;

(iii) a 47., 48., 56., 66. és 79. cikkel összhangban le nem vont tételek;

e) a szavatolótőke kiszámítása során e rendelettel összhangban alkalmazott valamennyi korlátozás, valamint azon instrumentumok, prudenciális szűrők és levonások leírása, amelyekre ezek a korlátozások vonatkoznak;

f) a tőkemegfelelési mutatók számítási alapjának részletes magyarázata, ha ezeket a tőkemegfelelési mutatókat az e rendeletben előírt alaptól eltérő alapon meghatározott szavatolótőke-elemek felhasználásával számították ki.

437a. cikk
A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények nyilvánosságra hozatala

A 92a. vagy 92b. cikk hatálya alá tartozó intézményeknek a szavatolótőkéjük és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik tekintetében a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) szavatolótőkéjük és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik összetétele, azok lejárata és főbb jellemzői;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a hitelezők hierarchiájában elfoglalt helye;

c) a 72b. cikkben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek egyes kibocsátásainak teljes összege és az említett kibocsátások azon összege, amely a 72b.

cikk (3) bekezdésében meghatározott korláton belül a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek között szerepel;

d) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett kizárt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek teljes összege.

438. cikk
Szavatolótőke-követelmények és kockázattal súlyozott kitettségértékek nyilvánosságra hozatala

Az e rendelet 92. cikkének és a 2013/36/EU irányelv 73. cikkének való megfelelésük tekintetében az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) összefoglaló azon módszereikről, amelyek annak értékelésére szolgálnak, hogy a belső tőkéjük megfelelő-e az aktuális és jövőbeli tevékenységekhez;

b) a kiegészítő elsődleges alapvető tőkére vonatkozó szavatolótőke-követelmények összetétele a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján;

c) az érintett illetékes hatóság kérésére az intézmény belső tőkemegfelelés-értékelési eljárásának az eredménye;

d) a kockázattal súlyozott teljes kitettségérték és a 92. cikk szerint meghatározott megfelelő teljes szavatolótőke-követelmény, a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák szerinti bontásban, és ahol alkalmazandó, a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására gyakorolt azon hatás magyarázata, amely abból ered, hogy alsó korlátot alkalmaznak a tőkére, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;

e) kockázattal súlyozott kitettségértékek a speciális hitelezés 153. cikk (5) bekezdésének 1. táblázatában említett minden egyes kategóriájára vonatkozóan, és a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott részvényjellegű kitettségek kategóriáira vonatkozóan;

f) biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban lévő szavatolótőke-instrumentumok kitettségértéke és kockázattal súlyozott kitettségértéke, amelyet az intézmények nem vonnak le szavatoló tőkéjükből a 49. cikknek megfelelően, amikor tőkekövetelményüket egyedi, szubkonszolidált vagy összevont alapon számítják;

g) a pénzügyi konglomerátumnak a 2002/87/EK irányelv 6. cikkével és az említett irányelv I. mellékletével összhangban számított kiegészítő szavatolótőke-követelménye és tőkemegfelelési mutatója, ha az említett mellékletben meghatározott 1. vagy 2. módszert alkalmazzák;

h) az aktuális beszámolási időszak kockázattal súlyozott kitettségértékeinek eltérései az azt közvetlenül megelőző beszámolási időszakhoz képest, amelyek belső modellek alkalmazásából erednek, beleértve az eltéréseket magyarázó fő tényezők

ismertetését;

i) a belső modellek alkalmazására engedéllyel rendelkező intézmények esetében azok a feltételezett kockázattal súlyozott kitettségértékek, amelyek az alkalmazandó sztenderd módszernek a releváns kitettségekre történő használatából erednének.

439. cikk
Partnerkockázati kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a harmadik rész II. címének 6. fejezetében említett partnerkockázati kitettségük vonatkozásában:

a) a belső tőke- és hitelezési határértékek partnerkockázati kitettségekhez való társításához használt módszerek leírása, beleértve az említett határértékeknek a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez való társításához használt módszereket;

b) a garanciákhoz és egyéb hitelkockázat-mérséklő eszközökhöz kapcsolódó szabályzatok, például a biztosíték fedezésére és hiteltartalékok létrehozására vonatkozó szabályok leírása;

c) a 291. cikkben meghatározott rossz irányú kockázatokra vonatkozó szabályok leírása;

d) kapott és nyújtott elkülönített és nem elkülönített biztosíték összege biztosítéktípusonként, tovább bontva a származtatott ügyletekhez és az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez használt biztosítékok szerint, valamint az intézmény által akkor nyújtandó biztosíték összege, ha a hitelminősítése romlana;

e) származtatott ügyletek és értékpapír-finanszírozási ügyletek, nettósítási nyereségek, a nettósított aktuális hitelkockázati kitettség, az intézménynél elhelyezett biztosítékok és a derivatívákból származó nettó hitelkockázati kitettség származtatott ügyletenkénti és értékpapír-finanszírozási ügyletenkénti bruttó pozitív valós értéke. E pont alkalmazásában a nettósított aktuális hitelkockázati kitettség nem más, mint a származtatott ügyletekhez és az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó hitelkockázati kitettség, figyelembe véve a jogilag érvényesíthető nettósítási megállapodásokból és biztosítéki megállapodásokból származó hasznot;

f) származtatott ügyletekre vonatkozó mérőszámok, a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerek alapján – bármelyik módszer is alkalmazandó – meghatározottak szerinti hitelkockázat-mérséklés hatása előtti és utáni kitettségértékek, a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszerek szerinti pótlási költségek és potenciális jövőbeli komponensek szerinti bontásban;

g) értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében a harmadik rész II. címének 4. és 6. fejezetében meghatározott módszerek alapján – bármely módszert is alkalmazzák – meghatározott hitelkockázat-mérséklés hatása előtti és utáni kitettségértékek;

h) a fedezetként alkalmazott hitelderivatívák névleges értéke és az aktuális hitelkockázati kitettség hitelkockázati kitettségtípusok szerinti eloszlása;

i) a hitelderivatíva-ügyletek névleges értéke és valós értéke. A hitelderivatíva-ügyleteket el kell különíteni az intézmény saját hitelportfóliójához felhasznált hitelderivatívák és közvetítés céljára felhasznált hitelderivatívák, valamint terméktípusok szerint. A hitelderivatíva-ügyleteket az egyes terméktípusokon belül tovább kell bontani vásárolt hitelkockázati fedezet és eladott hitelkockázati fedezet szerint;

j) az alfa becslése, ha a 284. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság engedélyezte az intézmény számára, hogy saját becslései szerinti alfa-értéket alkalmazzon;

k) a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4–5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézmények esetében mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységüknek a 273a. cikk – esettől függően – (1) és (2) bekezdése szerint kiszámított nagysága.

440. cikk
Anticiklikus tőkepufferek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében említett anticiklikus tőkepuffer-követelménynek való megfelelésükkel kapcsolatban:

a) az anticiklikus tőkepufferük kiszámításának alapjául használt hitelkockázati kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékeinek földrajzi eloszlása;

b) intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük összege.

441. cikk
A globális rendszerszintű jelentőség mutatóinak nyilvánosságra hozatala

A 2013/36/EU irányelv 131. cikkének megfelelően globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények évente nyilvánosságra hozzák a szóban forgó cikkben említett azonosítási módszer alapján a minősítésük megállapításához használt mutatóknak az értékeit.

442. cikk
Hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségükkel kapcsolatban:

a) a „késedelmes” és az „értékvesztett” fogalmaknak az általuk számviteli célra használt fogalommeghatározása;

b) az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások meghatározására szolgáló

megközelítések és módszerek leírása;

c) a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitettségek összegére és minőségére vonatkozó információk, többek között azok kapcsolódó halmozott értékvesztése, előirányzatai és hitelkockázat miatti valósérték változásai, valamint a kapott biztosítékok és pénzügyi garanciák összege;

d) a késedelmes kitettségek dátum szerinti számviteli elemzése;

e) mind a nemteljesítő, mind a teljesítő kitettségek bruttó és nettó könyv szerinti értéke, a halmozott egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások és az említett kitettségekkel szembeni halmozott leírások, valamint földrajzi terület és ágazattípus szerinti eloszlásuk;

f) a nemteljesítő kitettségek, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és mérlegen kívüli kitettségek bruttó összegének változásai, beleértve legalább az említett kitettségek nyitó- és záróegyenlegét, teljesítő státuszhoz visszatért vagy leírás tárgyát képező bármely ilyen kitettség bruttó összege, és a kölcsönök és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hátralévő futamidő szerinti bontása.

443. cikk
Megterhelt és meg nem terhelt eszközök nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek információkat kell nyilvánosságra hozniuk megterhelt és meg nem terhelt eszközeikről. E célból az intézményeknek az eszközminőség szerint lebontott, kitettségi osztályonkénti könyv szerinti értéket és a megterhelt és meg nem terhelt könyv szerinti érték teljes összegét kell felhasználniuk. A megterhelt és meg nem terhelt eszközökre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatala során nem szabad feltüntetni a KBER központi bankjai által nyújtott rendkívüli likviditási segítségnyújtást.

444. cikk
A sztenderd módszer alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéküket a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint kiszámító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 112. cikkben meghatározott kitettségi osztályok mindegyikére vonatkozóan:

a) a kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek neve, valamint a kijelölésben a nyilvánosságra hozatal időszaka során történt esetleges változások okai;

b) a kitettségi osztályok, melyek esetében az egyes külső hitelminősítő intézeteket vagy exporthitel-ügynökségeket igénybe veszik;

c) a kibocsátóra és a kibocsátott értékpapírra vonatkozó hitelminősítés nem kereskedési könyvi tételekre való alkalmazásának leírása;

d) az egyes kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek külső minősítésének a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott

hitelminőségi besorolásoknak megfelelő kockázati súlyokkal történő megfeleltetése, figyelembe véve, hogy ezt az információt nem kell nyilvánosságra hozni, ha az intézmények megfelelnek az EBH által kiadott standard megfeleltetésnek;

e) a kitettségértékek, valamint a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott egyes hitelminőségi besorolásokhoz tartozó hitelkockázat-mérséklési módszerek alkalmazása utáni, továbbá a szavatolótőkéből levont kitettségértékek.

445. cikk

A sztenderd módszer szerinti piaci kockázattal szembeni kitettség nyilvánosságra hozatala

A szavatolótőke-követelményüket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezete szerint kiszámító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a teljes tőkekövetelményt, az érzékenységen alapuló módszer mérőszámaira vonatkozó tőkekövetelményeket, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt és fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt a következő instrumentumok tekintetében:

a) a kereskedési könyvben tartott értékpapírosított eszközöktől eltérő pénzügyi instrumentumok, kockázattípus szerinti bontásban és külön azonosítva a nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt;

b) nem a korrelációkereskedési portfólióban tartott értékpapírosított eszközök, külön azonosítva a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt;

c) a korrelációkereskedési portfólióban tartott értékpapírosított eszközök, külön azonosítva a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt.

446. cikk

A működési kockázat kezelésének nyilvánosságra hozatala

A intézményeknek információkat kell nyilvánosságra hozniuk működésikockázat-kezelésükről, beleértve a következőket:

a) az elmúlt tíz évben a működési kockázatból eredő összes veszteség, évek szerint lebontva a múltbéli veszteségeket, és külön azonosítva az 1 millió EUR-t meghaladó veszteségek összegét;

b) az 1 millió EUR-t meghaladó veszteségek száma, az elmúlt három év során felmerült ilyen veszteségek teljes összege, valamint az öt legnagyobb veszteség teljes összege;

c) a szavatolótőke számításához használt mutatók és komponensek, az üzletágak irányadó mutatója szerinti bontásban.

447. cikk
Fő mérőszámok nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő fő mérőszámokat kell táblázatos formában nyilvánosságra hozniuk:

a) szavatolótőkéjük összetétele és a 92. cikknek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelményük;

b) a 92. cikk (3) bekezdése szerint kiszámított teljes kockázati kitettségérték;

c) ahol alkalmazandó, az intézmények által a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint tartandó elsődleges alapvető tőke összege;

d) az intézmények által a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezete szerint tartandó kombinált pufferkövetelmény;

e) a 429. cikk szerint kiszámított tőkeáttételi mutatójuk;

f) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelettel összhangban kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai, havi adatok alapján;

g) a 428b. cikknek megfelelően számított nettó stabil forrásellátottsági követelményük;

h) a 92a. és 92b. cikknek megfelelően számított, szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményük, adott esetben az egyes szanálandó csoportok szintjére lebontva.

448. cikk
A nem a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók kamatlábkockázatával szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek [két évvel a CRR-t módosító rendelet hatálybalépése után]-tól/-től nyilvánosságra kell hozniuk a következő mennyiségi és minőségi információkat az esetleges kamatlábváltozásokból eredő kockázatokra vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek mind a tőke gazdasági értékére, mind a nem kereskedési tevékenységükből eredő nettó kamatbevételükre, a 2013/36/EU irányelv 84. cikkében és 98. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint:

a) a tőke gazdasági értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

b) a nettó kamatbevétel értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

c) az e cikk (2) bekezdésében és a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5a)

bekezdésének b) pontjában említettektől eltérő, a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változásnak az e bekezdés a) és b) pontjában előírt kiszámításához használt fő modellezési és parametrikus feltevések leírása;

d) az e bekezdés a) és b) pontja szerint nyilvánosságra hozott kockázati mértékek jelentőségének, valamint e kockázati mértékeknek az előző adatszolgáltatási időpont óta történt jelentős változásának a magyarázata;

e) annak leírása, hogy az intézmények miként azonosítják, mérik, mérséklik és ellenőrzik a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát a 2013/36/EU irányelv 84. cikke szerinti, illetékes hatóságok általi felülvizsgálat céljából, beleértve:

(i) az intézmények által a tőkéjük gazdasági értéke és nettó kamatbevételük változásának értékeléséhez használt egyedi kockázati mértékek leírása;

(ii) az intézmények belső mérési rendszereiben használt azon fő modellezési és parametrikus feltevések leírása, amelyek eltérnek a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változásoknak a hat felügyeleti sokkforgatókönyv alapján történő számításához használt, a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésében és e cikk (2) bekezdésében említett közös modellezési és parametrikus feltevésektől, beleértve az eltérések indokolását;

(iii) azon kamatláb-sokkforgatókönyvek leírása, amelyeket az intézmények az említett kamatlábkockázatok becsléséhez használnak;

(iv) a fedezeti ügyleteknek az említett kamatlábkockázatokkal szembeni hatásának megjelenítése, beleértve az e rendelet 106. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő belső fedezeti ügyleteket;

(v) annak ismertetése, hogy milyen kerül sor az említett kamatlábkockázatok értékelésére;

f) az e kockázatokra vonatkozó átfogó kockázatkezelési és -mérséklési stratégiák leírása.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az (1) bekezdés c) pontjában és e) pontjának i–iv. alpontjában meghatározott követelmények nem alkalmazandók azon intézményekre, amelyek a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (1) bekezdésében említett szabványosított módszert használják.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon közös modellezési és parametrikus feltevések meghatározása céljából, amelyeket az intézményeknek tükrözniük kell az (1) bekezdés b) pontjában említett nettó kamatbevétel számításakor.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

449. cikk

Az értékpapírosítási pozíciókban fennálló kitettségek nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 5. fejezetével összhangban, illetve a szavatolótőke-követelményeket a 337. vagy 338. cikk szerint számító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi tevékenységeikre elkülönítetten:

a) értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik leírása, beleértve az e tevékenységekhez kapcsolódó kockázatkezelési és befektetési célkitűzéseiket, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási ügyletekben betöltött szerepüket és azt, hogy milyen mértékben használják ezeket az ügyleteket az értékpapírosított kitettségek hitelkockázatának harmadik felekhez való áthelyezésére;

b) azon kockázatok típusa, amelynek az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik során ki vannak téve, az érintett értékpapírosítási pozíciók veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerint, megkülönböztetve a következőket:

   (i) saját kezdeményezésű ügyletekben megtartott kockázatok;

   (ii) harmadik felek által kezdeményezett ügyletek kapcsán felmerült kockázatok;

c) az arra vonatkozó politikájuk leírása, hogy miként használják a megtartott értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók kockázatainak enyhítésére a fedezeti ügyleteket és az előre nem rendelkezésre bocsátott fedezeteket, és ennek keretében a jelentős fedezeti ügyletek partnereinek megnevezése a kockázati kitettség releváns típusai szerint;

d) az általuk az értékpapírosítási tevékenységük tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához használt módszerek, beleértve az értékpapírosítási pozíciók típusait, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók;

e) a következő kategóriák bármelyikébe tartozó különleges célú gazdasági egységek listája, beleértve az ezen különleges célú gazdasági egységekkel szembeni mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségeik típusának leírását:

   (i) olyan különleges célú gazdasági egységek, amelyek az intézmények által kezdeményezett kitettségeket szereznek;

   (ii) intézmények által szponzorált különleges célú gazdasági egységek;

(iii) olyan különleges célú gazdasági egységek és egyéb jogi személyek, amelyeknek az intézmény értékpapírosításhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújt, például tanácsadási, eszközkezelési vagy -gazdálkodási szolgáltatásokat;

(iv) az intézmények szabályozói konszolidációjának hatókörébe tartozó különleges célú gazdasági egységek;

f) minden olyan jogi személy listája, akikkel kapcsolatban az intézmények nyilvánosságra hozták, hogy a harmadik rész II. címe 5. fejezete szerint támogatást nyújtottak;

g) az intézményekhez kapcsolt jogi személyek listája, amelyek az intézmények által kezdeményezett értékpapírosításokba vagy az intézmények által szponzorált különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott értékpapírosítási pozíciókba fektetnek;

h) az értékpapírosítási tevékenységre vonatkozó számviteli politikájuk összefoglalása, beleértve, ahol releváns, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók megkülönböztetését;

i) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézetek neve és azon kitettségek típusai, amelyek esetében az intézmény az egyes hitelminősítőket igénybe veszi;

j) amennyiben alkalmazandó, a harmadik rész II. címének 5. fejezetében meghatározott belső értékelési módszer leírása, többek között a belső értékelési folyamat szerkezetének, illetve a belső értékelés és az i. pontnak megfelelően nyilvánosságra hozott érintett külső hitelminősítő intézet külső minősítései közötti kapcsolatnak, a belső értékelési folyamat ellenőrzésére szolgáló mechanizmusok, és ennek keretében a függetlenséggel, az elszámoltathatósággal és a belső minősítési folyamat felülvizsgálatával kapcsolatos szempontok ismertetése, azoknak a kitettségtípusoknak a megnevezése, amelyekre a belső minősítési folyamat alkalmazandó, továbbá a hitelminőség-javítás szintjeinek meghatározásához használt stressztényezők ismertetése;

k) a kereskedési és a nem kereskedési könyvre elkülönítve a következő információk:

(i) az intézmények által értékpapírosított fennálló kitettségek könyv szerinti értéke a következő bontásban: hagyományos értékpapírosítás, szintetikus értékpapírosítás és olyan értékpapírosítás, amely esetében az intézmények csak szponzorként járnak el. Az egyértelműség érdekében az értékpapírosított kitettségekre való hivatkozás ebben a pontban csak azokat az értékpapírosított kitettségeket foglalja magában, amelyekkel kapcsolatban az intézmény jelentős kapcsolódó hitelkockázatot helyezett át a harmadik rész II. címének 5. fejezetével összhangban;

(ii) az értékpapírosításra váró eszközök aggregált összege;

(iii) az értékpapírosított kitettségek összege és az értékesítésből származó elszámolt haszon vagy veszteség a folyó időszakra;

l) a kereskedési és a nem kereskedési könyvi tevékenységekre elkülönítve a következő információk:

(i) a megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók aggregált összege és a hozzájuk kapcsolódó kockázattal súlyozott eszközök és tőkekövetelmények, hagyományos és szintetikus értékpapírosításra és értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségekre lebontva, majd minden alkalmazott tőkekövetelmény-módszer szerint külön-külön tovább bontva néhány, célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra;

(ii) azon megtartott vagy megvásárolt értékpapírosítási pozíciók összege – hagyományos és szintetikus értékpapírosításra, valamint értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségekre lebontva –, amelyeket levonnak a szavatolótőkéből vagy amelyek 1 250 %-os kockázati súlyt kapnak;

m) a nem kereskedési könyvi, az intézmények által értékpapírosított kitettségek tekintetében az értékvesztett vagy késedelmes értékpapírosított eszközök összege és az intézmények által az adott időszakban elszámolt veszteségek, mindkettő kitettségtípus szerinti bontásban.

450. cikk
A javadalmazási politika nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a 433a., 433b. és 433c. cikkben meghatározott módon nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat a javadalmazási politikájukkal és gyakorlatukkal kapcsolatban az alkalmazottak azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára:

a) tájékoztatás a javadalmazási politika meghatározása céljára alkalmazott döntéshozatali eljárásról, valamint a javadalmazás felügyeletét biztosító fő testület által az üzleti év során tartott ülések számáról, illetve ennek keretében – amennyiben releváns – a javadalmazási bizottság összetételéről és megbízatásáról, a javadalmazási politika meghatározásához igénybe vett külső tanácsadóról, és az e kérdésben érintett érdekelt felek szerepéről;

b) az alkalmazottak javadalmazása és teljesítménye közötti összefüggésre vonatkozó információ;

c) a javadalmazási rendszer legfontosabb jellemzői, beleértve a teljesítmény méréséhez és a kockázat szerinti jövedelemkorrekcióhoz használt kritériumokra, a halasztott javadalmazásra vonatkozó politikára és a javadalmazási jogosultságokra vonatkozó információkat is;

d) javadalmazás rögzített és változó összetevője közötti, a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdése g) pontjának megfelelően meghatározott arányok;

e) azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

f) a változó összetevőt is tartalmazó javadalmazás és az esetleges egyéb, nem pénzbeli juttatások fő paraméterei és logikai alapja;

g) a javadalmazás összesített mennyiségi adatai, tevékenységi körökre lebontva;

h) a javadalmazás összesített mennyiségi adatai, a felsővezetőkre és azon alkalmazottakra lebontva, akiknek a tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmények kockázati profiljára, az alábbiak megjelölésével:

(i) az adott üzleti évre vonatkozóan megítélt javadalmazás összege, a rögzített összetevő leírására is kiterjedően a rögzített javadalmazásra és a változó javadalmazásra lebontva, valamint a kedvezményezettek száma;

(ii) a megítélt változó javadalmazás összege és formája a következő bontásban: készpénz, részvények, részvényhez kapcsolt eszközök és egyéb javadalmazási formák, külön-külön az előre kifizetett és a halasztott rész szerint;

(iii) korábbi teljesítési időszakokra megítélt halasztott javadalmazás összege, az adott üzleti évben megszolgálttá váló összeg és a következő években megszolgálttá váló összeg szerinti bontásban;

(iv) az üzleti év során megszolgálttá váló halasztott javadalmazás összege, amelyet az üzleti év során kifizetnek, és amelyet a teljesítménynek megfelelő kiigazításokkal csökkentenek;

(v) az üzleti év során megítélt garantált változó javadalmazás, és a megítélések kedvezményezettjeinek száma;

(vi) a korábbi időszakokban megítélt, az üzleti év során kifizetett végkielégítések;

(vii) az üzleti év során megítélt végkielégítések összege, előre kifizetett és halasztott összegekre bontva, az említett kifizetések kedvezményezettjeinek száma és az egy fő részére megítélt legmagasabb kifizetés;

i) az üzleti évenként 1 millió EUR összegű vagy annál nagyobb javadalmazásban részesült személyek száma, az 1 millió EUR és 5 millió EUR közötti javadalmazások esetében 500 000 EUR-s fizetési sávokra bontva, az 5 millió EUR összegű vagy afeletti javadalmazás esetében pedig 1 millió EUR-

s fizetési sávokra bontva;

j) ha az érintett tagállam vagy az illetékes hatóság kéri, a vezető testület vagy a felsővezetés minden tagjának teljes javadalmazása;

k) arra vonatkozó információ, hogy az intézmény a 2013/36/EU irányelv 94. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eltérésben részesül-e.

A k) pont alkalmazásában az említett eltérésben részesülő intézményeknek jelezniük kell, hogy az eltérés a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (3) bekezdésének a) és/vagy b) pontja alapján alkalmazandó. Azt is jelezniük kell, hogy mely javadalmazási elvre vonatkozóan alkalmazzák az eltérést/eltéréseket, az eltérésből/eltérésekből részesülő alkalmazottak számát és azok teljes javadalmazását, rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban.

(2) A nagy intézmények esetében az ebben a cikkben említett, az intézmények kollektív vezető testületének javadalmazására vonatkozó mennyiségi információkat szintén nyilvánosságra kell hozni, megkülönböztetve az ügyvezető és nem ügyvezető tagokat.

Az intézményeknek az ebben a cikkben foglalt követelményeket a 95/46/EK irányelv sérelme nélkül és olyan módon kell teljesíteniük, amely megfelel méretüknek, belső felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, kiterjedtségének és összetettségének.

451. cikk
A tőkeáttételi mutató nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 429. cikk szerint kiszámított tőkeáttételi mutatójuk, valamint a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése vonatkozásában:

a) a tőkeáttételi mutató és a 499. cikk (2) és (3) bekezdésének az intézmények általi alkalmazási módja;

b) a teljes kitettségérték lebontása, valamint a teljes kitettségérték egyeztetése a közzétett pénzügyi kimutatásokban közölt vonatkozó információkkal;

c) amennyiben releváns, a 429a. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban a bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt, kivezetett tételek összege;

d) a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére használt eljárások leírása;

e) azon tényezők leírása, amelyek hatással voltak a tőkeáttételi mutatóra abban az időszakban, amelyre a nyilvánosságra hozott tőkeáttételi mutató vonatkozik.

(2) A 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézeteknek a tőkeáttételi mutatót a 429. cikk (8) bekezdése szerint meghatározott tőkeáttételimutató-kitettségérték kiigazítása nélkül kell

nyilvánosságra hozniuk.

451a. cikk

A hitelintézetekre és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra vonatkozó likviditási követelmények nyilvánosságra hozatala

(1) A hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak ezzel a cikkel összhangban a likviditásfedezeti rátájukra, a nettó stabil forrásellátottsági rátájukra és likviditásikockázat-kezelésükre vonatkozó információkat kell nyilvánosságra hozniuk.

(2) A hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek[31] megfelelően számított likviditásfedezeti rátájukkal kapcsolatban:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan havi adatok alapján kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai;

b) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet II. címével összhangban a likviditási pufferben lévő magas minőségű likvid eszközöknek a releváns haircutok alkalmazása utáni teljes összege, valamint a likviditási puffer összetételének leírása;

c) az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelet III. címével összhangban számított likviditáskiáramlások, -beáramlások és nettó likviditáskiáramlások áttekintése.

(3) A hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk az e rendelet hatodik része IV. címének megfelelően számított nettó stabil forrásellátottsági rátájukkal kapcsolatban:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan az e rendelet hatodik része IV. címének 2. fejezetével összhangban kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátájuk negyedév végi számadatai;

b) az e rendelet hatodik része IV. címének 4. fejezetével összhangban kiszámított előírt stabil források áttekintése;

c) az e rendelet hatodik része IV. címének 3. fejezetével összhangban kiszámított rendelkezésre álló stabil forrás áttekintése.

(4) A hitelintézeteknek és rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoknak

[31] A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének megfelelően a likviditási kockázat azonosítása, mérése, kezelése és nyomon követése céljából létrehozott szabályzatokat, rendszereket, eljárásokat és stratégiákat.

III. CÍM
EGYES ESZKÖZÖK VAGY MÓDSZEREK ALKALMAZÁSÁHOZ SZÜKSÉGES MINŐSÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

452. cikk
A belső minősítésen alapuló módszer hitelkockázatra való alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

(1) A kockázattal súlyozott kitettségértéket a hitelkockázat belső minősítésen alapuló módszere (IRB-módszer) szerint számító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) az illetékes hatóság engedélye a módszer alkalmazására vagy az áttérésre;

b) a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott sztenderd módszer alá tartozó, vagy a harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott IRB-módszer alá tartozó minden egyes kitettségi osztály teljes kitettségértékének százalékos aránya, valamint az egyes kitettségi osztályok bevezetési terv alá tartozó része. Ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, külön nyilvánosságra kell hozniuk az engedély alá tartozó egyes kitettségi osztályok teljes kitettségértékének százalékos arányát. E pont alkalmazásában az intézményeknek a 166. cikkben meghatározott kitettségértéket kell használniuk;

c) a következők kifejtése és áttekintése:

(i) belső minősítő rendszerek szerkezete és eljárása, a jóváhagyott modellek fő jellemzői és a belső és külső minősítések közötti kapcsolat;

(ii) a belső becsléseknek az intézmény általi, a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerinti kiszámításán kívüli egyéb célokra való alkalmazása;

(iii) a hitelkockázat-mérséklési rendszerek kezelésére és elismerésére alkalmazott folyamat;

(iv) a hitelkockázati modellek kidolgozásában, jóváhagyásában és későbbi módosításában részt vevő funkciók szerepe;

(v) a hitelkockázati modellekhez kapcsolódó adatszolgáltatás hatóköre és fő tartalma;

d) adott esetben a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztállyal kapcsolatban a következő információk:

(i) mérleg szerinti kitettségértékeik;

(ii) mérlegen kívüli kitettségértékeik a vonatkozó hitel-egyenértékesítési tényezőre alkalmazása előtt és után;

(iii) mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségértékeik a vonatkozó hitelkockázat-mérséklés alkalmazása után;

(iv) ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, az engedély alá tartozó, az i., ii. és iii. pontban említett kitettségértékek;

e) minden olyan modellparaméter vagy bemenő adat leírása, amely releváns a kockázati súlyozás megértéséhez kellően reprezentatív számú ügyfélkategóriára vonatkozóan;

f) azon tényezők leírása, amelyek az előző nyilvánosságra hozatali időszakban a veszteség alakulását befolyásolták;

g) egy hosszabb időszak tekintetében az intézmények valós eredményekkel szembeni becslései, külön nyilvánosságra hozva a következőket:

(i) minden egyes kitettségi osztályban a becsült veszteségek a tényleges veszteségekkel szemben, külön-külön a nemteljesítő és a teljesítő kitettségekre vonatkozóan, az utóteszteléshez használt megfigyelési időszakra és a tényleges veszteségek megállapításához használt mérőszámokra vonatkozó megfelelő információval együtt. Az ebben a pontban említett információkat a (2) bekezdés d) pontjában említett lakossági kitettségek minden egyes kategóriájára egy olyan időszakra vonatkozóan kell nyilvánosságra hozni, amely kellően hosszú ahhoz, hogy a belső minősítési folyamatok teljesítményének értékelése értelmezhető eredményt adjon az egyes kategóriák tekintetében;

(ii) minden egyes kitettségi osztály esetében a becsült PD összehasonlítva a tényleges nemteljesítési rátával, külön nyilvánosságra hozva a PD-sávot, az átlagos PD-t, a kötelezetteknek az előző nyilvánosságra hozatali időszak végi és nyilvánosságra hozatali időszakbeli számát, a nemteljesítő kötelezettek számát, beleértve az új nemteljesítő ügyfeleket, valamint az éves átlagos múltbeli nemteljesítési arányt;

(iii) az LGD-re vagy a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket alkalmazó intézmények esetében a tényleges LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők az e cikkben meghatározott mennyiségi kockázatértékelések keretében nyilvánosságra hozott becslésekkel összehasonlítva.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában említett nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni

a következő kitettségi osztályokra vonatkozóan:

a) központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek;

b) intézményekkel szembeni kitettségek;

c) vállalatokkal szembeni kitettségek, beleértve a kkv-kel szembeni kitettségeket, a speciális hitelezési kitettségeket és a megvásárolt vállalati követeléseket;

d) lakossággal szembeni kitettségek minden egyes, a 154. cikk (1)–(4) bekezdésében szereplő korrelációs együtthatóknak megfelelő kitettségi kategóriára vonatkozóan; és

e) részvénykitettségek.

453. cikk

A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A hitelkockázat-mérséklési technikákat alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a mérlegen kívüli és mérleg szerinti nettósításra alkalmazott szabályok és eljárások, és annak leírása, hogy az intézmények milyen mértékben veszik igénybe a mérleg-nettósítást;

b) elismert biztosíték értékelése és kezelése;

c) az intézmény által elfogadott biztosítékok fő típusainak leírása;

d) a hitelkockázati fedezetként használt garanciák és hitelderivatívák esetében a garantőrök és a hitelderivatíva-partnerek főbb típusai és hitelképességük;

e) a használt hitelkockázati fedezet és azon koncentrációk elemzése, amelyek akadályozhatják a hitelkockázati fedezet hatékonyságát;

f) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer alapján számító intézmények esetében az elismerhető hitelkockázati fedezet által nem fedezett teljes kitettségérték, és az elismert hitelkockázati fedezet által fedezett teljes kitettségérték, a volatilitási korrekció alkalmazása után. Az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell megtenni minden kitettségi osztályra és a részvénykitettségi osztály esetében a 155. cikkben meghatározott minden módszerre vonatkozóan;

g) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer alapján számító intézmények esetében az elismert hitelkockázati fedezet által fedezett kitettségek biztosítékkal fedezett összege. Az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan;

h) a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó

hitelkockázat-mérséklés, valamint a hitelkockázat-mérséklési technikák előfordulása, helyettesítési hatással vagy anélkül;

i) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer alapján számító intézmények esetében a kockázattal súlyozott kitettségérték, valamint ezen kockázattal súlyozott kitettségérték és a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés alkalmazása utáni kitettségérték közti arány. Az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan;

j) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az IRB-módszer alapján számító intézmények esetében a hitelderivatívák hitelkockázat-mérséklő hatásának elszámolása előtti és utáni kockázattal súlyozott kitettségérték. Ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteniük az engedély alá tartozó kitettségi osztályokra vonatkozóan.

454. cikk

A működési kockázat fejlett mérési módszere alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A működési kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására a 321–324. cikkben meghatározott fejlett mérési módszert alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az e kockázat mérséklésére általuk alkalmazott biztosítás és más kockázattranszferálási mechanizmusok leírását.

455. cikk

A piaci kockázati belső modell alkalmazása

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek számára a 325ba. cikkel összhangban az illetékes hatóságuk engedélyezte, hogy a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához saját belső modelljeiket használják, nyilvánosságra kell hozniuk az első rész II. címének megfelelően konszolidált szinten használt fő modellek kockázati kitettségértékeinek kiszámításához használt különböző belső modellek hatókörét, főbb jellemzőit és fő modellezési választásait. Ezeknek az intézményeknek ki kel fejteniük, hogy az említett belső modellek milyen mértékben képviselik a konszolidált szinten használt összes modellt.

(2) Amennyiben a 104b. cikk szerint alkalmazandó, az intézményeknek egyedileg a fő kereskedési részlegekre és aggregáltan a fennmaradó kereskedési részlegekre vonatkozóan nyilvánosságra kell hozniuk a következőket:

a) a következő elemeknek az adatszolgáltatási időszak alatti legmagasabb értéke, legalacsonyabb értéke és átlaga:

(i) a 325ba. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott korlátozás nélküli várható veszteség mértéke;

(ii) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amelyet az e

cím 1a. fejezete szerint számítottak volna ki, ha az intézmények számára nem engedélyezték volna belső modelljeik használatát a releváns kereskedési részlegre vonatkozóan a 325ba. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerint.

b) a várható veszteség modelljeire vonatkozóan:

(i) az elmúlt 250 munkanap során az utótesztelési túllépések száma;

(ii) az eredményvizsgálati követelmény megsértésének száma az elmúlt 12 hónapban;

(3) Az intézményeknek külön nyilvánosságra kell hozniuk a 325bb. cikkben meghatározottak szerint a szavatolótőke-követelmény következő elemeit: :

a) a legutóbbi kockázati mértékekre vonatkozóan a korlátozás nélküli várható veszteség mértéke; és

b) az előző 12 hét kockázati mértékeinek átlaga a következők mindegyikére vonatkozóan:

(i) a várható veszteség kockázati mértéke;

(ii) a nem modellezhető kockázati tényezőkre vonatkozó stresszforgatókönyv kockázati mérték;

(iii) a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény;

(iv) az i., ii. és iii. pontokban felsorolt mértékek részösszege a 12 hetes átlag vonatkozásában, a részösszeg tartalmazza az alkalmazandó szorzót;

(v) a teljes tőkekövetelmény.”.

117. A 456. cikk a következő k) ponttal egészül ki:

„k) a nyolcadik rész II. és III. címében meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények módosítása a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok alakulásának vagy módosításának figyelembevétele érdekében.”.

118. A 460. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 412. cikk (1) bekezdésében foglalt általános követelmény pontosítása céljából. Az e rendelkezésnek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a hatodik rész II. címének és a III. mellékletnek megfelelően jelentendő tételeket kell alapul vennie, és pontosan meg kell határoznia, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell

speciális be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk az intézményekre azon specifikus kockázatok kezeléséhez, amelyeknek ez utóbbiak ki vannak téve, továbbá tiszteletben kell tartania a (2) bekezdésben meghatározott határértékeket.

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletnek az e rendelet 8. cikke (3) bekezdésének, 411., 412., 413., 416., 419., 422., 425., 428a., 428f., 428g., 428k–428n., 428p., 428r., 428s., 428t., 428v–428ad., 428af., 428ag. és 451a. cikkének alkalmazása céljából történő módosítása vagy felváltása érdekében.";

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 428f. cikk (2) bekezdésében meghatározott termékek vagy szolgáltatások listájának módosítása érdekében, ha úgy ítéli meg, hogy egyéb termékekhez vagy szolgáltatásokhoz közvetlenül kapcsolódó eszközök és kötelezettségek megfelelnek a 428f. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A Bizottság [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdőnapjától számított három éven belül] elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.".

119. A szöveg az 473. cikk után a következő 473a. cikkel egészül ki:

„473a. cikk
Az IFRS 9 bevezetése

(1) [Az e cikk alkalmazása kezdőnapja + 5 év]-ig azok az intézmények, amelyek a beszámolójukat az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el, az elsődleges alapvető tőkéjükhöz hozzáadhatják az e cikk (2) bekezdésének megfelelően kiszámított összeg és a (3) bekezdésben meghatározott alkalmazandó tényező szorzatát.

(2) Az (1) bekezdésben említett összeget az (EU) .../2016 bizottsági rendelet([32]) 5.5.5. bekezdésének megfelelően meghatározott tizenkét havi várható hitelezési veszteségként, és az (EU) .../2016 bizottsági rendelet 5.5.3. bekezdésének megfelelően meghatározott, a pénzügyi instrumentum elszámolt veszteségének az élettartami várható hitelezési veszteséggel megegyező összegeként kell kiszámítani.

(3) Az (1) bekezdésben említett összeg kiszámítása során a következő tényezők alkalmazandók:

[32] A Bizottság (EU) .../2016 rendelete (2016....) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L ..., ..., ...o.).

a) 1, a [e cikk alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től [e cikk alkalmazásának kezdőnapja + 1 év – 1 nap]-ig tartó időszakban;

b) 0,8, a [e cikk alkalmazásának kezdőnapja + 1 év]-tól/-től [e cikk alkalmazásának kezdőnapja + 2 év – 1 nap]-ig tartó időszakban;

c) 0,6, a [e cikk alkalmazásának kezdőnapja + 2 év]-tól/-től [e cikk alkalmazásának kezdőnapja +3 év – 1 nap]-ig tartó időszakban;

d) 0,4, a [e cikk alkalmazásának kezdőnapja + 3 év]-tól/-től [e cikk alkalmazásának kezdőnapja +4 év – 1 nap]-ig tartó időszakban;

e) 0,2, a [e cikk alkalmazásának kezdőnapja +4 év]-tól/-től [e cikk alkalmazásának kezdőnapja +5 év – 1 nap]-ig tartó időszakban.

Az intézményeknek a szavatolótőkéjük nyilvánosságra hozatalába bele kell foglalniuk az elsődleges alapvető tőkéjükhöz az (1) bekezdésnek megfelelően hozzáadott összeget.”.

120. A 493. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A nagykockázat-vállalásra vonatkozó, a 387–403. cikkben megállapított rendelkezések nem alkalmazandóak az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelvet (1) nem kellett alkalmazni.”;

b) a cikk a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 395. cikktől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy vállalják a 400. cikk (1) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában foglalt egyik, valamely tagállam pénznemében denominált és finanszírozott kitettséget legfeljebb a következő értékekig, a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikk szerinti figyelembevétele után:

a) az intézmények alapvető tőkéjének 100 %-a 2018. december 31-ig;

b) az intézmények alapvető tőkéjének 75 %-a 2019. december 31-ig;

c) az intézmények alapvető tőkéjének 50 %-a 2020. december 31-ig.

(5) A 400. cikk (1) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában említett, valamely tagállam pénznemében denominált és finanszírozott, és az intézmények által 2016. november 22. előtt vállalt kitettségek mentesülnek a 395. cikk alkalmazása alól.”.

121. A 494. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„494. cikk
Átmeneti rendelkezések – A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény

(1) A 92a. cikktől eltérve 2019. január 1-jétől 2021. december 31-ig a szanálandó szervezetként azonosított olyan intézményeknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, mindenkor teljesíteniük kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeket:

a) 16 %-os kockázatalapú arány, amely az intézménynek a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányaként kifejezett szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit jelenti;

b) 6 %-os nem kockázatalapú arány, amely az intézménynek a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kitettségérték százalékos arányaként kifejezett szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit jelenti.

(2) A 72b. cikk (3) bekezdésétől eltérve 2019. január 1-jétől 2021. december 31-ig az a mérték, ameddig a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok figyelembe vehetők a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekben, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2,5 %-a.”.

122. A szöveg a 494. cikk után a következő 494a. cikkel egészül ki:

„494a. cikk
A különleges célú gazdasági egységek általi kibocsátások szerzett jogai

(1) Az 52. cikktől eltérve a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az 52. cikk (1) bekezdésében említett feltételek, kivéve azt a feltételt, miszerint az instrumentumokat közvetlenül az intézmény bocsátja ki;

b) az instrumentumokat olyan szervezeten keresztül bocsátják ki, amely az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba bevont;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az említett intézmény számára.

(2) A 63. cikktől eltérve a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok vagy adott esetben a nem közvetlenül valamely intézmény által felvett alárendelt kölcsönök csak akkor minősülnek járulékos

tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) a 63. cikk (1) bekezdésében említett feltételek, kivéve azt a feltételt, miszerint az instrumentumokat közvetlenül az intézmény bocsátja ki;

b) az instrumentumok kibocsátása vagy adott esetben az alárendelt kölcsönök felvétele az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba bevont szervezeten keresztül történik;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az említett intézmény számára.”.

123. A 497. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„497. cikk
Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

(1) Ha egy harmadik országbeli központi szerződő fél a 648/2012/EU rendelet 25. cikke szerint elismerést kér, az intézmények ezt a központi szerződő felet elfogadott központi szerződő félnek tekinthetik attól a naptól kezdve, amikor az benyújtotta elismerés iránti kérelmét az ESMA-hoz, a következő időpontok valamelyikéig:

a) ha a Bizottság már elfogadott egy a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél székhellyel rendelkezik, és ez a jogi aktus hatályba lépett, a kérelem benyújtásától számított két év;

b) ha a Bizottság még nem fogadott el a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél székhellyel rendelkezik, vagy ha ez a jogi aktus még nem lépett hatályba, a következő időpontok közül a korábbi:

(i) a végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított két év;

(ii) a kérelem benyújtásának napjától számított öt év.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határidő lejártáig, amennyiben az abban a bekezdésben említett központi szerződő félnek nincs garanciaalapja, és nem kötött kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek a 308. cikk (2) bekezdésében a szavatolótőke-követelmény (K_i) kiszámítására megadott képletet az alábbival kell helyettesítenie:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i\right\}$$

ahol:

i = a klíringtagot jelölő index;

IM_i = az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;

IM = a 648/2012/EU rendelet 89. cikke (5a) bekezdésének megfelelően a központi szerződő fél által az intézménnyel közölt alapletét teljes összege.”.

124. A 498. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e rendeletben megállapított szavatolótőke-követelmények nem alkalmazandóak az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 93/22/EGK irányelvet nem kellett alkalmazni.”.

125. A 499. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

126. A 501. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„501. cikk
Kkv-kkal szembeni kitettségek kiigazítása

(1) A kkv-kkal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képleteknek megfelelően kell kiigazítani:

(iv) ha E' <= EUR 1 500 000, RW* = RW · 0,7612;

(v) ha E' > EUR 1 500 000, RW* = min {RW; EUR 1 500 000} · 0,7612 + max {0; RW – 1 500 000} · 0,85;

ahol:

RW* = egy kkv-val szembeni kitettségre vonatkozó kiigazított, kockázattal súlyozott kitettségérték;

E' = a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint annak anyavállalatával és leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlannal fedezett követeléseket vagy függő követeléseket;

RW = a II. rész II. címével és ezzel a cikkel összhangban kiszámított, egy kkv-val szembeni kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.

(2) E cikk alkalmazásában:

a) a kkv-val szembeni kitettségnek a lakossággal szembeni, a vállalati vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályában kell lennie.

A nemteljesítő kitettségeket ki kell zárni;

b) a kkv olyan vállalkozás, amely teljesíti a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlásban[33] megállapított kritériumokat. Az ajánlás mellékletének 2. cikkében felsorolt kritériumok közül csak az éves árbevételt kell figyelembe venni.”.

127. A szöveg a következő 501a., 501b. és 501c. cikkel egészül ki:

„501a. cikk
Az alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrákat vagy létesítményeket, rendszereket és hálózatokat működtető vagy finanszírozó gazdasági egységekkel szembeni kitettségek hitelkockázatára vonatkozó tőkekövetelmények kiigazítása

(1) A III. rész II. címével összhangban kiszámított hitelkockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket 0,75-ös tényezővel kell megszorozni, feltéve, hogy a kitettség az összes következő kritériumnak megfelel:

a) a kitettség vagy a vállalatieszköz-osztályba vagy a speciális hitelezési kitettségek osztályába tartozik, a nemteljesítéskori kitettségek kivételével;

b) a kitettség a célzottan az alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrák vagy létesítmények, rendszerek és hálózatok működtetésére vagy finanszírozására létrehozott gazdasági egységgel szembeni kitettség;

c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye;

d) a kötelezett a projekt kockázata szempontjából releváns súlyos stresszhelyzetben is teljesíteni tudja pénzügyi kötelezettségeit;

e) a kötelezett által generált cash flow előrejelezhető és fedezi a kölcsön futamideje alatt az összes jövőbeli kölcsöntörlesztést;

f) a kitettség újrafinanszírozási kockázata alacsony vagy megfelelően mérsékelt;

g) a szerződéses megállapodások a hitelezők számára magas fokú védelmet biztosítanak, beleértve a következőket:

(i) ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a szerződéses megállapodások rendelkeznek a hitelezők olyan veszteségekkel szembeni hatékony védelméről, amelyek a projekt olyan fél általi felmondásából fakadnak, akivel megállapodást kötöttek a kötelezett által nyújtott áruk vagy szolgáltatások megvásárlásáról;

(ii) a kötelezett az e bekezdés b) pontjában említett eszközök élettartama

[33] HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

alatt a függő kötelezettségek és a működőtőke-követelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy kiváló minősítésű garantőrökkel kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik;

(iii) a hitelezők nagymértékben rendelkeznek az eszközök és a kötelezett által termelt jövedelem felett;

(iv) a hitelezők az alkalmazandó jog által megengedett mértékben az infrastruktúra üzletág szempontjából kritikus eszközökhöz és szerződésekhez kapcsolódó biztosítékokban részesülnek, vagy alternatív mechanizmusokkal rendelkeznek pozíciójuk biztosítására;

(v) a hitelezők részére biztosítják a tőkebefektetés lehetőségét, hogy azok nemteljesítés esetén át tudják venni a gazdasági egység irányítását;

(vi) a projektből származó nettó pénzeszközök kötelező kifizetések utáni, a hiteltörlesztési kötelezettségek teljesítésétől eltérő célra történő felhasználása korlátozott;

(vii) szerződésesen korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül;

h) a kötelezettség az összes többi követeléshez képest előbbre sorolt, kivéve a jogszabályi kötelezettség alapján előírt követeléseket és a származtatott ügyletekben részt vevő partnerek követeléseit;

i) ha a kötelezett az építési szakaszban van, a tőkebefektetőnek – vagy ha egynél több tőkebefektető van, a tőkebefektetők csoportjának – a következő kritériumokat kell teljesítenie:

(i) a tőkebefektető a korábbiakban sikeresen felügyelt infrastrukturális projekteket, pénzügyi stabilitással és megfelelő szakértelemmel rendelkezik;

(ii) a tőkebefektetők nemteljesítési kockázata alacsony, illetőleg csekély a kockázata annak, hogy nemteljesítésük esetén a kötelezettet jelentős veszteség éri;

(iii) megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a tőkebefektetők és a hitelezők érdekeinek összehangolására;

j) a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik, amellyel biztosítja a projektnek az elfogadott specifikációnak, költségvetésnek és teljesítési határidőnek megfelelő befejezését, beleértve az erős teljesítési garanciákat;

k) amennyiben a működési kockázat jelentős, azt megfelelően kezelik;

l) a kötelezett tesztelt technológiát és tervezést alkalmaz;

m) megkaptak minden szükséges engedélyt és felhatalmazást;

n) a kötelezett csak kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket.

(2) Az (1) bekezdés e) pontja alkalmazásában a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel egy jelentős része teljesíti az alábbi feltételeket:

a) az alábbi kritériumok egyike teljesül:

(i) a bevételek alapja a rendelkezésre állás;

(ii) a bevételek a megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;

(iii) a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;

(iv) a kibocsátás szintje vagy a használat és az ár egymástól függetlenül teljesíti az alábbi kritériumok egyikét:

– szabályozott;

– szerződésben rögzített;

– az alacsony keresleti kockázat következtében kellően kiszámítható;

b) ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, az a fél, akivel megállapodást kötöttek kötelezett által nyújtott áru vagy szolgáltatás megvásárlására, az alábbiak egyike:

(i) központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság;

(ii) külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező közszektorbeli intézmény;

(iii) külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező vállalati gazdálkodó egység;

(iv) olyan gazdálkodó egység, amely a bevételek szintjének és ütemezésének jelentős változása nélkül helyettesíthető.

(3) Az intézmények 6 havonta jelentést készítenek az illetékes hatóságok számára az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységekkel szembeni kitettségek teljes összegéről, amelyet e cikkel összhangban számoltak ki.

(4) A Bizottság [a hatálybalépéstől számított három év]-ig jelentést készít az e

rendeletben rögzített szavatolótőke-követelményeknek az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységek részére történő hitelezésre gyakorolt hatásáról, és e jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az EBH jelentést nyújt be a Bizottságnak a következőkről:

a) annak elemzése, hogy miként alakulnak az infrastrukturális hitelezés és projektfinanszírozás piacainak trendjei és feltételei a (4) bekezdésben említett időszakban;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett gazdálkodó egységek tényleges kockázatosságának egy teljes gazdasági ciklusra kiterjedő elemzése;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az a) és a b) pont szerinti elemzések eredményével.

501b. cikk
A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye

(1) [az alkalmazás kezdő napja + 3 év]-ig a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához a harmadik rész IV. címének 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszereket használó intézményeknek 65 %-os tényezővel kell megszorozniuk az említett módszerek szerint kiszámított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményüket.

(2) Az EBH nyomon követi az unióbeli intézmények által a harmadik rész IV. címének 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszerek szerint kiszámított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények szintjének megfelelőségét, és [az alkalmazás kezdő napja + 2 év]-ig jelentést tesz a Bizottságnak e módszerek kalibrálása megváltoztatásának a lehetőségéről. Ez a jelentés értékeli legalább a következőket:

a) az unióbeli intézmények kereskedési könyvéhez rendelt legáltalánosabb pénzügyi instrumentumok esetében azt, hogy az intézmények által a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetében meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények szintje túlzott-e az intézmények által a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményekhez képest;

b) az unióbeli intézmények kereskedési könyvéhez rendelt legáltalánosabb pénzügyi instrumentumok esetében azt, hogy az intézmények által a harmadik rész IV. címének 3. fejezetében meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények szintje túlzott-e az intézmények által a harmadik rész IV. címének 7. fejezetében meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-

követelményekhez képest;

c) az unióbeli intézmények kereskedési könyvéhez rendelt legáltalánosabb pénzügyi instrumentumok esetében azt, hogy az intézmények által a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény szintje túlzott-e az intézmények által a harmadik rész IV. címének 3. fejezetében meghatározott módszer szerint kiszámított, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményhez képest.

(3) A harmadik rész IV. címének 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszerek alkalmazásának kezdő napját követő három éven belül a Bizottság felhatalmazást kap, hogy e rendelet 462. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az (1) bekezdésben említett kezelés alkalmazásának meghosszabbítása vagy indokolt esetben az abban a bekezdésben említett tényező módosítása céljából, figyelembe véve a (2) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi szabályozás alakulását és az Unió pénzügyi és tőkepiacainak sajátosságait.

(4) Az előző albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus meghatározott határidőn belüli elfogadásának hiányában az (1) bekezdésben említett kezelés többé nem alkalmazandó.

501c. cikk
A rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásoktól eltérő befektetési vállalkozásokra vonatkozó eltérés

Azok a befektetési vállalkozások, amelyek nem a 4. cikk (1) bekezdésének 139. pontjában meghatározott rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások, tovább alkalmazhatják e rendeletnek a [a módosító rendelet hatálybalépésének napja előtti nap]-án/-én hatályban lévő rendelkezéseit, feltéve, hogy ezek a befektetési vállalkozások legkésőbb [alkalmazás előtti rögzített dátum]-ig tájékoztatják az érintett illetékes hatóságot az e cikk alkalmazására irányuló szándékukról.

501d. cikk
Az adatszolgáltatási követelményektől való eltérés

A 99., 100., 101., 394., 415. és 430. cikktől eltérve az e rendelet alkalmazásának kezdő napja és az említett cikkekben említett egyes technikai standardokban meghatározott első beküldés határideje közötti időszakban az intézmények dönthetnek úgy, hogy nem a 680/2014/EU végrehajtási rendeletben lévő táblákban meghatározott formátumban szolgáltatnak adatot, ha az említett táblák még nem frissültek, hogy tükrözzék az e rendeletben foglalt előírásokat.”.

128. A 507. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„507. cikk
Nagykockázat-vállalás

Az EBH nyomon követi a 390. cikk (6) bekezdésében és a 400. cikk (1) bekezdésében és a 400. cikk (2) bekezdésében meghatározott mentességek alkalmazását és [a módosító rendelet

hatálybalépését követően egy évvel]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak arról, hogy milyen mennyiségi hatása lenne a mentességek megszüntetésének vagy alkalmazásuk korlátozásának. A jelentés értékeli az említett cikkekben előírt minden mentesség vonatkozásában mindenekelőtt a következőket:

a) az egyes tagállamokban mentesített nagykockázat-vállalások száma;

b) az egyes tagállamokban a mentességet igénybe vevő intézmények száma;

c) az egyes tagállamokban a mentesített kitettségek aggregált összege.”;

129. A 510. cikk a következő (4)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH nyomon követi a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekhez és a hitelderivatívákhoz kapcsolódó finanszírozási kockázatot fedező előírt stabil források összegét a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontján, különös tekintettel a 428u. cikk (2) bekezdésében és a 428x. cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott ügyletek jövőbeli finanszírozási kockázataira, és jelentés tesz a Bizottságnak egy kockázatérzékenyebb mérőszám bevezetésének lehetőségéről [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdőnapjától számított két évvel]-ig. Ez a jelentés értékeli legalább a következőket:

a) a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározottak szerint a partnerkockázati kitettség mérésére szolgáló sztenderd módszernek vagy elemeinek a származtatott ügyletekhez kapcsolódó jövőbeli finanszírozási kockázatok kiszámítása céljából való alkalmazásának megfelelősége;

b) a letéttel fedezett és letéttel nem fedezett származtatott ügyletek közötti különbségtétel lehetősége;

c) a 428u. cikk (2) bekezdésében és a 428x. cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott követelmény eltörlésének vagy felváltásának lehetősége;

d) a 428d. cikkben, a 428k. cikk (3) bekezdésében, a 428u. cikk (2) bekezdésében, a 428x. cikk (2)–(4) bekezdésében, a 428af. cikk a) és b) pontjában, valamint a 428ag. cikk (3) bekezdésében meghatározottak szerint a származtatott ügyletek nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során történő kezelésének a szélesebb körű megváltoztatására való lehetőség, az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatoknak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján történő jobb figyelembevétele érdekében;

e) a javasolt módosítások hatása az intézmények származtatott ügyleteihez szükséges stabil forrásellátottság összegére.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során való kezelésének

módosítása céljából, ha azt helyénvalónak ítéli, figyelembe véve a meglévő kezelésnek az intézmények nettó stabil forrásellátottsági rátájára gyakorolt hatását, valamint az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatnak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján való jobb figyelembevétele céljából. E célból a Bizottság figyelembe veszi az (4) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi fórumok által esetleg kidolgozott nemzetközi standardokat és az Unió bankszektorának sokszínűségét.

A Bizottság [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdőnapjától számított három éven belül] elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

Ha a Bizottság [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdő napját követően három évvel]-ig nem fogadja el az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust vagy nem erősíti meg a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításához kapcsolódó kezelésének megfelelőségét, az e rendelet 428x. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelmény alkalmazandó valamennyi intézményre és a II. mellékletben felsorolt valamennyi származtatott ügyletre és a hitelderivatívákra, tekintet nélkül azok jellemzőire, a 428u. cikk (2) bekezdésében, és a 428x. cikk (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazása pedig megszűnik.

(6) Az EBH nyomon követi a fedezett kölcsönügyletekhez és tőkepiac-vezérelt ügyletekhez, valamint az ilyen ügyletekben kapott vagy nyújtott eszközökhöz, és a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezetlen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázat fedezéséhez szükséges stabil forrásellátottság összegét, és e kezelés megfelelőségéről [két évvel a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdő napját követően]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak. Ez a jelentés értékeli legalább a következőket:

a) annak lehetősége, hogy a pénzügyi ügyfelekkel kötött fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező fedezetlen ügyletek esetében magasabb vagy alacsonyabb stabil forrásellátottsági tényezőket alkalmazzanak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján a finanszírozási kockázatuknak és a pénzügyi ügyfelek közötti lehetséges továbbterjedés hatásának a jobb figyelembevétele érdekében;

b) a 428s. cikk b) pontjában meghatározott kezelés más típusú eszközökkel fedezett, fedezett kölcsönügyletekre és tőkepiac vezérelt ügyletekre való alkalmazásának lehetősége;

c) a stabil forrásellátottsági tényezőknek a fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek során használt mérlegen kívüli tételek esetében való alkalmazásának lehetősége a 428q. cikk (3) bekezdésében meghatározott kezelés alternatívájaként;

d) a pénzügyi ügyfelek által nyújtott, hat hónapnál rövidebb futamidejű, a 428k. cikk (2) bekezdésének c) pontja alapján 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó kötelezettségek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött hat hónapnál rövidebb futamidejű ügyletekből származó, a 428s. cikk b) pontja és a 428u. cikk a) és b) pontja alapján 5 %-os vagy 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó eszközök aszimmetrikus kezelésének a megfelelősége;

e) a pénzügyi ügyfelekkel kötött, különösen a hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében magasabb vagy alacsonyabb előírt forrásellátottsági tényezők bevezetésének az ezen ügyletek során biztosítékként kapott eszközök, különösen az állampapírok és a vállalati kötvények piaci likviditására gyakorolt hatása;

f) a javasolt változtatásoknak az említett intézmények ügyleteihez, mindenekelőtt a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletekhez szükséges stabil forrásellátottság összegére gyakorolt hatása, amennyiben ezen ügyletek során államkötvényeket kapnak biztosítékként.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek, valamint az ezen ügyletek során kapott vagy nyújtott eszközök, és a fedezetlen ügyletek a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során való kezelésének módosítása céljából, ha azt helyénvalónak ítéli, tekintettel a meglévő kezelésnek az intézmények nettó stabil forrásellátottsági rátájára gyakorolt hatására, valamint az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatnak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján való jobb figyelembevétele céljából. E célból a Bizottság figyelembe veszi a (6) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi fórumok által kidolgozott nemzetközi standardokat és az Unió bankszektorának sokszínűségét.

A Bizottság [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdőnapjától számított három éven belül] elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

Ha a Bizottság [a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta alkalmazásának kezdő napját követően három évvel]-ig nem fogadja el az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust vagy nem erősíti meg a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek, valamint az ezen ügyletek során kapott vagy nyújtott eszközök, és a fedezetlen ügyletek kezelésének megfelelőségét, a 428s. cikk b) pontjában és a 428u. cikk a) és b) pontjában említett ügyletekre alkalmazott előírt stabil forrásellátottsági tényezőket 10 %-ra, illetve 15 %-ra kell emelni.”.

130. Az 511. cikket el kell hagyni.

131. A szöveg a következő 519a. cikkel egészül ki:

„519a. cikk
A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye

(1) Az EBH [öt évvel e rendelet hatálybalépését követően]-ig jelentést készít a Bizottságnak a következők alkalmasságáról:

a) az intézmények által a piaci kockázatok szavatolótőke-követelményeinek a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetében meghatározott sztenderd módszerrel való kiszámítása céljára az érzékenységek kiszámításához használt módszerek;

b) a harmadik rész IV. címében a 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazása a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából;

c) a kockázati tényezők modellezhetőségének a 325bf. cikkben meghatározott értékelése;

d) az utótesztelési követelményeknek való megfelelést meghatározó 325bg. cikk feltételei.

A Bizottság e javaslat alapján jogalkotási javaslatot terjeszthet elő e rendelet módosítására.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett jelentés figyelembe veszi a következőket:

a) az érzékenységek használata milyen mértékben jelenti az intézmények által a sztenderd módszerrel számított, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények változékonyságának a forrását;

b) a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények megfelelőségének biztosítása érdekében az érzékenység kiszámításához használt árazási modellekre vonatkozó feltételezések további részletezése milyen mértékben lenne előnyös;

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett jelentés figyelembe veszi a következőket:

a) az egyszerűsített sztenderd módszer tartható-e és újrakalibrálható-e úgy, hogy a módszerekhez hasonló szintű szavatolótőke-követelményeket lehessen elérni;

b) a nemzetközi szabályozás fejlődésére figyelemmel a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt egyszerűsített sztenderd módszert lehet-e helyettesíteni egy másik új, egyszerűsített módszerrel, biztosítva ugyanakkor, hogy a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításának új, egyszerűsített módszere ne teremtsen további indokolatlan összetettséget az alkalmazására

jogosult intézmények számára.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett jelentés figyelembe veszi a 325bf. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételt és azt, hogy az összhangban van-e a kockázati tényező likviditási horizontjával.

(5) Az (1) bekezdés d) pontjában említett jelentés figyelembe veszi a következőket:

a) azt, hogy a kockáztatott értéket milyen mértékben lehet egy megfelelőbb kockázati mértékkel helyettesíteni a modellezhető kockázati tényezőkre számított kockázati mérték utótesztelése céljából, és ez esetben hogyan lehetne a szorzótényezőket a megfelelőbb kockázati mérték alapján újra meghatározni;

b) a 325bg. cikk (8) bekezdésében említett eltérés megfelelő-e.”.

132. A tizedik rész a következő IIa. címmel egészül ki:

„IIa. cím
A szabályok végrehajtása

„519b. cikk
Megfelelési eszköz

(1) Az EBH elektronikus eszközt dolgoz ki, amelynek célja az intézmények e rendeletnek és a 36/2013/EU irányelvnek, valamint az e rendelet és a 36/2013/EU irányelv végrehajtása céljából elfogadott szabályozástechnikai standardoknak, végrehajtás-technikai standardoknak, iránymutatásoknak és mintadokumentumoknak való megfelelésének megkönnyítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszköz minden egyes intézmény számára lehetővé teszi legalább a következőket:

a) azon vonatkozó rendelkezések gyors azonosítása, amelynek az intézmény mérete és üzleti modellje alapján meg kell felelni;

b) a jogszabályokban és a kapcsolódó végrehajtási rendelkezésekben, iránymutatásokban és mintadokumentumokban történt változtatások követése.”.

133. A II. melléklet az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosul.

2. cikk
A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 50a. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a feltételezett tőkét (K_{CCP}):

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot tőkemegfelelési\ mutató$$

ahol:

i = a klíringtagot jelölő index;

EAD_i = a központi szerződő félnek az i-edik klíringtaggal szembeni kitettségének összege, beleértve a klíringtag saját ügyleteit a központi szerződő féllel, a klíringtag által garantált ügyféltranzakciókat, valamint a központi szerződő fél által tartott biztosíték összes értékét, beleértve a klíringtag előre befizetett garancialap-hozzájárulását, az említett ügyletekkel szemben, a szabályozói jelentéskészítési nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti

értékeléssel figyelembe véve;

RW = 20 %-os kockázati súly;

tőkemegfelelési mutató = 8 %.”.

2. A 50b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„50b. cikk
A K_{CCP} kiszámítására vonatkozó általános szabályok

Az 50a. cikk (2) bekezdésében említett K_{CCP} számítása során a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) a központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a klíringtagjaikkal szembeni kitettségek értékét:

(i) az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből eredő kitettségek esetében a központi szerződő feleknek az említett rendelet harmadik része II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszernek megfelelően kell kiszámítaniuk az értéket egy 10 munkanapos letéti kockázati periódus alkalmazásával;

(ii) az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből eredő kitettségek esetében a központi szerződő feleknek az (EAD_i) értéket a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$EAD_i = max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

ahol:
i = a klíringtagot jelölő index;
$EBRM_i$ = a kockázatmérséklés előtti kitettségérték, amely a központi szerződő félnek az *i*-edik klíringtaggal szemben fennálló szerződésekből és ügyletekből eredő, az említett klíringtaggal szembeni kitettsége az említett klíringtag által nyújtott biztosíték figyelembevétele nélkül;
IM_i = az *i*-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;
DF_i = az *i*-edik klíringtag előre befizetett garancialap-hozzájárulása.

Az e pont első albekezdésében szereplő képlet valamennyi értékét a nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti értékeléssel kell figyelembe venni;

(iii) az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdése második albekezdésének utolsó mondatában említett esetekben a központi szerződő feleknek az említett albekezdés első mondatában említett ügyletek értékét az e cikk a) pontjának ii. alpontjában szereplő képlettel összhangban kell kiszámítaniuk, és az $EBRM_i$ értékét az említett rendelet harmadik részének V. címével összhangban kell meghatározniuk.

Az e cikk a) pontjának i. és ii. alpontja alkalmazásában az 575/2013/EU rendelet

285. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kivétel nem alkalmazandó.

E cikk a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában a központi szerződő félnek az 575/2013/EU rendelet 223. cikkében meghatározott módszert kell alkalmaznia az említett rendelet 224. cikkében meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciókkal együtt a kitettség értékének kiszámítására;

b) az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó intézmények esetében a nettósítási halmazok azonosak az említett rendelet 272. cikkének 4. pontjában meghatározottakkal;

c) egy vagy több központi szerződő féllel szembeni kitettséggel rendelkező központi szerződő félnek az ilyen kitettségeket úgy kell kezelnie, mintha azok klíringtagokkal szembeni kitettségek lennének, és az érintett központi szerződő felektől kapott esetleges letéteket és előre befizetett hozzájárulásokat figyelembe kell vennie a K_{CCP} számításában;

d) egy olyan központi szerződő félnek, amely szerződéses megállapodást kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként használhatja, ezt az alapletétet előre befizetett hozzájárulásként, és nem pedig alapletétként kell figyelembe vennie az (1) bekezdés szerinti számítás során;

e) amennyiben a biztosítékot egynél több, a 301. cikk (1) bekezdésében említett szerződés- és ügylettípusokat tartalmazó számlával szemben tartják, a központi szerződő feleknek a klíringtagjaik vagy ügyfeleik által nyújtott alapletétet adott esetben a szerződések és ügyletek adott típusainak az a) ponttal összhangban kiszámított nemteljesítéskori kitettségértékeivel arányosan osztják el, a számításban az alapletét figyelembevétele nélkül;

f) az egynél több garanciaalappal rendelkező központi szerződő feleknek minden egyes garanciaalap esetében külön kell elvégezniük a számítást;

g) amennyiben a klíringtag ügyfélklíring szolgáltatásokat nyújt, és a klíringtag ügyfeleinek ügyleteit és biztosítékait a klíringtag saját üzleti tevékenységének külön alszámláin tartják, a központi szerződő feleknek minden egyes alszámla tekintetében külön-külön el kell végezniük az EAD_i kiszámítását, és a klíringtag teljes EAD_i értékét pedig az ügyfelek alszámláira vonatkozó EAD-értékek és a klíringtag saját üzleti tevékenységének alszámlája EAD-értékének összegeként kell kiszámítaniuk;

h) az f) pont alkalmazásában, amennyiben a DF_i nem oszlik meg az ügyfelek alszámlái és a klíringtag saját üzleti tevékenységének alszámlái között, a központi szerződő feleknek a DF_i értéket alszámlánként kell felosztaniuk aszerint, hogy az adott alszámla alapletéte mekkora hányadát teszi ki a klíringtag által vagy a klíringtag számlájára nyújtott teljes alapletétnek;

i) a központi szerződő felek nem végezhetik el az 50a. cikk (2) bekezdésének megfelelő számítást, ha a garanciaalap csak készpénzügyletekre vonatkozik.”.

3. Az 50c. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontját el kell hagyni.

4. Az 50d. cikk c) pontját el kell hagyni.

5. A 89. cikk (5a) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5a) Az 575/2013/EU rendelet 497. cikkében meghatározott átmeneti időszak során az említett cikkben említett központi szerződő fél az e rendelet 50c. cikkének (1) bekezdésével összhangban jelentendő információba belefoglalja az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 140. pontjában meghatározott alapletét teljes összegét, amelyet klíringtagjaitól kapott, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) a központi szerződő félnek nincs garanciaalapja;

b) a központi szerződő fél nem kötött kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletét egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná.”.

3. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás kezdő napja

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet [a hatálybalépést követően két évvel]-tól/-től kell alkalmazni, a következő kivételekkel:

a) a 4. pont b) alpontjának, a 7–9. pontnak és a 12–40. pontnak a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó új követelmények bevezetéséről szóló rendelkezései, amelyeket 2019. január 1-jétől kell alkalmazni;

b) a 119. pontnak az 575/2013/EU rendelet 473a. cikke módosítására vonatkozó rendelkezései, amelyeket e rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
elnök	*elnök*